

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TEMPTED BY THE DEVIL

—KINGS OF MAFIA—

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHELLE HEARD

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KINGS OF MAFIA

TEMPTED BY THE DEVIL

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHAEL HEARD

İÇİNDEKİLER

[İthaf Şarkı](#)

[Listesi](#)

[Özeti](#)

[Şeytan Tarafından](#)

[Ayartılmış Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34 Bölüm](#)

[35 Bölüm 36](#)

[Bölüm 37 Bölüm](#)

[38 Sonsöz](#)

[Yayınlanan](#)

[Kitaplar Benimle](#)

[Bağlantı Kurun](#)

[Teşekkür](#)

Adanmışlık

Kendilerini sevecek ve onlara tapacak kendi ahlaki açıdan gri kötü adamlarıyla tanışmayı hayal eden okuyucularıma.

Şarkı Listesi

Buraya tıklayın - [Spotify](#)

Knocking on Heaven's Door - RAIGN

Metamorphosis - MILCK

Here Come The Monsters - ADONA

What a World We Live In - Oshins

Stand By Me - Ki:Theory

Caught In The Fire - Tommee Profitt, Sam Tinnesz

Save You - Turin Brakes

The Heart Wants What It Wants - KELSON

Have A Little Faith In Me - SYML

Kaldığı Yer - Charlotte OC

Yaşam Başlıyor - Shelly

Fraley

Sinopsis

Üvey kardeşimle birlikte katıldığım bir partide hayatımın sürpriziyle karşılaştım.

Bu sıradan bir parti değil, *düğünüm*.

Angelo Rizzo'ya.

Herkesin korktuğu soğuk kalpli bir adam. Ben de dahil.

Üvey kardeşimin Cosa Nostra'ya borcu olduğu ortaya çıktı ve Angelo Rizzo'ya olan borcunu ödemek için ben kullanılıyorum.

Seçme şansım var mı?

Hayır. Cosa Nostra ile ilgili konularda değil.

Üç saat sonra, parmağымda yeni, parlak bir alyans ve yanımda durmasından korktuğum bir kocam vardı.

Evet, hayatım daha da kötüye gitti.

Saklanmak yok. Kaçmak yok.

Tek yapabileceğim beni bekleyen kabusla yüzleşmek ve **Angelo Rizzo** ile evli olmaktan sağ çıkabilmek için dua etmek.

Şeytan Tarafından Ayartılmış

Mafya / Organize Suçlar / Gerilim Romantizm
MAFYA KRALLARI serisinde STANDALONE
Kitap 1

Mafya Kralları serisinin yazdığım diğer serilerle bir bağlantısı olmadığını lütfen unutmayın.

Yazarların Notu:

Bu kitap bazı okuyucular için hassas olabilecek konular içermektedir.

Şunlarla ilgili tetikleyici içerik var:

Dub Con Zorla

Evlilik

Fiziksel ve Zihinsel İstismar

Aile kaybı

Grafik Şiddet

Sadece 18 yaşından büyükler.

Lütfen sorumlu bir şekilde okuyun.

*"Korku kılıçtan daha derin
keser."*

**-- George R.R. Martin,
A Game of
Thrones.**

Bölüm 1

Tori

Angelo Rizzo; 34. Vittoria - Tori Romano; 23.

"Sözlerimi bir kenara yazın," diyor Giorgio. "Yıl sonuna kadar patronlardan biri olacağım."

Neredeyse bir homurtu çıkaracaktım. Üvey kardeşimin Cosa Nostra'da ne kadar önemli olduğunu anlatıp durmasını dinlemek çok saçma.

O istiyor.

Giorgio... şey, narsist bir pislik. Bunu anlatmanın başka yolu yok. Herkes Cosa Nostra'da sadece beş patron olduğunu bilir - Rizzo, Torrisi, Vitale, La Rosa ve Falco. New York'u bu beş aile yönetir ve kimse onlara karşı gelmeye cesaret edemez.

Giorgio sadece konuşuyor ve bir gün bu onu öldürtecek.

Bir kız umut edebilir.

Anında, üvey kardeşimin ölmesini dilediğim için bir suçluluk dalgasına kapıldım.

Affet beni, Peder.

Babam ve üvey annem yedi yıl önce bir araba kazasında öldükten sonra, Giorgio babamın Cosa Nostra'daki yerini devraldı. Bu durum Giorgio'nun aklını başından aldı ve birlikte yaşamayı katlanılmaz hale getirdi.

Annemin tarafındaki teyzem Giorgio'dan onlarla yaşamama izin vermesini istedi ama o bunu duymak bile istemedi. Ne yazık ki annem ben üç yaşındayken zatürreden öldü ve halam, amcam ve kuzenim geriye kalan tek ailem oldu.

Sadece on altı yaşındaydım, ama Giorgio'nun sözü ailemizde kanundu, bu yüzden kimse ona karşı gelmeye cesaret edemezdi.

Şimdi yirmi üç yaşındayım ve hâlâ o piçle takılıyorum.

Beni sadece yirmi beş yaşına geldiğimde ödenecek mirastan payımı almak için tuttuğundan şüpheleniyorum.

Payının yarısından fazlasını kumara, alkole ve kadınlara harcayarak çoktan tüketti.

Giorgio babam için mükemmel bir üvey evlattı. Hatta babam Giorgio'yu kendi oğlu gibi benimsemişti, bu yüzden mali işlerimizi ona bıraktığı için babamı suçlayamam. Giorgio'nun ne kadar aşağılık bir insan olduğunu öğrendiğimde ben bile şok oldum.

Giorgio'nun annesi Cettina ve babası, annem öldükten iki yıl sonra evlendiler. Ben beş, Giorgio on üç yaşındaydı, yani kardeş gibi büyüdük.

Ama bir gecede farklı bir insana dönüştü. Şiddet yanlısı, bencil ve açgözlü birine.

İki yıl sonra yirmi beş yaşına girdiğimde ne yapacağımı bilmiyorum ama Giorgio benden tek kuruş alamayacak. Mirasımı nakde çevirip beni bulamayacağı bir yere kaçabileceğimi umuyorum.

Boğazımı temizleyerek mırıldandım, "Affedersiniz. Tuvalete gidiyorum."

Giorgio'nun gözleri az önce içeri giren güzel bir kadında ve ben sandalyemden kalkarken bana hiç dikkat etmiyor.

Restoranın arka tarafına doğru yürürken etrafa göz gezdiriyorum. Her yer tıklım tıklım ve bu insanların arasında büyümüş olmama rağmen hepsi bana yabancı gibi geliyor.

Her Cuma *Piccola Sicilia*'da öğle yemeği yiyoruz. Restoran Angelo Rizzo'ya ait ve ben onu sadece birkaç kez gördüm. Hiçbir zaman ona iyice bakacak kadar uzun olmadı.

İstediğimden değil. Cosa Nostra'nın beş başı beni çok korkutuyor. İş söz konusu olduğunda acımasız olmalarıyla bilinirler.

Cosa Nostra'da büyüdüğüm için New York'u evleri olarak gören diğer Sicilyalılar gibi ben de beş aileden korkmayı öğrendim.

Giorgio bile onlardan çok korkuyor. Benim yanımda büyük konuşuyor ama Angelo Rizzo'nun adamlarından biriyle konuşmak zorunda kaldığında acınacak derecede alçakgönüllü oluyor.

Ne zaman bir dilim alçakgönüllü pasta yemeye zorlansa, acı çeken ben oluyorum. En son Koca Ricky işe geç kaldığı için Giorgio'yu azarladığında, Giorgio iki kaburgamı kırmıştı.

Yüzümde nadiren iz bırakıyor çünkü beni Cosa Nostra'daki bekar erkeklerin önünde teşhir etmeyi seviyor. Beni onlardan biriyle evlendirmeyi planladığını biliyorum ama mirasımı bekliyor.

Bu berbat durumda bulabildiğim tek teselli Giorgio'nun beni onunla evlenmeye zorlayamayacak olması. Benimle evlenmeye kalkarsa bunu onaylamayacak olan, birbirine sıkı sıkıya bağlı bir Sicilya topluluğunda yaşıyoruz. Ne de olsa kardeş gibi yetiştirildik. Bu benim tek kurtarıcı lütfum ve aynı zamanda bana cinsel açıdan bakmamasının nedeni. Giorgio için önemli olan tek şey mirasıma pis ellerini sürmek.

Tuvalete girip rahatladıktan sonra ellerimi yıkıyorum ve rujumu tazeliyorum. Gözlerim üzerimdeki açık şeftali rengi yazlık elbisenin üzerinde geziniyor, kumaşın iç çamaşırlarıma yapışmadığından emin oluyorum. On dört yaşındayken Aida'nın başına gelmişti ve kuzenim için ikinci el utançtan neredeyse ölüyordum. O zamandan beri, hiçbir şeyin yerinde olmadığından emin olmak için her zaman kıyafetlerimi kontrol ederim.

Bakışlarım aynadaki yansıma kilitleniyor ve çenemi kaldırıyorum.

Bu cehennemde sadece iki yıl daha geçirdikten sonra kaçıp kendine yeni bir hayat kurabilirsin.

Masaya dönmek için tuvaletten çıktığımda, sağ tarafımda bir ofis kapısı açılıyor. Hiç düşünmeden sesin geldiği yöne bakıyorum ve anında buzun içinde kalıyorum.

Bir adamı boynundan kavrayan Angelo Rizzo'yu net bir şekilde görebiliyorum. Ne olduğunu duyamıyorum

dedi, ama Koca Ricky ofisten çıkarken Angelo'nun adamın boğazına bir bıçak sapladığını gördüm.

Tanrı'nın Annesi.

Benden kaçan gıcirtı Koca Ricky'nin gözlerini bana doğru çevirmesine neden oldu.

Kahretsin!

Kalbim bir anda kaburgalarımın çarpıyor ve hızla sola doğru kaçıyorum. Kaçmamın aptalca olduğunu biliyorum ama kaç ya da savaş içgüdüm devreye giriyor ve kaç her zaman kazanır.

Kolumdan tutulup ofise geri götürülmeden önce koridorun sonuna bile ulaşamadım.

Hayır, hayır, hayır, hayır!

"Ben bir şey görmedim," diye yalvarıyorum. Koca Ricky beni görmezden geliyor, ben de yalvarıyorum, "Kimseye söylemeyeceğim. Lütfen."

Ofise itildim ve sendeleyerek ilerledim. Gözlerim bıçaktaki kanı silen Bay Rizzo'ya kilitleniyor ve bu manzara beni durduruyor.

Başını eğmiş, bıçaktaki her bir kıvıllı damlayı temizlemeye odaklanmış bir halde, alçak ve tehditkâr bir ses tonuyla, "Cesedi çıkarın," diye emrediyor.

Adamın cesedinin, ter bile dökmeyen Tiny tarafından yan kapıdan çıkarılışını iri gözlerle izliyorum. Yine de dağ gibi bir adam. Karo zemine bulaşan kan izleri neredeyse öğürmemeye neden oluyor.

Baba, ben iyi bir kız oldum. Hiç kimseyle çıkmadım ve kendimi evlilik için temiz tuttum. Her pazar kiliseye gidiyorum. Lütfen beni bu beladan kurtar. Bana borçlusun.

Bay Rizzo yavaşça başını kaldırıyor ve el gözleri bana kilitlendiğinde, vücudum korkudan titriyor.

Saçmalık.

Angelo Rizzo'nun tek bir bakışıyla ağzım kupkuru oluyor. Boğazımdaki panik yumrusunu sertçe yutuyorum.

Gözleri başımdan ayağımdaki sandaletlere kayıyor, sonra Koca Ricky'ye kayıyor. "Ne olduğunu gördü," diye açıklıyor Koca Ricky.

Başımı hızla sallıyorum ve yalvarırken sesim titriyor, "Kimseye söylemeyeceğim. Söz veriyorum."

Bay Rizzo elini kaldırıyor ve başparmağı alt dudağını kaşırken gözleri bir kez daha bana kilitleniyor.

Bakışlarındaki acımasızlık mideme bir yumruk indiriyor.

Baba, ölmek istemiyorum. Beni bu karmaşadan kurtar, ne istersen yaparım.

Tiny ofise geri geliyor ve gözlerini benden ayırmadan Bay Rizzo cinayet silahını ona uzatıyor.

"Romano'nun kız kardeşi," diye patronunu bilgilendiriyor Koca Ricky. *Kalbim biraz daha hızlı atarsa bayılacağım.* Bay Rizzo bir kaşını kaldırdı. "Vittoria."

Adımı biliyor mu?

Tabii ki biliyor. Eminim onun bölgesinde onun haberi olmadan hiçbir şey olmaz.

Bay Rizzo derin bir nefes alıp yavaşça bana yaklaşıyor. "Babanın cenazesinden beri seni görmedim."

Geri çekilme dürtüsü beni eziyor ama Tanrı'nın lütfuyla hareketsiz durmayı başarıyorum. Benden birkaç santim ötede durduğunda, ona bakmak için başımı arkaya eğmek zorunda kalıyorum.

Bu kadar korkmuş olmasaydım, adamın çekiciliğine hayran olmak için zaman ayırırdım. Siyah saçları ela gözleriyle tam bir tezat oluşturuyor. Kahverengi-yeşil irislerinde alevler yanıyormuş gibi görünen küçük altın benekler var. Otuzlu yaşlarının başında olduğunu ve hâlâ evlenmediğini biliyorum çünkü bölgesini demir yumrukla yönetmekle meşgul.

Tiny, Bay Rizzo'nun arkasında durduğunda, aynı boyda olduklarını fark ediyorum. Benden iki buçuk kafa daha uzunlar.

Tiny'nin şişkin kasları ve kaba kuvveti varken, Bay Rizzo'nun vücudu daha sıkı, bana pahalı bir takım elbise içinde gizlenmiş gizlilik ve ölüm izlenimi veriyor.

Tiny'nin yuvarlak bir yüzü, Bay Rizzo'nun ise keskin bir çenesi var.

Gözlerim iki adam arasında gidip gelirken arkamdaki Koca Ricky'nin aşırı derecede farkındayım.

Bay Rizzo'nun gözleri yüzümde kilitli kalıyor ve baskıya daha fazla dayanamadığımda, "Gördüklerimi kimseye anlatmayacağım," diye sızlanıyorum.

Kaşlarının arasında çatık bir çizgi beliriyor ve "Biliyorum" diye mırıldanırken sözleri yumuşak ve tehlikeli.

Bu ne anlama geliyor? Gitmekte özgür müyüm, yoksa beni öldürecek mi? TANRIM!

Bay Rizzo aniden elini yüzüme doğru kaldırdığında, geri çekiliyor ve korkmuş bir ses çıkarıyorum. Gözlerimi kısıtırıp ellerimi iki yanımda birleştirerek yumruğa karşı kendimi korumaya çalışıyorum.

Derim elmacık kemiklerimin ve çenemin üzerinde sıkıca geriliyor ve dişlerimi sıkıyorum. Saniyeler geçiyor ve bir şeyin saçımı çektiğini hissettiğimde gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Bay Rizzo'nun bakışları beni dikkatle izlerken saçlarımdan bir tutamı işaret parmağına doluyor.

Ne yaptığını şaşırmış bir haldeyken, Giorgio'nun sesi ofisin dışında yankılandığında tekrar ırkiliyorum. "Tanrı aşkına. Tori, kışını tuvaletten çıkar!"

Koca Ricky'nin hareket ettiğini duyuyorum, sonra ofis kapısının menteşeleri gıcırdıyor ve "Kız kardeşin Bay Rizzo'yla birlikte" diyor.

"Ne?" Giorgio'nun nefesi kesilir.

Arkamda daha fazla hareket duyuyorum, ama gözlerim ofisteki en büyük tehditte kalıyor.

Angelo Rizzo.

"Ne yaptın sen?" Giorgio bana tısladı.

Bay Rizzo'nun alnında bir çatık kaş beliriyor ve elindeki bukleyi bıraktığında, bir yandan elimi endişeyle saçlarımda gezdirirken bir yandan da hızla bu korkunç adamdan bir adım uzaklaşıyorum.

Kendimi açıklama ihtiyacı duyarak, "Tuvaletten çıktığımda ofis kapısı açıldı. Dikkatimi çekti ve yanlışlıkla Bay Rizzo'nun... ah... bir şey yaptığını gördüm. Bakmak istememiştim. Birden oluverdi." Elim göğsüme gitti ve hızla atan kalbimi kapatarak, "Kimseye söylemeyeceğim," diye yemin ettim.

Bay Rizzo'nun gözleri Koca Ricky'ye kayar. "Bayan Romano'ya bir masaya kadar eşlik edin ve ben kardeşimle konuşurken ona bir fincan kahve getirin."

Ha?

Doğru duyduğumdan emin olamayınca "Gidebilir miyim?" diye sordum.

Bay Rizzo'nun delici bakışları bana döndü. "Şimdilik."

Koca Ricky ile birlikte hızla ofisten çıkarken içimi yoğun bir rahatlama kaplıyor.

Benden çok da uzun olmayan Koca Ricky'ye dikkatle bakıyorum. "Gerçekten çok üzgünüm."

Ağzının kenarını hafifçe kaldırarak başını sallıyor. "Sorun yok, *güzelim*." Beni bir masaya götürüyor ve sandalyeyi işaret ediyor. "Bay Rizzo kardeşinizle konuşurken burada bekleyebilirsiniz."

"Üvey kardeş," diye düzeltiyorum. Koca Ricky grup içinde en az tehditkâr görüneni, bu da bana "Başım ne kadar belada?" diye sorma cesareti veriyor.

Başını sallar. "Sessiz kaldığın sürece, iyi olacaksın."

İçim daha da rahatladı ve kalbimi dolduran umutla "Gerçekten mi?" diye sordum.

Garsona yaklaşmasını işaret etmeden önce tekrar başını sallıyor. "Bayan için bir fincan kahve getirin."

Romano."

Servis görevlisi gittiğinde, Koca Ricky tekrar bana baktı. "Burada kal."

Başımı sallıyorum ve üç adamın yemek yediği masaya doğru yürümesini izliyorum. Nefesimi bırakıp sandalyeye çöküyorum ve avuç içimi alnıma siliyorum. *Yüce Tanrım. Bu çok yoğundu.*

Son birkaç dakikanın dehşeti zihnimde canlanırken masaya bakıyorum.

Kahretsin, Giorgio'yla başım büyük belaya girecek.

Omuzlarıma ağır bir his çöküyor ve tekrar koridora bakıyorum. Az önce

Angelo Rizzo ile yüz yüze geldiğime inanamıyorum.

*Tanrım, adam çok
yoğun. Ve yakışıklı.*

Ve acayip korkutucu.

Artık doğrudan ateş hattında olmadığım için Angelo Rizzo'nun ne kadar çekici olduğunu fark ediyorum. Kuzenim Aida'yı birkaç ay önce bir aile toplantısında gördüğümde ona neden bu kadar aşık olduğunu anladım.

Gördüğüm en çekici adamlardan biri olabilir, ama bu onun ne kadar korkunç olduğunu azaltmıyor. Aksine, daha da arttırıyor.

Baba, yine ben. Kızımı kurtardığın için teşekkürler.

Düşüncelerim tanık olduğum cinayete dönüyor ve tüm korkuyu geri getiriyor.

Cosa Nostra'da büyüdüğüm için suça ve yolsuzluğa alışkın olduğumu düşünebilirsiniz ama benim için durum böyle değil. Birinin öldüğünü görmeye alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

Sadece iki yıl daha, sonra Giorgio'dan ve bu dünyadan temiz bir kopuş yapabilirsin.

Bölüm 2

Angelo

Vittoria ofisten çıkarılırken, masama doğru yürüyorum ve arkasına oturuyorum.

Gözlerim, altına sıçmak üzereymiş gibi görünen Giorgio'ya kayıyor.

Tony'den görevi devraldığında sadece yirmi bir yaşındaydı, ancak geçen yedi yıl boyunca Tony'nin benim için yaptığı işin yarısını bile yapmadı. Ayrıca bana paraya mal olmaya başlayan bir kumar sorunu var.

"Fallen Angels'ta vakit geçirmeyi sevdiğini duydum," diye mırıldandım. Striptiz kulübü açtığım ilk iş yeri idi, bu yüzden oraya karşı bir zaafım var.

Kulübün üç bölümü var. *Cennet*, müşterilerin sadece kızların dansını izleyebildiği yer ve *Cehennem*, her şeyin gittiği yer. Kumar odası *Araf* adı verilen üçüncü bölümde.

Mekânın bir servet getirdiğini söylemeye gerek yok. "Evet, efendim," diyor Giorgio.

Masamın yanındaki sandalyelerden birine yöneldiğinde, Tiny başını ona doğru sallamadan önce bir elini adamın göğsüne koyuyor.

Kimse benim yanımda oturamaz. Soyadınız Rizzo, La Rosa, Torrisi, Falco ya da Vitale değilse tabii.

"Sekmesi kaçta duruyor?" Ben soruyorum.

Tam miktarı biliyorum ama Giorgio'ya onun hayatıyla ilgilendiğim izlenimini vermek istemiyorum.

"Üç yüz binden biraz az," diye yanıtlıyor Tiny. Bir kaşımı kaldırarak başımı sallıyorum.

Giorgio terlemeye başlar, damlalar alnında boncuk boncuk olur ve şakaklarından aşağı akar.

"Hesabı yakında ödeyeceğim."

"Evet, yapacaksın," diyorum. "Bugün."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Parayı o kadar çabuk bulamam."

Yüzümde hiç merhamet olmadan, "Bu senin sorunun gibi görünüyor" diye mırıldandım.

Tiny, Giorgio'ya doğru tehditkâr bir adım atar ve Giorgio, "Parayı bulacağım. Sadece bir aya ihtiyacım var."

Gözlerim şerefsizce dikildi.

Korkmuş bakışları Tiny ile benim aramda gidip geliyor, sonra da ekliyor: "Tori'nin geriye kalan

tek ailesi benim.

Lütfen bana bir ay verin. Söz veriyorum parayı

alacağım." Bunu daha önce de duymuştum.

Genellikle birini öldürmeden hemen önce.

Ama Giorgio'nun karşımda durmasının nedeni borç değil. Öyle olsaydı, çoktan ölmüş olurdu ve doğruyu söylemek gerekirse, küçük kız kardeşi olmasaydı yarın onun son günü olacaktı.

Vittoria Romano.

O kadar meşguldüm ki kızın çiçek açıp güzel bir kadına dönüştüğünü fark edemedim.

İnsanların bana korkuyla bakmasına alışkındım ama Vittoria'nın gözlerinde dehşeti görmek, sikimin ışık hızında sertleşmesine neden oldu ki bu benim için alışılmadık bir tepkiydi.

Onu isteğime boyun eğdirmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum.

Sağlıklı bir cinsel dürtüm var, ama son zamanlarda tüm kadınlar birbirine karışıyor gibi görünüyor. Çok sıkıcı olmaya başladı. Bir de amcam meselesi var, bir eş almamın zamanının geldiğini söyleyip duruyor.

Sonra, korkmuş küçük geyik yavrusu önümde belirdi ve geyik gözleri nabzımı hızlandırdı.

"Vittoria yirmi üç yaşında," diye bahsettim.

Giorgio, yüzü rahatlamayla aydınlanmadan önce bir kez daha bakıyor.

"Evet." "Evlenme çağında."

"Evet." Başı bir aşağı bir yukarı sallanıyor. "Onun için bir evlilik ayarlamadan önce yirmi beş yaşına gelmesini bekliyorum."

Şerefsizi komik bulduğum için nadiren kıkırdadım. "Onun için bir evlilik ayarlamaya iznin olduğunu nereden çıkardın?" Bir elimi kaldırıp masaya doğru salladım. "Yetkinin sende olduğu kısmı kaçırdım mı?"

Giorgio'nun gözleri tekrar büyür. "Hayır, efendim."

Neden 25 yaşına kadar beklesin ki?

Bu düşünceyi geri plana itiyorum. Tiny, kardeşiyle ilgilendikten sonra Vittoria'nın özel hayatına bakabilir.

Dirseklerimi masaya dayayarak, öne doğru eğildim. "Benim onayım olmadan Vittoria için bir evlilik ayarlamayacaksın."

Yeterince iyi olduğunu düşündüğüm kişiye devredilmeden önce kadını doyurmak istiyorum. Giorgio başını sallıyor, sonra soruyor, "Borç hakkında, efendim. Bir ay uygun mu?"

Şimdilik.

Başımı sallıyorum ve kapıya elimi sallayarak gitmesini işaret ediyorum.

O gider gitmez, Tiny'ye baktım. "Vittoria Romano hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

"Evet, patron." Bir süre öylece durur, sonra sorar: "Duncan'ın cesedini ne yapmamı istiyorsun?"

"Evine bırak ki ailesi onu gömebilsin." Ceketimin göğüs cebinden telefonumu çıkarıp ekliyorum: "Cenaze masraflarını öde ve karısına elli bin dolar ver. Tanrı biliyor ya, ona bu kadar uzun süre katlandıktan sonra buna ihtiyacı var."

Tiny çıkarken Koca Ricky ofise gelir. "Kız kardeşiyle gitti." Tüm e-postaları ve mesajları gözden geçirirken başımı sallıyorum.

"Konuşacağını sanmıyorum," diye söz ediyor.

Salı günü saat 17:00'de yapılması planlanan toplantıya bakarken tekrar başımı sallıyorum. Her iki haftada bir Cosa Nostra'nın beş lideri bir araya gelir. Başlangıçta barışı korumak içindi ama yıllar geçtikçe arkadaş olduk. Şimdi iş konuşurken poker oynuyoruz.

Kuzenimin Cosa Nostra'daki Rizzo koltuğunu devralması gerekiyordu, ancak New York'a taşınmaya çalıştıklarında Quintero karteli tarafından öldürüldü.

Amcamın Rizzo ailesinin reisi olarak emekli olabilmesi için görevi devraldığımda on dokuz yaşındaydım. Hâlâ Sicilya'daki işlere yardım ediyor ve benim için her şeye göz kulak oluyor, bu da onunla konuşmak istediğim bir şey. Yaşlılığının tadını çıkarabilmesi için işten çekilme vakti geldi.

Kahretsin, on beş yıl mı oldu?

Para kazanırken zaman uçup gidiyor.

Maurizio Amca'nın evlenmem için başımın etini yemesine şaşmamalı. Rizzo ailesine bir varis verme şansını yakalayamadan öldürüleceğimden korkuyor.

Tek sorun, uygun ailelerden gelen kadınların ya benden büyük olmaları ya da hala okulda olmaları. Maurizio Amca nüfuzlu bir aileden gelen Valentina Toscano ile evlenmem gerektiğini ima edip duruyor ama bu asla gerçekleşmiyor. Benden altı yaş büyük ve deli dolu.

Vittoria'nın güzel yüzü aklıma geliyor ama başımı sallıyorum çünkü Romanolar, Rizzolardan çok daha aşağıdalar.

En azından Sicilyalı.

Başımı tekrar sallıyorum çünkü Giorgio'yu kayınbiraderim olarak istemediğimden eminim.

Bakışlarım sağ elime kayıyor ve ipeksi saçlarının verdiği hissi hatırlarken parmaklarımı birbirine sürtüyorum.

Sanki ona vuracağımı düşünmüş gibi irkildi. Bir kadın ancak daha önce dayak yemişse böyle bir tepki verir.

Düşüncelerim aileme dönerken gözlerim kısılıyor. Bir vur-kaç olayında öldürülmeden önce babam annemin ağzını burnunu kırardı. Her gece kanı duvarları kaplardı.

İçinde büyüdüğüm dünya beni sert bir adam yaptı ama asla bir kadına vurmayacağım. Vittoria'nın irkildiği anı yine zihnimde hayalet gibi dolaşıyor.

O düşüncelerimi doldururken ben de parmaklarımı masaya vurmaya başlıyorum.

Kolaylıkla onun iki katı büyüklüğündeyim. Kalp şeklindeki yüzünü altın kahverengi bukleler çevreliyor.

evcilleştirilmeyi reddediyorlar. Geyik gözleri, dikkatimi çekme yeteneğine sahip gizemli bir güce sahip.

Kadın çok güzel.

"Patron?" Koca Ricky dikkatimi çekmek için söylüyor.

Adamın hâlâ ofiste olduğunu unuttum ve Vittoria Romano'yu aklımdan çıkarmak için başımı sallayarak, telefonumu tekrar cebime soktum.

İçimi çekerek ayağa kalktım ve "Hadi kulübe gidelim" diye mırıldandım.

Her gün etrafım güzel kadınlarla çevrili ama hiçbirisi vahşî saçları ve geyik gözleriyle küçük geyik yavrusu kadar dikkatimi çekmedi.

Bölüm 3

Tori

"Seni küçük orospu!" Giorgio beni evin içine iterken kükrüyor.

Babam ve Giorgio'nun annesi Cettina ölmeden önce ailemin evi sevgi ve kahkahalarla doluydu. Şimdi ise umutsuzluk ve şiddetle dolu.

Giorgio'nun avucu başımın arkasına değiyor ve tökezleyerek dengemi kaybediyorum. Cilalanması saatler süren ahşap zemine yayılıyorum, şiddetli bir acı beynimi titretiyor.

El çantam yan sehpanın altına kayıyor ve ben kendimi yukarı itemediğim Giorgio'nun ayağı sağ tarafıma çarpıyor.

Acı çığlığımın kaçmasını engellemek için dişlerim alt dudağıma gömölüyor.

Bana ilk vurduğunda gözüm morarmıştı. İki hafta boyunca evden çıkamadım. Parish'teki herkes nerede olduğumu sordu ve bu Giorgio'yu üzdü. O zamandan beri yüzüme dokunmuyor.

"Senin yüzünden, tonlarca para bulmak için sadece bir ayım var! Hisse senetlerimden bir parça almak zorunda kalacağım."

Karnıma yediğim bir tekme daha ciğerlerimdeki havanın patlamasına neden oluyor. Görüşüm bulanıklaşıyor ve dudaklarımdan acı verici bir ses çıkıyor.

Acıdan nefesim kesilirken gözyaşlarımdan yanaklarımdan süzölüğünü hissediyorum.

Yalvarmanın ya da tartışmanın bir faydası yok. Tek kelime etmeye cesaret edersem, bu Giorgio'yu daha da kızdıracak. Cenin pozisyonunda kıvrılmayı ve kollarımı belime sarmayı başarıyorum.

Giorgio botunu sırtıma vuruyor ve tüm ağırlığını üzerime vererek, "Bir gün seni öldüreceğim," diye alay ediyor.

Sırtımdaki baskı hafifliyor ve onun oturma odasına girdiğini duyuyorum.

Piç kurusu.

Kendimi yukarı iterek, karnımdan ve gövdemden yayılan acıdan kaynaklanan bir iniltiyi bastırıyorum. Yan sehpanın altından çantamı almakla uğraşmıyorum ve duvardan destek alarak tökezleye tökezleye yatak odama gidiyorum.

Kapıyı arkamdan kapatıyorum, kilitlediğimden emin oluyorum ve sonunda, güvenli alanımda, popomun üzerinde düz bir şekilde oturana kadar yere kayıyorum.

Sessiz gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanıyor ve onları silme zahmetine girmiyorum.

Sadece iki yıl daha.

Yine de sonsuzluk gibi geliyor. Para buna değer mi?

Belki de gecenin bir yarısı kaçıp garson olarak çalışabileceğim küçük bir kasaba bulabilirim?

Hayal kurmaya devam et. Beş kuruşun bile yok. Küçük kasabaya yürüyecek misin?

Kendimi kapana kısılmış ve umutsuz hissederek dizlerimi göğsüme çekiyorum ve kollarımı kaval kemiklerime doluyorum. Tanrım, babamı özlüyorum. Annemi pek hatırlamıyorum ama ona benzediğimi biliyorum.

Öldüğü güne kadar babamın gözbebeği bendim. Cettina ile evlendiğinde bile işler değişmedi.

Sevgi dolu bir üvey anneye ve ağabeye sahip olduğum için en şanslı kız olduğumu düşünüyordum. Onlar ölene kadar her şey çok güzeldi.

Hayatım göz açıp kapayıncaya kadar güneşli bir havadan gök gürültülü bir havaya büründü ve fırtına hiç dinmedi. Aksine, işler daha da istikrarsızlaşmaya devam ediyor.

Giorgio yumruğunu yatak odamın kapısına vurarak beni irkiltiyor.

"Git oturma odasındaki pisliği temizle!"

Gözlerimi kapatarak, "Geliyorum" diye cevap vermeden önce gözyaşlarımı yutuyorum.

Onun tepinerek uzaklaştığını duyuyorum ve kendimi yukarı çekerek kapının kilidini açıyorum.

Koridora bakıyorum ve Giorgio'nun kapısının çarparak kapandığını görüyorum.

Onlar gömüldükten bir ay sonra ailemizin yatak odasına taşındı. Saygısızlık yaptığını düşündüm ve bunu ona söylediğimde bana öyle sert bir tokat attı ki dişlerimin kırıldığını hissettim. Artık ailenin reisi olduğu için ana yatak odasını hak ettiğini söyledi.

Giorgio bana ilk kez vurduğunda hüngür hüngür ağlamıştım. Neden bu kadar değiştiğini anlayamıyordum ama zamanla onun her zaman kötü olduğunu ve bunu ailemizden sakladığını fark ettim.

Koridoru geçip banyoya gidiyorum ve yanımdaki sızıya iyi gelmesi için birkaç Advil alıyorum.

Oturma odasına doğru yürürken, çantamı almak için yan masanın yanında duruyorum. Onu kanepelerden birinin üzerine bıraktıktan sonra yere saçılmış kırık cam parçalarını ve duvardan aşağıya damlayan viskiyi görüyorum.

İçimi çekerek, Giorgio'nun yarattığı pisliği temizlemek için ihtiyacım olan her şeyi almak üzere mutfığa gidiyorum.

İki yıl daha dayanabilirsin. Başka bir yerde yeni bir başlangıç yapabilmen için mirasa ihtiyacın var.

Tüm cam parçalarını topluyorum ve duvarı silmeden önce çöpe atıyorum. İşim bittiğinde mutfığa geri dönüyorum.

Dünyadaki en sevdiğim yer. Pişirmeyi ve yemek yapmayı seviyorum. Uğraştığım saçmalıkları kafamdan atmak istediğimde, her zaman ayinden sonra yaptığımız kahve saati için elmalı turta yapmaya başlıyorum.

Birbiri ardına elma soyarken, gerginlik yavaş yavaş vücudumdan akıyor ve ağrı kesiciler yanımdaki ağrıyı azaltıyor.

Elmaları dilimlere ayırırken, taşındığım küçük kasabada sevgi dolu bir adamla tanışmayı hayal ediyorum. Evimizin etrafında beyaz bir çit olacak. Belki üç ya da dört çocuk ve bir köpek.

Evde oturan bir anne olacağım ve kocam işten döndüğünde onu lezzetli bir akşam yemeğinin beklediğinden emin olacağım.

Giorgio ve Cosa Nostra'dan uzakta olacağım ve zamanla onların varlığını bile unutacağım.

Pazar ayininden sonra, herkesin çay ve kahve içmek için toplandığı masalara koşuyorum ve hızlıca çaydanlıkları açıyorum.

Piccola Sicilia'daki olaydan bu yana iki hafta geçti. Giorgio, Bay Rizzo'ya olan borcu yüzünden gergin görünüyor ve stresini benden çıkarıyor. Hatta ölürsem mirasçımın kendisi olacağına dair bir belge imzalatmaya çalıştı.

Başımı sallayarak, kendi ölüm fermanımı imzalayacak kadar aptal olduğumu düşündüğüne hâlâ inanamıyorum. O belgeyi imzaladığım an benden kurtulacağını biliyorum. Giorgio paramı istiyor ve onu almak için adam öldürecek.

Tehlike gün geçtikçe artarken, iki yıl daha dayanabileceğimden emin değilim ama başka ne yapabilirim bilmiyorum.

Maria Teyze'ye gidersem, Giorgio beni orada bulur. Bu onu korkunç bir duruma sokacak çünkü o ve ailemin geri kalanı Cosa Nostra'nın kanunlarına bağlı.

Kaçmak için ondan para istesem bile, bana yardım ettiği için başı belaya girecek. Cosa Nostra'nın haberi olmadan hiçbir şey olmaz.

Kendimi perişan hissederek bir iç geçirdim.

"Üç tarta mı getirdin?" Rosa masaların arkasında bana katılırken soruyor.

Yüzüme dostça bir gülümseme yerleştiriyorum. "Evet, ama her zamankinden daha fazla insan var gibi görünüyor." "Peder Parisi için bir dilim ayırın."

Başımı sallayarak turtaları kaplarından çıkarıyorum ve bir dilimi tabağa yerleştiriyorum. Rosa bir fincan çay hazırlıyor ve o içecek turtayı Peder Parisi'ye götürürken ben de zaten masanın etrafında dolanan cemaat üyelerine yardım etmeye başlıyorum.

Gülümsemeye ve herkesi selamlamaya devam ediyorum ve kısa süre sonra koşuşturma geçiyor ve kendime bir fincan kahve koyabiliyorum.

"Günaydın Vittoria," diye gürleyen bir ses duyduğumda başımı eğdim.

Gözlerim yerinden fırlıyor ve yanlışlıkla elime sıcak su döküyorum. "Ah!"

"İyi misin?" Korkudan ödüm patlayan Bay Rizzo masanın etrafında koştururken Rosa soruyor.

Bana yaklaştığında, ağzım anında kuruyor ve kalbim çılgın bir hızla atmaya başlıyor. Rosa bizden uzaklaşmak için masanın ucuna gidiyor ve dikkatle Bay Rizzo'yu izliyor.

Buradaki tek bir kişi bile Angelo Rizzo'ya karşı çıkmaya cesaret edemez.

Masadan bir bulaşık bezi alıyor ve elimi tutarak kırmızı noktayı incelemeden önce cildimi kuruluyor.

Kaşlarım havaya kalkıyor ve dudaklarım şokla aralanıyor.

Mırıldanırken sesi hâlâ alçak bir gümbürtüye dönüşüyor, "Çok kötü görünmüyor. Kaynar suyla çalışırken daha dikkatli olmalısın."

Masanın üzerindeki fincan tabağı kadar geniş gözlerle Angelo Rizzo'ya aklını kaçırmış gibi bakıyorum.

Elimi yakmamı gerçekten umursuyor mu?

Bakışları benimkilere kayıyor ve tıpkı daha önce olduğu gibi, acımasız bakışlarının darbesini hissediyorum.

Elimi onunkinden kurtardım ve zorlukla yutkunarak "Bir fincan çay ya da kahve ister misiniz?" diye sordum.

Yavaşça başını sallamadan önce gözleri sinir bozucu bir an boyunca bana dikiliyor. "Benimle gel."

Ne?

Cehennem gibi gergin hissediyorum, dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Nereye?"

Cevap vermeden arkasını döner ve Tiny ve Big Ricky hemen arkasındayken binayı terk etmeye başlar.

Bay Rizzo'yu daha önce hiç ayinde görmemiştim, yani bu iyi bir şey olamaz.

Diğer cemaat üyelerinin gözlerini üzerimde hissedebiliyorum ama hiçbirinin bana yardım etmek için devreye girmeyeceğini biliyorum.

Şaşkın ve korkmuş bir halde isteksizce adamın peşinden gidiyorum.

Katedralin önünde ve yanlarında aşırı büyümüş bahçeler, arka tarafında ise çok eski bir mezarlık bulunmaktadır.

Üç adamı arka tarafa kadar takip ederken midem bulanıyor, ama Bay'la aramda güvenli bir mesafe bırakıyorum.

Rizzo hava şartlarından yıpranmış mezar taşlarına bakıyor.

Kollarımı kendime doluyorum ve sessizlik uzadıkça bedenim titremeye başlıyor.

Peder, bu adamın beni kutsal topraklarda

öldürmesine izin verme. Aslında, beni öldürmesine

hiç izin verme.

Hayatımın en uzun dakikalarından sonra, Bay Rizzo Tiny ve Big Ricky'ye başını eğiyor. İki

bekçi köpeği bize biraz mahremiyet sağlamak için uzaklaştığında korkum katlanıyor.

Bir esinti başlıyor ve elbisemin kumaşı bacaklarımın etrafında dalgalanıyor. Ellerim yanlarıma çarpıyor ve yerinde tutmak için hızla kumaşı avuçluyorum.

Hala bir şey söylemeyince titreyen bir sesle "Neden seninle gelmemi istedin?" diye soruyorum.

Bir eli cebinde, diğ er eli çenesini ovmak için havadayken gözleri tekrar bana dikildi.

Tanrım, yakında konuşmazsa sinir krizinden  leceğim.

Alnında bir çatıklık oluyor ve sonra "Yorgun görünüyorsun" diyor.

Vay canına, berbat göründüğümü söylemek için nasıl bir yol.

Yorumundan sonra kendimi mahcup hissederek başımı sallarken kaşlarımı  atıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, bu sinir bozucu. Lütfen benimle neden konuşmak istediğınızı söyler misiniz?"

 eneni kapalı tut, Tori!

Belki de kendimi sürekli kapana kısılmış ve korkmuş hissettiğim için hata yapmaya başlıyorum.

Hayal ediyor olmalıyım, ama ağızının köşesi her zamanki acımasız çizgisine dönmeden önce

neredeyse bir gülümsemeye kalkıyor. Sadece bir anlık bir şeydi.

Bay Rizzo bana yaklaşıyor, vücudu avını takip eden bir kurt gibi hareket ediyor. İçimde yoğun bir korku dalgalanıyor ve nefes alışverişim hızlanıyor.

Önümde durduğunda başını eğıyor ve benimle göz göze geliyor. "Kardeşin d n beni ziyaret etti."

" vey kardeş," diye düzeltiyorum.

İnsanların Giorgio'dan kardeşim diye bahsetmesinden nefret ediyorum.

Bay Rizzo'nun sağı kaşı kalktı ve ben hemen özür diledim, "Sözünüzü kesmek istememiştim efendim." "Bana Angelo diyebilirsiniz."

Kimsenin ona ilk ismiyle hitap ettiğini duymadım.

Hazırlıksız yakalandım, ona göz kırptım.

Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve bana bakarken düpedüz dehşet verici görünüyor.

"Giorgio bana sana dokunulmadığını söyledi."

Ne. Ne. Cehennem mi?

Yüzüm alevler içinde kalırken ona göz kırpmaya devam ediyorum ve utanç içimi yakıyor.

Alınamam   nk  Cosa Nostra'nın şefleri evlenme çağına gelmiş her kadının durumunu bilme

hakkına sahiptir.  oğı durumda, bir evlilik gerçekleştiğinde onay vermeleri gerekir.

Bu da bu konuşmanın Angelo için sıra dışı bir şey olmadığı anlamına geliyor.

Ayak parmaklarımdan saçlarıma kadar kızardığımı hissederek başımı sallıyorum.

Lütfen, lütfen, lütfen, baba. Bu adamın benim için bir evlilik ayarlamasına izin verme. O zaman

Giorgio'dan asla kurtulamam.

Angelo'nun gözleri yine kısılır. "Bakire misin?"

Oh, Tanrım.

Tekrar başımı salladım.

"Hiç  ıkmadın mı?"

Üçüncü kez başımı sallarken yanaklarıma daha fazla sıcaklık doluyor.

Elini aniden saçıma götürdüğünde, Giorgio'dan yıllarca gördüğüm kötü muameleden dolayı içgüdüsel olarak irkiliyorum.

Saçmalık.

Angelo bir an duraksıyor, bakışları yüzümde keskinleşiyor ve saçlarımdan bir tutamı parmağının etrafında döndürüyor.

"Sanki sana vuracağımı düşünüyormuşsun gibi irkiliyorsun."

Onun bu yorumu içimi buza çeviriyor ve bedenimdeki titreme artıyor. Kutsal bir zeminde yalan söyleyemediğim için, "Beni korkutuyorsun," diyorum.

Kıvrımımı bırakıyor ve mırıldanıyor, "Kadınlara vurmaktan zevk almıyorum." Sözleri beni daha iyi hissettirmiyor.

Bölüm 4

Angelo

Geçtiğimiz iki hafta boyunca, Vittoria'yı düşünmeden edemedim.

Tiny onun hakkında bulabildiği her şeyi öğrendikten sonra, Giorgio'yu getirmelerini istedim. Herif, kızla ilgili boşlukları doldurmakta gecikmedi. Adamın ailesine sadakati olmadığı çok açık.

Ama Giorgio'nun ağzından çıkan her kelimeye inanmak istemediğim için, bunu doğrudan Vittoria'dan duymam gerekiyordu. Bana yalan söylemeye cesaret edemeyecek kadar korkmuş olduğunu biliyorum.

Rüzgâr buklelerini karıştırırken onun güzelliğini içime çekiyorum. Yumuşak kahverengi gözleri korkudan titriyor olsa da göz temasını kesmiyor.

Borcunun karşılığı olarak onu bana gümüş tepside sunan şaibeli üvey kardeşinden daha cesur.

Teklifini düşünürken ona tek kelime ederse onu ellerimle öldüreceğimi söyledim.

Giorgio'nun, borcunun karşılığı olarak Vittoria'nın bekaretini bana teklif etmekte bu kadar acele etmesi beni çok kızdırıyor. O üç yüz bin dolardan daha değerli.

Giorgio'nun acınası hayatından daha değerli.

Beni kızdıran şey, borsadaki yatırımlarında bana olan borcunu ödemeye yetecek kadar parası olması ama Vittoria'nın masumiyetini feda etmeyi tercih etmesi.

Herif kızın namusunu satmaya razı, sonra kız yirmi beş yaşına geldiğinde onu şımarık mallara aldırmayan bir adama rehin verecek.

Ayrıca neden Vittoria'nın yirmi beş yaşına gelmesini beklediğini de öğrendim. Vittoria mirasa erişebilecek ve Giorgio da muhtemelen bunu istiyor.

Bu beni çileden çıkarıyor.

Aklıma itiraf etmek istemediğim kadar çok gelen kadına bakarken, onun ne kadar masum olduğunu açıkça görebiliyorum.

Tiny, Vittoria'nın hayatını araştırdığında, ona karşı tek bir kara leke bile bulamamıştı.

Her Pazar ayinden sonra kahve ve çay servisi yapıyor. Cemaatten biri hastalandığında, onlara ev yapımı yemekler götürüyor.

Bu kadın geldikleri kadar saf.

Benim dünyamda o nadir bulunur ve ben eşsiz eşyalar toplamayı severim.

Vittoria'nın dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor ve bu gergin hareket, gözlerimi ağzına çekiyor.

Adımın üzerine son kuruşuma kadar bahse girerim ki o daha öpüşmemiş bile.

Kadının büyüüne kapılıp, "Hiç öpüldün mü?" diye mırıldandım.

Yanaklarındaki pembe renk derinleşirken kaşları birbirine çatılıyor.

Tanrım, o kadar masum ki öpücükle ilgili basit bir soru bile kızarmasına neden oluyor.

Vittoria başını sallıyor ve benimle göz temasını sürdürmenin onun için ne kadar zor olduğunu görebiliyorum.

Aramızda sadece bir santim kalana kadar yaklaşıyorum ve eğilerek kokusundan derin bir nefes alıyorum. Kurabiye ve hamur gibi kokuyor, anında ağzımı sulandırıyor ve yumuşak ve çiçeksi bir şeyin ipucunu yakalıyorum.

"Yakında görüşürüz, *piccola cerviatta*."

Küçük geyiğini çağırmak doğal geliyor ve ben uzaklaşırken gözlerinin sırtımda yandığını hissediyorum.

Vittoria Romano değerli bir aileden gelmiyor olabilir, ancak toplumumuzdaki hiç kimsenin bana sunamayacağı bir şeye sahip: masumiyeti.

Giorgio'yu bir sürpriz bekliyor çünkü ben sadece Vittoria'nın bekaretini istemiyorum. Onu alırsam, New York'un en güzel kadınıyla evleneceğim. Yatağımı ısıtacak ve bana varisler verecek.

Ve son olarak, Maurizio Amca başımın etini yemeyi bırakacak.

Dürüst olmak gerekirse, evli olup olmamam benim için önemli değil. Bir kadını sevmek fikri bana hiç cazip gelmedi ama bu güzel kadına sahip olmak kesinlikle cezbedici.

"Gidiyor muyuz?" Ona ve Tiny'ye yaklaşırken Koca Ricky soruyor.

"Evet." Camları karartılmış cipe doğru yürüyorum ve arka koltuğa tırmandıktan sonra, "Beni kulübe bırak, sonra da Giorgio Romano'yu bana getir," diye mırıldanıyorum.

Koca Ricky motoru çalıştırırken Tiny, "Evet patron," diye cevap verir.

Fallen Angels'ın bulunduğu Long Island'ın kalbine doğru yol alırken, düşüncelerim bana sunulan fırsatla dolup taşıyor.

Vittoria'yı görmeden önce, evlenmek umurumda bile değildi. Elbette, bir noktada bu işe girişeceğimi biliyordum ama aciliyeti yoktu.

Hala bir aciliyet yok.

Ama bu güzel küçük geyiğin yatağımı ısıtacağı düşüncesi vazgeçemeyeceğim kadar güzel.

Kimsenin dokunmadığı bir şeye sahip olacağım.

Ağzımın kenarı kalkıyor ama Giorgio'yu düşündüğümde gülümsemem hemen kayboluyor.

İkinci bir şans vermemle tanınmam ama sadist yanıma bu herifle bir fareymiş gibi oynamak istiyorum. Onu öldürmeden önce ne kadar ileri gideceğini görmek istiyorum.

Big Ricky kulübün önüne geldiğinde, Tiny siparişimi yerine getirmek için SUV'a dönmeden önce bana içeriye kadar eşlik ediyor.

Fallen Angels Pazar günleri kapalıdır, bu nedenle mekanı temizleyen birkaç işçinin yanı sıra

tepeden tırnağa sessiz.

Doğruca ofisime gidip geçen hafta yatırılan paraları tekrar kontrol ediyorum. Benim için her şeyi yapan insanlarım var ama iş paraya gelince kimseye güvenmiyorum.

Striptiz kulübü ve kumarhanenin yanı sıra, dünya çapında yasaklı malları taşıyan bir gemi filom var.

Salvatore filonun programıyla ilgileniyor, Eddie ise kulübümde hiçbir şeyin yolunda gitmediğinden emin oluyor. Ayrıca restoran ve kumarhaneyi de benim için işletiyor. Pazar Eddie'nin tek izin günü, bu yüzden ofisinde olup olmadığını kontrol etme zahmetine bile girmiyorum.

Amcam emekli olduğunda Eddie'nin Sicilya'daki işleri benim adıma yürütmek için mükemmel bir aday olduğunu düşünüyorum. Eddie'den görevi devralması için eğitebileceğimiz başka birini düşünmek zorundayım. Bu kolay bir karar olmayacak çünkü diğer dört ailenin reisleri Renzo, Damiano, Dario ve Franco'nun yanı sıra sadece Salvatore, Eddie, Tiny ve Koca Ricky'ye güveniyorum.

Çemberimi küçük tutuyorum çünkü benim dünyamda hayatta kalmanın tek yolu bu.

Tiny içeri girmeden önce ofisimin kapısı çalınıyor, ardından da son konuştuğumuzdan beri hiç uyumamış gibi görünen, boktan bir Giorgio geliyor.

Vittoria'nın ne kadar yorgun görüldüğünü hatırladım.

Minik herifi ileri doğru itiyor ve masamın önünde sendeleyerek duruyor. Benim gözlerim tiksintiyle ona kilitlenirken, onun yalvaran bakışları dehşetle doluyor.

Onu öldürüp Vittoria'yı alabilirim.

"Vittoria'yı kendime alırsam, senden gelecek hiçbir müdahaleye müsamaha göstermeyeceğim," diye mırıldanırken ses tonum tehlikeyle doluydu.

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor, ardından rahatlama geliyor. "Yani üç yüz bini ismimden silmem karşılığında onun bekaretini mi alıyorsun?"

Adama, altına işeyecekmiş gibi görünene kadar bakıyorum ve sonra şöyle diyorum: "Henüz kararımı vermedim. Eğer bu tartışmadan ona tek kelime edersen, bu yapacağın son şey olur."

"Tabii ki," diye kekeliyor. "Ben aptal değilim. İsteyeceğim son şey onun kaçıp gitmesi." Başımı eğerek, "Sence böyle bir şey yapar mı?" diye soruyorum.

Başı bir aşağı bir yukarı sallanıyor. "Gençliğinden beri küçük bir kasabada, beyaz çitli bir evde ve mükemmel bir kocayla yaşamak gibi aptalca bir hayali var. Evlilik için kendini saf tutuyor."

Vittoria'nın çocukluk hayalini aşağıladığı için gözlerim kısılıyor. Benimle evlenirse, lanet olası bir şatosu ve kalbinin istediği her şeyi olacak.

"Başka ne hayal ediyor?" Talep ediyorum.

"Her zamanki saçmalıklar. Anne olmak."

Bunu duyduğuma sevindim.

Elimi sallayarak Giorgio'yu kovuyorum. Bu hareket Tiny'nin herifin kolundan tutup onu ofisimden dışarı itmesine neden oldu.

Tekrar yalnız kaldığımda, dizüstü bilgisayarımdaki hesap tablosuna bakıyorum ama hiçbir rakamı göremiyorum.

Aklım karım olabilecek güzel küçük geyikte. Kaçma riski olduğunu bildiğim için bir plan yapmaya başladım. Eğer düğünden haberi olmazsa, onu sahte bahanelerle törene çekmem gerekecek. Ayrıca üvey kardeşinin onun bekaretinden daha fazlasını aldığımı bilmesini istemiyorum.

Onu rahibin önüne çıkardığımda kaçamayacak ve benimle evlenmekten başka çaresi kalmayacak.

Bir kadını benimle evlenmesi için kandırmaya hazır olduğum için kendimi kötü mü hissediyorum?

Hayır. Hiç de bile.

Benim bölgemde, istediğimi alırım. Vittoria bana itaat etmeyi ve iyi bir eş olmayı çabucak öğrenecek ve karşılığında lüks bir hayat yaşayacak. Ben imparatorluğumu yönetmeye devam ederken, o da çocuklarımızı büyütebilir.

Vittoria'nın karım olacağına karar verdiğimde, ağzımın kenarı kalkıyor.

Yakında, küçük geyik ve onun tüm masumiyeti benim olacak.

Bölüm 5

Tori

Sessiz katedrale girerken vücudum ağrıyor. Boş sıralara göz atıyorum ve az önce tutuculara yerleştirilmiş olan birkaç ilahi kitabını düzeltiyorum.

Peder Parisi için getirdiğim *makarna alla Norma* tabağını banklardan birinin üzerine bırakıyorum, böylece ellerim serbest *kalıyor*. Ön tarafa geçerek kürsünün yanındaki sehpadan eski çiçek aranjmanını kaldırıyor ve solmakta olan buketi mutfığa taşıyorum.

Solmakta olan buketi tezgâhın üzerine koyuyor ve lavabonun altında duran çöp torbasını hızla alıyorum.

İçimi çekerek, mutfığın temiz olduğundan emin olmadan önce çiçekleri atabilmek için her şeyi parçalara ayırıyorum.

Bu her Salı yaptığım bir şey, bu yüzden Peder Parisi'nin endişelenmesine gerek yok. Rosa yeni bir aranjman getirene kadar muhtemelen çiçekleri oldukları yerde bırakacaktır.

Çiçekleri attıktan sonra sıralara dönüyorum ve Peder Parisi'nin ofisine gitmeden önce makarna tabağını alıyorum.

Giorgio'nun dün gece beni tekmelediği kalçamdaki hassas noktayı nazikçe ovuyorum.

Evden uzaklaştığım birkaç sabahdan birini düşüncelerin karartmasına izin vermeyerek, katedraldeki sessizliğin üzerime çökmesine izin veriyorum. Buraya geldiğimde kendimi hep sakin hissedirim ve bugün de durum farklı değil.

Ofise ulaştığımda odaya girmeden önce hızlıca kapıyı çalıyorum. "Günaydın, baba."

Başını baktığı evraklardan kaldırıyor ve yüzünde bir gülümseme oluşuyor. "Günaydın, Tori."

Her Salı Peder Parisi ile buluşup çiçek aranjmanlarını ve Pazar ayininden sonra cemaat için ne pişireceğimi konuşuyorum. Cemaat her şeyin parasını ödüyor, bu yüzden Giorgio'dan para istememe gerek kalmıyor.

Ayrıca çabalarım için kadınsı ürünlerim ve tuvalet malzemelerim için küçük bir ücret alıyorum.

Masasının önüne oturup makarna tabağını yoluna çıkmayacak şekilde köşeye yerleştiriyorum.

Pişen yemek rahibimin minnettâr bir gülümsemesini kazanmamı sağladı. "Teşekkür ederim. Sen ve Rosa bana her zaman yemek getirdiğiniz için endişelenmeme gerek yok."

"Bir şey değil. Yemek yapmayı seviyorum." El çantamdan alışveriş listesini çıkardım. "Bir sonraki serviste cannolis olmasının güzel olacağını düşündüm."

Peder Parisi elini sallıyor. "Yetki sende, ne pişirmek istersen benim için sorun değil."

Ne kadar ihtiyacınız olacak?"

Ona listeyi ve tüm malzemeleri satın almak için ihtiyacım olan toplam tutarı gösteriyorum ve o küçük bir kutudan parayı çıkarırken, "Bir sonraki çiçek aranjmanı için gül siparişi vereyim mi?" diye soruyorum.

Homurdanır gibi bir ses çıkarıyor. "Nasıl istersen."

Fikirlerimi her zaman kabul etse de saygısından dolayı ona danışırım.

Peder Parisi bana parayı uzatırken gözleri bana kilitlendi. Kaşları birbirine yaklaşıyor ve tekrar otururken soruyor: "Yeterince dinleniyor musun? Yorgun görünüyorsun."

Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. "Vay canına, bunu son birkaç gün içinde ikinci kez duyuyorum."

Dış görünüşüm için daha fazla çaba göstereceğim."

Kendimi mahcup hissederek üzerimdeki hafif hırkayı daha sıkı sarıyorum. Dışarısı sıcak olsa da kollarımdaki morlukları gizlemek için uzun kollu bir şeyler giymek zorundayım. Yazlık elbiselerim de işe yaramıyor, bu yüzden bacaklarımı örtmek için kot pantolon giymek zorunda kalıyorum.

Peder Parisi başını eğiyor, endişesi yüzündeki çizgilere kazınmış. "Kastettiğim bu değildi. Evde her şey yolunda mı?"

İçinde bulunduğum vahim durum hakkında konuşmak istemediğim için ayağa kalkarken başımı sallıyorum. "Rosa'ya çiçek aranjmanı siparişini versem iyi olacak."

Cevap vermediğim için başını sallayarak, "Ne zaman konuşmak istersen buradayım," diye mırıldandı. Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirip fısıldıyorum: "Biliyorum. Sadece şu anda bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Size baskı yapmayacağım." İçini çekerek gözlerini masasının üzerindeki evraklara indirdi. "Pazar günü görüşürüz, Tori."

Ofisten çıkmadan önce "İyi haftalar," diye mırıldandım.

Salı ve Pazar sabahlarını seviyorum çünkü Giorgio'nun yanında olmayacağımın garanti olduğu tek zaman bu.

Dürüst olmak gerekirse, *Piccola Sicilia*'daki olaydan beri tam bir kabus oldu. Yoluna çıkmamak için elimden geleni yapıyorum ama eve her geldiğinde bana bağılıyor. Dayak da giderek daha düzenli bir şekilde gerçekleşiyor.

Sanki şiddet tırmanıyormuş gibi geliyor ve bu endişe geceleri uykularımı kaçırıyor.

Katedral ile Rosa'nın çiçekçi dükkânı arasındaki birkaç kilometrelik yolu yürürken, aklım çantamdaki Parish'in parasında. Bir tren bileti için yeterli olabilir, ama onu çalmayı düşünmek bile bana haç işareti yaptırıyor.

Kirli düşüncelerim için beni affet, Peder.

Güneş başıma vuruyor ve çok geçmeden sıcaktan rahatsız oluyorum.

Aniden siyah bir SUV yanıma yanaşıyor ve hızımı artırırken araca temkinli bir bakış atıyorum. Bir kapının açıldığını duyduğumda omzumun üzerinden baktım ve Angelo'yu görünce durdum.

kaldırım.

Oh, Tanrım. Bu adamı çok fazla görüyorum.

Beni selamlamadan, talepkar bir ses tonuyla "Nereye gidiyorsun?" diye sordu. Sokağın aşağısını gösterdim. "Rosa'nın çiçekçisine."

"Bin," diye emrediyor ve başıyla arka koltuğu işaret ediyor.

Ugh.

Cipe doğru yürürken derin bir nefes alıyorum ve midemi sert bir top haline getiren endişeyle arka koltuğa geçiyorum.

Angelo yanıma tırmanıyor, ben de diğer kapıya yaklaşıyorum, böylece aramızda daha fazla boşluk oluyor.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve omurgama bir ürperti yayılıyor.

Kavurucu yaz sıcaklığından kurtulduğum için minnettar olmam gerektiğini biliyorum ama olmak istediğim son yer Cosa Nostra'nın liderlerinden biriyle aynı arabada sıkışıp kalmak.

"Yürümek için çok sıcak," diye mırıldanıyor. Bana yan gözle bakarak, "Neden bu kadar sıcak giyinmişsin?" diye homurdanıyor.

Kollarımı ortama doluyorum ve vücudumu kapıya yaslayarak "Evden çıktığımda hava güzeldi" diye yalan söylüyorum.

Affet beni, Peder.

Koca Ricky, Angelo'dan emir almadan Rosa'nın dükkânına doğru sürüyor. Havayı ağır bir sessizlik dolduruyor ve yanımdaki tehlikeli adamın o kadar farkındayım ki vücudumun titremesine engel olamıyorum.

Ayrıca ne kadar çekici olduğunu fark etmekten kendimi alamıyorum ve bu karnımda garip bir his uyandırıyor.

Angelo benimle sohbet etmeye çalışmıyor ve Koca Ricky aracı mağazanın önünde durdurduğunda rahat bir nefes alıyorum.

Dudaklarımı minnettar bir gülümsemeye zorlayarak Angelo'ya bakıyorum.

"Getirdiğin için teşekkür ederim." Gözlerini okuduğu belgeden ayırmıyor ve sadece başını sallıyor.

Kapıyı açıp, "Hoşça kal." diye mırıldandım. Cipten hızla iniyorum ve kapıyı arkamdan kapatarak aracın arkasından dolanıyorum ve klimalı mağazaya dalıyorum.

"Aman Tanrım, Tori. Bu Bay Rizzo'nun arabası mı?" Rosa sorar, gözleri hâlâ dükkânının önünde park halinde duran araca dikilmiştir.

"Evet." Omuz silkiyorum ve önemsizmiş gibi davranmaya çalışıyorum. "Dışarı çok sıcak olduğu için beni bıraktı."

Bana bir kaşını kaldırdı. "O adam hiçbir şeyi bedavaya yapmaz. Ona karşı dikkatli ol."

Başımı sallayarak, zamanının çoğunu buket yaparak geçirdiği arka tarafa kadar onu takip ediyorum.

"Bu hafta kilise için gül alabilir miyiz?" Angelo Rizzo'nun bana gereğinden fazla ilgi gösterdiği gerçeğini görmezden gelmek için elimden geleni yapmaya çalışırken soruyorum.

"Güller pahalı ama bebek nefesi ve papatya ekleyebilirim."

"Bu harika olur." Çeşitli taze çiçeklerin bulunduğu kovalara bakıyorum. "Peder Parisi için *makarna alla Norma* yaptım," diye bilgi veriyorum ki yanlışlıkla aynı yemeği onun için de hazırlamayalım.

"Tamam. Bu hafta içinde onun için *maccu* yapacağım."

Çorba mı? Bu sıcakta mı?

Neyse ki Rosa yüzümdeki şaşkınlığı fark etmiyor çünkü sapları daha kısa kesmekle meşgul. "Ayin için ne pişiriyorsun?" diye soruyor.

"Cannolis. Kahve saatinde yemeyeli uzun zaman oldu." "Tekrar daha fazla insan olursa diye fazladan yap."

Başımı sallayarak, "Tamam," diyorum. Mağazanın ön bölümüne doğru bir adım atarak,

"Gitmeliyim. Öğle yemeğinden önce evde olmak istiyorum."

Rosa bana pembe bir karanfil uzattı. "Evet, bu sıcaktan kurtul."

Çiçeği alıp ona dostça bir gülümseme sunuyorum. "Pazar günü görüşürüz." Rosa'yı işine bırakırken, cipin hâlâ ön tarafa park edilmiş olduğunu fark ediyorum. *Olamaz!*

Bir an tereddüt ediyorum ama bütün gün burada saklanamayacağımı bildiğimden, dükkândan çıkarken bir inilti çıkarıyorum. Kaldırıma adımımı attığım anda aracın arka kapısı ittirilerek açılıyor.

Tanrım, bana yardım et.

Dikkatle içeri baktığımda, Angelo "Bin" diye mırıldandı.

Baba, seni üzecek bir şey mi yaptım? Beni terk etmişsin gibi hissetmeye başladım.

"Ah... neden?" Korkudan sesim titreyerek soruyorum.

Angelo'nun gözleri bana kayıyor, kızgınlık yakışıklı yüz hatlarını geriyor. "Bu çok ateşli, Vittoria. Atla."

Emrini yerine getirirken köpek yavrusu gibi mızızlanmak istiyorum ve kapıyı kapattığımda Koca Ricky "Nereye Bayan Romano?" diye soruyor.

"Ahh... yolun hemen aşağısındaki bakkal." Koca Ricky'nin kafasının arkasıyla, elindeki belgeye tüm dikkatini vermeye devam eden Angelo arasında gidip geliyorum.

Bu çok garip.

Evdeki istikrarsız durum ve Angelo Rizzo'yu istediğimden çok daha fazla görmekle uğraşmak zorunda kalmam arasında vücudumdaki gerilim kırılma noktasına ulaşıyor.

Bölüm 6

Angelo

Vittoria'dan gelen gerilim havayı titretiyor.

Dışarısı kışlık olarak tanımlanabilecek kıyafetlerle dolaşamayacağı kadar sıcak.

Bu geceki poker oyunundan önce halletmem gereken milyonlarca iş vardı ama Vittoria'nın bu sabah Peder Parisi'yi ziyaret edeceğini bildiğimden, Koca Ricky'ye katedralin önünden geçmesini emrettim.

Onun programına sahip olmak beni onu izleyebilecek bir konuma getiriyor.

Ama niyetim tüm şehri lanet bir şoför gibi gezmek değildi.

O benim müstakbel karım ve onunla ilgilenmeye alışabilirim.

Evlendiğimizde, onu gitmesi gereken her yere götürecek bir şoförü ve koruması olacak.

Elimdeki sözleşmeye odaklanamayınca vazgeçiyorum ve yanımdaki titreyen güzelliğe

bakıyorum. Sıkı kavrayışında ezilen çiçeği fark ediyorum ve mırıldanıyorum, "Onu öldürüyorsun."

Vittoria'nın gözleri yüzüme kayarken, "Ben neyim?"

diye soruyor. Elleriyle işaret ediyorum. "Çiçeği öldürüyorsun."

Bakışları kucağına kayıyor, sonra mırıldanıyor. "Kahretsin." Solmakta olan karanfili tutuşunu hafifletiyor, sonra ekliyor, "Teknik olarak zaten ölüyor."

Gözlerim onun enfes yüzüne kilitlenmişken, "Bu kadar sıcak bir günde neden dışarıdasın?" diye soruyorum.

Bakışları tekrar bana yöneldi. "Yapmam gereken işler vardı." Karanfille oynuyor ve yapraklarını koparmaya başlarken ne yaptığının farkında olduğunu sanmıyorum.

"Ve ayak işleri bekleyemedi mi?" Şimdi sadece sesinin yumuşak tonunu duymak için sorular soruyorum. "Ah..." Parmakları daha hızlı hareket ediyor, yapraklar teker teker kucağına düşüyor.

"Ben her zaman

Salı günleri Peder Parisi'ye pişmiş bir yemek vermek ve ayın sonrası için unlu mamulleri görüşmek üzere."

Tabii ki, kutsal adam için yemek sağlıyor.

Duraklıyor ve dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor, sonra da saçmalamaya devam ediyor: "Rosa'nın dükkânına uğrayıp Pazar günü için nasıl bir çiçek aranjmanı hazırlaması gerektiğini söyledim, şimdi de ayinden sonra servis edeceğimiz cannoliler için malzeme almaya gidiyorum." Sonunda çaresiz bir nefes alabilmek için konuşmayı kesiyor.

Saçma sapan konuşmasını büyüleyici ve hatta sevimli buluyorum.

Bu sırada karanfil yok olmuştur ve fark ettiğinde panikle bir ses çıkarır. "Çok özür dilerim!"

Arabamı karıştırdığı için onu cezalandıracağımdan korkmuş olacak ki, telaşla yaprakları topluyor.

Koca Ricky marketin dışında bir park yeri buldu ve bana şöyle dedirtti. "Onunla içeri giriyoruz."

"Ne?" Vittoria fısıldayarak bağılıyor, kocaman gözleri şok içinde bana bakıyor. Cipten inerken, "Bu tartışmaya açık değil," diye mırıldanıyorum.

Doğruyu söylemek gerekirse, küçük etkileşimimizden çok fazla keyif alıyorum.

Vittoria'nın dışarı çıkmasını bekliyorum ve elimi sırtının alt kısmına koyduğumda, korkudan neredeyse yerinden sıçırıyor.

Evlendiğimizde bana alışacağını düşünerek tepkisini görmezden geliyorum.

Mağazaya girerken Koca Ricky arkamızda bir yerlerde geziniyor, ben de bir araba kapıyorum.

Vittoria bana şaşkın bir bakış atıyor ama alışveriş gezisinde ona neden katıldığımı soracak cesareti yok.

Mağazadaki her çift göz bana kilitleniyor ve korku dalgasının koridorlarda dalgalandığını hissediyorum. Fırın bölümüne doğru ilerlerken, insanlar bizden uzaklaşmak için dağılıyor ve Vittoria endişeyle bana bakıyor.

"Neye ihtiyacın var?" Neden burada olduğumuza odaklansın diye soruyorum.

Çantasından bir kâğıt parçası çıkarıyor ve bir malzemedен diğerine koşarak ihtiyacı olanları hızla topluyor.

Kasaya vardığımızda, kadın her şeyi tararken gözlerini yere indiriyor.

Tüm bu insanların benim için duyduğu korku havada yoğun bir şekilde hissediliyor. Elde etmek için kıcımlı yırttığım bir şey bu.

Bu güç.

Vittoria çantasından birkaç dolar çıkardığında, "Ben öderim," diye mırıldanıyorum. "Parish için," diyor, gözleri belirsizlikle dolu.

Kendimi tekrarlamam. Asla.

Onun yorumunu görmezden gelerek, bir alışveriş poşetini bile doldurmayan yetersiz malzemelerin parasını ödemek için siyah limitsiz kartımı kasiyere uzatıyorum.

Vittoria için bir kart ayarlamam gerekecek.

Ödeme işlemi yapılırken, unutmamak için zihnime bir not alıyorum.

Kasiyer kartı bana geri verirken bok fırtınasındaki bir yaprak gibi titriyor. Koca Ricky alışveriş poşetini alırken ben de cüzdanıma geri koyuyorum.

Mağazadan çıktığımızda, Vittoria telaşla yanımda durup fısıldayarak, "Teşekkür ederim. Peder Parisi'ye her şeyi sizin ödediğinizi söyleyeceğim."

"Böyle bir şey yapmayacaksın," diye emrediyorum.

"Ama bana verdiği parayı kullanmadım," diye savunuyor. "Nedenini soracaktır."

Bir an için benimle tartışacak kadar cesur olmasından etkilendim. "O zaman ona nedenini söyleme ve parayı kendine sakla," diye mırıldanıyorum.

Olduğu yerde durdu ve sanki aklımı kaçırılmışım gibi bana baktı. "Peder Parisi'ye yalan söylemiyorum ve Cemaat'in parasını kesinlikle saklamıyorum."

Haç işareti yaptığında beklenmedik bir şekilde kıkırdadım. "Neden?" "Yalan söylemek ve hırsızlık yapmak," diye soluk soluğa kaldı, kesinlikle şok olmuş görünüyordu.

Aramızdaki mesafeyi kapatırken ağzımın kenarları yukarı kıvrılıyor. Elimi yüzüne götürdüğümde irkiliyor ve teni solgunlaşıyor.

Sert tepkisini görmezden gelerek parmaklarımı yanağında gezdiriyorum ve dehşete kapılmış gözlerini benimkilere hapsediyorum. Eğiliyorum ve nefesini tuttuğunda göğsümden bir kıkırdama yükseliyor.

"Her şeyin parasını ödediğimde bu hırsızlık olmuyor. Teknik olarak benim olan parayı saklamamı emrediyorum."

Kelimeleri kullanmak yerine, başı aşağı yukarı sallanırken bir ciyıklama sesi çıkarıyor.

Başımı bir santim kaldırarak, gözlerim tekrar onunkileri yakalıyor. "Sakin ol, Vittoria. Seni öldürmeyi planlamıyorum."

Hava dudaklarını ıslatıyor ve onunla bir gün için yeterince seviştiğimi düşünerek geri çekilip cipi işaret ediyorum. "Bin."

Küçük bir geyik gibi arabaya doğru koşuyor ve aceleyle içeri giriyor. Yanına sokulduğumda, kendini neredeyse diğer kapıya sıkıştırıyor.

Onun korkusundan bu kadar zevk aldığım için berbat durumdayım, ama bu düşünce ağzımın bir sırtışa dönüşmesini engellemiyor.

Tanrım, küçük geyiğimi avlamanın heyecanıyla kafam güzel.

Bölüm 7

Tori

Cip evimin önünde durduğunda korku ve şaşkınlıktan bayılacak gibi oluyorum.

"Her şey için teşekkür ederim" derken Angelo'ya bakacak gücü bile kendimde bulamıyorum.

Plastik poşeti kaptığım gibi hızla araçtan inip kapıyı kapattıktan sonra verandaya giden yola koşuyorum.

Baba, konuşmamız gerek.

Neden bu adamın sürekli benimle karşılaşmasına izin veriyorsun?

Ön kapının kilidini açıyorum ve eve adımımı attığımda cipin uzaklaştığını duyunca rahat bir nefes alıyorum.

Sonunda.

Kapıyı kapatıyorum ve mutfığa gitmeden önce tekrar kilitlediğimden emin oluyorum.

Bugün olanlara inanamıyorum. Angelo neden beni gezdirdi? Ne istiyor ki? Onun gibi insanlar karşılık beklemeden hiçbir şey yapmazlar.

Poşeti tezgâhın üzerine bıraktım ve yiyecekleri paketinden çıkardım.

Ancak o zaman çantamdaki dolarları hatırlıyorum ve parayı çıkarıp bakıyorum.

Angelo parayı saklamamı emretmiş olsa da, Pazar günü kesinlikle Peder Parisi'ye geri vereceğim.

Cemaat, Angelo'dan bağış olarak yiyecekleri alabilir. Peder Parisi'ye durumu açıklayacağım ve kimseye bir şey söylememesini isteyeceğim.

Mutfak masasının yanındaki sandalyeyi çekip üzerine çöküyorum ve bir inilti çıkarıyorum.

Genelde sakin olan hayatım sanki bir kaos ve şiddet uçurumuna dönüşüyor gibi geliyor ve nedenini anlamıyorum.

Birden Giorgio mutfığa giriyor ve ben parayı saklayamadan gözleri dolarlara kilitleniyor. Tek kelime etmeden bana doğru yürüdü ve banknotları elimden kaptı.

Kahretsin!

Parayı ondan geri almak için ayağa kalkarken, "Para Cemaat'e ait," diye itiraz ediyorum.

Parayı cebine attı ve kişisel alanıma girerek, "Artık bana ait" diye alay etti.

Eli omzuma geliyor ve beni öyle sert itiyor ki masaya düşüyorum. Belimde bir ağrı zonkluyor ama gözlerimi Giorgio'ya kilitlediğim için bunu görmezden geliyorum.

Beni tekrar dövmesini ve tekmelemesini bekliyorum, ama neyse ki itmek onun için yeterli oluyor. Mutfaktan çıktığında sandalyeye çöküp yüzümü ellerimin arasına alıyorum. *Daha fazla dayanamıyorum. Baba, lütfen Giorgio'nun dışarı çıkmasına izin ver ki yalnız kalabileyim.*

Saniyeler sonra, Giorgio evden çıkarken ön kapının çarparak kapandığını duyuyorum. *Teşekkür ederim.*

Göğsümden bir hıçkırık yükseliyor ve kollarımı kendime sararak gözyaşlarımın düşmesine izin veriyorum.

Her şeyi yaparım, Peder. Lütfen bu imkansız durumdan kurtulmama yardım et.

Duygularımı kontrol altına alabilmem birkaç dakikamı alıyor ve yiyeceklere bakarak kalkıp her şeyi yerine koyuyorum.

Giorgio muhtemelen Fallen Angels'a kumar oynamaya gitti, bu da bir süre evde olmayacağı anlamına geliyor.

Küçük merhametler için Tanrı'ya şükürler olsun.

Yatak odama doğru yürürken üzerimdeki kalın giysileri çıkarıp yazlık bir elbise giyiyorum.

Duvara monte edilmiş aynanın önünden geçerken yansımam dikkatimi çekiyor.

Duruyorum ve kollarımdaki ve bacaklarımdaki morlukları görünce kendimi perişan hissediyorum. Elbisenin dikişini tutarak, gövdemdeki ve yanlarımdaki mor, kırmızı ve kahverengi izleri görene kadar kumaşı kaldırıyorum.

Her çürük hassas hissettiriyor ve kırık kemiğim olmamasının bir mucize olduğunu biliyorum. Kendime acımayı reddederek elbiseyi indiriyorum ve yatak odamdan çıkıyorum.

Giorgio dışarıda, bu yüzden akşam yemeği için bir ziyafet hazırlayacağım ve midem patlayacakmış gibi hissedene kadar yiyeceğim.

Mutfağa döndüğümde biraz patates topluyorum ve soymak için mutfak masasına oturuyorum.

Patates püresi ve ekmek kırıntılarına bulanmış yumurtadan oluşan bir Sicilya yemeği olan *crocchè* yapıyorum.

Küçük topları kızarttıktan sonra çıtır çıtır ve lezzetli oluyorlar.

Ayrıca sebze, peynir ve etle kaplanmış ince bir gözleme olan *scaccia* da hazırlıyorum.

Yemeğim hazır olduğunda buzdolabından bir soda alıyorum ve tabağı oturma odasına taşıyorum.

Bacaklarımı altına katlayarak koltuklardan birine oturuyorum, tabağı kucağıma koyuyorum ve televizyonun kumandasını alıyorum.

Virgin River'ı açıyorum ve diğer insanların hayatlarında kaybolurken yemeğimin her lokmasının tadını çıkarıyorum. Dizi, ağaçlar ve güzel bir nehirle çevrili küçük bir kasabada geçiyor.

Orada yaşamayı çok isterdim.

Belki hayallerim bir gün gerçek olur.

Yemeğim bittiğinde tabağı sehpanın üzerine koyuyorum ve kanepeye uzanıyorum. Bölüm bölüm izliyorum ve bu endişeli zihnimi rahatlatmaya yardımcı oluyor.

Virgin River'ı izlerken, sonunda beni öldürecek kötü bir üvey kardeş yok.

Bana garip bir ilgi duyan bir mafya lideri yok. Sadece daha parlak bir gelecek hayalim var.

Aniden sehpaye doğru savrulduğumda acı vücudumda patlıyor.

Büyük bir şokla uyandığımda kendimi koruyacak zamanım yoktu. Gözlerim hızla açılıyor ve bir saniye sonra boynumdan tutulup havaya kaldırılıyorum.

Bakışlarım adama kilitlendiğinde, damarlarımdan buz gibi bir korku akıyor.

Vito Strano.

Damiano Falco'nun adamlarından biri.

"Giorgio nerede?" Vito tehditkâr bir ses tonuyla sorar.

"Düşmüş Melekler," diye hırıldayarak boynumu sıkıca kavradığını hissediyorum.

Bir bez bebek gibi savruluyorum ve içki dolabına çarpıyorum, yere düşerken şişeler takırdıyor.

Vücudumun üst kısmını hızla ahşap zeminden itiyorum ve Cosa Nostra'nın liderlerinden birine ait olan bir grup adama tam bir şok içinde bakıyorum.

Adamlar bana başka bir şey söylemeden, ayrılmadan önce oturma odasını dağıttılar.

Ancak o zaman ne olduğunun farkına varıyorum. Yaşadığım şok, korku, panik ve kasvetten oluşan kaotik bir karmaşaya dönüşüyor.

Bu yaşam tarzı yakında beni öldürecek. Bunu biliyorum.

Yerden kalkarken yanlışlıkla bir cam parçasına bastığımda bir çığlık atıyorum. Vücudum çarptığında içki dolabının cam kapaklarından biri kırılmıştı. Fark etmemiştim bile.

Başka kırıklara basmamaya dikkat ederek topallaya topallaya banyoya gidiyorum ve ayağımdaki cam parçasını çıkarabilmek için küvetin kenarına oturuyorum.

Dolaptan ilk yardım çantamı çıkarıyorum ve yara bandını takmadan önce kesiği temizlemek için antiseptik bir mendil kullanıyorum.

Umutsuz bir iç çekişle, karo zemin üzerindeki kan damlalarına bakıyorum.

Daha önce de Giorgio'yu aramaya gelen erkekler olmuştu ama ilk kez biri bana zarar verdi. Genelde Giorgio onlardan dayak yer.

Umarım bu gece onu öldürürler de hayatımın geri kalanını huzur içinde yaşayabilirim. Suçluluk duygusu ruhumu kaplıyor ve haç işareti yapıyorum.

Affet beni, Peder. Bugün çok stresliydi.

Ayağa kalkarken kesiğe çok fazla baskı yapmamaya dikkat ediyorum ve ortalığı temizleyebilmek için oturma odasına doğru topallıyorum.

Çok yoruldum.

Biraz yardım iyi olurdu.

Israrcı olduğumdan değil Peder, ama bu pisliği temizlemesi için bana bir iyilik perisi gönderebilir misiniz?

Ağır bir iç çekişle işe koyuluyorum ve oturma odasını eski ihtişamına kavuşturduktan sonra, içki dolabındaki cam panel hariç, kanepeye yığılıyorum.

İçeri nasıl girdiler?

Ayağa fırlayıp aceleyle ön kapıya gidiyorum. Kilit kırık değildi, yani Giorgio çıkarken kilitlememişti.

Piç kurusu!

Başımı sallayarak anahtarı çeviriyorum. Neredeyse sürgüyü kilitleyecektim ama o zaman Giorgio onu evin dışında bıraktığım için beni öldürecekti.

Yorgun bir iç çekiş daha çekerek, "Cosa Nostra'da bir gün daha," diye mırıldanıyorum. Bulaşıkları yıkamak için mutfığa gidiyorum ve lavaboya su dökerken fısıldıyorum, "Bu şekilde yaşamaya devam etmek çok zorlaşıyor. Sadece her şeyin bitmesini istiyorum."

Bölüm 8

Angelo

Kupa Valesini yere atıp "Tek kart" diye mırıldandım.

Damiano'nun adamlarından Carlo bana bir kart uzatıyor ve maça valesine kaşlarımı çatığımı görünce özür dileyen bir bakış atıyor.

Bu akşamki oyun Damiano'nun evinde oynanacak. Her birimiz sırayla bir oyuna ev sahipliği yapıyoruz ve en son bir araya geldiğimizde benimki vardı.

Dario muzip bir sırıtışla, "Poker yüzün sıfır," diyor ve büyüyen yığına bir çip daha atıyor. "Hepinize yüz bin daha arttırıyorum."

"Siktir git," diye homurdandım.

Kaybetme serisindeyim ve hepsi bundan zevk alıyor.

Damiano da kaşlarını çatıyor ve Renzo ile Franco ellerini indirip çekildiklerinde Dario kıkırdıyor.

Damiano gözlerini Dario'ya diker. "Eğer seni hile yaparken yakalarsam, kanaman olacak." "Ben asla hile yapmam."

"Doğru," diye mırıldanıyorum. Boktan bir elim olduğunu bildiğim için pas geçiyorum. "Bir içkiye ihtiyacım var."

Damiano, Dario'nun bahsiyle eşleşirken Carlo bara gider ve bir tur burbon doldurur. İki adam bir süre birbirlerine bakar ve Dario iki fiş daha ekler. "Siktir git," diye mırıldanır Damiano ve çekip gider.

Dario çipleri toplarken gülmeye başlayınca Damiano "Bize elini göster" der.

Dario kartları çeviriyor ve bu gördüğüm en boktan el.

Arkadaşıma tehlikeli bir bakış fırlattım. "Bu gece ölmek mi istiyorsun?" Dario sadece omuz silkiyor. "Her şey poker suratıyla ilgili, kardeşim."

"Herkesin işi nasıl?" Renzo ağzına bir çubuk kraker atmadan önce soruyor. "Yoğun," diye cevaplıyor Franco. "Yeni yazıcılar aldım, yani para yeniden akmaya başladı." Sahte para basmak Franco'nun kârının çoğunun yattığı yer. "Benim tarafımda işler sakın," diyor Renzo.

Carlo'dan burbon bardağını almadan önce, "Silah sevkiyatınız önümüzdeki hafta limana yanaşacak, o zaman yapacak bir işiniz olacak," dedim.

Renzo'nun yüzüne bir gülümseme yayılır. "Teşekkür ederim."

Damiano bana baktı ve gözlerindeki ciddi ifadeyi görünce "Aklında ne var?" diye sordum.

"Adamlarınızdan birinin bana yarım milyon borcu var."

İsa.

"Kim?"

"Giorgio Romano."

Sikik herif.

Gözlerim Damiano'dan Renzo'ya, oradan Franco'ya kayıyor, sonra Dario'da karar kılıyor. "Başka birine borcu var mı?"

Diğer üçü başlarını sallar.

Dikkatimi Damiano'ya çeviriyorum. "Kendisi şu anda uğraştığım bir sorun."

"Onu dövmeleeri için adamlarımı gönderdim."

Gözlerim arkadaşşıma dikildi. "Nerede?"

"Onun evinde."

Vittoria.

"Kız kardeşine dokunmayacaklar," diye emrediyorum.

Damiano'nun kaşları kalkıyor ve koyu kahverengi gözlerinde merak kıvılcımları beliriyor.

"Neden?"

Damiano aramızda en az bağışlayıcı olanımız. Bir kişinin günahı için bütün bir aileyi öldürmekte bir sakınca görmüyor.

Odadaki erkeklere güvenebileceğimi bildiğimden, "Onu karım yapacağım" diye itiraf ediyorum.

Masaya bir iğne düşse duyulacak kadar sessizlik çöküyor. Dört yüz şok içinde bana bakıyor ama az önce attığım bombanın etkisinden ilk kurtulan Damiano oluyor.

Bana kuşkulu bir bakış attı. "Evleniyor musun?"

"Evet, ama ayrıntılı bir düğün olmayacak çünkü Vittoria bilmiyor, bu yüzden bir davetiye beklemeyin." Vittoria'nın iyi olacağından emin olmak isteyerek, "Adamlarını ara ve müstakbel karıma dokunmamalarını sağla," diyorum.

Cebinden cihazını çıkarırken Damiano'nun ağzının kenarı kalkıyor, "Bir kadını seninle evlenmeye zorlayacağını hiç düşünmemiştim," diyor ve bir numara çevirdikten sonra mırıldanıyor, "Romano'yu ziyaret ettiğinde kız kardeşine dokunma."

Adamının söylediklerini dinliyor ve sonra bir iç çekiyor. "Kim?" "Vito'yu bana getirin," diye mırıldanmadan önce bir an duraksıyor.

Telefon görüşmesini bitirip cihazı masaya koyduğunda, "Romano'nun evine gittiler bile" diye mırıldanıyor.

Derin bir nefes çekiyorum. "Ve?"

"Vito onu oradan oraya savurdu ama yaşıyor."

Ayağa kalkarken göğsümde beyaz bir öfke tutuşuyor.

"Nereye gidiyorsun?" Dario soruyor.

"Kadınımın iyi olduğundan emin olmak için." Damiano'ya ters ters bakıyorum. "Vito'yu burada tut. Döndüğümde onunla ben ilgilenirim."

Ayağa kalkıyor ve "Ben de geliyorum" diye mırıldanıyor.

Franco, Renzo ve Dario da ayağa kalkarken Dario "Hiçbirimiz bunu kaçırmayacağız" diyor.

Bu olay Damiano ile aramızı açmayacak ama Vito'nun bir gün daha yaşayacağına söz veremem.

Hepimiz odadan çıkarken Damiano Carlo'ya, "Vito geldiğinde bizi beklesin," diyor. "Peki, patron."

Hepimiz evden çıkıyoruz ve Dario'nun arabasının bizimkinin arkasına park ettiğini görünce,

"Dario, sen kullanıyorsun," diyorum.

Damiano, Franco ve Renzo arkaya tırmanırken ben G-Wagon'un yolcu koltuğuna oturuyorum.

Dario motoru çalıştırdığında ona adresi verdim. Birden hoparlörlerden opera sesi yükseldi,

ve Dario'ya ne oluyor bakışı atmama neden oldu.

Sesi katlanılabilir bir seviyeye indiriyor, sonra da "Buraya gelirken müzik dinliyordum" diyor. "Operaya mı?" Renzo soruyor. "Çok tuhafsin."

"Teşekkür ederim," diyor Dario şakacı bir

tonla. "Bu bir iltifat değildi," diye

mırıldanıyorum.

On beş dakika sonra, Dario arabayı Vittoria'nın evinin önüne çektiğinde, motoru kapatmasını beklemiyorum. Arabadan iniyorum ve yolun yarısına geldiğimde, arkamda arkadaşlarımın ayak seslerini duyuyorum.

Ön kapıya yumrukla vuruyorum ve bir an sonra Vittoria'nın, "Kim var orada?" diye sorduğunu duyuyorum. "Angelo."

Ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyor, sonra kapıyı açıyor. Gözleri beşimize takıldığı anda çığlık atıyor ve kapıyı tekrar kapatmaya çalışıyor.

Hemen ayağımı araya sokup kapıyı iterek açıyorum.

Vittoria geriye doğru sendeliyor, yüz hatları telaşla geriliyor. "Oh, Tanrım. Giorgio'nun ne yaptığını bilmiyorum. Benim bununla hiçbir ilgim yok," diye saçmaladı. "O burada değil."

Omzunu tutuyorum ve gözlerim vücudunu tararken kollarında ve bacaklarında morluklar görüyorum. Damiano da morlukları fark ediyor ve "Bunlar eski, Angelo" diyor.

Hepimiz evine girerken Vittoria bizden uzaklaşmak için geriye doğru topallıyor ve ben de

"Neden topallıyorsun lan?" diye bağıryorum.

"Kırık camın üzerine bastım," diye inliyor, gözleri dehşetle dolu ve yaşlarla parlıyor.

Düşünmeden ve sadece tepki vererek ona doğru ilerledim ve onu gelin gibi kucağıma alarak antreden görünen mutfak masasına taşıdım.

Gözlerini kocaman açmış bana bakıyor ve sıkıntılı, gıcırtilı bir ses çıkarıyor. Ne kadar kötü titrediğini hissediyorum ve onu masaya bıraktığımda dengesini korumak için pazularıma tutunuyor.

Yarı eğilmiş durumdayım ve ellerimi kalçalarının iki yanına koyduğumda gözlerim onunkilere kilitleniyor. "Vito ve adamları bu gece seni ziyaret ettiğinde ne oldu?" diye sorarken sesim ateş ve kükürtle dolu.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor ve çenesi titriyor. Bu manzara karşısında şaşkın bir aptal gibi ona bakakalıyorum çünkü hayatım boyunca karşımdaki surattan daha sevimli bir şey görmedim.

Sikeyim. Ağladığında çok tatlı oluyor.

Göğsümde bir şey kıpırdıyor ve hiç düşünmeden bacaklarını iterek açıyorum, böylece daha da yaklaşabiliyorum ve kollarımı ona dolayarak başını göğsüme bastırıyorum.

Hayatımda hiç kimseyi teselli etmedim ve bu bana yabancı geliyor.

Renzo boğazını temizliyor, sonra mırıldanıyor, "Oturma odasında bekleyeceğiz." Arkadaşlarımdan bizi biraz yalnız bırakmak için diğer odaya geçtiklerini duyuyorum.

Vittoria beni itiyor ve isteksizce bir adım geri çekiliyorum. Parmak uçlarıyla, yüzündeki gözyaşlarını hızla siliyor.

Soruma cevap verirken sesi gergin, "Vito beni fırlattı. İçki dolabının üzerine düştüm ve o sırada cam panel kırıldı ve ayağımı kestim. Bunun dışında, sadece oturma odasını dağıttılar, sonra da gittiler."

Çok daha kötü olabilirdi.

"Hangi ayak?" Talep ediyorum.

"Sağdaki," diye fısıldıyor, gözleri sanki hayatın gizemlerini çözmeye çalışıyormuş gibi yüzümü arıyor.

Çömelmeden önce bir adım daha geri atıyorum ve sağ ayak bileğini tutarak topuğunun altındaki yara bandını inceliyorum.

Kolayca atlabileceği bir yara olduğuna kanaat getirdikten sonra tam boyuma doğru doğruluyorum. Gözlerim onun her santimetrekaresinde geziniyor ve bir elimi pazusuna götürerek parmağımı çok sayıdaki çürükten birinin üzerinde gezdiriyorum. "Bunu sana kim yaptı?"

Zaten şüphelerim var ama bunu ondan duymak istiyorum.

Başını sallıyor. "Ben sakarım."

Gözlerim ona dikildi. "Bana yalan söyledikleri için insanları öldürüyorum."

Kelimeler ağzımdan çıktığı anda pişman oluyorum.

Kollarını kendi etrafında sarıyor ve benimle fuayenin girişi arasında bir bakış atıyor. "Neden hepiniz buradasınız?"

"Damiano bana Giorgio'yu dövmeleri için adam gönderdiğini söyledi." "Giorgio burada değil."

Derin bir nefes aldım. "Biliyorum. Sadece seni kontrol etmek için buradayız."

Gözleri yüzüme kayıyor ve yüz hatları bir ton kafa karışıklığıyla geriliyor. "Neden?"

Yalan söyleme zahmetine girmeden "Sen masumsun" diye cevap verdim.

Masadan kalkıp benden bir adım uzaklaşıyor ve tekrar fuayeye doğru bakıyor. "Hepiniz gidebilir misiniz lütfen?"

Başımı sallayarak, "Gidelim çocuklar." diye seslendim.

Ben mutfaktan çıktığımda, Cosa Nostra'nın diğer dört lideri fuayeye doğru ilerliyor. Vittoria, fuayedeki küçük alanın izin verdiği ölçüde bizden uzakta kalıyor.

Onu bir an önce Giorgio'dan ve bu evden uzaklaştırmalıyım.

Gözlerim onun dehşet içindeki yüzüne kilitlenmişken, "Yakında görüşürüz, *piccola cerviatta*" diyorum. *Düğünümüzde.*

Evden çıkarken ön kapıyı arkamdan çekip kapatıyorum ve arkadaşlarımı G-Wagon'a kadar takip ediyorum.

Hepimiz araca bindikten sonra Damiano, "Vito'yu öldürme," diyor. "Bana bir iyilik olarak. O sadece işini yapıyordu."

Oflayıp puflayarak, "Peki" diye mırıldandım.

Damiano'nun evine döndüğümüzde malikaneye girip "Vito!" diye bağırdım. Bir saniye bile geçmeden adam mutfaktan çıktı.

"Vittoria'ya zarar verdin," diye homurdandım. Şaşkın ifadesini görünce, "O bana ait," diye ekliyorum. Yüzündeki duygu boşalıyor ve kendini savunmak için bir şey söylemeye bile çalışmıyor.

Bizim dünyamızda erkekler daha azı için ölür, bu yüzden silahımı arkamdan çekip pantolonumun kemerine soktuğumda Vito başını sallıyor ve ellerini önünde kavuşturuyor.

"Seni öldürmediğim için patronuna teşekkür edebilirsin." Yaklaştım ve sağ ayağına nişan alarak tetiği çektim.

"Carlo," diye bağılıyor Damiano, Vito'nun acı dolu çığlığı üzerine. "Burbonu dök."

Dario, Damiano ve Franco'yu eğlence odasına kadar takip ederken kıkırdıyor: "Bu aksiyondan sonra, pokerdeki değerlendirmeni tekmelemek biraz anti-klimatik hissettirecek."

Renzo omzuma vurdu. "Hadi ama. Birimizin onun kibirli kıcını pokerde yenmesi gerekiyor."

Gözlerim Vito'nunkilere kilitleniyor ve o da hızla doğrulurken, "Teşekkür ederim efendim. Bir daha

aynı hatayı tekrar yapmayın."

Başımı sallayarak eğlence odasına doğru yürüyorum ve Carlo'dan bir bardak alarak kehribar rengi sıvıyı içiyorum.

Vittoria benimle evlendiğinde, ona dokunduğu için Giorgio'yu çıplak ellerimle öldüreceğim ve o zaman işime odaklanabileceğim.

Bölüm 9

Angelo

Katedrale girip koridorda ilerlerken boş sıralara pek dikkat etmiyorum.

Peder Parisi günah çıkarma kabininden çıkıyor ve gözleri bana iliştigi anda aceleyle bana doğru geliyor. "Bay Rizzo. Bu beklenmedik bir şey."

Ben bir din adamı değilim ve bu binanın duvarları beni nadiren görüyor, bu yüzden burada olmama neden şaşırdığını anlayabiliyorum.

Katedralden mümkün olduğunca çabuk çıkmak isteyerek, "Nerede özel olarak konuşabiliriz?" diye mırıldandım.

"Günah çıkarmak için mi buradasınız?"

Kıkırdıyorum ve başımı sallayarak, "Cehenneme gitme fikri konusunda rahatım" diyorum. Koca Ricky arkamdan sahte bir öksürükle kahkahasını bastırıyor.

Peder Parisi yorumumdan dolayı gözle görülür bir şekilde hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Bir kapıya doğru işaret ediyor. "Ofisimde konuşabiliriz."

Kutsal adamı katedralin arka tarafına kadar takip edip ofisine giriyorum. Burası o kadar havasız ki derim kaşınıyor.

Koca Ricky'ye bakıp, "Dışarıda bekle." diye emrediyorum. "Peki, patron."

Dikkatimi rahibe vermeden önce kapıyı kapattım.

"Kurtuluş için değilse, neden buradasınız?" diye sorarken Peder Parisi'nin yüzünde temkinli bir ifade var.

Sadede geliyorum, "Evleniyorum ve töreni senin yapmanı istiyorum." diyorum.

Yaşlı adamın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirir. "Ah." Rahat bir nefes almadan önce bana göz kırptı. "Bu çok iyi bir haber. Düğün ne zaman yapılacak?"

Muhtemelen Parish'i yasadışı nedenlerle kullanmak istediğimi düşündü.

"Yarın gece."

Bu işi ne kadar çabuk bitirirsem, tüm dikkatimi tekrar işime verebilirim. Kaşları kalktı. "Bu beklediğimden de erken. Burada, katedralde mi yapılacak?"

Başımı salladım. "Tören benim malikânemde gerçekleşecek. Akşam yedide orada olmanızı bekliyorum."

"Gelin kim?" diye sorarken masasına yaklaşıyor.

"Vittoria Romano."

Rahibin gözleri yüzüme kayıyor ve yüzündeki kan çekiliyor. "Tori seninle evlenmem konusunda bana hiçbir şey söylemedi."

Bir adım daha yaklaşarak başımı eğiyorum. Ses tonum alçak ve ölüm vaadi taşıyor: "Çünkü bilmiyor ve ikimiz de senin önünde yeminlerimizi edene kadar da öyle kalacak."

Yalvaran bir ifade yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Bay Rizzo, siz ve Tori arasında zorla bir evlilik gerçekleştiremem."

Sabırım tükenmeye başlıyor ve gözlerim ona dikilirken çenemi sıkıyorum. "Dediğimi yapacaksın, yoksa bu ofiste yeni bir rahip oturacak." Ona tehditkâr bir adım daha yaklaşıyorum. "Ve Vittoria benimle evlenene kadar bunu kimseye söylemeyeceksin."

"O iyi bir kız," diye yalvarıyor. "Ona bunu yapmayın."

Bu konuşma bittikten sonra mırıldandım, "Yarın akşam tam 7'de. Günahlar listeme bir de rahip öldürmeyi ekletmeyin bana." Çenesini kapalı tutması için adama ulaşmak istiyorum, aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve yapabileceğim tüm vahşilikle ona bakıyorum. "Seni tüm cemaatin görmesi için lanet olası bir çarmıha çivilemeden önce vücudundaki her damla kanı akıtacağım."

Yaşlı adam korkusundan sertçe yutkunurken vücudu titriyor, başı çılgınca aşağı yukarı sallanıyor.

Toplantıyı bitirdikten sonra kapıya yöneldim ve kapıyı çekip açarak sersemlemiş rahibi ofisinde bıraktım ve katedralden çıktım.

Hayatımın normale dönebilmesi için bu düğünün bir an önce bitmesini istiyorum. Yüzüğümü Vittoria'nın parmağına takmama kim engel olursa, Tanrı yardımcısı olsun.

Tori

Bu kez Giorgio kırık kolu, çarpık burnu ve siyah gözleriyle benden daha kötü görünüyor.

Bay Falco'nun adamları onu öldüresiye dövdüler ve tek pişmanlığım bunun gerçekleştiğini görememiş olmam.

Uzun dantel kollu krem rengi ipek bir elbise giymiş olan Giorgio'ya kaşlarımı çatarak bakıyorum. "Neden seninle geliyorum ki?"

Bu elbise dolabımdaki tüm kıyafetlerden daha pahalı olmalı, ama kollarımı ve bacaklarımı örttüğü için memnunum, böylece morlukların hiçbiri görünmüyor.

"Çünkü birleşik bir aile sunmamız gerekiyor," diye mırıldanıyor sabırsızca. "Bu önemli bir gece

benim için. Sonunda hak ettiğim takdiri görüyorum." Dayak

yemiş yüzüne bakınca buna inanmakta zorlanıyorum.

Giorgio'nun gözleri üzerimde geziniyor ve tiksinişmiş bir ifadeyle, "Lanet olası saçlarına bir şeyler yapabilirdin," diyor.

"Saçımı düzeltmek saatlerimi alıyor," diye itiraz ediyorum. "Hazırlanmam için bana fazla zaman vermedin."

Giorgio bir saat önce eve geldi, elbiseyi ve topuklu ayakkabıları bana fırlattı ve hazırlanmamı söyledi. Sadece banyo yapmak ve biraz makyaj yapmak için zamanım vardı.

Bana doğru tehditkâr bir adım atıyor ama nedense bana vurmaktan kendini alıkoyuyor gibi görünüyor.

Bunun yerine, parmağını yüzüme doğru itti ve tısladı, "Son sinirimi test ediyorsun. Kapa şu lanet çeneni. Bay Rizzo'nun evine gittiğimizde sadece gülümseyecek ve tek kelime etmeyeceksin."

Ona öylece bakıyorum ve genelde bu onun beni fena halde hırpalamasına neden olurdu ama artık umursamadığım bir noktadayım.

"Siktiğimin orospusu," diye tersledi ve kolumdan tutarak beni ön kapıya doğru itti. "Sözlerimi bir kenara yaz. Eve gittiğimizde, sana hiç doğmamış olmayı diletteceğim."

"Bunu daha önce de birçok kez yaptın. Tehdit beni korkutmuyor," diye mırıldanıyorum evden çıkarken.

Giorgio'nun elinin düz kısmı başımın arkasına çarpıyor. "Kapa şu lanet çeneni!"

Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra Giorgio pazumdan tutup beni Dodge'una sürükledi.

Salı gecesini aldığım kesik yüzünden ayağım hâlâ hassas ve topuklu ayakkabılar da yardımcı olmuyor. Yolcu koltuğuna itildim ve kapı çarpılarak kapatıldı.

Emniyet kemerini göğsümün üzerinden çekip sabitlemeden önce ipeksi kumaşı bacaklarımın etrafında ayarlıyorum

o.

Giorgio arabaya tırmanırken öfke dalga dalga yayılır. Motoru çalıştırır ve uzaklaşır.

"Bu gece beni utandırma." diye mırıldanıyor. Bay Rizzo'nun malikanesindeki partiye katılmak hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat. Seni de yanımda getirdiğim için mutlu olmalısın."

Evde kalmayı tercih ederim.

Pencereden dışarı bakarken, geçen manzaranın hiçbirini görmüyorum.

Son iki haftada olan her şeyden sonra - tekrarlanan dayaklar, Angelo'nun her yerde ortaya çıkması, Damiano'nun saldırısı, Cosa Nostra'nın beş liderinin ziyareti - işim bitti.

Olan oldu ve yaptığım hiçbir şey berbat koşullarımı değiştirmeyecek.

Giorgio bir çift devasa siyah kapıya yanaştığında, siyah savaş kıyafetleri giymiş bir muhafız bize yaklaşıyor.

Tabii ki Angelo'nun onu koruyan bir ordusu olacaktı. Adamın Tanrı'dan daha çok parası var.

Giorgio hızla camı indirir ve kendini beğenmiş bir sesle, "Bay Romano, Bay Rizzo'yu arıyor," der.

Bay Romano. Beni rahat bırakın.

İçimden kahkahalar yükselirken ağzımı kapatıyorum.

Bekçi kapının açılması için işaret vermeden önce bana bakıyor.

Giorgio arabayı uzun araba yoluna sürdüğünde bir ıslık çaldı. "Mirasınız ödendiğinde, böyle bir yer alacağım."

Etkileyici bir şekilde bakımlı bahçelere bakıyorum. Birileri ağaçların ve çitlerin düzgünce budanması için çok çaba sarf etmiş olmalı.

Bu çok güzel.

Gözlerim, güneş gökyüzünde alçakta asılı dururken gül sarısı ışıkla yıkanmış gibi görünen konağa takıldığında dudaklarım aralanıyor çünkü daha önce hiç bu kadar nefes kesici bir ev görmemiştim.

Bir Lamborghini'nin park ettiği bir duvarın kenarını sarmaşıklar kaplıyor ve ön kapıya çıkıyor gibi görünen bir kemerin iki yanında tünemiş iki melek heykeli fark ediyorum.

Cennete benzeyen bir yerde yaşamak için şeytana güvenin.

Dodge'dan çıktık ve ben pahalı elbisenin kırıklıklarını hızla düzelttim.

Giorgio bana ilk kez böyle bir şey alıyor ve bu beni onun niyeti konusunda endişelendiriyor.

Bizim birleşik bir cephe oluşturduğumuza dair hikayesi tam bir saçmalık.

"Bu gece beni utandırma," diye mırıldanıyor Giorgio kemerden geçerken nefesinin altından.

Arnavut kaldırımlı yolun her iki yanında, göletleri çerçeveleyen pürüzsüz çakıl taşlarıyla su bulunmaktadır. Minik yapraklı parlak yeşil sarmaşıklar koyu renkli taşların arasında yılan gibi kıvrılıyor ve alana büyümlü bir hava veriyor. Küçük mor çiçekler açan yüzen yaprakların altında saklanan Koi'leri görüyorum.

Vay canına, burası bir rüyadan fırlamış gibi.

Ön kapı evimizdekinin üç katı büyüklüğünde ve siyah buzlu camdan yapılmış. Biz kapıyı çalamadan kapı açılıyor ve Koca Ricky bizi karşılıyor.

"Bu taraftan," diyor bizi selamlama zahmetine girmeden.

Müzik ya da partiyle ilgili herhangi bir şey duymuyorum ve alnımda bir çatıklık oluşmaya başlıyor.

Doğru olmayan bir şeyler var.

Siyah kanepeler ve açık renkli ahşap bir sehpadan oluşan mobilyaların yer aldığı açık planlı bir oturma odasının önünden geçiyoruz. Duvara monte edilmiş büyük bir düz ekran televizyon var.

Başımı arkaya doğru eğerek, yeşil yaprakları esintiyle hışırdayan çok yaşlı bir ağacın net bir

görüntüsünü veren cam tavana bakıyorum. Çarpıcı manzara dudaklarımda bir gülümsemeye neden oluyor.

Vay canına.

Odanın iki yanında birinci kata çıkan merdivenlerin bulunduğu açık bir alana alınıyoruz. Gözlerimi kaldırdığımda Angelo'nun üst katta, ellerini ferforje korkuluklara dayamış bir şekilde durduğunu görüyorum.

Üç parçalı siyah bir smokin giymiş olan adam, şeytandan çok bir tanrı gibi görünüyor.

Acayip yakışıklı bir şeytan, ama yine de bir şeytan.

Kalbim sanki kaçmaya hazırlanıyormuş gibi göğsümde hızla çarpıyor. Vücudumdaki her kas geriliyor çünkü kurt ini olmak istediğim son yer.

"Hoş geldiniz," diye mırıldanıyor Angelo, merdivenleri gizlice inip bulunduğumuz yere gelmeden önce sahanlığa doğru yürürken. Sesinin alçak ve ölümcül tınısı tüylerimi diken diken ediyor.

Tanrım, Angelo Rizzo'nun evinde olduğuma inanamıyorum.

"Bay Rizzo, bu gece burada olmaktan ne kadar onur duyduğumu söylemek istiyorum," diyor Giorgio, kelimelerinden saygı damlayarak.

Angelo, Giorgio'yu görmezden geliyor ve önümde durup, gözleri başımdan ayak parmaklarıma doğru kayarak boynumda bir kızarıklık yaratıyor.

"Çok güzel görünüyorsun, Vittoria."

"Teşekkür ederim" diye fısıldamadan önce boğazımı temizliyorum. "Beni takip edin," diye emretti.

Endişeli bir his midemi düğüm düğüm ediyor ve Angelo'yu takip ederken Koca Ricky'nin hemen arkamızda olduğunu duyuyorum.

Vücudumdaki her sinir ucu tetikte ve gözlerim etrafta gezinip duruyor, malikaneyi süsleyen lüksün hiçbirini algılayamıyorum.

Çok yanlış bir şeyler var.

Bölüm 10

Tori

Konağın arka tarafındaki bir dizi cam kapıdan geçiyoruz ve bir verandaya adım atıyoruz, bakışlarım yardım edemediğim ama fark ettiğim tüm güzelliğin üzerinde gezinmeye devam ediyor.

Arka bahçe çok büyük ve çimler yeni biçilmiş gibi görünüyor. Dikdörtgen bir havuzun her iki yanında şezlonglar var ve su gökyüzü kadar mavi görünüyor.

Saksı çiçekleri bahçeye renk katıyor ve havuzun her köşesinde dört tane büyük çiçek var.

Peder Parisi'nin Tiny'nin yanında durduğunu görüyorum ama başka misafir yok.

Erken mi geldik?

Angelo tek kelime etmeden evin yan tarafına doğru yürümeye devam ediyor ve oturma odasındaiken gördüğüm ağacın altında duruyor.

Herkes onu takip ediyor ve o bana döndüğünde tüylerim diken diken oluyor. Yalan söylemeyeceğim, buradaki tek kadın olduğum için kendimi çok rahatsız hissediyorum.

Angelo'nun iki adamı Giorgio'nun iki yanında duruyor ve mideme bir boşluk yerleşiyor.

Bir an için bizi öldürecekleri düşüncesi aklımdan geçiyor. Ama sonra Peder Parisi bana özür dileyen bir bakış atıyor ve vücudumu ürkütücü bir his kaplıyor.

Oh, Tanrım. Hayır! Hayır!

Angelo benimle göz göze geldiğinde farkına varıyor ve "Evleniyoruz, Vittoria," dediğinde emri soğuk geliyor.

İçime çarpan şok dalgaları beni geriye doğru bir adım atmaya zorladı. "Ne?" Giorgio tersledi. "Anlaşma bu değildi!"

Angelo mırıldanırken gözlerini benden ayırmıyor: "Anlaşmamız yoktu Romano. Sana konuşma izni verilene kadar çenenin kapalı tutacaksın."

Dudaklarım bir solukta aralanıyor ve uzun bir süre sadece Angelo'ya bakabiliyorum. Duyurusunun yarattığı şoka yavaş yavaş yoğun bir korku ve çaresizlik katılıyor. *Hayır. Hayır.*

Başımı sallıyorum, ağzımdan kelimeler çıkmıyor.

Angelo bana yaklaşıyor ve vücudumdaki her hücre kaçmam için çılgın atarken hareketsiz durmak tüm cesaretimi alıyor.

Yoğun bakışları benimkileri delip geçiyor. "Üç yüz bin doları iptal etme karşılığında

Giorgio bekaretini bana teklif etti. Ben seninle doyduktan sonra, seni şımarık mallara aldırmayan bir adama rehin vermeyi planlıyordu."

Gözlerim kapanıyor ve şaşkınlığım ya da incinmemem gerektiği halde ihanet hala canımı yakıyor ve kalbim acıyla sıkışıyor.

Bu Giorgio'nun bana yaptığı en aşâğılık şey.

"Gözlerini aç" demeden hemen önce Angelo'nun elini çenemde hissediyorum.

Kapılar açılıyor ve bana ne kadar yakın durduğunu görünce ağzım kupkuru oluyor.

Kehribar rengi gözleri üzerimde güneş gibi yanıyor. "Benimle lüks bir hayatın tadını çıkaracaksın. Güvende olacaksın."

Onun sözleri benim için hiçbir şey ifade etmiyor, çünkü Cosa Nostra'nın adamları sadece nasıl şiddet uygulanacağını ve bencil olunacağını bilirler.

Çenemi onun elinden kurtarıyorum ve başımı eğiyorum. Şu anda kimseye bakamam.

Cosa Nostra'nın nasıl çalıştığını iyi biliyorum ve bu düğünden kaçmanın bir yolu olmadığını biliyorum.

"Şoku atlatmak için biraz zamana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum.

Dikkatini Peder Parisi'ye çevirmeden önce, "Size bir dakika veriyorum," dedi, "Peder, yerinize geçebilirsiniz. Tören birazdan başlayacak."

Avuç içimi karnıma bastırarak derin nefesler çekiyorum.

Kaçacak hiçbir yer yoktur ve yaklaşan düğünden kaçış yoktur. Cosa Nostra'nın kaptanları ne isterse, onu alırlar.

Titreyen bir nefes veriyorum ve başımı kaldırdığımda Angelo'nun Peder Parisi'nin yanında durduğunu görüyorum. Beni bekliyorlardı.

Milyon yıl geçse de beş aileden biriyle evleneceğim aklıma gelmezdi.

Zihnim neler olduğunu anlamaya çalışıyor ve sürekli aynı düşünceler aklıma geliyor.

Başka seçeneğim yok. Bu düğün olacak ve ben Angelo Rizzo'nun karısı olacağım. Onun yemeklerini pişireceğim. Onunla aynı yatağı paylaşacağım. Onun çocuklarını doğuracağım.

Vay anasını!

Birbiri ardına gelen farkındalıklar nefeslerimi hızlandırıyor.

Ama bir düşünce diğerlerinden daha öne çıkıyor: Angelo Rizzo ile evleniyorum. Hemen şimdi. Tam burada.

Aman Tanrım!

Angelo, "Yanımdaki yerini al, Vittoria," diye emretti.

Yavaşça ayaklarım hareket ediyor ve etrafımı saran karanlık bir pelerin beni çaresizlikle kaplıyor.

Angelo'nun yanında durduğumda vücudum titreyen bir karmaşadan başka bir şey değildi.

Kalbim küt küt atıyor.

kaburgalarımı çarpıyor ve nefeslerim sığ ve korkulu.

Peder Parisi başlamak için başını sallarken gözlerimi Angelo'nun yüzüne kaldırıyorum.

Peder Parisi kutsal kitaptan bir bölüm okurken, evleneceğim adama sanki onu ilk kez görüyormuşum gibi bakıyorum.

Benden çok daha iri ve Giorgio'dan çok daha güçlü. Angelo muhtemelen beni tek bir yumrukla öldürebilir.

Sertçe yutkunuyorum ve gözyaşlarım akmak üzereyken ellerimi iki yanımda yumrukluyorum.

Ağlamayın. Gözyaşlarınızı önümüzdeki uzun yıllara sakla.

Angelo'nun kehribar gözlerine, mürekkep gibi siyah saçlarına ve güçlü vücuduna bakıyorum.

Elime uzanıyor ve parmakları elimi sararken nazikçe dokunuyor. Nasıl titrediğimi hissederek beni rahatlatıcı bir şekilde sıkıyor.

Bu şefkatli jest kafamı karıştırıyor ve ne kadar karşı koymaya çalışsam da kalbime bir umut fidanı dikiliyor.

Angelo bir keresinde bana kadınlara vurmaktan zevk almadığını söylemişti. Belki bana zarar vermez. En azından fiziksel olarak.

Peder Parisi, "Angelo ve Vittoria, buraya zorlama olmadan, özgürce ve gönülden evlenmek için mi geldiniz?" dediğinde dikkatim törene geri döndü.

Angelo'nun gözleri bir cehennem yoğunluğuyla bana kilitlenmiş halde, "Evet," diye cevap veriyor.

Angelo'nun cevabını sessizlik izliyor ve ben konuşmakta gecikince Peder Parisi dikkatimi çekmek için boğazını temizliyor.

Dudaklarım aralanıyor ve güneşin son ışıkları ufukta kaybolurken fısıldıyorum: "Evet."

Bahçe ışıkları bahçeyi aydınlatıyor ve Cosa Nostra'nın bir kaptanıyla evlenmeye zorlanmasaydım, her şeyin ne kadar büyümlü görüldüğüne hayran olmak için bir dakikamı ayırırdım.

"Kutsal Evlilik Antlaşması'na girmek niyetinde olduğunuza göre, sağ ellerinizi birleştirin ve Tanrı'nın ve kilisesinin önünde rızanızı beyan edin."

Angelo, zaten tutmakta olduğu sağ elimi sıkarak, "Ben, Angelo Rizzo, seni, Vittoria Romano'yu, bugünden itibaren, iyi günde, kötü günde, zengin günde, fakir günde, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm bizi ayırana dek sahip olmak ve elimde tutmak üzere, yasal karım olarak kabul ediyorum. Seni hayatımın her günü sevecek ve onurlandıracağım."

Aşk mı? Onur mu? Bu kelimelerin Cosa Nostra'da yeri yok.

"Vittoria, sıra sende," diye fısıldıyor Peder Parisi.

Gözlerim rahibim ve Angelo arasında gidip geliyor. "Ne diyebilirim ki?" Peder Parisi bana şefkatli bir bakış atıyor. "Benden sonra tekrar et."

Derin bir nefes alıyorum ve kalp atışlarım göğsümde bir fısıltı gibi hissedene kadar yavaşlıyor.

Peder Parisi'nin bana mırıldandığı sözleri tekrarlayacağım. "Ben, Vittoria Romano, seni, Angelo Rizzo'yu, bugünden itibaren, daha iyi, daha kötü, daha zengin, daha fakir, hastalıkta ve sağlıkta sahip olmak ve tutmak için yasal kocam olarak kabul ediyorum..." Bir nefes daha almak için duraklıyorum ve devam ederken sesim daha yumuşak, "...ölüm bizi ayırana kadar."

Çenem titremeye başlıyor ve bu adamı seveceğimi söyleyerek yalan söyleyemiyorum, "Hayatımın her günü seni onurlandıracağım" diye fısıldıyorum.

Şu anda verebileceğim tek söz bu.

Peder Parisi "Tanrı'nın birleştirdiğini kimse ayırmasın" demeden önce bir an sessizlik oldu.

Kaçmak yok. Saklanacak

bir yer yok.

Önümdeki tehlikeli adam benim geleceğim.

Küçük bir kasabada sevgi dolu bir kocayla yaşama hayallerim suya düştü. Peder

Parisi "Alyansları değiştirin" dedi.

Ben Angelo'nun yüzüğü için endişelenmeyi düşünmeden cebinden küçük, kızıl kadife bir kutu çıkarıyor ve kutuyu açarak yastığın içinden iki alyans çıkarıyor. Üzerinde A ve V harfleri kazılı olan daha kalın yüzüğü bana uzatıyor.

Angelo'nun A'sı ve Vittoria'nın V'si.

Romantik jestler kafamı karıştırdı.

Angelo daha ince olan kordonu yüzük parmağıma geçirirken, "Vittoria, bu yüzüğü Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına, sevgimin ve sadakatimin bir işareti olarak al," diyor.

Sadakat. Evet, gördüğümde inanacağım. Cosa Nostra'daki erkekler tek eşliliğin ne demek olduğunu bilmezler.

Yüzüğü Angelo'nun parmağına takıyorum, az önce söylediklerini tekrarlıyorum ama bir kez daha 'aşk' kelimesini atlıyorum.

Peder Parisi, "Tanrı'nın ve bu tanıkların huzurunda sizi karı koca ilan ediyorum" demeden önce boğazını temizler.

Angelo beni öpmek için eğiliyor ama son anda yüzümü çeviriyorum ve dudakları yanağıma değiyor.

Gözlerimi yere indiriyorum ve son bir saat içinde olanları değerlendirebileceğim sessiz bir köşe bulabilmeyi diliyorum.

Angelo Rizzo ile evlendim.

Bölüm 11

Tori

Angelo herkese, Tiny ve Big Ricky'ye bile gitmelerini söyledikten sonra kendimi oturma odasında yeni kocamla yalnız buluyorum.

Tanrım, Giorgio'yla yaşadığım imkânsız durumdan kurtulmama yardım edersen her şeyi yaparım derken kastettiğim bu değildi.

Angelo smokin ceketini çıkarıp bir kanepenin arkasına örtüyor. "Otur, Vittoria."

Sehpanın diğer tarafına yürüyorum, böylece aramızda kalıyor ve dikkatlice siyah koltuklardan birine oturuyorum.

Ağacın dalları cam tavana uğursuz gölgeler düşürüyor ve bu da omurgamda bir ürperti yaratıyor.

Ne yapacağım ben? Bu kabusu nasıl atlatmaya başlayabilirim?

Panik göğsümde alev alev yanmaya devam ediyor ve her geçen saniye korkum artıyor.

Angelo hemen bana katılmıyor, onun yerine bir şişe viskinin durduğu yan masaya doğru yürüyor. Kahverengi sıvıyı iki bardağa boşaltıyor ve onları alıp bana bir bardak getiriyor.

"Her damlasını iç. Duygularınızın yatışmasına yardımcı olacaktır."

Nasıl hissettiğimi önemsiyormuş gibi.

Onu yatıştırmak için alkolü içiyorum ve alkol boğazımda bir yol açıyor, gözlerim yaşarırken öksürmeme neden oluyor.

Angelo karşıma oturuyor, aramızda sehpa var. Bir an için viskinin tadını çıkarıyor, sonra bardağı dizine koyuyor.

Bana bakıyor ve yoğun bakışlarının yumruğunu midemin çukurunda

hissediyorum. "Birkaç şey konuşmamız gerekiyor."

Evet, öyle.

Papyonu boynundan çıkarır ve siyah kumaşı sehpanın üzerine fırlatır.

İçini çekerek kanepeye yaslandı ve onu şimdiye kadar gördüğüm en rahat halini aldı. "Bana sadık olacaksın."

Başımı sallıyorum çünkü bu bir gerçek.

"Ve sana sadık olacağım." Kaşım kalktı ve "Konuşma yeteneğini mi kaybettin?" diye sordu.

"Hayır." Belki de son iki haftadır yaşadığım kabus gibi inişli çıkışlı yolculuk yüzünden, ama kendimi tutamıyorum, "Söylediklerimin önemli olduğunun farkında değildim. Bu noktaya kadar, hayatım söz konusu olduğunda herhangi bir seçeneğim yoktu."

Büyük bir şaşkınlıkla, Angelo'nun ağzının kenarı bir sırtışı dönüşüyor. "Her zaman bir seçeneğin vardı, Vittoria. Bu gece bile."

İçimden bir huff sesi çıkıyor ve başımı sallıyorum. "Doğru. Ya seninle evlenirim ya da ölürüm. Harika seçim."

"Sana sunduğum seçenek bu değildi." Öne doğru eğilip elindeki viski bardağını sehpanın üzerine koyduktan sonra dirseklerini kalçalarına dayadı. "Benimle evlenmek ya da başka bir adamla evlenmeye zorlanmadan önce bekaretini bana vermek arasında bir seçimin vardı."

Giorgio'nun para için ne kadar alçalmaya razı olduğu konusunda bir kalp ağrısı var.

Angelo'nun yüz hatları tanımlayamadığım bir duyguyla geriliyor, sonra şöyle diyor: "Seninle evlenerek daha kötü bir kaderi paylaşmanı engelledim."

Omuzlarım çöküyor ve ellerimle yüzümü kapatmadan önce boş bardağı masaya bırakıyorum.

Eğer Giorgio'nun istediği olsaydı.

Karanlık düşüncelerden kurtulmak için başımı sallıyorum.

Angelo haklı, ama ona teşekkür etmeye dilim varmıyor, çünkü minnettar olacak bir şeyim yokmuş gibi geliyor.

Ellerimi indirip tekrar gözleriyle buluşuyorum.

Birkaç saniye bana baktı, sonra "Normal bir evliliğimiz *olacak*" dedi.

Seks.

Zihnim çığlık atarak durur ve dudaklarım nefes nefese kalırken kolumu karnıma sararım.

"Evliliğimizi tamamlamalıyız" diye fısıldadığımda sesim boğuk çıkıyor.

Angelo'nun gözleri bir an için bana dikiliyor, ama sonra imkânsız olan gerçekleşiyor ve yüz hatları empatiye benzer bir şeyle yumuşuyor.

Başını bir kez sallıyor, sonra mırıldanıyor, "Seni benimle seks yapmaya zorlamayacağım."

Önemli değil. Yeminlerimizi ettik. Ölüm bizi ayırana kadar bu adama bağlıyım. Karısı olarak onun yatağını paylaşmak benim görevim.

Başımı çevirip televizyonun siyah ekranına bakarak, "Evliliğimizi tamamlamalıyız. Yapılacak en doğru şey bu."

"Bana bak," diye

emrediyor. Gözlerim tekrar

ona dönüyor.

Başını bana doğru sallıyor. "İsteyeceğim son şey, ona tecavüz ettiğimi düşünen travma geçirmiş bir eş.

Bu tür şeylerle uğraşamayacak kadar meşgulüm."

Sözleri soğuk olsa da beni rahatlatıyor.

Bir seçeneğim var.

Angelo'ya, kocama bakıyorum ve fısıldıyorum, "Teşekkür ederim." Alnında bir kaş çatıldı. "Ne için?"

"Kendini bana zorlama."

Kanepeye yaslanıyor ve omuzlarını döndürdüğünde bir çatırtı duyuyorum.

Hoşuma gitse de gitmese de evliyiz. Dürüst olmak gerekirse, bekaretimi kaybetmeden önce evlenmek ya da Angelo ile yatmaya zorlanmak ve sonra başka biriyle evlenmek arasında seçim yapmak zorunda kalsaydım... başka seçenek yok.

Dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor ve sonra şöyle diyorum: "Bir yemin ettim ve bu yemini tutmaya niyetliyim. Kelimenin tam anlamıyla senin karın olacağım." Bana öylece bakınca ekliyorum, "Ama bir isteğim var."

"Ne?"

"Beni dudaklarımdan öpmek yok."

"Neden?" diye mırıldanırken gözlerinin arasında bir kaş çatma çizgisi beliriyor.

"Sana karşı hislerim gelişene kadar saklamak istediğim tek şey bu."

İsteğimi düşündü, sonra başını salladı. "Öpüşmeme kuralına saygı duyacağım." "Teşekkür ederim."

Aramıza sessizlik girdiğinde gergin hissetmeye başlıyorum ve pahalı elbisemin ipeksi kumaşıyla oynuyorum.

Başımı eğdiğimde gözlerim hâlâ bana bakan Angelo'ya kayıyor. "Bu elbiseyi benim için mi aldın?" Sadece başını sallıyor.

Giysilerden bahsetmişken...

"Sanırım eşyalarımı sizin eve taşımam gerekiyor?"

Başını iki yana sallar. "Adamlarım kıyafetlerini çoktan getirdi. Her şey ana yatak odasında."

"Ne?" diye soluk soluğa kalırken gözlerim şaşkınlıkla açıldı. Ne zaman?"

"Tören sırasında." Yorgun bir işaret yaptı. "Evden ayrıldığınız anda eşyalarınızı toplamak için içeri girdiler."

Vay anasını, bu adam hiç vakit kaybetmiyor.

Başımı sallıyorum ve aramıza tekrar sessizlik girdiğinde odaya göz gezdirip fısıldıyorum: "Çok güzel bir eviniz var."

"Burası senin de malikanen." Angelo ayağa kalkar ve ceketini eline alarak cep telefonunu göğüs cebinden çıkarır. "Ben dışarıdayken kendini evinde hisset."

"Dışarı mı?" Daha dik oturuyorum. "Düğün gecemizde mi?"

Cihazın ekran kilidini açarken bana bakıyor. "Sanırım biraz yalnız kalmaya ihtiyacın var ve ben de uzun süre dışarıda olmayacağım."

Angelo bana başka bir şey söylemeden ön kapıya doğru yürürken bir yandan da bir numara çeviriyor.

Gözlerim arkasındaki pantolonun kemerine sıkıştırılmış silaha kilitleniyor ve boğazımdaki korku yumrusunu sertçe yutuyorum.

Ön kapı arkasından kapanmadan önce "Biz çıkıyoruz," dediğini duyuyorum. Oturma odasına göz atmadan önce bir süre donup kalıyorum.

Angelo Rizzo ile evliyim.

Bu düşünce on kiloluk bir çekiç gibi çarptı.

Bu başıma gelmesini beklediğim son şeydi.

Yaptığımız konuşmayı takdir etsem de, durum delice geliyor. Bir an bekârım ve Giorgio'nun çizmesi altında acı çekiyorum, bir an sonra ise korkunç bir adamla evliyim.

Ön kapının açıldığını duyunca gözlerim fuayeye kayıyor ve Tiny'nin içeri girdiğini görüyorum. Bana yan yan sırtıyor. "Merhaba Bayan Rizzo.

Korumanız olacağım."

Bayan Rizzo.

Ayağa kalkarak hoşnutsuz bir of çektim. "Endişelenmene gerek yok. Kaçıp gitmeyeceğim."

Başını iki yana sallar. "Kastettiğim bu değildi. Seni korumak için buradayım." "Oh." Bir bukleyi kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ama yerinde durmayı reddediyor. "Tamam."

Merdivenlere doğru bir el sallıyor. "Bana aldırmayın. Siz işinize bakın ve ben burada yokmuşum gibi davranın."

Bu imkansız. Adam bir dağ ve gözden kaçırmak çok zor.

Tiny'ye gülümseyerek, "Ben yukarı çıkıyorum." dedim.

"Tamam."

O koltuklara doğru yürürken ben de oturma odasından çıkıyorum. Merdivenlerden birinci kata çıkmadan önce mermer heykellere ve sanat eserlerine göz atıyorum. Birkaç odaya göz attıktan sonra nihayet ana yatak odasını buluyorum.

Valizimi görmüyorum ve büyük bir gömme dolaba giriyorum.

Tüm kıyafetlerimi dolabın sol tarafında bulunca şaşkınlıktan gözlerim açılıyor.

Sağ tarafa bakıyorum ve Angelo'nun takım elbiselerine bakıyorum. Her şey renk koordinasyonlu ve estetik açıdan hoş.

İçimi çekerek kollarımı kendime doluyorum ve kıyafetlerime tekrar bakıyorum.

Angelo haklıydı. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var.

Kalın halının üzerine çöküp gözlerimi kapatıyorum.

Angelo Rizzo ile evliyim.

Öleceğim güne kadar onun karısı

olacağım. Çocuklarımız olacak.

İyi bir koca olacak mı? Beni sevmeyi öğrenecek mi? Ben

onu sevmeyi öğrenecek miyim?

Zihnimde onun görüntüsünü canlandırıyorum ve onu kocam olarak düşünmeye çalışıyorum.

Angelo çok çekici, sakın ve aklı başında biri gibi görünüyor. Belki araları düzelebilir.

Bi

Z. Bir tür umut için çaresizce bu düşünceye tutunuyorum.

Bana sadık kalacağını söyledi, bu da onu bir grup insanla paylaşmak zorunda kalmayacağım anlamına geliyor.

metresler. Değil mi?

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve alnımda bir çatıklık

oluşuyor. Sadakatsizliğe müsamaha

göstermeyeceğimi ona açıkça söylesem iyi olacak.

Ayağa kalkmadan önce derin bir nefes alıp yavaşça verdim.

Kocanızın başka kadınların yataklarından uzak durmasını istiyorsanız, onu tatmin etmeniz gerekir.

Ama nasıl? Seks hakkında pek bir şey bilmiyorum.

Başımı sallayarak, paniklemeye başlamadan önce düşüncelerimi bir kenara itiyorum. Gecenin geri kalanında ne olacağından emin olmadan dolaptan soluk yeşil bir yazlık elbise çıkarıp iç çamaşırını arıyorum.

Sinirlerimi yatıştırmak için rahatlatıcı bir banyo yapacağım, sonra her şeyi olduğu gibi ele alacağım.

Siyah ve beyaz taşlarla dekore edilmiş büyük banyoya girdiğimde karnım gerginlikten dönüyor.

Angelo'nun malikanesinde yalnız olmak tuhaf hissettiriyor ama burası benim evim olacağı için banyo yapma kararımı uyguluyorum.

Yeni ortamıma ne kadar çabuk alışırsam, işler o kadar kolay olacak.

Bölüm 12

Angelo

Vittoria ile evlilik hayatıma başlamadan önce halletmem gereken bir şey var.

Koca Ricky arabayı kulübün önünde durduruyor ve indiğimde beni içeri kadar takip ediyor. Ben arka tarafa doğru ilerlerken içerisi cıvı cıvı, havada müzik sesleri var.

Ofisin kapısını iterek açıyorum ve Giorgio'yu odanın ortasında dizlerinin üzerine çökmüş, Eddie'yi ise elinde silahıyla masamın yanındaki sandalyede otururken buluyorum.

"Bay Rizzo," dedi aceleyle, sözlerini sıkılaştırarak. "Kız kardeşimle evlenmenizle ilgili bir sorunum yok."

Gömleğimin manşetlerini açarken, "Üvey kardeş," diye düzeltiyorum. Kolları kıvırıyorum ve sonra, "Bu Vittoria'yı yenmenle ilgili," diyorum.

"Ne?" diye soluk soluğa kalır. "Sana ne söyledi bilmiyorum ama yalan söyledi. Ben hiç-"

Öne doğru hamle yapıyorum ve yumruğum çenesine o kadar sert çarpıyor ki tükürükler havaya uçuyor.

Kollarımı sıvamaya devam ederek, "Vittoria için yeminleri ezberledim çünkü kilisenin onun için ne kadar önemli olduğunu biliyorum," diyorum. Gözlerim piç kurusuna kayıyor. "Bu yüzden, bir piçin ona hakaret etmesine kesinlikle izin vermeyeceğim." Kayınbiraderim olan o pisliğe ters ters bakıyorum. "Vittoria'ya saygısızlık edemezsin."

Giorgio acınası görünüyor, benden duyduğu korku yüzüne kazınmış. Çenesinden kan damlarken "Evet efendim," diye mırıldanıyor.

Yalan söylemiyorum. Törende söylemem gereken şeyleri ezberlemem yarım saatimi aldı çünkü Vittoria'nın yeminlerimizi ciddiye alacağını biliyordum.

Onu henüz sevmiyor olabilirim ama en başından beri onun için doğru olanı yapmak istiyorum. Babam gibi bir pislik olmayı reddediyorum.

Başımı Eddie'ye doğru eğiyorum ve o da sandalyeden kalkıyor. Giorgio'yu tuttuğu gibi odanın arka tarafına, akülü testerenin beklediği yere sürüklüyor.

Eddie, Giorgio'yu yüzüstü yere yatırır ve kırık kolunu yerinde tutmak için üzerine basar.

Onlara katılırken omuzlarımı yuvarlıyorum ve testereyi alıp çalıştırıyorum.

Testere mırıldandığında, Giorgio yalvarmaya başlar, "Hayır, lütfen! Ona bir daha asla dokunmayacağım. Lütfen, Bay Rizzo! Lütfen."

Önünde çömelerek, "Bu gece seni öldürmediğim için mutlu olabilirsin" dedim.

Acınası hayatına son vermeden önce avımla oynamak istiyorum.

Zerre kadar merhamet göstermeden kolundaki alçıyı kestim ve Giorgio onu kurtarması için Tanrı'ya yalvardı.

Derisini kestiğim anda duruyorum ve bir kıkırdama çıkarıyorum. "Eğer yerime işersen, senin de aletini keserim."

"Tanrım, lütfen, Bay Rizzo! Özür dilerim. Çok özür dilerim!"

Bıçağı koluna indirmeden önce "Yeterince üzgün değilim," diye homurdandım.

Giorgio'nun acı çığlıkları havayı dolduruyor ve Vittoria'nın kol ve bacaklarındaki morlukları hatırlayarak, kemiği kesip ön kolunu ikiye ayırıyorum.

Ayağa kalkıp testereyi kapattım ve kenara fırlattım. Eddie'yle göz göze geldim ve "Bu pisliği çöpe at ve en yakın hastaneye bırak," diye emrettim.

Yeni eşimin yanına dönmek için kapıya doğru yürürken, "Giorgio, bir hafta sonra işe dönsen iyi olur" dedim.

Histerik çığlıkları arasında, "Evet, efendim," diye mırıldanmayı başarır.

Koca Ricky hemen arkamdayken ofisten çıkıyorum ve doğruca kulüpten çıkıp arabaya gidiyorum.

Arka koltukta rahat ettiğimde, camdan dışarı bakıyorum ve evde beni bekleyen kadını düşünüyorum.

Bu gece kesinlikle evliliğimizi tamamlayacağız ama onun el değmemiş bir bakire olduğunu unutmamalıyım. Onun korkularını ve duygularını dikkate almalıyım.

Vittoria'yı travmatize etmek istemiyorum, bu yüzden onu rahatlatmam gerekecek, ki bu da yapmaya alışık olmadığım bir şey.

Yani kontrolü kaybedip onu yürüyemeyecek hale gelene kadar sikmek yok.

Ağzımın kenarı kalkıyor çünkü sonunda Vittoria'ya sahibim ve onun vücudunun tadını çıkarmak bana ait.

Sadece benimkini.

Koca Ricky arabayı malikanenin önüne park ettiğinde inip içeri giriyorum ve Tiny'yi oturma odasında beyzbol tekrarlarını izlerken buluyorum.

"Nerede o?"

Merdivenleri işaret ediyor. "Ana yatak odası."

"Gidebilirsin," diye emrediyorum yatak odama doğru ilerlerken.

Tiny ve Big Ricky garajın üstündeki dairede yaşıyorlar, bu yüzden her zaman hazır bekliyorlar.

Tiny bir adamı tek bir darbeye öldürebilirken, Koca Ricky hiçbir atışı kaçırmaz. Başından beri benimleydiler ve muhtemelen sonunda da benimle olacaklar.

Yatak odasına girdiğimde, Vittoria'nın tavandan tabana pencerelerin önünde durduğunu görüyorum. Yaklaştığımı duymuyor ve arkasından yaklaştığımda, yansımam camda beliriyor.

Pencere.

"Tanrım!" İrkiliyor ve bana doğru dönerken elini kalbinin üzerine koyuyor. Bakışlarım yeşil elbisenin üzerinde geziniyor, sonra "Elbiseyi değiştirmiştin" diyorum.

Gergin bir ifade yüz hatlarını sıkılaştırırken, "Banyo yaptım. Umarım sakıncası yoktur. Sakinleşmeme yardımcı olacağını düşündüm ve bu gece için tıraş olmak istedim, böylece tamamen kılıklı olmayacağım." Ağzından dökülen her kelimeyle birlikte sesinin tonu da yükseliyor. "Ama hiçbirisi işe yaramadı ve sinir krizi geçireceğim çünkü ne bekleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyorum ve... ve... ve."

Omzunu tutarak onu göğsüme doğru çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum. "Şşş. Her şey yoluna girecek," diyerek endişesini yatıştırmaya çalışıyorum.

Ben söyleyecek başka bir şey düşünmeye çalışırken vücudu elimde titriyor. Hiçbir şey bulamayınca, elimi sırtında bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum.

Diğer elimi başının arkasına koyarken vahşi saçlarına bir öpücük konduruyorum ve sonra tekrar ediyorum, "Her şey yoluna girecek."

Yanağını göğsüme yaslıyor ve derin bir nefes vererek "Metreslerin olacak mı?" diye soruyor.

"Hayır."

"Hiç deneyimim yok, bu yüzden ne yapacağımı bilmiyorum" diye itiraf ederken sesi savunmasız geliyor. "Sadece beni takip et, iyi olacaksın."

Aramıza sessizlik giriyor ve o geri çekilmeyince elimi sırtında aşağı yukarı gezdirmeye devam ediyorum.

Bir süre sonra, "Neden ben?" diye sordu.

Ağzımı buklelerine doğru indiriyorum ve yumuşak çiçek kokusundan derin bir nefes alıyorum.

"Sende istediğim bir şey var."

Vittoria başını hareket ettirerek bana bakıyor ve yüzlerimizi birkaç santim ayırıyor. Nefesini ağzımda hissetmek, onu öpme isteğimi daha da artırıyor.

"Neyim var?" diye soruyor.

Gözlerim onunkileri yakalıyor ve kırılganlıkla dolup taşan kahverengi irislerinde kayboluyorum. "Masumiyetin."

Bakışlarını göğsüme indiriyor. "Sadece alabilirdin."

Bana bakmıyor olsa da başımı sallıyorum. "Karıma başka bir erkek tarafından dokunulmadığını bilmek hoşuma gidiyor."

Alt dudağını dişlerinin arasından çekiştiriyor, sonra tekrar bana bakıyor. Elim ağzına götürüp dudağını serbest bıraktıktan sonra başparmağımı dişlerinin bıraktığı girintinin üzerinde gezdiriyorum.

Öpüşmek

yok. Sikişmek

yok.

Benden istediği tek şey bu ve isteğine saygı duymak niyetindeyim.

Ondan bir adım geri çekilirken, gözlerim eskilerine yeni çürüklerin eklendiği çıplak kollarında geziniyor.

Göğsümde öfke patlıyor ve bir an için Giorgio'nun diğer kolunu alma fikriyle oynuyorum. Bir elimi pazısına götürüp parmaklarımı mor ve kahverengi izlerin üzerinde gezdiriyorum. "Ben hallettim

Giorgio bu gece ve sana bir daha asla dokunmayacak." Gözleri büyüdüğünde ve dudakları aralandığında, "Onu korumaya zahmet etme. Sakar olduğunu söylediğinde bana bir kez yalan söylemene izin verdim. Buna ikinci kez müsamaha göstermeyeceğim."

Gözlerim onunkilere kilitlendiğinde, "Onu sen mi öldürdün?" diye sormadan önce başını sallıyor. Başımı sallıyorum. "Henüz öldürmedim."

Korkunç gerçekleri anlatmak istemediğim için arkamı dönüp yeleğimin düğmelerini açmaya başladım. "Ben duş alacağım. Elbiseni çıkarıp pijamalarını giy."

Silahımı arkamdan çıkarıyorum ve gece boyunca kolayca ulaşabileceğim bir yere, başucumdaki çekmeceye yerleştiriyorum.

Tanrı'dan korkan bir kadın olduğu için, Vittoria'nın beni öldürmeye çalışmayacağını biliyorum. "Ah..."

Ona bakıyorum ve bir kaşımı kaldırıyorum. "Benimle aynı yatakta yatıyorsun. Bu pazarlığa açık değil." "Mesele o değil." Kollarını ortasına doluyor. "Bu gece için giyecek uygun bir şeyim yok. bir düğün gecesi."

Ağzımın kenarı kalkıyor ve gömme dolaba girip askıdaki tişörtlerimden birini çıkarıp ona götürüyorum. "Bunu giy."

Onu benden alırken kaşları birbirine yaklaşıyor. "Senin gömleğin mi?" "Evet. Gömleğimin içinde uyumanı istiyorum," diye heceliyorum. "Oh...tamam."

"Sadece tişört, Vittoria. Başka bir şey giyme." Bir eşofman altı kapıp banyoya girmeden önce emrediyorum, böylece duş alıp masum küçük geyiğime geri dönebileceğim.

Bölüm 13

Tori

Mümkün olduğunca hızlı hareket ederek elbiseyi çıkarıp Angelo'nun tişörtünü giyiyorum.

Onun odunsu kokusunu kumaştan alabiliyorum ve bu midemde kelebekler uçuşmasına neden oluyor. İç çamaşırı giymeme izin verilmemesi beni daha da gergin hissettiriyor.

Şimdiye kadar Angelo anlayışlı davrandı ve ben de herkesin onu tanıdığı tehlikeli adam yerine buna odaklanmaya çalışıyorum.

Onun gibi erkekler istediklerini almaya ve başkalarının duygularını önemsememeye alışkındır ama en azından deniyor. Bunun için minnettarım.

Hatta bana sarıldı ve itiraf etmeliyim ki bu sinirlerimi biraz yatıştırdı.

Ama kaygım yeniden artıyor çünkü o banyodan çıkar çıkmaz muhtemelen seks yapacağız.

Vay anasını.

Elimi düğüm düğüm olan karnımın üzerine bastırıyorum ve bembeyaz çarşafarla kaplı yatağa bakıyorum.

Nasıl bu kadar temiz tutabiliyor?

Tanrım, Tori. Bekaretini kaybetmek üzeresin ve çarşafı düşünüyorsun.

Bu gece, bir erkeğin önünde çıplak olacağım. İlk defa.

Kalp atışlarım bugün milyonuncu kez hızlanıyor ve içimi bir titreme kaplıyor.

Sırtımı yatağa dönmek için dönüyorum ve gözlerim, omzunu kapı pervazına yaslamış, bakışları üzerimde yanan Angelo'ya kilitleniyor.

Tanrı'nın kutsal annesi.

Sadece siyah eşofman giyiyor.

Dövmelerle kaplı çıplak göğsüne bakarken nutkum tutuldu. Şeytan'a elini uzatan bir melek var ve etrafları derisine işlenmiş kurşunlarla çevrili.

Bu manzara tüylerimi diken diken ediyor.

Angelo kapı pervazını itiyor ve yavaşça bana doğru ilerlerken adımları sanki beni avlıyormuş gibi yırtıcı görünüyor.

Anında, nefeslerim dudaklarımdan sığ nefesler halinde gelene kadar hızlanıyor.

Altın teninin altındaki kasları dalgalanıyor ve kollarından aşağıya doğru kıvrılan damarlar midemin daha önce hiç hissetmediğim bir hisle sıkışmasına neden oluyor.

Angelo benden bir santim uzakta duruyor ve duş jelinin taze kokusunu alıyorum. Nemli saçlarından bir damla su düşüyor ve göğsünden aşağı süzölüp aşağı sarkan eşofmanının bel bandında kayboluyor.

Karanlık aurasını dolduran hakimiyetin aşırı derecede farkına varıyorum ve gözlerimi yüzüne kaldırırken sertçe yutkunuyorum. Kehribar rengi irislerindeki altın benekler alev gibi yanıyor ve sıcaklığı tenimde hissediyorum.

Elini yüzüme doğru kaldırdığında yanlışlıkla irkiliyorum ve gözleri bana dikiliyor.

Dilim kuru dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlamadan önce "Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Avuç içi yanağıma yerleşiyor ve temiz traşlı çenesinin benimkine değdiğini hissedene kadar eğiliyor.

"Derin bir nefes al, *piccola ceviatta*. Üzerimde bayılmanı istemiyorum," diye emrediyor, sesi gök gürültüsünü andırıyor.

Bana söyleneni yapıyorum ama kaygım kontrolden çıkma tehdidiyle karşı karşıyayken bunun pek faydası olmuyor. Angelo bir santim geri çekildiğinde, gözlerim ona dikiliyor ve "Acıyacak mı?" diye soruyorum.

"Bilmiyorum." demeden önce başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyor. Herkes için farklıdır." Başparmağının ucu tekrar dudağımı çekiştirirken bakışlarını ağzıma indiriyor. "Bekâretini almadan önce seni olabildiğince rahat ettireceğim."

Evet, böyle bir ihtimal olduğunu sanmıyorum.

"Öpüşmeme kuralın hakkında" derken gözleri kararıyor. Bu sadece ağzın için mi geçerli?"

Başımı salladığımda fısıldıyor, "Teşekkürler."

Başını tekrar eğiyor ve dudaklarının çenemin üzerinde gezindiğini hissettiğimde tüylerim diken diken oluyor.

Pazularını kavrarken ne yaptığımın farkında bile değilim ama teninin sıcaklığı avuç içlerimi ısıttığında içime karıncalanmalar yayılıyor.

Angelo bir hırıltı çıkarıyor ama sesi tehlikeli değil. Onun yerine, ona dokunmamdan memnun görünüyor.

Birden ağzı hızla atan nabzıma yapışıyor ve dişleri derime batıyor.

Dilinin boğazıma değdiğini hissettiğimde bir nefes kaçıyor ve gözlerim kapanıyor.

Oh, Tanrım. Bu... yoğun hissettiriyor.

Bana doğru daha fazla eğiliyor ve ellerinin kalçalarımın doğru yükselip gömleğin altından kaymadan önce uyluklarımın dış kısmında olduğunu hissediyorum.

Kumaş vücudumda ilerlerken geri çekiliyor ve "Kollarını kaldır" diye emrediyor.

Göğsüm çaresiz nefeslerle yükselip alçalıyor ve yavaşça kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum.
Gömleği çekiştirerek çıkarırken hava sıcak tenimi öpüyor ve önünde çırılçıplak duruyorum.

kollarımı göğsümde kavuşturmak için.

Angelo bileklerimi tutuyor ve yanlarıma doğru itiyor, böylece tamamen ona maruz kalıyorum.

"Kendini örtme." Gözlerinin her santimimi yakmasına izin vermeden önce bir adım geri çekilirken, bu emir bir başka gök gürültüsü gibi geliyor.

Kontrolsüzce titremeye başlıyorum ve bakışlarında bir öfke parıltısı gördüğümde, kendime verdiğim değer dibe vuruyor çünkü vücudumdan memnun olmadığını hissediyorum.

Parmakları kalçamdaki çirkin kahverengi çürüğün üzerinde geziniyor, sonra sesi bir şimşek gibi çakıyor. "O şerefsizin diğer kolunu da almalıydım."

Gözlerim açılıyor ve bir an için tehditle ne demek istediğini merak ediyorum, ama sonra yetersiz olduğumu düşündüğü için kızgın olmadığını anlıyorum. Morluk yüzünden üzgün.

Ancak o zaman bakışları göğüslerime kayıyor ve yüz hatlarından öfkenin akıp gidişini izliyorum. Onun yerine gözlerinde arzu alevleniyor.

Eli yan tarafımı okşuyor ve avucu göğsüme değdiğinde titreyen bir nefes çekiyorum. Angelo'nun gözleri yüzüme kayıyor ve yüz ifademi inceledikten sonra şöyle diyor: "Çok güzelsin, Vittoria." Aramızdaki küçük mesafeyi tekrar kapatıyor ve ağzı kulak mememe değdiğinde, "Sen enfes bir sanat eserisin," diye fısıldıyor.

Kendime verdiğim değer onun övgüleriyle tavan yapıyor ve bu beni özel hissettiriyor.

Bu adam her kadını elde edebilir ve muhtemelen düzinelercesiyle birlikte olmuştur - ve vücudum çürüklerle dolu olmasına rağmen, güzel olduğumu düşünüyor.

Sanki zihnimi okuyabiliyormuş gibi parmakları kaburgalarımın yanındaki başka bir çürüğün üzerinde geziniyor, sonra da "Bir daha kimse teninde iz bırakmayacak" diyor. Bakışları benimkilere kilitleniyor. "Tabii..."

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Yoksa?"

"Üzerinde ısırık izleri bırakıyorum." Ağzının köşesi yırtıcı bir sırıtışla kalkıyor. "Ama söz veriyorum, acıdan değil zevkten olacak."

Vay anasını.

Angelo o kadar yoğun ki tüm dünya zihnimden silinip gitti. Dikkatim yüzde yüz ona odaklanmış durumda.

Öne doğru hareket ediyor ve karnı göğüslerime baskı yapıyor. Göğsüyle göz hizasındayım ve teninin benimkine değdiğini hissetmek karnımın gerilmesine neden oluyor.

Vücudunu kullanarak, baldırlarım yatağa değene kadar beni geriye doğru itiyor.

Başını sallayarak şiltenin üzerine çıkmamı işaret ediyor ve ben sessiz emri yerine getirirken sinirlerim midemi alt üst ediyor.

Başımı yastıklardan birine koyduğumda Angelo eşofmanını çıkarmıyor, o n u n yerine bir dizini

yatağa koyuyor. Bacaklarımı tutuyor ve onları iterek açıyor.

Yoğun sıcaklık boynuma ve yüzüme yayılıyor ve bacaklarımı tekrar kapatmamak için mücadele ediyorum. Neyse ki güneşe değil de yüzüme bakıyor.

Bir elini omzuma koyarak üzerime eğiliyor ve ben onun çok daha büyük cüssesine kıyasla inanılmaz derecede küçük hissediyorum.

Başını eğiyor ve ağzını çenemin kıvrımında gezdiriyor. "Rahatlamaya çalış, Vittoria."

Evet. Öyle bir şey olmayacak.

Bölüm 14

Tori

Angelo üstüme uzanıyor ve ağırlığı beni yatağın daha derinlerine itiyor. Omzuma bir öpücük kondurmadan önce nefesi boğazımda gezinirken ondan bir inilti yükseliyor.

"Kahretsin, masumiyetin sarhoş edici," diye mırıldanıyor, sonra ağzı göğsüme doğru inerken dişleri tenimi sıyrıyor. "Seni yutmak istiyorum."

İçimi bir korku kaplıyor ve boğazımdaki sinir yumağını sertçe yutuyorum.

Sağ eli bacaklarımın arasından geçmeden önce yan tarafımda geziniyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve yüzüm alevler içinde kalıyor.

İlk kez dokunulduğunda, nasıl hissettirdiğine odaklanamıyorum. Duygularım çok karışık.

Kıvrımlarımı ayırırken ve başparmağının ucu klitorisimi ovarken, "Gözlerini aç" diye mırıldanıyor.

Bana söyleneni yaptığımda, tüm dikkatinin yüzüme odaklandığını görüyorum.

Başparmağı bacaklarımın arasındaki küçük sinir demetini okşuyor ve karnımda bir beklenti oluşmasına neden oluyor.

Kurt gibi sırtarak ağzını kapatıyor, sonra geniş omuzları kalçalarımı olabildiğince açmaya zorlayana kadar vücudumda aşağı doğru ilerliyor.

Sıcak nefesi hassas bedenimin üzerinde geziniyor ve bir banyo daha yaptığım için çok şükrediyorum.

Angelo'nun dili kıvrımlarımı yaladığında düşüncelerim aniden duruveriyor. Benden bir ciyıklama kaçıyor ve sol elimle gözlerimi kapatıyorum.

Ağzı klitorisime öyle bir şiddetle yapışıyor ki sırtım şilteden kalkıyor.

"Tanrım," diye haykırıyorum, sağ elim saçlarını tutmak için aşağıya uçuyor.

Bir saniye önce acı verici bir şekilde utandığım yerde, şimdi Angelo beni *yutarken* lanet olası adımı hatırlayamıyorum.

Bir parça bile geri çekilmiyor. Kibarlık yok, sadece bir ton şehvet ve çaresizlik var - sanki hayatı boyunca aç kalmış ve sonunda önünde bir yemek varmış gibi.

Parmaklarım saçlarında geriliyor ve bir an için onu uzaklaştırmaya mı çalışmalıyım yoksa yaklaşmaya mı zorlamalıyım emin olamıyorum.

Bacaklarımın arasında zevk dalları açılarak benden bir inilti çıkarıyor.

Tüm endişelerim Angelo'nun bana yaptıkları karşısında arka planda

kalıyor.

Onun için hissettiğim korku azalıyor ve yerini arzu alıyor.

Başparmağı açıklığıma masaj yaparken dişleri klitorisimi çekiştirirken kaslarım geriliyor. Vücuduma ondan önce asla düşünemeyeceğim şeyler yapıyor.

Sertçe emdiğinde, başım arkaya eğiliyor ve kalçalarım yataktan kalkıyor. Zevk artıyor, artıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan, coşku bedenimin kontrolünü ele geçiriyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor, içimden bir inilti kaçıyor.

Angelo'nun avuç içi klitorisime bastırırken, karnımı öpücüklere boğuyor ve yüzü benimkinin üzerinde gezinene kadar yukarı doğru ilerliyor.

Kalçalarımın dönmesine engel olamıyorum ve ezici bir zevk beni tüketirken kendimi onun avuçlarına sürüyorum.

Gözleri kontrol edilemez bir açlıkla beni yakarken, "Tanrım, elime boşaldığında çok güzel oluyorsun," diye homurdanıyor.

Titreyen kalçalarımın arasında diz çökmüş bir pozisyona yerleşmek için geri çekildiğinde hala coşkuyla tüketiliyorum. İçime bir santim itmeden önce parmağı açıklığımda daireler çiziyor. Daha ileri gitmiyor ama açıklığımanın etrafında dönme eylemini tekrarlıyor, beni yavaşça geriyor.

Serbest eli göğsümü yutuyor ve meme ucumu parmaklarının arasında yuvarlamadan önce tenimi sıkmaya ve yoğurmaya başlıyor.

Nefes nefese, yaşadığım tüm yeni hislerle dolup taşıyorum. O kadar çok zevk var ki, beni titreyen bir karmaşa haline getirdi, ama yine de içimde daha fazlasına ihtiyaç var.

"Doğum kontrol hapı kullanmadığını

varsayıyorum." "Hayır" diye

fısıldarken sesim titriyordu.

"Bunu halletmemiz gerekecek çünkü henüz hamile kalmanı istemiyorum."

"Neden?" diye sorarken kaşlarım birbirine çarptı.

Mümkün olduğunca çabuk bir varis ister diye düşünmüştüm.

"Birbirimizi tanımamız gerektiği gerçeğinin yanı sıra," Angelo benden uzaklaşıyor ve yataktan tırmanarak eşofmanlarını kaslı kalçalarından aşağı indiriyor, "Çocuk sahibi olmadan önce bir süre vücudunun tadını çıkarmak istiyorum."

Gözlerim onun erkekliğine kilitleniyor ve aptal gibi gözlerimi kırıştırıyorum. Daha önce hiç çıplak bir erkek görmemiştim ve büyüklüğü ve çevresi hakkında hiçbir şey bilmiyorum, *ama lanet* olsun...

İçime sığmasının imkanı yok.

Ben onun cüssesinin şokunu atlatmaya çalışırken ve güçlü bir silaha benzeyen vücuduna pervasızca bakarken, o komodinden bir prezervatif alıyor.

Dişlerini kullanarak paketi yırtıp açıyor ve korumayı sert boyuna sarıyor.

Tekrar üstüme uzanmasını bekliyorum ama onun yerine kalçalarımı kavırıyor ve beni kabaca yüzüstü çeviriyor.

Bir nefes alıyorum ve hemen ardından Angelo'nun dişleri popomun yanağına batıyor. Benden garip bir ses çıkıyor ama sonra sırtımı öpücüklerle boğuyor. Dudakları yoğuruyor, dili saldırıyor ve dişleri tenimi çekiştiriyor, ta ki bedenim zevkten uğulduyormuş gibi hissedene kadar.

Angelo beni tekrar sırt üstü çevirmeden önce her yerime dokunuyor. Ellerini önümde ve yanlarımda aşağı yukarı gezdirirken yüz hatları sahiplenici bir ifadeyle gerginleşiyor. Avuç içleri önce kollarıma, sonra kalçalarım, ardından da bacaklarıma doğru ilerliyor.

Uyluklarım tekrar açıldı ve üstüme uzandığında ağzı boğazıma yapıştı. Erkekliğini kıvrımlarımın arasından geçirirken öpücükleri talepkâr bir hal alıyor.

Omuzlarını kavıyorum, nefeslerim dudaklarımda üzerinde hızlı nefeslerden başka bir şey değil.

Bu acımasız ve affetmeyen adamın bana bu kadar şefkat ve arzu göstermesini beklemiyordum. Dürüst olmak gerekirse, üzerime tırmanacağını, işi bitireceğini ve sonra da varlığını görmezden geleceğini düşünmüştüm.

Ağzı boynuma ve omuzlarıma vahşi öpücükler kondururken, sertliği klitorisime sürtünmeye devam ediyor ve kısa süre sonra karnım gerilmeye başlıyor.

"Angelo," diye fısıldıyorum, bana hissettirdiği zevk yüzünden sesim huşu dolu.

Başını kaldırıyor ve gözleri yakıcı bir tutkuyla bana kilitleniyor. "Adımı bir daha böyle söylersen seni çiğ çiğ sikirim."

Ne?

Yanlış anlıyorum ve korku yüz hatlarımı sıkılaştırdığında, hızla yüzümü çerçevesiyle ve nefesini dudaklarımda hissedebileceğim kadar yakınıma eğiliyor.

"Öpüşmek yok!" Tam zamanında çığlık attım.

Angelo alnını benimkine bastırıyor ve gözlerini kapatarak derin nefesler alıyor. "Çok zor" derken sesi boğuk çıkıyor.

"Ne?"

"Kontrolü kaybetmemek."

Ancak o zaman ne kadar düşünceli olduğunu anlıyorum. Angelo benim için çok şey yapıyor ve ben kafamın içinde sıkışıp kaldım.

Bu deneyimi benim için olabildiğince zevkli hale getirdiği için ona ne kadar minnettar olduğumu göstermek isteyerek başımı kaldırıyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum.

Kollarımı boynuna doluyorum ve "Bana bu kadar ilgi gösterdiğin için teşekkür ederim" demeden önce boynunun yan tarafını öpüyorum. Sonra cesaretimi toplayıp nefes alıyorum ve ekliyorum: "Bekâretimi al Angelo. Ben hazırım."

Bölüm 15

Angelo

Vittoria'nın yanağını öpmesi göğsümde bir şeylerin kaymasına neden oluyor ama boynumdaki öpücük kontrolümün tehlikeli bir şekilde kaymasına neden oluyor.

"Bana bu kadar ilgi gösterdiğiniz için teşekkür ederim." Derin bir nefes aldığımı duydum.
"Bekaretimi al, Angelo. Ben hazırım."

Sahip olduğum tüm gücü onunla işleri ağırdan almak için kullandım, ama onun izni beni sınırın ötesine itti.

Sol elimi başının altından geçiriyorum ve parmaklarım boynunun arkasına dolanırken, sağ elim aramıza giriyor.

Aletimi sırlısklam girişine yerleştirirken zihnim arzuyla bulanıyor ve evcilleştirilmemiş bir ihtiyaçla, acımasız bir hamleyle ona giriyorum.

Dar duvarları tarafından zorla durdurulmadan önce amcığı etrafımı sımsıkı sarıyor.
Yolun sadece dörtte biri içerideydi ve yoğun zevk yüzünden net düşünemiyordum, sikimi kabzasına kadar içine sokmadan önce geri çekildim.

Göğsümden tatmin olmuş bir inilti kopuyor ve vücudum onun ne kadar iyi hissettirdiğinden titriyor.

Tanrım, hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

Vittoria'nın vücudu benimkine doğru kıvrılıyor ve acı dolu bir çığlık atıyor.

Ses anında zihnimi boşaltıyor ve boynuma doğru inlediğini duyduğumda sağ kolumu hızla omuzlarına doluyorum.

"Kahretsin, *mia piccola cerviatta*. İyi misin?"

Nefesleri kesiliyor ve yumuşak bir hıçkırık duyduğumda buklelerine öpücükler konduruyorum.
"Çok özür dilerim."

Aletime alışması için ona ihtiyacım var, hareket etmiyorum ve kendini daha iyi hissedene kadar saçlarını ve şakaklarını öpmeye devam ediyorum.

Nefesleri boynumu ısıtıyor, sonra fısıldıyor, "Sorun yok. Devam edebilirsin."

Buklelerini bir avuç tutarak gözlerini görebilmek için yüzünü boynumdan uzaklaştırıyorum. *Büyük hata.*

ÇOK BÜYÜK.

Kırmızı çerçeveli gözleri ve yanaklarındaki yaşlar kalbimin etrafındaki yüksek duvarlara bir

balyoz gibi iniyor ve onları yıkıp geçiyor.

Parmakları ensemdeki saçları okşuyor ve ağzı utangaç bir gülümsemeye dönüşüyor. "İyi misin?"
Hayır.

Hayır, değilim.

Vittoria'yı benimle evlenmeye zorladım ve bekâretini alıyorum ama benden nefret etmek yerine, bana iyi olup olmadığımı soruyor.

Duvarlarım yıkılmışken, kara kalbime girip kendini evindeymiş gibi hissettiriyor ve hayatımda ilk kez bir sevgi titreşimi hissediyorum.

Onun masumiyetini aldım ve acımasız doğamla onu yok etmek yerine, ruhumun engin karanlığında bir ışık parıltısı parlatıyor.

Onu öpme dürtüsü benden bir inilti çıkarıyor, ama yavaşça ondan çekilirken dudaklarımda nefesini hissetmekle yetinmek zorundayım.

Zevk zaten yoğun, sikimi hassas hissettiriyor.

Ben tekrar içine girerken gözlerim onunkileri hapsediyor ve yüzündeki acı dolu irkilmeyi görüyorum. Artık rahatsızlık belirtisi göstermeyene kadar hızımı yavaş tutuyorum.

Tekrar içine girdiğimde dudakları aralanıyor ve bir inilti çıkıyor.

Saçlarını sıkıca tutuyorum ve sağ elimi yanına götürerek başımı eğiyorum ve yanağındaki kurumuş gözyaşlarının tuzunu yalıyorum.

Çekerek, tepkisini kontrol etmek için ona çarpıyorum. Nefes nefese kaldığında ve kolları boynuma dolandığında, ağzımın köşesi memnun bir sırıtişla kalkıyor.

O hazır.

Kendimi yukarı itiyorum ve kalçalarının arasında diz çökerek kalçalarını kavriyorum ve dizleri yanlarıma değene kadar kıcını yukarı çekiyorum.

Kalçalarını acımasızca tutarak, onun sıkı sıcaklığının içine daldım. Onu kendime doğru çekerek, içine girmeye başladım.

Vittoria yorganı tutuyor ve sikimin her santimini içine alan amına baktığımda, bekaretinin kanıtını görüyorum.

Kanının prezervatifi kapladığını görmek göğsümde bir şeyleri çarpıtıyor.

Siktir!

Kendime kızarak çekip çıkardım ve lanet lastiği yırtıp attım. Tekrar içeri girerken bir hırıltı çıkardım.

Onu.

Bu sefer çektiğimde, bekaretinin kıpkırmızı tonu sikimi kaplıyor ve bir ürperti gönderiyor vücudum boyunca.

Benimkini.

Onu sertçe sikmeye başladığımda, gözlerim amının görüntüsüyle ziyafet çekerken onu çok sert tutuyorum.

sikimin etrafında gerildi, beni ilkel hissettirdi.

Teninin benimkine çarpma sesi odayı dolduruyor ve bu sadece daha sert ve daha hızlı hareket etmemi sağlıyor.

Ter vücudumu kaplıyor ve nefeslerim dudaklarımın üzerinde kesiliyor ve Vittoria'nın inleyip sızlandığını duyduğumda, içine acımasızca sertçe her sokuşumda onu kendime doğru çekiyorum.

Hıçkırmaya başlıyor ve gözlerim yüzüne kayıyor, ama gözyaşları yerine yüz hatlarını sıkılaştıran bir zevk görüyorum. Sırtını yataktan kaldırırken elleriyle yorganı sıkıca kavırıyor. Gözlerini sıkıca kapatıyor ve dudaklarından tanınmaz sesler dökülmeye başlıyor.

Sikimin etrafında kenetlendiğini hissediyorum ve ancak ondan çaresiz inilti gelir geldiğinde başparmağımı klitorisine bastırıyorum.

Bir sonraki hamleyle, "Benim için gel, bebeğim." diye emrediyorum.

Klitorisine hafifçe vuruyorum ve önümde parçalanıyor. Tıpkı daha önce olduğu gibi, kaşları birbirine yapışıyor ve neredeyse acı çekiyormuş gibi görünüyor.

Çok güzel.

Dudakları aralanır ve içinden bir çığlık koptuğunda sarsılmaya başlar.

Gözlerim kadınımın orgazm oluşunu seyrederken, onu öyle sert beceriyorum ki, zevk içimde patladığı anda bedenim tüm gücünü kaybediyor.

"Siktir!" Onun üstüne yığılıp yüzümü boynuna gömdüğümde homurdanıyorum, boşalırken sikim onun içinde sarsılıyor.

"Tanrım, Vittoria," diye inliyorum, ecstasy beni felç ediyor.

Bedenim onunkine karşı sarsılmaya devam ederken nefes nefese kaldığını duyuyorum ve son damlayı da içine boşalttığımda kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor.

Gücümün yerine gelmesi için bir dakika geçmesi gerekiyor ve üst bedenimi onun üzerinden itiyorum. Vittoria'ya baktığımda, kelimeler ağızımdan dökülüyordu.

"Karım." Çok ihtiyacım olan derin bir nefes alıyorum. "Sen bana aitsin."

Yanakları kızarmış ve bana bakarken hâlâ nefes nefese. Dürüst olmak gerekirse, şokta gibi görünüyor.

Alnımda bir çatıklık oluşuyor. "Sen iyi misin?"

Başını sallıyor ama gözleri yaşlarla parlamaya başlıyor. "Kelimelerini kullan, Vittoria," diye emrediyorum.

"Çok bunaldım." Bir hıçkırık patladığında bana doğru uzandı. Onu hızla göğsüme sarıyorum ve şakağına bir öpücük konduruyorum.

"Düşündüğümünden milyonlarca kat daha iyiydi," diye gözyaşları arasında mırıldanıyor. "Teşekkür

ederim." Köprücük kemiğıme bir öpücük konduruyor ve ben de hıçkırıkları azalıp kendine geldikçe onu dinliyorum.

duyguları üzerinde kontrol sahibi.

Başını kaldırıp bana baktığında, bana duyduğu korku yerini hayranlık dolu bir bakışa bırakıyor. Şansımı zorlayarak yanağımı ona çeviriyorum ve "Bana bir öpücük ver" diye emrediyorum. Hemen itaat ediyor ve dudaklarının tenimdeki hissinin tadını çıkarıyorum.

Vittoria'yı bırakıp, içinden çıkıyorum. "Tam burada kal."

Başını sallıyor, az önce paylaştığımız cinsel deneyimden dolayı hâlâ sersemlemiş görünüyor.
Çok şirin.

El bezi almak için banyoya yürürken kıkırdıyorum ve kumaşı ıslatırken ağzımı bir sırıtma kaplıyor. Yatağa geri dönüp bir dizimi şiltenin üzerine koyuyorum ve Vitorria'nın bacaklarını tekrar açmaya zorluyorum.

Karımı nazıkçe temizlemeden önce evliliğimizi tamamladığımıza dair kanıtların görüntüsünü içime çekiyorum.

O kadar hassas ki, bezin amına her dokunuşunda vücudu sarsılıyor.

"Çok mükemmel," diye mırıldanıyorum ve onu temizlemeyi bitirdiğimde eğilip şişmiş klitorisine bir öpücük konduruyorum.

Banyoya geri dönüyorum ve yatağa dönmeden önce kendime bakıyorum, karım hala yüzünde seks sonrası bir parlıltıyla yorganın üzerine yayılmış durumda.

Bölüm 16

Tori

Angelo beni yan yatırıp arkama uzanmadan önce ışığı kapatıyor. Bir kolunu yastığımın altına sokuyor, diğer kolunu da etrafıma sararak ön kolunu göğüslerimin arasına yerleştiriyor.

Parmakları boğazımı okşuyor ve saçlarıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum. Karanlıkta, bu pozisyon samimi geliyor.

Düşüncelerim bu gece olan her şeyle dolup taşıyor. Duygularım karmakarışık ve hiçbir şeye yeterince uzun süre odaklanamıyorum.

Artık seksin etkisi geçtiğine göre, korkum ve kafa karışıklığım tüm gücüyle geri döndü. Bana zevk hissettirmiş olması onun birdenbire farklı bir insan olduğu anlamına gelmiyor.

Angelo hala Cosa Nostra'nın patronlarından biri. Hala acımasız ve vahşi. O hala bir yabancı.

Malikanenin içindeki ve etrafındaki sesler tanıdık gelmiyor ve pahalı çarşafların üzerinde yatarken kendimi tamamen yersiz hissediyorum.

Yastık bile başımın altında garip hissediyor.

Angelo bir iç geçiriyor, sonra sesi arkamdan gürlüyor. "Ne düşünüyorsun?" "Alışmam gereken çok şey olduğunu," diye itiraf ediyorum.

"Gibi mi?"

Daha rahat bir pozisyona geçmeye çalışıyorum, ama sonra popom Angelo'nun erkekliğine sürtünüyor ve ne kadar sert olduğunu hissederek hemen hareketsiz kalıyorum.

Kahretsin, bana bir soru sordu. Ne sormuştu?

Bir an düşündüm ama hatırlayamadığım için "Ne hakkında konuşuyorduk?" diye sordum.

Bir kıkırdama çıkarır. "Sikimi kışına bir kez değdirdim mi, aklın başından gider." Yüzüm alev alev yanıyor ve yastığa bastırıyorum.

Angelo beni saklandığım yerden çekip sırt üstü yatırıyor. Üzerimde hareket ediyor ve ağırlığı bedenimi yatağa doğru ittiğinde bacaklarımı açıp ona uyum sağlamak başka çarem kalmıyor.

Bana bakarken karanlıkta silüetini seçebiliyorum. "Ne kadar ağrın var?"

Kaşlarım havaya kalkıyor ve kendimi mahcup hissederek fısıldıyorum, "Aşağıda mı?" Elini yüzüme götürüyor, başını sallarken parmakları yanağımı okşuyor.

"Uhm...kötü değil. Sadece yumuşak."

Çok daha kötü dönemlerim oldu.

Yalan söylemeyeceğim. Onunla böyle kişisel konuşmalar yapmak rahatsız edici geliyor.

Birden vücudunu benimkinden ayırıyor ve yataktan tırmanarak yerden eşofmanlarını alıp giyiyor.

Tek kelime etmeden odadan çıktı. Yatakta

doğrulup kapı aralığına bakıyorum.

O eşofman giyecekse, ben de tişört giyeceğim.

Hızla yataktan kalkıyorum ve banyoya gitmeden önce tişörtü alıyorum. Işığı açıyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Gömleğimi giydikten sonra, ellerimi yıkamak için lavaboya gitmeden önce hızlıca mesanemi

boşaltıyorum. Su parmaklarımın üzerinden akarken aynadaki yansımama bakıyorum.

Boğazımda kırmızı lekeler belirliyor, Angelo'nun tenimi emip ısırıldığı anı aklımdan geçiyor.

Gömleği kaldırıp karnıma, kalçalarım ve uyluklarıma bakmadan önce musluğu kapatıp ellerimi kuruluyorum.

Vay anasını.

Beni ne kadar sıkı tuttuğundan ellerinin kalçalarımındaki izlerini açıkça görebiliyorum. Ama bu izler Giorgio'nun üzerimde bıraktıklarından farklı çünkü Angelo bana zarar vermedi.

Bekâretimi aldığı zaman hariç. Çok canım yanmıştı ama bunun için onu suçlayamam. "Vittoria," diye seslendiğini duydum.

"Geliyorum."

Gömleği hızla indiriyorum ve kapıyı açtığımda Angelo'yu kapının önünde buluyorum.

Gözleri boğazımda bıraktığı izlerde durmadan önce üzerimde geziniyor, sonra ağzının köşesi gururlu bir sırıtışla kalkıyor.

Yüz hatları ölümcül olmaktan çıkıp cehennem gibi seksi bir görünüme bürünüyor ve ben de aval aval ona bakıyorum.

Tabii ki adam hiçbir şeyi kaçırmıyor ve sırıtışı geldiği gibi kayboluyor. Kaşlarını çatarak soruyor: "Neden bana iki başım varmış gibi bakıyorsun?"

Başımı salladım. "Gülümsemiyorum. Sadece gülümsediğinde farklı görünüyorsun." Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Farklı mı?"

Bu adama gülümsediğinde çok seksi görüldüğünü söylemeyeceğim.

Boğazımı temizliyorum, sonra açıklıyorum, "Daha ilişkilendirilebilir."

Bir süre bana bakıyor, sonra elimi tutuyor ve avucuma iki tablet bırakıyor. "Bu ağrı için. Al bunları." Yatağın yanındaki su şişesini işaret ediyor.

Kalbimde bir sıcaklık damlası var çünkü acı çekmediğimden emin olacak kadar önemsiyor.

Yatağımın başucundaki masaya doğru yürüyorum, kapağı çevirip ilacı yutuyorum. Şişeyi tekrar yere bıraktığımda Angelo'ya bakıyorum ama onun beni bir şahin gibi izlediğini görüyorum.

Fazla uyuyamayacağımı bilsem de yatağa geri dönüyorum.

Angelo Rizzo ile aynı yatağı paylaşmaya alışmak biraz zaman alacak.

Yanıma tırmanmadan önce tüm ışıkları kapatıyor ve tıpkı daha önce olduğu gibi beni yan yatırıp sırtımı göğsüne yaslıyor.

Elini gömleğin kumaşının altından geçiriyor ve bir kez daha ön kolunu göğüslerimin arasına dayıyor.

"Uyu Vittoria," diye mırıldanırken, kolu sıkılıyor ve bana sarılıyor.

Angelo konusunda kafam her zamankinden daha karışık çünkü onun şefkatli ve nazik olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Derin bir nefes alıyorum ve gözlerimi kapatarak göğsümde fişkıran umut fidesini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Belki... sadece belki, iyi bir koca olur.

Gecenin büyük bir bölümünde uyanık kaldıktan ve ancak sabahın erken saatlerinde uykuya daldıktan sonra irkilerek uyandım.

Gözlerimi zorla açarak yabancı odaya bakıyorum ve Angelo'nun yatak odasında olduğumu hatırlamam bir anımı alıyor.

"Tanrım," diye inliyorum sırt üstü dönerken. Vücudumun adını veremeyeceğim yerleri ağrıyor.

"Bana bu lanet bahaneyi söyleme!" Angelo'nun sesi yatak odasının kapısının dışından gürliyor.

"O piçi bul ve bana getir. Benden çaldığı her kuruşu istiyorum."

Oturur pozisyona geçiyorum ve korku içimi titretiyor.

Kapı açılır ve içeriye öfkeli bir Angelo girer. Yüz ifadesi karanlık ve acımasızdır, gözleri tehlike dolu bir dünyayla doludur.

Saçmalık.

Dikkatli bakışlarım çoktan giymiş olduğu pahalı takım elbiseyi incelerken, sorunun ne olduğunu sormaya korkuyorum. Saatlerdir ayaktaymış gibi görünüyor. Yataktan ne zaman kalktığını bile fark etmedim.

Bana doğru yaklaşıyor ve siyah bir kredi kartını beyaz örtülerin üzerine bırakıyor. Ses tonunu koyulaştıran bir öfkeyle, "Her bir şey almak istediğinde benden izin isteme. Kartta limit yok."

Başım aşağı yukarı sallanıyor ve bana hissettirdiği korkuyla sertçe

yutkunuyorum. Bakışları benimkilerle kilitlendiğinde, "Cep telefonun nerede?" diye soruyor.

Hemen başımı sallıyorum. "Benim yok."

Alnındaki çatık kaş onu daha korkunç gösteriyor. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Başımı tekrar sallıyorum. "Eskisi kırıldıktan sonra yeni bir tane alacak vaktim olmadı." Yalan söylediğim için kendimi suçlu hissediyorum.

Giorgio bir öfke nöbetinde cep telefonumu kırdı ve yenisini alacak param yok.

Angelo, "Tiny seni telefon almaya götürecektir," demeden önce içinden bir şeyler mırıldanıyor.

Numarayı aldığınız anda bana gönderin."

"Tamam." "Teşekkür ederim" diye fısıldamadan önce zorlukla yutkundum.

Acımasız mafya patronuna bakınca, dün gece bekâretimi alan adamla aynı kişi olduğuna inanamıyorum.

Sahip olduğum umut fidesi kalbimde küle dönüşmeden önce soluyor.

Gerçek canavarı görmemin an meselesi olduğunu biliyorum. Muhtemelen bana Giorgio'nun verdiği kadar çok daha fazla zarar verecek.

Belki de yapmaz.

Angelo arkasını dönüp yatak odasından çıkmadan önce bir süre bana bakıyor.

Yavaşça nefes alıyorum ve ancak o zaman korkudan ne kadar gergin olduğumu fark ediyorum.

Baba, Angelo Rizzo ile evlendikten sonra nasıl hayatta kalacağımı bilmiyorum. Bunun olmasına izin verirken ne düşünüyordun?

Öne doğru eğilip yatağımın başucundaki masaya koyabilmek için kartı alıyorum. Yataktan çıkarken bir kez daha vücudumdaki tüm ağrıların farkına varıyorum.

Örtüleri düzelttiğimde kırmızı bir leke gözüme çarpıyor ve o noktaya bakakalıyorum.

Dün gece yaşadığım zevk ile bu malikanedeki bilinmeyen geleceğimden duyduğum korku arasında kaldım.

Angelo'nun çıplak vücudu aklımdan geçiyor - her kası ve altın rengi teninin her santimi.

Bir adama güzel diyebilir misin?

İçime girdiği zamanı hatırlıyorum.

Acı. Dolgunluk. Bağlantı. Onu hala içimde hissedebiliyorum.

Elimi kalbime bastırarak gözlerimi kapatıyorum ve düşüncelerimden kurtulmak için başımı sallıyorum.

Dün gece size iyi davranmış ve tarifsiz bir zevk hissettirmiş olması, onun hala çünkü kötü adam olmadığı anlamına gelmez.

Bölüm 17

Tori

Uzun bir banyo yaptıktan ve bir kot pantolon, bir tişört ve hafif bir hırka giydikten sonra ana yatak odasından sürünerek çıkıyorum.

İzinsiz giriyormuşum gibi hissediyorum.

Ferforje trabzanın üzerinden bakıyorum ve kimseyi göremeyince yatak odasından yatak odasına gizlice geçerek artık evim olan malikâneye göz atıyorum.

Gözlerim etrafta gezinirken temkinli bir şekilde merdivenlerden aşağı iniyorum. Dekor modern ve her şey pahalı hissettiriyor.

Oturma odasına girdiğimde Tiny'nin kanepelerden birinde oturduğunu görüyorum.

Gözlerini bana diyor, sonra yüzünde çarpık bir sırıtma oluşuyor. "Günaydın, Bayan Rizzo."

"Günaydın," diye fısıldıyorum. "Mutfak nerede?" diye sormadan önce boğazımdaki kuruluğu yutuyorum.

Sol tarafı işaret ediyor. "Şuradan."

"Teşekkür ederim."

Son teknoloji ürünü bir mutfığa girdiğimde, ellili yaşlarının sonunda ya da altmışlı yaşlarının başında görünen bir kadınla karşılaşıyorum. Birinin yaşını tahmin etmekte berbatım.

Gözleri bana kayıyor ve çok rahatsız edici bir an boyunca beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Günaydın," diyorum, ses tonumdan hissettiğim gariplik belli oluyor.

Yavaşça yüzüne bir gülümseme yayılıyor, sonra bana doğru yaklaşıyor. "Günaydın, Bayan Rizzo. Malikaneye hoş geldiniz. Ben Rita, Bay Rizzo'nun hizmetçisiyim." Bir kahkaha attı. "Sizin de hizmetçinizim." Elini mutfığa doğru sallıyor. "Benden istediğiniz her şeyi yaparım."

"Ah... bana Tori deyin," diyorum çünkü Bayan Rizzo unvanından rahatsız oluyorum. Medeni durumuma alışmak biraz zaman alacak. Kahve cezvesini işaret ediyorum. "Biraz alabilir miyim?"

Kaşları havaya kalkıyor ve aceleyle yaklaşıyor. Kolumu tutarak bana dostça bir gülümseme veriyor. "Burası senin evin, Tori. Hiçbir şey istemek zorunda değilsin."

Göğsümdeki ani bir duygu patlaması nefesimin kesilmesine neden oluyor.

Son yirmi dört saat içinde o kadar çok şey yaşadım ki, Rita'nın bana karşı nazik olması bile gözlerimin dolmasına neden oluyor.

Gözyaşlarımı tutmak için deli gibi gözlerimi kırptıştırırken elimi yüzümün önünde sallıyorum. "Özür dilerim."

Her şey bunaltıcı."

Bir eliyle pazımı aşağı yukarı ovuyor ve bana şefkatli bir bakış atıyor. "Özür dilemene gerek yok. Anlıyorum." Benden uzaklaşıp kahve cezvesine yöneliyor. "Kahveni nasıl istersin?"

"İki şeker ve krema lütfen."

Karmakarışık duygularımı kontrol altına almayı başarıyorum ve ona yaklaşıp soruyorum: "Evin hizmetçisi olduğunu biliyorum ama yemekleri ben hazırlasam sorun olur mu?"

Gözlerini yüzüme dikti. "Tabii ki. Senin hayatını kolaylaştırmak için buradayım. Değiştirmek istediğin bir şey olursa bana söyle ki ayaklarına basmayayım."

Tanrım, çok tatlı.

Rita'ya sarılmak için ani bir istek duyuyorum ama ellerimi iki yanımda yumrukluyorum çünkü onunla yeni tanıştığım için bu garip olurdu.

Bana dumanı tüten bir fincan kahve uzattığında, neredeyse rahatlamaktan inleyecektim. Birkaç yudum alıp güzelliğin tadını çıkardıktan sonra mırıldanıyorum: "Çok teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Bakışları yüzümde gezinmeye devam ediyor, sonra ağzından kaçırıyor: "Çok güzelsin. Bay Rizzo'nun sizinle neden evlendiğini anlayabiliyorum."

İltifatı yanaklarımı ısıttı. "Teşekkür ederim." Bu kocaman konakta yalnız kalmamak için onunla bir ilişki kurmak isteyerek, "Umarım arkadaş olabiliriz," diyorum.

Gülümsemesi koyu kahverengi gözlerine ulaşana kadar genişliyor. "Bunu ben de isterim."

Rita ile tanışmak, yaşadığım onca çılgınlıktan sonra kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağladı.

Tiny mutfığa girdiğinde rahat baloncuk patlıyor. Ben onun aniden ortaya çıkmasıyla irkilirken, Rita rahatlıyor.

Gözleri üzerimde durdu. "Bay Rizzo sizi mağazaya götürmem gerektiğini söyledi. Ne zaman gitmek istersiniz?"

"Kahvemi bitirir bitirmez mi?" diye cevap vermeden önce elimdeki fincana bakıyorum.

Bunu bir soru gibi algılamak istemezdim ama Tiny gözümü korkutuyor. Yani, adamın bir cesedi patates çuvalından başka bir şey değilmiş gibi sürüklediğini gördüm.

"Tamam." Buzdolabına doğru yürür ve kapağını açarak bir şişe su alır.

Malikanede rahat görünüyor ve bu da yakında benim de aynı şekilde hissedeceğimi ummama neden oluyor. Hoşuma gitse de gitmese de burası artık benim evim.

Tiny mutfaktan çıkar çıkmaz buzdolabına yaklaşıyorum. Akşam yemeği için ne hazırlayacağımı planlayabilmek için her şeye bir göz atıyorum.

Kapıyı kapatırken, tezgâha yaslanmış, yumuşak bir gülümsemeyle beni izleyen Rita'ya bakıyorum.

"Bay Rizzo'nun en sevdiği yemekler nelerdir?"

Omuz silkiyor. "Akşam yemeği için nadiren eve gelir, o yüzden canın ne istiyorsa onu yapabilirsin." Angelo'yu muhtemelen fazla görmeyeceğimi bildiğim için içimde bir rahatlama hissediyorum.

"Eve kaçta gidiyorsun?" Merakımdan soruyorum.

"Sabah yediden akşam dörde kadar çalışıyorum."

Kahvemini sonunu bitirmeden önce başımı sallıyorum, sonra bakışlarımı lavaboyu arıyor. Bir kemer fark edince oraya yöneliyorum ve bulaşık makinesini buluyorum. Fincanımı cihaza yerleştirmeden önce hızlıca duruluyorum.

Derin bir nefes alarak Rita'ya gülümsüyorum ve mutfaktan çıkıp çantamı ve kredi kartımı almak için ana yatak odasına gidiyorum.

Geniş cep telefonu yelpazesine bakarken alt dudağımı kemiriyorum.

Hangisini seçmeliyim?

Tiny en yeni Samsung telefonuyla uğraşıyor ve onu izlediğimi fark edince telefonu yere bırakıyor. "Hangisini istiyorsun?"

Bir omzumu kaldırıyorum ve ofluyorum. "Teknoloji söz konusu olduğunda berbatım. Sadece mesaj gönderebileceğim ve arama yapabileceğim bir şey istiyorum."

Samsung'u tekrar eline alıyor ve bana yaklaşıyor. "Bunu almalısın. Kalitesi oldukça iyi ve kullanımı kolay."

"Tamam."

Yüzüne bir gülümseme yayılıyor ve sonra soruyor: "Ne renk istiyorsun?"

"Ah... ne seçebilirim ki?"

"Misket limonu, gümüş, menekşe ve grafit."

Kaşlarım birbirine yaklaşıyor. "Grafit nedir?"

Tiny eğlenen bir kıkırdama çıkarır. "Koyu grimsi bir renk."

"Uhm..." Hangisini seçmem gerektiğini düşünürken alt dudağımı kemiriyorum ve sonra "Menekşe rengi olanı alacağım" diyorum.

Bana memnun bir gülümseme verdi. "İyi seçim, Bayan Rizzo."

"Tori," diye geveliyorum, ama sonra hemen açıklıyorum, "Bayan Rizzo'ya alışık değilim. Bana sadece Tori deyin." Başını sallıyor, sonra da bize yardımcı olması için bir görevliye işaret ediyor.

Ben onun yanından ayrılmazken Tiny'nin tüm teknik işleri halletmesine izin verdim.

Mağazaya giderken, gözünün önünden ayrılmamam gerektiğini açıkça belirtti. Onu kızdırmak istemiyorum, bu yüzden bana söyleneni yapıyorum.

Sonunda ödeme yapabilmemiz için kasaya götürülmemiz çok uzun zaman alıyor. Ben kazıyorum

kredi kartımı cüzdanımdan çıkardım, ama fiyatı görünce ağzım açık kaldı.

Bu kadar çok harcarsam Angelo beni öldürür.

Gözlerim Tiny'nin yüzüne kayıyor ve yaklaşarak fısıldıyorum, "Bu çok pahalı. Angelo kızacak."

Başını sallarken kaşlarını çatıyor. "Hayır, almayacak. Sana bir cep telefonu almamı emretti."

"Evet, ama bu kadar pahalı bir tane değil!" Paniğe kapılıyorum ve başımı kasiyere doğru sertçe sallıyorum. "Üzgünüm, başka bir telefon seçmek zorundayım."

Tiny elimi tutup beni kenara çekmeden önce kasiyere "Bize biraz izin ver," diyor. Cebinden telefonunu çıkarıp bir numara çeviriyor. "Bay Rizzo, Tori'ye pahalı bir telefon almasının sorun olmayacağını söyleyebilir misiniz? Çok endişeli."

Hayır!

Oh

Tanrım.

Lanet

olsun.

Bunu neden yaptı?

Bir saniye sonra cihaz ellerime tutuşturuldu.

Buz gibi bir korku tenimi kaplıyor ve kalp atışlarım göğsümde çılgınca bir çırpınışa dönüşüyor.

Titreyen bir elle telefonu kulağıma dayıyorum. "Özür dilerim" derken kelimelerim cızırtıdan başka bir şey değildi. Tiny'nin seni arayacağını düşünmemiştim."

"Bir şey satın alacağın zaman benden izin istemeni istemediğimi söylemedim mi?" diye sorduğunda Angelo'nun sesi yıkıcı bir fırtına kopacakmış gibi geliyor.

Ağlayacak gibi oluyorum ve zorlukla yutkunarak "Evet" diye fısıldıyorum.

"*Lütfen. Özür dilerim,*" diye yalvaran bir erkek sesi duyuyorum arka planda.

İçimdeki şok titreşiyor ve yüzümdeki kan çekilirken nefesim boğazımda düğümleniyor. "O zaman al şu lanet telefonu," diye emrediyor Angelo.

Telefonu yüzüme kapatmadan hemen önce, silah sesine çok benzeyen bir şey duyuyorum.

Korku ve şoktan midem bulanıyor, telefonu indiriyorum ve neyse ki Tiny cihazı düşürmeden önce elimden alıyor çünkü fena halde titriyorum.

Sanki bir tüneldeymiş gibi, "Ne dedi?" diye sorduğunu duyuyorum. Dehşete kapılmış bir halde sadece başımı sallayabiliyorum.

Tiny dağ gibi bedenini ikiye katlayarak gözlerimin içine bakıyor. Endişeyle alnına derin bir kaş çatıyor, sonra da "Tanrım" diye mırıldanıyor.

Kolumdan tutulup tezgâha geri çekiliyorum ve Tiny beni dükkândan çıkarmadan önce alışverişini

tamamlıyor.

Az önce Angelo'nun bir adamı öldürdüğünü mü duydum?

Ancak ben arka koltuğa bindiğimde ve Tiny direksiyonun arkasındayken "Ne oldu?" diye soruyor.

Gözlerim dikiz aynasında onunkilerle buluşuyor. "Sanırım Angelo'nun telefonu yüzüme kapatmadan hemen önce bir adamı vurduğunu duydum."

Tiny rahatlamış bir şekilde iç çektikten sonra mırıldandı: "Patrondan çalarsan böyle olur."

Kollarımı belime doluyorum ve başımı eğerek gözlerimi kapatıyorum.

Cosa Nostra'daki şiddete alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

Bölüm 18

Angelo

Aman Tanrım.

Koca Ricky ve Eddie cesetten kurtulurken ben de masamın arkasına oturdum.

Öfkeli bir of çekerken elimi yüzüme sürdüm. Vittoria'ya karşı bu kadar sert olmak istememiştim ama telefon olabilecek en kötü zamanda gelmişti.

Sesi çok korkmuş gibiydi.

Vittoria'nın benden korkmamasını nasıl sağlayacağımı merak ederek başımı sallıyorum. Koca Ricky ofise geri geliyor. "Uyuşturucuyu ne yapmamı istiyorsun?" "Sifonu çek," diye mırıldanıyorum.

Barmenlerden biri olan Jacks, uyuşturucu almak için iki bin dolar çaldı, ki bu onun açısından aptalca bir hareketti. Daha önce de söylediğim gibi, ikinci bir şans vermek gibi bir alışkanlığım yok.

Düşüncelerim Vittoria'ya ve telefonda sesinin ne kadar korkmuş olduğuna dönüyor. Daha önce hiç ilişki yaşamamıştım, bu yüzden bilmediğim sulardaydım.

Tanrım, en uzun ilişkim Tiny ve Big Ricky ile. Çivi gibi sertler, bu yüzden duyguları hakkında endişelenmeme gerek yok.

Bu saçma düşünce karşısında kıkırdadım.

Şimdi, ürkek bir geyik karım var ve bu fikir ne kadar sarhoş edici olsa da aynı zamanda sinir bozucu.

Cidden Vittoria'yı rahat bırakmalıyım. Ona hayatımdaki diğer insanlarla aynı şekilde davranmam. Ama Tanrım, ben nazık biri olarak bilinmem. Bu sorunu nasıl çözebilirim?

"Endişeli görünüyorsun," diyor Koca Ricky karşıma otururken. İçimi çektim. "Bütün bu evlilik hayatı meselesi."

Kaşları kalktı, sonra da "Dürüst olabilir miyim?" diye sordu. Devam etmesi için elimle işaret ediyorum.

"Vittoria aradığında neredeyse kafasını koparıyordun. Özür dilemelisin." Bir homurtu çıkardım ama Koca Ricky'nin ciddi olduğunu görünce kaşlarımı çattım.

Bana sırtıyor, sonra da "Beni öldürme ama onunla uğraşırken gerçekten daha yumuşak davranman gerektiğini düşünüyorum" diyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Daha yumuşak mı? Ben mi?"

Başını sallıyor. "Burada patron sensin ama evde onun kocasısın. O sadece bir çalışan değil."

Başımı sallarken kıkırdıyorum. "Eğer ona karşı çok yumuşak olursam, beni ezip geçer." "Hayır. Eğer ona karşı çok sert olursan, seni asla sevmez."

Sözleri beni tam göğsümden vurdu.

"Bak." Masaya yaklaşıyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. "Bu kızı masum ve nazik olduğu için seçtin. Onu sert bir kadın olmaya zorlama. Eğer değişmesini istemiyorsan, senin yanında kendini güvende hissetmesini sağlamalısın."

"Ne zamandan beri ilişki tavsiyesi vermekte bu kadar iyisin?"

Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve sırtarak, "Kadınlarla nasıl başa çıkacağımı aşk filmleri izleyerek öğrendim," diye mırıldanıyor.

İçimden bir kahkaha patlıyor, ki bu nadiren olur. Ayağa kalkıp kapıya doğru başımı sallıyorum. "Hadi, restorana gitmemiz gerekiyor."

Evliliğim için çaba sarf ederek, Vittoria ile birbirimizi daha iyi tanıyabilmek için akşam beşte evde olmaya özen gösteriyorum.

Onu oturma odasında göremeyince ana yatak odasına yöneldim ama orada da yoktu.

Karımı aramaya çıkmadan önce hemen bir duş alıp üzerime bir eşofman ve tişört geçiriyorum.

Karım.

Ağzımda bir gülümseme beliriyor ve mutfağa yaklaştığımda nefis bir koku beni ele geçiriyor.

Tanrım, çok güzel kokuyor.

Tiny'yi adanın yanında otururken, Vittoria'yı da ocağın önünde, sırtı bana dönük bir şekilde dururken buluyorum.

İşaret parmağımı dudaklarıma götürüp Tiny'ye sessiz olmasını işaret ettikten sonra hızla mutfaktan çıkıyorum.

Tiny'nin "Birazdan dönerim," dediğini duyuyorum ve bir dakika sonra oturma odasında bana katılıyor. "O nasıl?" diye sordum.

Başını iki yana sallar. "Zor bir gün oldu. Telefon görüşmesinden beri gergin ve yeni telefonu kutudan çıkarmayı reddediyor."

"Ben hallederim." Başımı ön kapıya doğru eğdim. "Gidebilirsin."

Tiny başını sallayarak ayrılıyor ve ben de mutfağa geri dönüyorum. Omzumu duvara yaslayıp, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, Vittoria'nın bir sosu dikkatle tadışını izliyorum.

"Mükemmel" diye fısıldarken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

Duvardan uzaklaşarak ona doğru yürüyorum ve tam arkasına geldiğimde yan tarafa dönüyor.

Kan donduran bir ıgık atıyor ve benden kaçmak için sağa doğru eğilirken dengesini kaybediyor.

Hızlı tepki veriyorum ve dūřmemesi için onu tutuyorum. İėūdusel olarak onu gōėřüme doėru

ekiyorum, kollarım onu sarıyor.

Ellerimin arasında donmuş gibi duruyor, nefesleri dudaklarında gezinirken duyulabiliyor. Birkaç saniye sonra fısıldadı, "Üzgünüm. Evde olduğunu bilmiyordum."

Elimi çenesine götürüyorum ve bana bakması için yüzünü yukarı kaldırıyorum, sonra başımı çevirip "Merhaba öpücüğü ver" diyorum.

Parmak uçlarına bastığında eğiliyorum ve dudakları yanağımla buluştuğu anda kalbimde bir sıcaklık patlaması oluyor.

Burada patron sen değilsin. Sen onun kocasısın.

Vittoria benden bir adım uzaklaşıyor ve ocağa bakıyor. "Rita, akşam yemeği için nadiren eve geldiğini söyledi."

Gözlerim onun solgun yüzünde geziniyor. "Bu ben evlenmeden önceydi." "Oh."

Yüzündeki hayal kırıklığı parıltısını kaırmıyorum ve gōėřümün tam ortasına çarpıyor. Gözleri benimle ocak arasında gidip geliyor, sonra da "Yemek yedin mi?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Her ne yapıyorsan ağız sulandırıcı kokuyor."

Dikkatle ocağa yaklaşıyor. "Gnocchi ve kremalı pesto soslu tavuk yapıyorum."

"Kulağa hoş geliyor." Adaya oturuyorum. "Tiny telefonu ambalajından çıkarmayı reddettiğini söylüyor."

Tekrar donup kalıyor ve gözlerini sos tenceresinden ayırmadan, "Bu pahalı. Ona daha ucuz bir şey almamız gerektiğini söyledim."

"Vittoria." Gözlerini bana dikti ve ben de kalçama dokundum. "Gel otur."

Kaşları birbirine çarpıyor ama itaat ediyor. Kucağıma otururken vücudu çok gergin. Çenesini tekrar tutuyorum ve yüzünü yukarı doğru itiyorum.

"Sana zarar vermeyeceğim."

"Aradığım için özür dilerim" demeden önce bakışları benimkileri arıyor.

"Sorun yok." iek kokusu bana doğru sürükleniyor ve neredeyse onu öpmek için eğiliyorum ama kendimi durduruyorum.

Tanrım, öpüşmeme kuralından nefret ediyorum.

"Benimle rahat hissetmen için ne yapabilirim?" diye sormadan önce derin bir nefes aldım.

Endişeyle alnını kırıştırıyor. "Sadece alışmak için zamana ihtiyacım var. İleride daha iyisini

yapacağım."

Elim yanağına gidiyor ve biraz daha yaklaşıyorum. "Gayet iyi gidiyorsun, *mia piccola cerviatta*.

Soruyorum çünkü işleri senin için kolaylaştırmak istiyorum."

"Oh." Gözleri yüzümde gezinirken kaşları birbirine yaklaşıyor. "Bu..." Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Seni kızdırmamak için ne yapmam ve yapmamam gerektiğini bilmem yardımcı olur."

Normalde bir şeyleri açıklamak zorunda kalsam sinirlenirdim ama birden bire sabır dünyasına sahip oldum.

Başımı salladım. "Sana kızgın değildim." Biraz rahatlamış görünüyor ve tekrar soruyorum: "İşleri senin için kolaylaştırmak için ne yapabilirim?"

Titrek bir nefes veriyor. "Daha az korkutucu olmak mı?"

Yüzüme memnun bir gülümseme yayılıyor. "Tamam. Buna odaklanacağım. Başka ne var?"

Tıpkı bir gece önce olduğu gibi, sanki iki başım birden çıkmış gibi bakıyor bana. Gülümsememin beni daha ilgili gösterdiğini söylediğini hatırlayarak dudaklarımı yukarı doğru kıvrıyorum.

Gözleri biraz yumuşuyor. "Gülümsemenin çok yardımı oluyor." "Daha çok gülümseyeceğim."

Başımı salladım. "Başka ne var?"

Vittoria bana bakmaya devam ederken başını eğiyor, sonra sanki bir ayıya yaklaşıyormuş gibi kollarını dikkatlice boynuma doluyor ve bana sarılıyor.

"Kucaklaşmak iyi olurdu," diye itiraf ediyor, "Beni daha iyi hissettiriyorlar."

Onu kendime doğru çekiyorum ve göğsümden beklenmedik bir inilti yükseliyor.

Tanrım, kollarımda çok iyi hissediyor.

"Yemek yanacak," diye fısıldıyor kulağımın dibinde.

Kıkırdıyorum ve isteksizce onu bırakıyorum.

Gözleri hâlâ endişeyle dolu ama eve geldiğimden daha az gergin görünüyor. Kendimle gurur duyarak, onun yemek yapmaya devam etmesini izliyorum.

İyi iş çıkardın, Angelo.

Bölüm 19

Tori

Kırbaç yemiş gibi hissediyorum.

Angelo ödümü kopardığından beri, daha iyi bir kelime bulamazsam, iyi davranıyor.

Pesto sosunu gnocchi, tavuk ve rosa domateslerinin üzerine dökerken gözlerini üzerimde hissedebiliyorum.

Yemeği beş dakika dinlendirdikten sonra ona dönüp "Yemek odasında yemek ister misin?" diye soruyorum.

Bugün erken saatlerde konaktaki tüm odaları tanıdım.

Rita işinde o kadar iyi ki benim yapabileceğim bir şey yok, bu biraz endişe verici.

Angelo başını sallıyor. "Oturma odasında yiyebiliriz."

İki tabak alırken başımı sallıyorum ve tabakları yerleştirip bizim için yemek hazırlıyorum. Yemeklerin üzerine taze kıyılmış maydanoz ve rendelenmiş parmesan serpmeden önce tabakların kenarlarında sos kalmadığından emin oluyorum.

Çekmecedan çatal bıçakları alıp Angelo'ya bakıyorum. "Yemek hazır."

Ayağa kalkıyor ve gözlerim giydiği eşofman altı ve tişörtün üzerinde geziniyor. İtiraf etmeliyim ki, gündelik kıyafetler içinde o kadar da tehditkâr görünmüyor.

Ona bir bıçak ve çatal veriyorum, ama bir tabak alıp oturma odasına gitmeden önce bıçağı tezgâha bırakıyor.

Kendi tabağını alıp onun peşinden gidiyorum. Oturduğunu gördüğümde, ondan en uzak yeri seçiyorum.

Yemekten bir ısırık aldığında ona bakmaktan kendimi alamıyorum ve bir saniye sonra kendimi çiğnerken çenesinin hareket edişiyile büyülenmiş buluyorum.

Gerçekten mi? Yemek yeme şekli bu kadar seksi olmak zorunda mı?

Gözleri bana kayıyor ve beni aval aval ona bakarken yakalıyor.

"Çok lezzetli," diye mırıldanıyor. "Yemek yapmayı nerede öğrendin?" Gözlerimi kucağımdaki tabağa indiriyorum.

"Yerel kütüphanede." "Kütüphane yemek pişirme dersleri mi veriyor?"

Beni hayrete düşüren beklenmedik bir kahkaha attım. "Hayır, evde pratik yapabilmek için tarif

kitaplarına bakardım."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Yemek yapmayı kendi kendine öğrenmişsin." Benden etkilenmiş gibi görüldüğünde şaşıyorum.

Yemeğimden bir ısırık alıyorum ve yaşlı ağacın dallarının yere düşürdüğü gölgelere bakıyorum.

Başımı yukarı kaldırıp cam tavana bakıyorum. "Ağaç çok güzel."

"Ben de seviyorum. Evi bu yüzden tasarlattım, bir özelliği olsun diye."

Yemeğimizin geri kalanının tadını çıkarırken aramızda bir sessizlik oluyor ve işimiz bittiğinde kalkıp Angelo'nun yanına gidiyorum. Boş tabağını alıp bulaşıkları mutfağa taşıyorum.

Her şeyi bulaşık makinesine yerleştiriyorum ve mutfağın ana bölümüne geçtiğimde Angelo'yu tencerede kalan yemeği yerken buluyorum.

"Kahretsin, özür dilerim. Bir dahaki sefere senin için daha fazla yemek yaparım."

"Servis ettiğiniz porsiyonlar iyiydi." Başını sallıyor. "Ama o kadar güzeldi ki, daha fazlasını istedim."

Vücuduma garip bir his yayılıyor çünkü Angelo yaptığım yemeğin tadını çıkarıyor. Giorgio'nun söyleyecek olumlu bir şeyi hiç olmadı.

Tavayı yere bırakıyor ve aramızdaki mesafeyi kapatarak alnımdan öpmeden önce eliyle kalçamı kavlıyor. "Teşekkür ederim, bebeğim."

Birdenbire bırakıyor ve buzdolabına yöneliyor. "Ne içmek istersin?"

Kafam çok karıştı. Bir an ateş ve kükürt gibi, bir an sonra ise... mükemmel. "Soda," diye mırıldanıyorum.

"Hmm... OJ, kızılçık suyu ve biramız var." Omzunun üzerinden bana bakıyor, "Hangisi?"

"Kızılçık suyu, lütfen."

Şişeyi bana uzatıyor, sonra da "Hadi oturma odasında oturalım da konuşalım" diyor. Güçlendirici bir nefes alıyorum ve midemde bir batma hissiyle onu takip ediyorum.

Daha önce oturduğum yeri hedeflediğimde Angelo, "Hayır, yanıma oturuyorsun" diyor.

Ateş et.

Yönümü değiştiriyorum ve otururken aramızda boşluk bırakıyorum.

Meyve suyunu açıyorum ve ne hakkında konuşmak istediğini merak ederken bir yudum alıyorum. "Yüzünü bana dön," diye emrediyor.

Gözlerimi ona kilitlemekten önce omzumu kanepenin arkasına yaslıyorum.

Angelo kolunu arkamdaki mindere dayıyor ve "Daha önce olanlar için özür dilerim" derken parmaklarını saçlarımda hissediyorum.

Özür beni tamamen şaşırttı. Bu ondan duymayı beklediğim son şeydi. "Telefon geldiğinde bir... durumla uğraşıyordum."

Yüz ifademi sansürleyemeden kaşım havaya kalkıyor.

Kıkırdadığında bir kez daha şaşıriyorum. "Peki, durum doğru kelime değil."

Hayır, değil.

Kendi iyiliğim için fazla cesurca, "Bir erkek sesi duydum" diyorum.

Angelo yavaş bir nefes verir. "O benden çalan bir çalışan." "Ne kadar çaldı?"

"İki bin."

Her zamanki kadar tehlikeli görünmediği için daha fazla soru soruyorum. "Ve onu bunun için mi öldürdün?"

Neden sana geri ödemesine izin vermiyorsun?"

Başını sallıyor ve gözlerine geri dönen karanlık beni sorularıma pişman ediyor. "Birinin on dolar ya da milyon dolar çalması önemli değil. Ben ikinci bir şans vermem." *Doğru.*

Alt dudağımı ısıırıyorum ve televizyona doğru bakıyorum.

"Telefon hakkında..." "Ne kadara mal olduğu umurumda değil" derken gözlerim tekrar yüzüne kayıyor.

"Anlamıyorum. Daha önce iki bin dolar için bir adam öldürdünüz, ama bir telefon için bundan daha fazlasını ödemem sorun olmuyor, öyle mi?" Söylediklerime bir kez daha pişman oldum.

"O benden çaldı ve sen benim karımsın. Arada çok büyük bir fark var, Vittoria."

Sesinin sert tonundan irkilmek yerine kendimi kötü hissediyorum.

Bakışlarını benden kaçırıyor ve bana tekrar bakmadan önce birkaç nefes alıyor.

"Anlıyorum," diye fısıldıyorum. "Seni üzmem istememiştim."

"Sorgulanmaya alışık değilim." Başımı salladığımda elini enseme gezdiriyor ve ekliyor: "Ama bu soru sormanı istemediğim anlamına gelmiyor."

"Çok kafa karıştırıcısın," diye mırıldandım.

Ağzının köşesi kalkıyor, yüz hatları anında yumuşuyor. "İşte bu yüzden birbirimizi tanımaya çalışıyoruz."

Başımı sallıyorum ve meyve suyumdan bir yudum daha alıyorum.

"Gardırobunun durumu hakkında

konuşalım." Kaşlarım saç çizgime doğru

uçuşuyor.

"Karım olarak beni temsil ediyorsun, bu yüzden daha fazla kıyafet almanı istiyorum. Sahip olduğun birkaç parça kabul edilebilir değil." Parmaklarının tenime değdiğini hissediyorum ve tüylerim diken diken oluyor.

"Ve harcama sınırı yok," diye ekliyor. "Ben varlıklı bir adamım ve karım olarak benim olan senindir."

"Ahh...tamam. En kısa zamanda halledeceğim," diyorum onu yatıştırmak için. "Giymemi istediğin özel bir şey var mı?"

Başını sallıyor. "Sadece açık olmadığından emin ol."

"Tamam."

Bir süre bana baktı ve sonra "Neden bir işin yok?" diye sordu.

Utanarak gözlerimi elimdeki şişeye indiriyorum ve başparmağımı tekrar tekrar etiketin üzerinde gezdiriyorum. "Çalışmama izin verilmedi. Yarın bir tane aramaya başlayacağım."

"Kastettiğim bu değildi." Bir nefes verdi, sonra açıkladı: "Sadece çalışmak mı yoksa evde kalmak mı istediğini merak ediyordum. Sana sadece bir seçenek sunuyorum ama evde kalıp ev işleriyle ilgilenmen hoşuma gider." Ağzının köşesi kalktı. "Ve yemeklerini tattıktan sonra, arada bir senden pişmiş bir yemek almaktan memnun olurum."

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "En sevdiğin yemekler hangileri?"

Bir süre düşündükten sonra, "Aklıma belirli bir şey gelmiyor" diye cevap veriyor.

Uzun bir süre sessiz kaldığında ona bakıyorum ve bakışlarının hâlâ bana kilitlenmiş olduğunu görüyorum.

Eli hırkama doğru iniyor ve kumaşı çekiştiriyor. "Benimleyken morlukları kapatmak zorunda değilsin."

Şişeyi sehpanın üzerine bırakıyorum ve tekrar rahatlamadan önce hırkamı hızla silkiyorum.

Angelo o kadar rahat görünüyor ki onun bir mafya babası olduğunu unutmaya ve tüm bu şiddetin altındaki adamı görmeye başlıyorum.

Elini kalçama koyuyor ve "Bugün nasıl hissediyorsun?" diye sormadan önce beni sıkıyor.

"Sadece biraz hassas."

Angelo'nun gözleri ağzıma kayıyor. "Seni öpmeme izin vermen ne kadar sürer sence?"

Kulağa garip gelen bir kıkırdama çıkardım. "Bilmiyorum."

Birdenbire beni tutuyor ve kucağına çekiyor, böylece ona binmiş oluyorum. Ellerini kaldırıyor ve yüzümü çerçeveleyiyor.

"O zaman doğaçlama yapmam gerekecek."

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve çenesinin yanağıma değdiğini hissettiğimde karnımda karıncalanmalar başlıyor. Tenime hava üflüyor, tüylerim diken diken oluyor ve gözlerim kapanıyor.

Kulağıma o kadar yakın bir kıkırdama çıkarırken eli koluma doğru iniyor ki kulağımdaki titreşimleri hissedebiliyorum.

Ha

va. *Yüce Tanrım.*

Yavaşça, teni benimkini sıyrarak, dudaklarının tehlikeli bir şekilde yaklaştığını hissedene kadar başını çeviriyor

ağzıma. Popomun altında sertleştiğini hissediyorum ve dün gece paylaştığımız tutku aklımdan geçiyor.

Duygulara boğuluyorum ve midemde bir kelebekler kaleydoskopu patlıyor, titreyen bir nefesin dudaklarımın üzerinde dalgalanmasına neden oluyor.

Kahretsin, bu çok yoğun ve samimi ve bana zar zor dokunuyor.

"O kadar güzelsin ki," diye yumuşakça homurdanıyor ve neredeyse bir inilti çıkarıyorum. "O kadar masumsun ki." Çenesi yine benimkine sürtünüyor, bir günlük kirli sakalı tenimi sıyrıyor.

Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor ve bedenim beklenti ve ihtiyaçla titremeye başlıyor.

"Benim," diye inliyor, sesi seks ve zevk vaadiyle dolu.

Tanrım.

Yine dudaklarını ağızma tehlikeli bir şekilde yakın hissediyorum ve yüzümü ona çevirmek için güçlü bir dürtü duyuyorum.

Gözlerimi açtığımda açlığın yüz hatlarını sıkılaştırdığını görüyorum.

Tanrım, çok çekici.

Ancak o zaman beni o kadar rahatlatmayı başardığını fark ediyorum ki ona karşı arzu duyuyorum.

Bölüm 20

Angelo

Paylaştığımız anın her saniyesinin tadını çıkarırken, parmaklarımı Vittoria'nın buklelerinde gezdiriyorum.

Gözlerinde yanan arzuyla, lanet bir siren gibi görünüyor. Ses tonumu yumuşak tutarak, "Bana çocukluğundan bahset." diyorum.

Elleri omuzlarımdan göğsüme doğru kayarak karın kaslarıma yerleşiyor.

Onun dokunuşuyla sikim sarsıldı. Gömleğini tutuyorum ve kumaşı başının üzerinden çekiyorum.

Avuçlarım göğüslerini buluyor ve sütyeninin ince kumaşının arasından onları yoğuruyorum.

Yanakları pembeleşti ve sesi titreyerek "Ahh... ne bilmek istiyorsun?" diye sordu.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ve başını geriye yatırdığında ne hakkında konuştuğumuzu unutuyorum.

Öne doğru eğilerek, ağzım boğazına yapışıyor ve yumuşak teniyle ziyafet çekmeye başlıyorum. Vittoria'nın elleri saçlarıma gidiyor ve "Angelo," diye inlerken parmakları saç tellerimi karıştırıyor.

Dudaklarında adımı duyunca bir kolumu beline doluyorum ve ayağa kalkarak dönüp onu kanepeye yatırıyorum. Vücudum onunkinin üzerine çöküyor ve tenini yalamaya ve emmeye devam ediyorum.

Sütyeninin kabını aşağı çekerek ağzım meme ucunu buluyor ve sert bir tomurcuk olana kadar hassas etini ısıyorum. Karnına öpücükler kondurmadan önce diğer göğsüne de aynı ilgiyi gösteriyorum.

Kot pantolonunun dikişine ulaştığımda fermuarı indiriyorum ve üzerindeki kıyafetleri çekip çıkarıyorum. Kalçasını ısırdığımda kıcı kalkıyor ve ondan bir inilti daha yükseliyor.

Altımda çırılçıplakken, bir bacağını omzumun üzerine kaldırana kadar tenini emmeye ve ısirmaya devam ediyorum. Parmaklarımla onu ayırıyorum, dilim klitorisinin üzerinde geziniyor.

Onun tadı beni tamamen büyüsü altına aldı. Kalçaları dönene ve parmakları saçlarımı koparmakla tehdit edene kadar emiyorum ve ısıyorum.

Amcığıyla ziyafet çekiyorum ve sadece "Angelo, lütfen" diye soluduğunda ona merhamet gösteriyorum.

Başparmağımı klitorisine götürerek, benim için ayrılmasını izleyebilmek için otururken onu kenara göndermek için doğru miktarda baskı kullanıyorum.

Elleri vücudunun her iki yanındaki kanepeyi kavırıyor ve tıpkı daha önce olduğu gibi, vücudu

kasılmaya başlayıp dudaklarından bir ıglık dökölürken acı çekiyor gibi görünüyor.

Bu kadın şimdiye kadar yaşadığım en tatlı baştan çıkarıcı.

Aşağı inmeye başladığı anda kendimi titreyen kalçalarının arasına indiriyorum ve açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi amını yalıyorum. Döktüğü her damla ıslaklığı alıyorum, göğsümden bir inilti yükseliyor.

Vittoria dilimin her darbesinde sarsılıyor ve bu da onu son yemeğimmiş gibi yememe neden oluyor.

Onu yutarken kendimi o kadar kaybediyorum ki zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum ve ancak onu öldürüyormuşum gibi çığlık attığında tekrar geldiğini fark ediyorum. Vücudunda gezinmeden önce hassas çekirdeğine karşı kıkırdıyorum.

Umutsuzca nefes almaya çalışırken kızarmış yüzüne bakarak, "Benim için gelme şeklini seviyorum" diyorum.

Vücudu zevkten gevşemişti ve ben uzanırken onu kolayca hareket ettirdim, böylece yarısı üstümde, yarısı da yanımla kanepenin arasında sıkışmıştı.

O aldığı zevkin etkisinden kurtulurken, ben de parmaklarımı tembelce sırtında aşağı yukarı gezdiriyor, teninin yumuşaklığının tadını çıkarıyorum.

"Böyle bir zevkin var olduğunu bilmiyordum" derken sesi boğuk çıkıyor. "Bu sadece başlangıç," diye mırıldanıyorum.

Yanağı göğsüme yaslanmış, "Ne demek istiyorsun?" diye sorarken sadece vahşi buklelerini görebiliyorum.

"Artık acımadığında, sana karşı dikkatli olmak zorunda kalmayacağım, bu da komşular çığlıklarını duyana kadar seni anlamsızca becerebileceğim anlamına geliyor."

Bana bakmak için sırtını eğiyor. "Yine acıyacak mı?"

"Muhtemelen." Endişenin parladığını görünce ekliyorum, "Sadece bana alışana kadar. İlk sefer en kötüsüdür."

Gözlerimi kapatıyorum ve parmaklarımı sırtında aşağı yukarı gezdirmeye devam ediyorum. Bu an mükemmel.

Vittoria uzun bir süre hareketsiz yatıyor ve tam uykuya dalmak üzereyken, kucağıma geçiyor.

Gözlerimi kapalı tutuyorum ama gömleği göğsümden yukarı ittiğinde ağzımın kenarı kalkıyor.

Dudakları gagamın üzerine değdiği anda vücudum titriyor ve sikim acı verici bir şekilde sertleşiyor. Ne kadar ileri gideceğini görmek istediğimden, bir süreliğine ona izin vermeye karar verdim.

Gömleğimin arkasını tutarak, başımın üzerine çekiyorum ve bu hareket Vittoria'nın gözlerini karartıyor. Yüzünde hâlâ ihtiyat var ama en azından korku gitmiş.

Omuzlarımı ve göğüslerimi öpüp yaladığında, göğüslerinin karnıma değdiğini hissediyorum.

Tanrım, pantolonuma boşalacağım.

Eşofman altımı aşağı itiyorum ve Vittoria hızla kumaşı bacaklarımdan aşağı çekerek görevi devralıyor. Vücudumda çok fazla ilerleyemeden, "Sikimi yala," diye emrediyorum.

Yanakları kıpkırmızı oldu ama eğildi. Buklelerini hızlıca yolumdan çekiyorum ve dilinin, ön

spermin boncuklandığı hassas başın üzerinde gezinmesini izliyorum.

"Elini bana dola."

Elinin yaklaşmasını ve parmaklarının dikkatlice sikimin tabanını sarmasını izliyorum.

Çok iyiydi.

"Daha sert, bebeğim." Tutuşunu sıkılaştırıyor, ama bu yeterli değil. "Çok daha sert." Parmakları bir mengeneye dönüşüyor ve ben tatmin olmuş bir inilti çıkarıyorum.

"Sikimi okşarken başını em," diye emrediyorum.

Gözleri yüzüme kayıyor ve dudakları şişmiş başın etrafında kenetleniyor.

Aman Tanrım. Erotik, sahip olduğum manzarayı tarif etmeye başlamıyor.

Beni ağzının sıcaklığına emerken, eli yavaşça yukarı aşağı hareket ediyor. Uzun süre dayanamayacağım.

"İşte bu, bebeğim. Sikimi alışını izlemeye bayılıyorum." Boğuk sözlerim ona güven veriyor ve dilini hassas başın etrafında döndürerek daha sert emiyor.

Yoğun zevkten ürperiyorum ve beni uçurumun kenarına itmek için sadece yanaklarının çukurlaştığını görmek yetiyor.

"Çekil, boşalacağım," diye uyarıyorum, ama ilk kez beni dinlemiyor ve onun sıcak küçük ağzında sarsılmaya başladığımda, serbest bırakılmamı yutmasını izliyorum.

"Siktir, bebeğim," diye inliyorum, vücudum zevkten titriyor.

Benden her damlayı aldıktan sonra üstüme uzanıyor ve derin bir nefes alıyor.

Kollarımı ona doluyorum ve saçlarına bir öpücük konduruyorum. "O kadar iyi bir kızsın ki, bu beni öldürüyor."

Yorumuma cevap vermiyor ve odanın ışığı azalıp gece çökerken kaslarının gevşediğini ve nefeslerinin düzleştiğini hissediyorum.

Üstümde uyuyakaldığını fark edince yüzüme bir gülümseme yayılıyor ve fısıldıyorum, "Beni o kadar çok sevmeni sağlayacağım ki bensiz yaşayamayacaksın. Senin tanrın ve dua ettiğin kişi olacağım." Parmaklarımı buklelerinin arasından geçiriyorum. "Ve seni kurtuluşummuşsun gibi seveceğim."

Saatler geçti ve ben de oldukça yorulduğumda, uyuyan karımın altından manevra yaparak çıktım ve onu gelin gibi göğsüme çektim. Çıplak bedenini yatak odamıza taşıyorum ve dikkatlice yatağa yatırıyorum.

Kıpırdanıyor ve anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıyor.

Ellerimi başının iki yanına koyarak ona doğru eğiliyor ve ayırık dudaklarına bakıyorum.

Onu şu anda öpebilirim ve o bunu asla bilemez.

Cazibesi beni neredeyse eziyor, ama son saniyede ondan uzaklaşıp banyoya giriyorum.

Bölüm 21

Tori

Uyandığımda kendimi yatakta yalnız buluyorum. Angelo'nun üstünde uyuyakaldığımı hatırlamam biraz zaman alıyor.

Beni yatağa taşımış olmalı.

Olan biten her şey hakkında nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Şu anda ihtiyatlı bir iyimserlik içindeyim diyelim.

Sırt üstü döndüğümde, dün aldığım telefonun Angelo'nun yastığının üzerinde durduğunu görüyorum. Ona uzanıyorum ve ekran kilidini açtığımda bir mesaj görüyorum. Mesajı açıyorum ve okurken ağzımı bir gülümseme kaplıyor.

Angelo: Sikim ağzını özlüyor. Kıyafet ve sevdiğin diğer şeyler için alışverişin tadını çıkar.

Ne cevap vereceğimi bilemediğim için metni tekrar tekrar okuyorum. Bir süre sonra pes ediyorum ve genel bir şey yazıyorum.

Vittoria: Günaydın. Umarım güzel bir gün geçirirsiniz.

Yataktan çıkıyorum ve banyo yapıp güne hazırlanabilmek için banyoya gitmeden önce hızlıca örtüleri ve yastıkları düzeltiyorum.

Ilık suda uzanırken düşüncelerim Angelo'ya dönüyor. Sol elimi kaldırıyorum ve yüzük parmağımdaki alyansa daha yakından bakıyorum.

Ancak o zaman Angelo'nun yüzüğündeki yazının aynısını görüyorum.

A & V.

Dün gece yaptıklarını takdir ediyorum. Yani, en azından beni tanımaya çalışıyor ve bana pislikmişim gibi davranmıyor.

Birden aklıma ona mesaj atabileceğim bir şey geldi ve banyo lifini ve sabunu kaptım. Hızla vücudumu yıkadım ve banyodan çıktım.

Havluyu vücuduma sararken telefonumu elime alıyorum ve gönderdiğim ilk mesajı okuduğunu görüyorum.

Kelimeleri hızlıca yazıyorum ve onun anında okumasını izliyorum.

Vittoria: Dün gece çocukluğumu sormuştunuz. En mutlu anılarımdan biri, on beş yaşındayken yaptığım ilk yemek tabağının babam tarafından beğenilmesidir. Vefat ettiğinden beri, harcadığım emeği kimse takdir etmedi. Sadece yaptığım yemeği beğendiğiniz için teşekkür etmek istiyorum. Benim için anlamı büyüktü.

Saniyeler içinde cevap veriyor.

Bir şey değil, bebeğim. Akşam yemeğinde ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Saat tam beşte evde olacağım.

Dudaklarımda bir gülümseme belirliyor ve belirsiz geleceğim hakkında biraz daha iyi hissederek telefonu bırakıp giyiniyorum.

El çantamda telefonla yatak odasından çıktıktan sonra bir fincan kahve aramaya koyuluyorum. Tiny ve Rita'yı mutfakta buluyorum ve beni fark ettiklerinde konuşmayı kesiyorlar.

Tam önemli bir konuşmayı bölüp bölmediğimi merak etmek üzereydim ki Rita bana sıcak bir gülümseme verdi. "Günaydın, Tori. Kahve ister misin?"

"Lütfen." Adanın yanına oturdum ve aralarına baktım. "İyi bir gece geçirdiniz mi?" "Hayır, torunum hasta. Gecenin yarısında beni uyutmadı," diyor Rita.

Kaşlarım birbirine yaklaştı. "Hayır, bunu duyduğuma üzüldüm. Neden içeri girdiniz?" "Çünkü yapılması gereken bir iş var." İyilik dolu fincanı önüme koyuyor.

"Bir bebek gibi uyudum," diye mırıldanıyor Tiny.

Rita, "Bebekler neredeyse hiç uyumaz," diyor.

Ona gözlerini deviriyor. "İyi... Ölü gibi uyudum." Bakışları benim üzerimde. "Bugün daha iyi görünüyorsun."

"Daha iyi hissediyorum." Kahveden bir yudum alıyorum. "Şaşırtıcı bir şekilde gece boyunca uyudum."

Öngörülemeyen bir gelecek için uykusuz geceler geçirmeyi bekliyordum, ancak durum böyle görünmüyor.

"Bay Rizzo sizi alışverişe götürmem gerektiğini söyledi." Başımı salladım.

"Daha fazla kıyafet almamı istiyor."

Tiny telefonunu çıkarır ve bir şeye bakar. "Seni götürebileceğim bir mağazanın adını verdi."

"Bakabilir miyim?"

Ekranı bana doğru çevirdiğinde kaşlarımı çattım. "*Oscar de la Renta*. Orayı hiç duymadım."

"Kahveni bitir. Bir buçuk saatlik yol."

"Sadece kıyafet için o kadar uzağa gitmek zorunda mıyız?" Tiny başını sallar. "Patronun emirleri."

Çabucak kahvemi içiyorum, sonra Tiny'yi SUV'a kadar takip ediyorum.

Onu çok iyi tanımadığım için Tiny'nin yanında kendimi hala çok rahatsız hissediyorum, bu yüzden sohbet etmeye çalışmak yerine, düşüncelerim olan biten her şey üzerine kafa yoruyor.

Angelo çok kafa karıştırıcı bir adam ve onu anlamakta zorlanıyorum. Son iki gecedir yanında

olmak hoşuma gidiyor ama gündüzleri sürekli Cosa Nostra'daki statüsünü hatırlıyorum.

İkisini nasıl ayırabilirim? Bu mümkün mü?

Angelo'nun gerçekte kim olduğunu anlamaya çalışmaktan vazgeçerek, düşüncelerim bu evliliğe zorlanmadan önce sahip olduğum rutine dönüyor.

Umarım Angelo Pazar günleri kiliseye gitmemi ve kahve saatinde yardım etmemi sorun etmez.

Kahretsin!

Cannolis için gerekli malzemeler hâlâ eski evimde.

Birden Tiny sordu, "Her şey yolunda mı, Tori?"

Bir an tereddüt ettim, sonra sordum: "Eski evimde durabilir miyiz? Cannolis yapmak için aldığım malzemeleri almam gerekiyor."

Sorumu düşündükten sonra, "Alışveriş gezisinden sonra zamanımız olup olmadığına bakarız" dedi. En azından bu bir hayır değil.

"Teşekkür ederim."

Kendimi rahatlamış hissederek, bu akşam Angelo'yla kilise faaliyetlerim hakkında konuşmam gerektiğini hatırlıyorum. Ayrıca Peder Parisi'ye yemek yapmaya devam etmek için ondan izin istemem gerekecek.

Çok fazla değişiklik var.

Pencereden geçen manzaraya bakıyorum ve Angelo ile paylaştığım samimi zamanları düşünüyorum. Dün gece aldığım zevkten bayılacağımı sandım.

Adam bana var olduğunu bile bilmediğim şeyler hissettiriyor.

Yüzümü Tiny'nin görüşünden saklamak için başımı eğdiğimde, beni övmesinin ne kadar iyi hissettirdiğini düşünürken dudaklarımda küçük bir gülümseme belirliyor.

Ona oral seks yaptığımda çok gergindim ama kısa sürede kendime olan güvenim arttı. Onu orgazm etmek beni gururlandırdı.

Aletini emerken Angelo'nun altımdaki çıplak bedenini düşünmek bile yanaklarımda kıpkırmızı kesilmesine ve midemde karıncalanmalar oluşmasına neden oluyor.

Beni hala korkutuyor olsa da, ondan etkilendiğimi inkar edemem.

Adam inanılmaz derecede yakışıklı ve durumları kontrol altına alma şeklini giderek daha çok seviyorum.

Düşüncelerim kocamla o kadar meşgul ki, Tiny "Geldik" dediğinde irkiliyorum.

Kafamı kaldırıyorum. "Oh."

Madison Avenue'daki *Oscar de la Renta*'nın önüne park ettik ama mağaza kapalı görünüyor.

"Açıklar mı?" Tiny, cipten inebilmem için kapıyı tuttuğunda soruyorum.

Aracı kilitlemek için fob'a basarken başını sallıyor. Koruyucu bir tavırla bana çok yakın durarak çenesini kapalı kapılara doğru eğiyor.

Girişe yaklaştığımızda bir kadın aceleyle yaklaşıyor ve kapıların kilidini hızla açıyor.

Mağazadan içeri adım attığımda personelin kibar gülümsemesiyle karşılaşıyorum. "Hoş geldiniz, Bayan Rizzo. Bugün size yardımcı olacağımız için çok heyecanlıyız."

Dudaklarımda utangaç bir gülümseme beliriyor. "Ah... teşekkür ederim."

Başka müşteri görmeyince Tiny'ye yaklaşıp "Tek müşterinin biz olmamız tuhaf değil mi?" diye soruyorum.

Başını sallar ve fısıldar, "Bay Rizzo tüm dikkatlerini sana verebilmek için dükkânı bugünlük kapattırdı."

Sıcaklık göğsümde patlıyor ve o kadar yoğun ki avucumu kalbime bastırıyorum.

Angelo bunu benim için yaptı.

Yetkili olduğu anlaşılan görevli, küçük bir oturma alanını işaret ediyor. "Bir kadeh şampanya ister misiniz?"

Bir kahkaha attım. "Teşekkür ederim ama bunun için biraz erken." "Kahve, çay ya da belki bir bardak meyve suyu?"

"Kahve gerçekten iyi olurdu" derken gülümsemem genişliyor. "Şunu iki yapalım," diye mırıldandı Tiny.

Otururken sergilenen tüm güzel kıyafetlere bakıyorum.

Bir adam gelip karşıma oturdu ve bana dostça gülümseyerek şöyle dedi: "Merhaba, ben Ian, *Oscar de la Renta*'da satış görevlisiyim. Bugün size hizmet edebildiğimiz için çok mutluyuz. Bay Rizzo tüm gardırobunuzu yenileyeceğimizi söyledi. Bize giymenizi tercih ettiği kıyafetlerin kısa bir özetini verdi ve ben de onun istekleri doğrultusunda ön seçim yaptım."

Vay anasını.

Angelo'nun benim için bu kadar zahmete girmesi gururumu okşadı. Çok düşünceli biri.

Kalbim yabancı bir duyguyla sıkışıyor.

"Önce, kıyafetlerin üzerinize tam oturduğundan emin olmak için ölçülerinizi alacağım." "Tamam."

Tiny çantamı elimden alıyor ve sanki bundan en az benim kadar keyif alıyormuş gibi dişlek bir sırıtışla bana bakıyor.

Ayağa kalkmam istendi ve Ian'ın tüm ölçülerimi alması sadece bir dakika kadar sürdü, sonra başımın üzerinden birine gülümsedi. "Ah, işte kahve. Teşekkür ederim, Susan." Bakışları tekrar yüzüme dönüyor. "Biz size seçtiğimiz ürünleri gösterirken oturun ve içeceğin tadını çıkarın."

Kulaktan kulağa sırtıtmaya devam eden Tiny'nin yanına oturuyorum. Yaklaşarak fısıldıyorum, "Bundan keyif alıyor gibisin."

Başını daha yakına eğiyor. "Sadece seni mutlu görmek hoşuma gidiyor."

Onun bu yorumu beni şaşırttı ve dağ gibi bir dağa gözümü diktiğimden beri ilk kez

Adamım, onun varlığında kendimi güvende hissediyorum.

Ben kahvemi yudumlarken iki kadın birden fazla ürün getiriyor ve gözlerim çiçek desenli üç çeyrek pantolona takılıyor. "Bunları gerçekten beğendim."

Bana çeşitli bluzlar, pantolonlar ve etekler gösteriliyor ve hayır demek giderek daha zor hale geliyor çünkü her şey muhteşem.

Elbiseler ve önlükler önüme serildikçe dakikalar saatlere dönüşüyor ve ceketlere ve paltolara geçtiğimizde midemde şiddetli bir guruldama oluyor.

Tiny, "Bayan Rizzo'nun yiyecek bir şeylere ihtiyacı var" diye basit bir emirle tüm aktiviteyi durdurur.

"Sokağın aşağısında şirin bir simitçi var," diyor Susan. "Eğer sorun olmazsa hızlıca bir koşu gidebilirim?" Tiny onay için bana bakıyor ve ben başımı sallayınca cevap veriyor. "Krem peynirli üç simit." "Teşekkür ederim," diye ekliyorum.

Tüm bu ilgiden bunalmış bir halde el çantalarına, eşarplara ve ayakkabılara bakmaya devam ediyorum.

Angelo bana ne kadar harcadığım konusunda endişelenmememi söylese de, bunu söylemek yapmaktan daha kolay.

Susan simitlerle döndüğünde ve yemek için durduğumuzda Tiny'ye fısıldıyorum, "Her şeyin ne kadar mal olacağını öğrenebilir misin?"

Ian soruma kulak misafiri oldu ve "Bay Rizzo faturayı kendisine göndermemizi istedi, bu yüzden endişelenmenize gerek yok" diye cevap verdi.

Evet, öyle bir şey olmayacak.

"Yine de her şeyin ne kadar mal olduğunu bilmek istiyorum," diyorum.

"Bana biraz izin verin lütfen." Tiny ve ben simitlerimizin tadını çıkarırken Ian asistanlarıyla konuşmak için birkaç dakika ayırdı.

Ian geri döndüğünde bana geniş bir gülümsemeyle "Miktar iki yüz binden biraz az" dedi.

Şoktan kekeliyorum, gözlerim nöbet geçiriyormuşum gibi kırpışıyor.

Tiny sırtımı sıvazladı ve dedi ki, "Tartışma. Bay Rizzo'nun istediği bu."

Evet, ama yine de...

Kendimi çok rahatsız hissediyorum, yüzüme bir gülümseme yerleştirmeye zorluyorum ve başımı sallıyorum.

Sakın korkma.

Angelo'yu temsil ediyorsun ve bu onu üzecek.

Ama daaaaamnnnn... 200.000 dolar.

Bölüm 22

Angelo

Salvatore'nin karşısında otururken, şu anda denizde bulunan filomuzun programlarını gözden geçiriyoruz. "Renzo'nun sevkıyatı hâlâ zamanında limana yanaşabilecek mi?" Ben soruyorum.

"Evet, Salı günü öğle yemeğinden önce bekliyorum."

Salvatore bana çok benziyor. O tamamen iş adamı ve acı verici bir şekilde özel. Bildiğim kadarıyla, adam bir münzevi gibi yaşıyor.

Ama o sadık ve çalışkan biri ve benim için önemli olan da bu. Telefonum titriyor ve mesajı kontrol ettiğimde Tiny'den geldiğini görüyorum.

Ufacık: İşleri toparlıyoruz. Tori, yapmak istediği cannolis için malzeme almak üzere eski evine uğrayıp uğrayamayacağımızı sordu. Senin için sorun olur mu?

Giorgio hâlâ hastanede ama Vittoria'yı eski evinin yakınlarında istemiyorum.

Angelo: Hayır. Eski evinin yakınına bile gitmiyor. Onu market alışverişine götür. Ufaklık: Peki, patron.

Telefonumu cebime geri sokarken gözlerim Salvatore'a kayıyor, sonra da "Bu arada evlendim," diyorum.

Kaşları saç çizgisine doğru uçuşuyor. "Senden duymayı beklediğim son şey buydu." Bana kuşkulu bir bakış atarak, "Ciddi misin?" diye sordu.

"Hiç şaka yapıyor muyum?"

"Hayır." Derin bir nefes alır. "Sanırım tebrikler sırayla. Umarım iyi bir evliliğiniz olur."

"Teşekkür ederim."

İşimize devam ediyoruz ve her geminin durumunu doğrulamayı bitirdiğimizde, "İyi çalışmaya devam edin" diyorum.

"Yapacağım." Salvatore bana gülümsüyor. "Balayına ne zaman gidiyorsun?"

Kaşlarım kalkıyor çünkü bu düşünce aklımın ucundan bile geçmemişti. "Balayı falan yok." Sicilya'ya yapacağımız seyahati hatırlayarak, "Karımı Sicilya'ya götürüyorum, böylece ailemle tanışabilecek" diyorum.

"Ülke dışına çıkacağın zaman bana haber ver."

"Yapacağım." Ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdüm. "Haftaya görüşürüz."

Arka taraftaki depodan çıktığımda Koca Ricky çoktan cipin yanında bekliyordu.

nakliye alanının.

Beni fark ettiğinde, arka koltuğa geçebilmem için kapıyı açtı.

Direksiyonun başına geçer geçmez, "Vittoria'nın pasaportu olup olmadığını kontrol etmeliyiz ve eğer yoksa, en kısa zamanda bir tane almalıyız," diyorum.

Gözleri dikiz aynasında benimkilerle buluşuyor. "Sicilya gezisi için mi?"

"Evet. Unutmuşum."

"Yarın sabah ilk işim bu olacak." Aracı çıkışa doğru yönlendirirken, "Kahretsin, yarın Cumartesi" diye mırıldandı. Gözleri tekrar benimkilere kayıyor. "Pazartesi günü hallederim."

Bir an sessizlik oldu, sonra Koca Ricky sordu: "Bu hafta sonu izinli misin?"

"Hafta sonları hiç izin yapmam," diye mırıldanıyorum, dikkatim Salvatore ile görüşmem sırasında gelen tüm e-postalarda.

"Ama sen artık evlisin."

Doğru.

Telefonumu cebime sokup, "Evet, Vittoria'yla daha fazla vakit geçirmeliyim," diyorum.

Evde oturmak yerine yapabileceğimiz şeyleri düşünürken kaşlarım birbirine çarpıyor.

Koca Ricky sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, "Onu akşam yemeği için *Piccola Sicilia*'ya götürebilirsin.

Belki bir dizi ya da film izleriz?"

Benden bir kıkırdama yükseldi. "Ben mi, film izlemek mi? Ne kadar da espri anlayışınız var."

"Peki, Vittoria'ya ne yapmak istediğini sor. Bu ona, senin de bu konuda istekli olduğunu gösterecektir.

uzlaşmak için."

"Tanrım, senden bir kez tavsiye istedim, şimdi de susmuyorsun," diye mırıldandım.

Bir kıkırdama çıkarır. "Ben kadınlar konusunda uzmanım, unutma. Sevdikleri şeyleri yap ve..." Cümleyi kısa kestiğinde, "Ve?" diye soruyorum.

"Bilirsin... yatakta çok vericidirler."

Seks hayatını bilmek istemediğimden, "Kapa çeneni," diye homurdanıyorum. Yine de dudaklarımın bir gülümsemeye dönüşmesine engel olamıyorum.

Koca Ricky cipi durduruyor ve ben inerken, "Bu gece izin alabilirsin. Ben Vittoria'yla kalacağım."

"Teşekkürler, patron."

Ayrı yollara gidiyoruz ve malikaneye girdiğimde nefis kokular tarafından saldırıya uğruyorum.

Midem gurulduyor ve ağzım sulanıyor.

Mutfağa yaklaşırken Tiny'nin "Bu hayatımda tattığım en güzel şey" dediğini duyuyorum.

"Harika. Daha hızlı ye. Angelo her an eve gelebilir ve benim hâlâ masayı hazırlamam gerekiyor," diye acele eder Vittoria.

"Tabağı evime götüreceğim. Yemek için teşekkürler, Tori."

Tiny mutfaktan çıktığında ağzına kocaman bir et lokması atıyor ve etrafına "Hey, patron" diye mırıldanıyor.

"İyi bir gün geçirdi mi?"

Yemeğini yutarken başını sallıyor, sonra da "Durumu çok daha iyi" diyor. "İyi."

Mutfağa gitmeden önce gidebileceğini göstermek için ön kapıya başımı sallıyorum.

Vittoria'yı sobanın önünde buluyorum ama gözlerim giydiği mavi çiçekli elbiseye takılınca duraklıyorum. Elbise ayaklarına kadar uzanıyor, kumaşı yumuşak ve dökümlü. Saçlarını örmüştü ama asi bukleleri gevşemişti.

Arkasını döndüğünde, nefes alma yeteneğimi kaybediyorum.

Onu sadece ikinci kez makyajlı görüyorum ve ince değişiklikler onu mükemmelleştiriyor.

"İnanılmaz görünüyorsun," diye nefes alıyorum, karıma hayranlık içinde.

Bana doğru yürürken dudaklarında utangaç bir gülümseme beliriyor. Gözlerimiz buluştuğunda, içlerinde her zamanki korkunun titrediğini görmüyorum.

Bir elini göğsüme koyuyor, diğerini boynumun arkasına sarıyor ve beni aşağı çekiyor. Yanağıma şefkatli bir öpücük konduruyor ama hemen geri çekilmiyor.

Nefesi tenimde gezinirken, "Her şey için teşekkürler Angelo. Sana minnettarım.

o."

Kalçasını kavriyorum ve gözlerim onunkileri bulduğunda mırıldanıyorum, "Bir şey değil."

Yüzlerimiz tehlikeli bir şekilde birbirine yakın ve bakışları ağızma indiğinde

Onun tatlı dudaklarına sahip olma dürtüsü göğsümün tam ortasına çarpıyor.

Ben pes edemedim o geri çekiliyor ve ocağa bakıyor. "Akşam yemeği yirmi dakika içinde hazır olacak."

"Sen burada işini bitirirken ben de hızlıca bir duş alacağım." Kapıya doğru yürüyorum ama onun sesi beni durduruyor.

"Angelo." Omzumun üzerinden bakıyorum. "Bu kadar çok çabaladığın için teşekkür ederim. Kolay olmadığını biliyorum." Yanaklarındaki allık derinleşiyor. "Bugün kendimi özel hissettim."

Dudaklarımda memnun bir gülümseme beliriyor. "Bunu duyduğuma sevindim."

Rahat kıyafetlerimi giyebilmek ve güzel karımın yanına dönebilmek için mutfaktan çıkıyorum.

Yatak odasına girince, doğruca gömme dolaba yöneliyorum. Bir an durup, Vittoria'nın aldığı tüm kıyafetleri kontrol ediyor ve hiçbir şeyin çok açık olmadığından emin oluyorum.

Ian'ın eşim için seçtiği koleksiyondan memnunum ve gülümseyerek banyoya gitmeden önce bir

kot pantolon ve bir tişört alıyorum.

Yeni şampuan ve saç kremi şişeleri ve çiçek kokulu bir vücut yıkama suyu fark ettim. Ayrıca bir de

küçük bir parfüm şişesi, ve onu alıp kokusunu içime çekiyorum.

Vittoria gibi kokuyor ve ona daha fazlasını alabilmek için parfümün adını ezberliyorum.

Kıyafetlerimi tezgâhın üzerine bırakıp duşun musluklarını açıyorum ve su ısınırken üzerimdeki kıyafeti çıkarıyorum.

Sıcak spreyin altına giriyorum ve düşüncelerim hafta sonuna dönerken bir iç çekiyorum. İlk kez çalışmayacağım çünkü evde kalmak için hiçbir zaman bir nedenim olmadı.

Ama Vittoria ile zaman geçireceğim ve onun hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmeyi planlıyorum. Ayrıca onu anlamsızca becermeyi de planlıyorum.

Bekaretini kaybettikten sonra toparlanması için ona yeterince zaman verdiğimi düşünüyorum.

Bölüm 23

Tori

İki mumu yaktıktan sonra, odanın daha karanlık olması için perdeleri hızla kapatıyorum.

Dönüp yemek masasının samimi köşesine bakıyorum ve romantik görünmesinden mutlu olarak aceleyle mutfığa geri dönüyorum.

Bu gecenin Angelo için özel olmasını istiyorum. Bu benim ona yakınlaşmak için gösterdiğim bir çaba.

Eritilmiş parmesanlı fırında patlıcan ve böğürtlen-portakal soslu kızarmış ördek hazırladım.

Rita ayrılmadan önce bana şarap mahzenini gösterdi ve akşam yemeğimizle mükemmel şişeyi eşleştirmeme yardımcı oldu.

Buzdolabından soğutulmuş Romanee-Conti'yi alıyorum ve tirbuşonu elime alarak aletin nasıl çalıştığını anlamaya çalışıyorum.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Angelo aniden arkamdan

seslendi. "Tanrım!" İrkilerek kıkırdadım, sonra da

"Lütfen" diye mırıldandım.

Keşke adam ses çıkarsaydı da odaya girdiğinde duysaydım. Ona şişeyi ve tirbuşonu veriyorum.

Etiketi kontrol ediyor. "Güzel seçim."

"Rita şarabı seçmeme yardım etti," diyorum bakışlarım giydiği soluk mavi kot pantolon ve beyaz tişörtün üzerinde gezinirken.

Gözlerim çıplak ayaklarında duruyor ve neredeyse onun sıradan bir adam olduğunu hayal edebiliyorum. Ama bu gerçeğe en uzak şey.

Şişenin mantarını çıkarırken dikkatim güçlü ellerine çekiliyor ve kollarında kıvrılan damarlara hayran kalıyorum.

Mantar dışarı çıkıyor ve şişeyi bana geri veriyor. "Başka ne yapabilirim?"

Başımı salladım. "Yemek masasına oturabilirsin."

Mutfaktan çıkarken onu takip ediyorum ve kot pantolonunun kemerine sıkıştırılmış silahı fark ediyorum. Bu bana Angelo'nun kim olduğunu hatırlattı.

Yemek odasına girerken hazırladığım mum ışığındaki akşam yemeğine bakıyor ve ben de tepkisini ölçmeye çalışıyorum.

Otururken gözleri bana kayıyor, sonra da "Bir şey mi kutluyoruz?" diye soruyor.

Solundaki koltuğa oturmadan önce biraz şarap doldurdum. "Sadece senin için özel bir şey yapmak istedim." Elini elime koyuyor ve beni sıkıyor. "Teşekkür ederim, *mia piccola cerviatta*." Tabağına birkaç dilim kızarmış ördek ve biraz parmesanlı patlıcan koyarken, "Neden bana küçük geyiğin diyorsun?" diye soruyorum.

Akıcı bir İtalyancam yok ama bu sevgi ifadesini anlayacak kadar biliyorum. "Biri gibi ürkeksin."

Tabağıma biraz yemek dolduruyorum, sonra bir ısırık alırken ona bakıyorum. Onu yakından izlerken içimdeki her şey duruyor.

Gözleri kapanıyor ve bir inilti çıkarıyor. "Tanrım, ördek ağzımda eriyor." Gözlerini açıyor ve bana gururla bakıyor. "Şef olmalıymışsın."

Yemeği beğendiği için mutlu, aptal gibi gülümsüyorum.

Gözlerinin arasında bir kaş çatma çizgisi oluşuyor. "Bu yapmak istediğin bir şey mi?"

"Ne?" Küçük bir parça ördek kestim. "Bir şef mi?" Lokmayı ağzıma attıktan sonra yemeğimin tadını çıkarmaya başlıyorum.

"Evet."

Başımı sallıyorum. "Yemek yapmayı ve pişirmeyi seviyorum ama bu rahatlatıcı bir hobi." Bana sunulan bu fırsatı değerlendirerek, "Sana bir şey sormak istiyorum" diyorum.

Yemeye devam ederken başını sallıyor.

"Pazar sabahı ayine katılmak istiyorum."

Gözleri benimkilere kilitleniyor ve midem bulanıyor.

Angelo şarabından bir yudum aldıktan sonra, "Rutinini değiştirmeni beklemiyorum, Vittoria.

Kilisedeki görevlerinize devam edebilirsiniz."

Tanrı'ya şükür.

Rahat bir nefes aldım, o da bunu fark etti.

Bir elini yüzüme doğru uzatarak bir bukleyi kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Alışılmışın dışında bir şey yapmayı planlamıyorsan, benden izin almak zorunda değilsin."

"Tamam."

"Sadece Tiny olmadan evden çıkma."

Başımı salladım ve tabağıma baktım. "Ah... Peder Parisi için de yemek yapmaya devam edebilir miyim?" Ağzının köşesi kalktı. "Elbette."

Rahatlamış hissederek, "Günün nasıl geçti?" diye sormadan önce bir dakika sessizce yemek yiyorum. Angelo boğazını temizliyor. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Doğru. İşkence ettiği ve öldürdüğü insanları duymak istiyor muyum?

Ama o benim kocam. Eğer onu sevmeyi öğreneceksem, hayatımı kurtarmak için yaptıklarını

kabullenmeliyim.

Yaşamak.

Başımı sallamadan önce derin bir nefes alıyorum.

Bana bir kaşını kaldırdı ve sonra şöyle dedi: "Günümün çoğunu sevkیات alanında geçirdim.

Aslında sıkıcıydı."

Duymayı beklediğim şey bu değildi.

"Neden bir nakliye deposundaydın?"

"Dünya çapında yasadışı mal taşıyan bir filom var."

Başımı sallayarak şarabımdan bir yudum daha alıyorum. "Kaç tane işiniz var?"

"Üç. *Piccola Sicilia*, *Fallen Angels* ve filo." Sohbet ilerledikçe rahatlıyor gibi görünüyor. "Ama

zamanımın çoğunu kulüpte geçiriyorum."

Giorgio'nun oraya gitmeyi sevmesi dışında *Fallen Angels* hakkında pek bir şey bilmediğimden soruyorum, "Cuma geceleri kulüpte yoğunluk olduğunu varsayıyorum. Akşam yemeğinden sonra oraya gidecek misin?"

Başını sallıyor. "Her şeyi idare eden biri var." Ağzının köşesi sıcak bir sırıtışla kalkıyor. "Hafta sonu seninim."

O benim.

Bu sözler beni tam kalbimden vurdu ve şarabımın geri kalanını hızla içtim.

"Unutmadan," diyor Angelo sandalyesinde dinlenirken, "Yakında Sicilya'ya gidiyoruz.

Pasaportun var mı?"

Başımı salladım.

"Hayır." "Sana bir tane alırız."

Balayına mı gidiyoruz?

Heyecan göğsümde kabarcıklar oluşturuyor. "Neden Sicilya'ya gidiyoruz?"

"Halletmem gereken bir iş var ve ailemle tanışmanı istiyorum."

Saçmalık.

Angelo'nun ailesini hiç düşünmedim bile. Anında midemde sinirler gerildi.

"Amcamdan devraldım ama o hâlâ işin içinde. Sicilya'da benim adıma işleri o yürütüyor," diye bilgi veriyor Angelo. "Sonunda evlendiğimi duyunca çok sevinecek."

Dinlediğimi göstermek için başımı sallarken şarap bardağını evirip çeviriyorum.

"Onları ziyaret ettiğimizde, varisler konusunu açarlarsa endişelenme." Gözlerim onunkilere kaydı. "Açarlarsa aldırman."

"Çocuk sahibi olma konusunda kendini baskı altında hissetmeni istemiyorum."

Garip bir şekilde kıkırdadım. "Doğum kontrol hapı kullanmıyorum ve geçen gece prezervatifi

çıkardın."

Gözlerini bana dikti. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Hemen başımı salladım. "Hayır. Biz evliyiz." "Giorgio anne olmak istediğinden bahsetmişti," diyor.

Tanrım. Düşünden beri Giorgio'yu düşünmedim bile. İyi olup olmadığımı bile kontrol etmemesi berbat bir şey.

"Evet, her zaman kendi çocuğum olsun istemişimdir."

Sadece Angelo Rizzo ile olacağını hiç düşünmemiştim.

Bakışlarım yüzünde geziniyor ve iyi bir baba olup olamayacağını merak ediyorum. "Eğer seni mutlu edecekse, o zaman doğum kontrolüne başlamayacağız."

Bir bebeği kucağıma alma düşüncesiyle ağzımın kenarı kalkıyor. "Bu beni çok mutlu edecek."

Angelo koluma uzanıyor ve parmaklarını tenimde gezdiriyor. Dokunuşuyla tüylerim diken diken oluyor ve ona verdiğim tepkiden büyülenmiş gibi görünüyor.

Parmakları elimin arkasında gezindiğinde avucumu yukarı çevirip parmaklarımı onunkilere doluyorum. Angelo'nun gözleri yüzüme kayıyor ve midemde bir kıpırtı hissediyorum.

Cesaretimi toplayarak, "Evliliğimizin başarılı olmasını gerçekten istiyorum" diye itiraf ediyorum.

Yüz hatları yumuşuyor ve ilk kez gözlerinde şefkat görüyorum. "Ben de bunu istiyorum, *mia piccola cerviatta*."

Bu his, midem takla atıyormuş gibi hissedene kadar büyüyor. "Yakında benim için takma adını değiştirmek zorunda kalacaksın," diye takılıyorum ona. "Neden?"

"Ben sadece yeni insanların yanında ürkeğim."

Ağzının köşesi kalkıyor. "Bu bana alışmaya başladığın anlamına mı geliyor?" Başparmağım altın sarısı teninde geziniyor. "Evet."

"Bunu duyduğuma sevindim." Sesi alçak ve samimi, vücuduma karıncalanmalar yayılmasına neden oluyor. Derin bir nefes alıyorum ve boş tabaklarımıza bakıyorum.

"Tatlı için hazır mısınız?"

"Tatlı var mı?"

Ona gülümseyerek elimi onunkinden kurtarıyorum ve masayı toplamaya başlıyorum. Angelo da kalkıyor ve her şeyi mutfığa taşımama yardım ediyor.

Çilekleri ve taze çırpılmış kremayı çıkarmak için buzdolabını açtığımda, "Herhangi bir şeye alerjin var mı?" diye soruyorum.

"Hayır." Yemek odasına dönmek yerine adaya oturuyor. "Herhangi bir alerjiniz var mı?"

Başımı salladım ve tatlıyı mermerin üzerine koyarak, "Ayrıntılı bir şey değil. Meyve temasına

sadık kalmak istedim."

Tıpkı önceki gece olduğu gibi, Angelo onun kot pantolonlu kalçasını okşuyor. "Gel buraya otur." Kucağına oturduğumda yüzüm ısınıyor ve sol kolumu boynuna doluyorum.

Bu pozisyon çok samimi.

Bir çilek alıyor ve ağzıma götürmeden önce üzerine biraz krema sürüyor.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve bir ısırık almak için dudaklarımı aralıyorum. Dişlerim çileğe batar batmaz Angelo, "Kıpırdama," diye emrediyor.

Neden?

Daha yakına eğiliyor ve başını eğerek diğer yarısını ısıyor. Dudaklarının fırçasını bir anlığına hissediyorum ve duygularım karmakarışık bir karmaşaya dönüşüyor.

Lanet olsun.

Hafif dokunuşun yoğunluğundan başım dönüyor.

Gözlerimiz kilitleniyor ve Angelo'yu öpmenin nasıl bir his olacağını merak ediyorum.

"Meyveyi ye, *la mia tentatrice*." diye kıkırdadığında lokmasını çoktan yutmuştu.

Ben farklı düşünüyorum. Şeytan tarafından ayartılan benim.

Bölüm 24

Angelo

Vittoria'nın dilinin dudaklarındaki kremayı temizlemek için dışarı fırlayışını izliyorum ve bu beni taş gibi sertleştiriyor.

Çileği ısırdığımda, neredeyse pes edip onun ağzına sahip olacaktım.

Onun isteğini yerine getirmemin tek nedeni, beni kendi özgür iradesiyle öpmesini istemem. Yanaklarındaki kızarıklıktan ve gözlerindeki arzudan, daha fazla beklemem gerekmeyeceğini biliyorum.

Tanrım, umarım değildir. Beni kısıtlamayla çarpana kadar öpücük benim için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Şimdi, dünyada en çok istediğim şey bu.

Kumaşı kalçasından tutarak, "Besle beni bebeğim" diye emrediyorum. Bir çileğe uzandığında, elim baldırına doğru kayıyor. "Bu elbiseye bayıldım," diye iltifat ediyorum.

"İyi edersin. Küçük bir servete mal oldu," diye mırıldanıyor Vittoria meyveyi ağzıma götürürken.

Bir ısırık alıp elimi kumaşın altından geçiriyorum ve parmaklarımı bacağına gezdiriyorum. İçini bir ürperti kaplıyor ve dudaklarımı bir sırtışıya dönüştürüyor.

Ben yutkunurken, Vittoria başparmağını ağzımın köşesine getiriyor ve dudağımdan biraz krem alıyor. Başparmağından emişini izliyorum ve anında kontrolümü kaybediyorum.

Tek bir hızlı hareketle ayağa kalktım ve çileklerle kremayı yolumdan çekerek kışını adaya bıraktım.

Elbisenin fermuarını bulup aşağı çekiyorum, sonra da göğüslerine ulaşabilmek için kollarını yırtıyorum.

Ağzım meme ucuna yapıştığı anda, göğsümden tatmin edici bir inilti yükseliyor.

Vittoria'nın parmakları saçlarımdan arasından geçerken, ani saldırım karşısında nefesi kesiliyor.

Adaya uzanması için onu itiyorum, sonra da "İstediğim tek tatlı sensin" diyorum.

Elbisesini ve iç çamaşırını çıkarıyorum ve onu çıplak bıraktıktan sonra, "Kıpırdama" diye emrediyorum. Vücudundaki morlukların ne kadar çabuk solduğunu fark edince yüzümde bir gülümseme oluşuyor.

Siktir, hepsinin gitmesi için sabırsızlanıyorum.

Buzdolabına doğru yürüyorum ve buz dağıtıcısının koluna basıyorum. Bir küp yakalayıp ağızıma götürürken yavaşça ona doğru ilerliyorum.

Gözleri yaptığım her hareketi takip ederken göğsü hızlı nefeslerle inip kalkıyor.

Buz dışlerimin arasındayken ellerimi kalçalarının iki yanına koyup üzerine eğildim. Eriyen küpü meme ucunun etrafında gezdiriyorum ve çakıl taşının sertleşmesini izliyorum.

İçinden bir ürperti daha geçiyor ve buzu karnına doğru indirdiğimde ciyaklıyor.

Kahretsin, tüylerinin diken diken olduğunu görmeye bayılıyorum.

Buzu yarığının üzerinde gezdirirken kalçaları mermerin üstünden kalkıyor ve ben yırtıcı bir kıkırdama çıkarıyorum. Küp klitorisine değdiğinde bileğimi tutuyor ve sırtını kavislendiriyor.

"Angelo!" "Hmm?"

"Hava soğuk," diye yakınıyor.

Onunla yüz yüze gelene kadar vücudunda ilerliyorum. Elimi çenesine götürerek başparmağımın alt dudağını çekiyorum ve bana doğru açıldığında buzu ağzına bırakıyorum.

"Em onu, bebeğim."

Elim sıırıslık olmuş amına ulaşana kadar vücudunda geziniyor ve ona işkence etmek istediğim için klitorisine masaj yaparken dokunuşumu tüy gibi hafif tutuyorum.

Emrimi yerine getirmesini izliyorum, yanakları dün gece sikimi iyi bir kız gibi ağzına aldığında olduğu gibi çukurlaşıyor.

Dudakları ayrılıp nefesini içine çektiğinde, daha fazla sürtünme ararken kalçaları dönüyor.

Ellerinden biri aşağıya inip bileğimi kavrarken diğeri enseme sarılıyor.

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve "Angelo" diye inliyor.

Başımı eğiyorum ve "Bana ne istediğini söyle" demeden önce ağzımın çenesinde ve boğazında ziyafet çekmesine izin veriyorum.

"Zevk."

Sırtını tekrar kamburlaştırıyor ve elimi amına yaklaştırmaya çalışıyor.

Boğazına doğru kıkırdıyorum ve sanki ses onun içinde titreşiyormuş gibi vücudunun titrediğini hissediyorum.

Onu çılgına çevirmek için elimi uyluklarının iç kısmına götürüyorum ve parmaklarımı yumuşak teninde gezdirmeye devam ediyorum.

"Benden tam olarak ne yapmamı istediğini söyle," diye emrediyorum.

Sinirli bir inilti çıkarıyor. "Dün geceyle aynı."

Başımı kaldırıyorum ve onunla göz göze geliyorum. "Hile yapmak yok, bebeğim. Elimi istediğin yeri ayrıntılı olarak tarif et."

Yüz hatları daha fazla hayal kırıklığıyla geriliyor ve bakışlarını benden kaçırıyor. "Klitorisimi ovmanı istiyorum."

"Bana bak," diyorum. Gözleri tekrar benimkilere kayınca, "Çok ateşli bir vücudun var, Vittoria. Taşaklarını içine sokmaktan başka bir şey istemiyorum."

Kahverengi gözlerinde arzu kıvılcımları.

Parmağımı onun istediği yere tehlikeli bir şekilde yaklaşıtıyorum ve "Seks yaparken kendine güvenmeni istiyorum. Bana tam olarak ne istediğini söyle."

Otururken beni geriye itiyor ve gömleğimi tutarak başımın üzerinden yırtıyor. "Seni çıplak istiyorum," diyor otoriter bir ses tonuyla ve sikimin ona olan ihtiyacıyla sarsılmasına neden oluyor.

Ona itaat ederek silahı arkamdan çıkarıp tezgâhın üzerine koyduktan sonra kot pantolonumun fermuarını açıp bacaklarımdan aşağı indiriyorum.

Ona yaklaştığımda, bir kolunu belime doluyor ve parmakları kıç yanağıma giriyor. "Seni içimde istiyorum."

Başparmağım ve işaret parmağımla çenesini kavriyorum ve başını bana doğru eğerek eğilip nefesimin dudaklarında gezinmesine izin veriyorum. "Sen çok iyi bir kızsın."

Tutuşuma karşı itiyor ve bir öpücük bekliyorum, ama son saniyede parmaklarımdan kurtuluyor, alaycı bir sırıtiş fırtınalı ağzını çekiştiriyor.

Tanrım, bu kadın benim ölümüm olacak.

Vittoria kıcını mermerin kenarına doğru kaydırıyor ve bacaklarını etrafıma sarıyor. Parlayan amına bakıyorum ve sikimi yavaşça kıvrımlarının arasından geçiriyorum. "Yessss," diye tıslıyor, başı geriye düşerek boğazını bana açıyor.

Parmaklarımı onun küçük güzel boynuna doluyorum ve daha sert bir şekilde iterken, klitorisini sikimle okşarken, parmak uçlarım tenine batana kadar sıkıyorum.

Kukuletalı gözlerle beni izliyor, umutsuzca nefes alırken dudakları aralanıyor.

Sikimin başı acı verici bir şekilde şişene ve ıslaklığıyla kaplanana kadar klitorisini okşamaya devam ediyorum, sonra "Seni öpmem için bana izin ver" diye emrediyorum.

Ağzının kenarı seğiriyor, sonra fısıldıyor, "Hayır." "*La mia tentatrice.*" diye hırlarken gözlerim kısılıyor.

Ona hiçbir uyarıda bulunmadan sikimi içine soktum.

Yüz hatları acıyla gerilirken eli göğsüme çarpıyor ama benimle göz temasını kesmiyor.

Sıkı duvarları sikimi bir mengene gibi kavrarken, vücudum

titriyor. Hiçbir şey Vittoria'nın içine gömülmek kadar iyi

hissettirmemişti. *Tanrım. Onun amcığı beni cennetin varlığına inandırarak.*

İçimden bir ürperti daha geçiyor ve homurdanırken geri çekilip tekrar içine giriyorum.

Vücudu sert darbeden dolayı sarsılıyor ve omuzlarımı kavrayarak tırnaklarını derime geçiriyor.

İçinden tamamen çıkıyorum ve yanlarından tutarak onu göğsümle aynı hizaya çekiyorum. Onu

mermerin üstünden kaldırıp oturma odasına götürüyorum ve orada kucağıma oturtuyorum.

Elimi yüzüne götürüp parmaklarımı şakağında ve yanağında gezdirdikten sonra, "Sikimi tekrar içine sok," diyorum.

Vittoria, aramıza uzanıp beni açıklığına yerleştirirken hayal kırıklığına uğratmıyor. Klitorisi leğen kemiğime sürtünene kadar geçici olarak sikimin üzerine eğildi.

Karımın bu pozisyonun ona klitorisini gönlünce ovma imkânı verdiğini öğrenmesini hayranlıkla izliyorum.

Ona ne yapacağını söylememe gerek kalmadan kalçalarını döndürmeye ve bana sürtünmeye başladı. "İşte bu, bebeğim," diye inliyorum, sikim erotik görüntüden inanılmaz derecede şişiyor. Ellerimi göğüslerine götürüyorum ve etini yoğurup meme uçlarını cımbızlarken onların hissinde kayboluyorum.

Vittoria'nın boynumdaki tutuşu sıkılaşıyor ve yüz hatlarında çaresizlik dalgalanıyor.

"Seni becermeme ihtiyacın var mı, bebeğim?" Mırıldanıyorum, ses tonum tüm arzudan boğuklaşıyor. "Evet." Başı aşağı yukarı sallanıyor. "Evet, lütfen."

"Lütfen, kim?" Hareket etmesini engellemek için kalçalarını tutarken onunla alay ediyorum. "Lütfen Angelo" diye yalvarırken vücudu titriyor.

Onu üzerimden kaldırıyorum ve ayağa kalktığımda bana şaşkın bir bakış atıyor. "Dizlerinin üzerine çök, bebeğim. Kanepenin arkasına tutun," diye emrediyorum.

Hızla kanepede diz çökme pozisyonuna geçiyor ve minderi kavırıyor. "Bacaklarını iyice aç."

İtaat ediyor ve omzunun üzerinden bana bakıyor.

Seksi kıcının manzarasının tadını çıkarırken, kendimi sabitlemek için dizimi kanepede onunkinin yanına koyuyorum ve kalçalarını sıkıca kavırıyorum. Açılışıyla aynı hizaya geliyorum ve onu tek bir acımasız itme ile horozumla dolduruyorum.

Dünyada en sevdiğim yer haline gelen yere tekrar gömüldüğümde, "Beni çok iyi alıyorsun," diye inliyorum. Etrafımı sarmış olmasının verdiği inanılmaz hisle gözlerim kapanıyor. "Sadece benim dokunduğum daracık bir amcık," diye tıslıyorum sahiplenici bir tavırla.

Vittoria'yı yerinde tutarak, onu hiç kısıtlamadan sikmeye başlarken dişlerimin arasından hava emiyorum. Kıç yanaklarının, karın kaslarımın onlara çarpmasından dolayı kızardığını izliyorum ve bu beni daha hızlı ve daha sert hareket ettiriyor.

Çıglıklar dudaklarından dökülmeye başlar ve çok geçmeden hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlar, "Angelo. Angelo. Evet. Tanrım. Yessssss."

Orgazm olurken amcığı etrafımda kasılıyor ve zevk omurgamdan aşağıya doğru cızırdıyor. Ecstasy vücudumu geriyor ve sikim içinde sarsılırken onun üzerine düşüyorum.

Dişlerim omzuna batıyor, hırıltılarımı bastırđım yerde, serbest kalışım onu dolduruyor. Bedenlerimiz sarsılıyor, titriyor ve terden kayganlaşarak nefes nefese kalıyoruz.

"Tanrım," diye inliyorum tenine karşı. "Seni becermek en sevdiğim yeni şey haline geldi."

Vittoria'nın yanına oturarak, onu daha yakına çekiyorum. Kucağıma oturdu ve ikimiz de orgazmlarımızın onun amını kaplayan kanıtlarına baktık.

Parmağımı kıvrımlarında gezdiriyorum ve dudaklarına götürerek "Aç" diye mırıldanıyorum.

Gözleri endişeli bir ifadeyle doluyor ama söyleneni yapıyor. Parmağımı ağzına daldırıp "Em bebeğim" diyorum.

Dinlerken dili parmağıma sürtünüyor. "Ne kadar itaatkâr bir küçük *figa*."

Bölüm 25

Tori

İki parti cannolis yaptım ve soğuduklarında Angelo mutfağa geldi. "Tanrım, sen taşındığından beri evdeki kokuya bayılıyorum."

Bir fincan kahve içerken kalçamı tezgâha yasladığım yerden ona sırtıyorum.

Bu sabah uyandığımda ve kollarını etrafımda hissettiğimde, kalbimde bir değişim oldu.

Angelo'yu farklı bir gözle görmeye başlıyorum. Bana bir kez bile şiddet uygulamadı. Her an değişebileceğinin farkında olsam da, bana asla el kaldırmayacağı umuduna tutunuyorum.

Bana karşı nazik ve sabırlıydı... hatta sevgi doluydu. Bazen onun Cosa Nostra'nın liderlerinden biri olduğunu unutuyorum. İnsanları öldürdüğünü unutuyorum. Suç faaliyetlerinden geçimini sağladığını unutuyorum.

Evdeyken, o sadece Angelo, kocam.

Aramızda bir bağ oluşuyor ve bu benim ona karşı duygularımı değiştiriyor. Onun yanında her zaman tetikte olmuyorum ve hatta daha çok gülümsüyorum.

Angelo bir cannoli alıyor ve tezgâha yaslanıyor. Gözlerini benden ayırmadan bir ısırık alıyor. Tatlının tadını çıkarmasını izliyorum ve kalbime daha fazla sıcaklık damlıyor.

Bu adamı sevmeyi öğrenebilirim.

Başını öne eğip soruyor: "Aklından neler geçiyor?"

Derin bir nefes alıp yavaşça bırakıyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Beklediğimden farklısın."

"Ne bekliyordun ki?"

Ben dürüstçe "Şiddet" diye cevap verirken o bir cannoli daha alıyor.

İki lokmada hepsini yedikten sonra şöyle diyor: "Babam annemin ağzını burnunu kırardı. Ben aziz değilim ama asla yapmayacağım tek şey bu."

Ailesini duyunca kaşlarım birbirine çarptı. "Çok üzıldüm. Korkunç olmalı." Fincanımdaki karamel sıvısına bakıyorum. "Babam nazik ve şefkatli biriydi."

"Biliyorum. O büyük bir oyuncak ayıydı. Öldüğünde herkes onun kaybını hissetti."

Doğru. Angelo babamı tanıyordu.

Angelo aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve elleriyle yüzümü çerçeveleyerek bakışlarımı yakalıyor.

"Seni cenazede gördüğümde, Giorgio'nun sana bu kadar kötü davranacağı hiç aklıma gelmemişti. Eğer ben

Bilseydim seni daha güvenli bir yere yerleştirirdim."

Eğilip ağzımın bir santim ötesine şefkatli bir öpücük kondurduktan sonra mırıldanıyor: "Baban öldüğünden beri acı çektiğın için üzgünüm."

Bir öpücük daha saç genişliğinde yaklaşıyor ve beklenti göğsümde patlıyor. Nefes alışım hızlanıyor ve Angelo gözlerimiz buluşabilsin diye geri çekiliyor. "Bana izin ver, Vittoria," diye fısıldıyor.

İsteğini değerlendiriyorum ama kendimi hazır hissetmediğim için başımı sallıyorum. "Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var." Derin bir nefes veriyor ve benden uzaklaşıyor. "Bu durumda, cannolilerin yarısını ben alıyorum." *Bana kızgın değil.*

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Sen de yiyebileşin diye iki katını yaptım."

Mutfaktan çıkmadan önce kıkırdayarak, "Tüm bu yemekleri eritmek için spor salonunda fazladan zaman geçirmem gerekecek," dedi.

Onun varlığının kaybolmasıyla sessizlik çöküyor. Tekrar yanında olabilmek için onu takip etme isteği duyuyorum ama bunu bastırarak sabahtan beri yemek pişirdiğın mutfağı temizlemeye başlıyorum.

Bir öpücük kontrol edebildiğim tek şey ve bunun Angelo'ya aşık olduğumda olmasını istiyorum. İşim bittiğinde mutfaktan çıkıyorum ve Angelo'yu kanepeye uzanmış kitap okurken buluyorum. Olduğım yerde duruyorum ve okumak gibi sıradan bir şey yapan büyük, kötü mafyaya bakıyorum. Ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor ve yaklaşıarak, "Size katılabilir miyim?" diye soruyorum.

Gözleri yüzüme kayıyor. "Elbette." Elini uzatıyor, sonra mırıldanıyor, "Gel yanıma uzan."

Üzerine sürünürken ve vücudunun yarısının üzerine uzanırken dikkatliyim. Yanağımı göğsüne yaslayarak bir iç çekiyorum.

Kitabını okumaya devam ettiğinde, "Televizyon izleyebilir miyim?" diye soruyorum.

"Elbette." Kumandayı alıp bana vermeden önce ağzından gürültülü bir ses çıkıyor.

Televizyonu açıyorum ve Netflix'in yolunu buluyorum. En son hangi bölümü izlediğimi hatırlayamıyorum ve işi sağlama almak için *Virgin River*'ın ikinci sezonuna baştan başlıyorum.

Rahatlamaya başlayınca, gösterinin içinde kayboluyorum.

İkinci bölümde Angelo, "Sırf sinir bozucu oldukları için o kasabadaki insanların yarısını öldürürdüm" diye mırıldanıyor.

Benden bir kıkırdama kaçıyor. "Evet, Hope biraz fazla ve Charmaine de işbirlikçi bir cadı." "Kaltak," diye düzeltiyor beni. "Onda ne bulmuş ki?"

"Bilmiyorum," diye iç geçiriyorum

mutlulukla. "Adamın bir çift büyümesi

gerekiyor."

"Uh-huh."

Birkaç dakika sonra Angelo, "Tanrım, bu şovuneden seviyorsun?" diye mırıldandı. "Eğlenceli."

"Eğer istediğin eğlenceyse, tek yapman gereken sormak, bebeğim."

Bir kahkaha patlatıyorum ve kanepenin diğer ucuna geçiyorum. Angelo'nun bacaklarını kaldırıp kucığıma koyduktan sonra, "Sus artık, olanların yarısını kaçırıyorum," diyorum.

Bir süre kitabını okumaya çalışıyor ama sonunda pes ediyor ve benimle birlikte diziyi izliyor. Arada sırada insanların aptal olduğuna dair yorumlar yapıyor ve yüzümdeki gülümsemenin daha da büyümesine neden oluyor.

Peder Parisi diğer cemaat üyelerini görmezden geliyor ve kahve saati için her şeyi hazırladığım yere koşuyor.

"Tori, çok endişelendim" diye haykırdı ve elimi iki elinin arasına alarak "İyi misin?" diye sordu.

Onu rahatlatmak için gülümsüyorum. "Benim için endişelenme. Ben iyiyim."

Biz konuşmaya devam edemedi Rosa bize katıldı. "Çok güzel bir elbise giymişsin."

"Teşekkür ederim."

Angelo'nun benim için aldığı yenilerden biri.

Gözleri Tiny'nin duvarın yanında durduğu yere kaydı. Ona iki cannolis ve bir fincan kahve verdim bile. Peder Parisi vaaz verirken onu birkaç kez uyuklarken yakaladım.

"Onun burada ne işi var?" Rosa sorar.

Üzerime salacağı sorulara hazırlıklı olarak, "O benim korumam" diye cevap veriyorum. "Ne?"

Peder Parisi'nin dikkati bir grup adam tarafından bizden uzaklaştırıldı ve ben işime devam ederken, "Angelo ile evlendim" dedim.

"Angelo Rizzo!" diye fısıldıyor ağzını kapatırken, gözleri şoktan kocaman olmuş. "Tanrım, merhamet et." Elleri ön koluma gitmeden önce haç işareti yapıyor ve onu sıkıca kavıyor. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. İyi misin?" Gözleri Tiny'ye kayıyor, sonra fısıldıyor: "Fazla bir şeyim yok ama koşmana yetecek kadar var."

Tanrı onu korusun.

Ellerini okşayarak başımı sallıyorum. "Buna hiç gerek yok. Angelo bana karşı çok iyi." "O adamın vücudunda iyi bir kemik bile yok! O saf bir şeytan."

"Sus," diye azarlıyorum onu, aniden Angelo'ya karşı savunmaya geçtiğimi hissedince. "O benim kocam Rosa. Ona saygısızlık etme."

Ellerini kolumdan çekip bir adım geri atıyor, hayal kırıklığı gözlerini dolduruyor.

Ona yalvaran bir bakış atarak, "Ben onunla evliyim Rosa. Tanrı'nın önünde bir yemin ettim ve bunu bozmayacağım. Artık benim hayatım bu."

Nereden geldiğimi anlayınca başını salladı. "Bu büyük bir şok."

Güven bana, biliyorum.

Gülümsememi genişleterek ekliyorum, "Angelo bana karşı gerçekten çok iyi. Giorgio'yla yaşadığımdan daha iyi durumdayım onunla. Bana karşı nazik ve sevgi dolu olmaktan başka bir şey yapmadı."

"Öyle mi?" Arkamda tanıdık bir alay duyuyorum.

Oh, kahretsin.

Giorgio'yu düğünden beri görmedim ve sesini duymak bile tüylerimi diken diken ediyor.

Ona bakmak için arkamı döndüğümde sol kolunun bir kısmını kaybettiğini görünce gözlerim açılıyor. "Ne oldu? Kırdığın için enfeksiyon mu kaptın?"

Bana yedi yıldır görmediğim kardeşçe bir gülümseme vererek diğer kolunu omuzlarıma doluyor ve "Hadi yürüyüşe çıkalım. Konuşacak çok şeyimiz var, Vi-Vi."

Bana taktığı eski lakabı duymak beni tamamen şaşırtıyor ve beni odanın karşı tarafına ve Tiny'den uzağa yönlendirmeyi başarıyor.

Kalabalığın güvenliğinden ayrılmak istemediğim için geri çekiliyor ve "Hayır, burada konuşabiliriz" diyorum.

Gözleri çok iyi tanıdığım bir öfkeyle kararıyor ve tıslıyor: "Artık mükemmel bir hayat yaşıyorsun, beni unuttun mu? Angelo'nun seninle evlenmesi için yaptığım onca şeyden sonra aldığım teşekkür bu mu? Hastaneye bir ziyaret bile mi?"

Hemen başımı salladım. "Hastanede olduğunu bilmiyordum."

"Tabii ki yapmadın. Masum numarası yapma, Tori. Angelo'ya benim hakkımda ne bok anlattın?" Başımı tekrar sallıyorum.

Giorgio bana bir adım daha yaklaşıyor ve homurdanıyor: "Seni dövdüğümü Angelo'ya şikayet ettiğin için lanet olası kolumu kaybettim."

Gözlerim şokla açılıyor ve başımı sallamaya devam ediyorum.

Tiny kolumdan tutup beni kendi tarafına çekerken, "Ondan uzak dur," diye homurdanıyor.

Giorgio'nun yüzü anında kızgınlıktan pasifliğe dönüşür. "Hey, Tiny. Sadece küçük kız kardeşime yetişmeye çalışıyorum."

Tiny beni masaya doğru itti. "Git Rosa'ya yardım et."

Tartışmadan, aceleyle görevime geri dönüyorum. Cemaate hizmet ederken dudaklarımı gülümsemeye zorlamam gerekiyor.

Vay anasını. Angelo, Giorgio'nun kolunu kesmiş.

Benim yüzümden.

Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum.

Giorgio bana yaşattığı onca taciz ve acıdan sonra bunu hak etmişti. Bir hafta önce olsa suçluluk duygusuyla yanıp tutuşurdum ama şimdi.

Angelo bana yapılanların intikamını aldı. Eve övünerek gelmedi, sadece sorunla ilgilendi.

Göğsüme sıcaklık doluyor ve gözlerim yaşıyor.

Evim diyebileceğim güvenli bir yerim olmayalı çok uzun zaman olmuştu ve Angelo'nun yanında güvende olduğumu fark ettiğimde çok şaşıyorum.

Ve Tiny.

Angelo bana elini süren herkesin canını yakar.

Kahve ve çay servisi biter bitmez Rosa'ya soruyorum: "Bu hafta temizliği bitirsen olur mu?

Gelecek pazar ben temizlerim."

"Uhm...evet, tabi."

"Teşekkür ederim!" Çantamı kaptığım gibi Tiny'ye koşuyorum ve katedralden ayrılırken, "Bana göz kulak olduğun için teşekkür ederim," diyorum.

"Bu benim işim." Gözleri bana doğru kayıyor. "İyi misin?"

Hızla arkadaşım olmaya başlayan korumama bir gülümseme veriyorum. "Evet. Sadece kolunu kaybettiğini görünce şok oldum."

Arabaya bindikten sonra karnım beklentiyle uğuldamaya başlıyor ve araç garaj yoluna girdiğinde dizlerim deli gibi zıplıyor.

Tiny girişin önüne park ettiği anda, "Teşekkürler! Yarın görüşürüz."

Arabadan fırlayıp aceleyle ön kapıya yöneldim ve içeri adım atarak "Angelo" diye seslendim. Onu oturma odasında ya da mutfakta bulamadım ve tekrar seslendim, "Angelo."

Yatak odasını kontrol ediyorum ve hala onu bulamıyorum, endişelenmeye başlıyorum çünkü bugün dışarı çıkmayacağını söyledi.

Verandayı kontrol etmek için arka tarafa koşuyorum ve onun kendini havuzdan çıkardığını gördüğümde yüzümde bir gülümseme beliriyor.

Bir havlu alıyor ve kumaşı başına siliyor, su damlaları kaslı vücudundan aşağı akıyor.

"Angelo!"

Başını kaldırıyor ve ona ulaşmak için koşmaya başladığımda endişesi yüz hatlarını anında sıkılaştırıyor.

Bölüm 26

Angelo

"Ne oldu?" Vittoria bana doğru koşarken, "Ne oldu?" diye soruyorum.

Başını sallıyor ve göğsüme gömülüyor. Yüzünü bana doğru çevirdiğinde, gözlerinde o kadar çok duygu var ki ağlamasına bir saniye kalmış gibi görünüyor.

"Ne oldu lan?" Hırlıyorum, onu üzen her kimse çıplak ellerimle parçalamaya hazırım.

Yukarı uzanırken başını tekrar sallıyor ve çenemi çerçeveyeyleyerek kendini parmak uçlarına doğru itiyor. Otomatik olarak eğiliyorum ve benden bir nefes uzakta durduğunda ne olduğunu anlıyorum.

Bir kolumu beline doluyor ve vücudunu kendime kilitliyorum. Diğer elimi yanağına götürerek buklelerini yolundan çekiyorum.

Anı yanlış okumadığımdan emin olmak için gözlerim onunkileri arıyor, sonra fısıldıyor, "Hazırım."

Güzel meleğime bakıyorum ve kalbimin etrafındaki son direnç de yok oluyor. En yoğun duygular ruhumda patlıyor ve tüm dünyam ekseninde kayıyor.

Acımasız sahiplenme. Mantıksız kıskançlık. Şiddetli koruyuculuk.

Bu kadın karanlık ruhumun her santimini ele geçirirken hepsi vücudumda titriyor.

Dağınık buklelerini tekrar yüzünden uzaklaştırıyorum, bakışlarım onunkilerin derinliklerine bakıyor. Bu büyümlü anda, onunla daha önce hiç kimseyle kurmadığım bir bağ kuruyorum.

Varlığımın her zerresine yayılan koşulsuz sevgiyle, aramızdaki mesafeyi kapatıyorum.

Biz.

Hafifçe geri çekilmeden önce dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor. Gözlerimiz kilitlendi ve ben sessiz bir yemin ettim.

ona.

Seni tüm gücümle koruyacağım. Öleceğim güne kadar seni seveceğim. Şu andan itibaren, senin için yaşıyorum, değerli karım.

Ağzım, onu bir adım geri atmaya zorlayan kontrol edilemez bir açlıkla onunkini alıyor. Onu o kadar sıkı tutuyorum ki ayakları yerden kalkıyor.

Sonunda.

Dudakları sabahın erken saatlerindeki güneşin yumuşak ışınları gibi. Dilim ağzına girdiğinde ve onu ilk kez tattığımda, ışığı o kadar güçlü ki, kalbimde ısıltı ısıltı parlayana kadar içimdeki soğuk karanlığı geri itiyor.

Ağzının içine doğru inliyorum ve bende uyandırdığı yoğun duygular yüzünden bedenim titriyor.

Başımı eğiyorum, dudaklarım onunkileri yoğuruyor, dilim ağzına hükmediyor ve dişlerim dudaklarını çekiştiriyor, bu öpücüğü asla unutmamasını istiyorum.

İlk öpücüğü.

Ağzına karşı homurdanıyorum, "Benim."

O başını sallayamadan, onu tekrar sahipleniyorum ve ikimiz de nefessiz kalana kadar onu yutuyorum. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak onu verandaya taşıyorum ve bir şezlonga çökerek onu kucağıma çekiyorum.

Elim boynunun arkasına dolanıyor ve daha fazla öpücük çalarken onu yerinde tutuyorum.

On

u. Zaman akıp gidiyor ve Vittoria'dan ve tadının ne kadar sarhoş edici olduğundan başka hiçbir şeyin önemi kalmıyor. Dudaklarım sürtünmeden dolayı karıncalanırken bile, ağzını yalamaya devam ediyorum.

Ona asla doyamayacağım.

Öpüşmeye bir an ara veriyorum ve kızarmış yüzüne bakıyorum. Gözleri yavaşça aralanıyor ve görmek şaşkınlıktır.

İçinde bulunduğumuz samimiyet balonunu patlatmak istemediğim için fısıldıyorum, "Bu bana karşı bir şeyler hissettiğin anlamına mı geliyor?"

Ellerini çeneme götürüyor ve başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Evet."

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor ve ona sıkıca sarılıyorum. Elim çenesini kavırıyor ve başımı tekrar eğerek ağızlarımızı birbirine yapıştırıyorum.

Öpüşmeyi hiç önemsemeyen biri olarak, kendimi durduramıyorum.

Dakikalar ilerledikçe, öpüşme daha nazikleşiyor ve dudaklarımızın fırçaları arasında Vittoria gülümsüyor.

Sonunda başımı kaldırdığımda mutlu bir iç geçiriyor, sonra fısıldıyor, "Şimdi kural koyduğum için pişmanım."

Ona sııttım. "Hmm... keşke ne kaçırdığını bilseydin." Bana

bakarken parmaklarını yanağımda ve çenemde gezdiriyor.

Vittoria kollarımdayken ayağa kalkarak, onu gelin gibi havuza doğru taşıyorum.

Çabucak anlıyor ve kollarını boynuma doluyor. "Hayır, Angelo. Saçımı bu sabah yıkadım!"

Karanlık bir kahkaha atarak koşuyorum ve havuza atlıyorum. Ben onu yüzeye itmeden önce su bizi bir anlığına yutuyor.

Başım suyun içinden çıkar çıkmaz, Vittoria'yı göğsüme çekip ağızımızı birbirine yapıştırıyorum.

Omuzlarıma tutunarak bacaklarını belime doluyor. Aramıza uzanıyorum ve onu bir kez daha yutarken, sikimi mayodan kurtarıyorum. Külotunu yana kaydırıyorum ve

umutsuz bir hamleyle karımın içine girdi.

Tanrım, onun amı benim kişisel cennetim.

Benim cennetim. Hepsi benim. Sikişmek.

Benim.

Vittoria inliyor ve vücudunda bir ürperti hissediyorum.

Onu havuzun kenarına doğru itiyorum ve ağzının her santimini ezberlerken, onu yavaş ve derin bir şekilde beceriyorum.

"Yolculuğu erteleyebiliriz," diye mırıldandım.

Kollarımı göğsümde kavuşturmuş, hastane yatağındaki Tiny'ye bakıyorum. Dün apandisi patladı ve onu acilen acil servise götürmek zorunda kaldık.

Neredeyse kalp krizi geçiriyordum ve bu korku, Tiny'nin benim için ne kadar önemli olduğunu anlamamı sağladı. Vittoria yatağın yanına oturur ve korumasının göğsünün üzerindeki çarşafı düzeltirken şöyle der,

"Sadece iyileş, tamam mı?" Yüzünde kalbimi sıkıştıracak kadar büyük bir endişe var. "Senin için getirebileceğim bir şey var mı?"

Tiny başını sallar. "Ben iyiyim. Endişelenmeyi bırak."

Başını sallar ve onun çok daha büyük olan elini kendi küçük ellerinin arasına alır.

Geçen iki buçuk hafta boyunca, ikisi yakınlaştı. Tiny, Vittoria söz konusu olduğunda aşırı korumacı bir ayı gibi davranıyor ve Vittoria da onu arkadaşı olarak kabul etti.

Tiny bana baktı. "Üzgünüm, patron."

"Üzülecek bir şey yok," diye onu temin ediyorum.

İç geçirdikten sonra şöyle dedi: "Sen yolculuğa çık. Yakında buradan çıkacağım, o zaman size katılmak için uçabilirim."

Ona kaşlarını çatarak başını sallıyorum. "En son ne zaman ara verdin?" Kaşları birbirine yaklaştığında mırıldanıyorum, "Doğru. Hatırlayamıyorsun bile. Evde kal ve bırak Rita seninle ilgilensin."

Gözleri Vittoria'ya kayıyor ama hemen araya giriyorum. "Büyük Ricky bizimle olacak. Vittoria'ya hiçbir şey olmayacak."

Vittoria onun elini okşarken, "Sağlığınız bizim için önemli," dedi. "Lütfen biraz dinlen."

Tiny nefesinin altından bir şeyler homurdanır, sonra da, "Fiiiiiine," diye mırıldanır.

Koca Ricky arkamızda durduğu yerden bir adım öne çıktı. "Vampir Günlükleri'ni bensiz izlemeye cüret etme."

Tiny bir kıkırdama çıkarır ama durur ve acıyla irkilir.

İçimi çekerek ilerledim ve omzunu okşadım. "İzin almayı hak ediyorsun. Biraz dinlen."

"Evet, patron."

Vittoria sandalyeden kalkıyor ve Tiny'nin üzerine eğilerek, sanki kocaman bir bebekmiş gibi alnına bir öpücük konduruyor. "Seni kontrol etmek için her gün arayacağım."

Göğsümden hoşnutsuz bir ses yükseliyor çünkü dudakları başka bir erkeğe değiyor. Bunun sadece Tiny olduğunu biliyorum ama içimdeki kıskanç taraf onu kimseyle paylaşmak istemiyor.

Tiny bir kıkırdama çıkarıyor, bu da karnına bir acı saplanmasına neden oluyor. "Hak ettiğini buldun," diye mırıldandım.

Vittoria bana doğru gelirken, "Çok kıskanç," diye alay ediyor.

Elimi ona uzattım ve avucunu benimkine dayayıp parmaklarımız birleştiğinde Tiny'ye "Ve abur cubur yemeyi bırak" dedim.

Ağır bir iç geçirdi. "Evet, patron."

Koca Ricky arkamızdayken odadan çıkıyoruz.

Sicilya'da iki önemli toplantım olmasaydı, Tiny seyahat etmek için uygun olana kadar ertelerdim.

Kol saatimin saatine bakıyorum ve "Malikaneye uğrayıp bavullarımızı alacağız, sonra da havaalanına gideceğiz" diyorum.

"Tamam," diye mırıldanıyor Vittoria, Tiny için duyduğu endişe hâlâ güzel yüzüne kazınmış.

Hastaneden çıktığımızda diğer eliyle ön kolumu kavlıyor ve bana yaklaşıyor.

Çok çabuk öğreniyor. Ona sadece bir kez dışarıda olduğumuzda yanımda olmasını istediğimi söylemek zorunda kaldım ve bir kez bile hata yapmadı.

Ani bir saldırı olursa onu korumak benim için daha kolay.

Beklediğimden değil. Geçen yıl her şey iyiydi.

Vittoria ve ben cipin arkasına tırmanıyoruz ve Koca Ricky direksiyonun arkasına geçtiğinde, "Bir işle ilgilenmem gerektiğinde Vittoria'nın yanında kalman gerekecek," diyorum.

Dikiz aynasından kaşlarının birbirine yaklaştığını görüyorum ama itiraz etmiyor.

Benim için çalışmaya başladığından beri yanımdan hiç ayrılmadı. Ben nereye gidersem, o da oraya gider. Ama Tiny hastanedeyken, değerli karımı korumak için ona ihtiyacım var. Sicilya'dayken Maurizio Amca'nın adamları da emrime amade olacak.

Ayrıca, başımın çaresine bakabilirim.

Bölüm 27

Tori

Özel jet pistte yavaşlarken sinirlerim geriliyor.

Geçtiğimiz ay boyunca inişli çıkışlı duygular yaşadım. Ama son üç hafta aynı zamanda Angelo ile evlenmeye zorlandığımda beklediğim kâbusun yerine bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi.

Rita ve Tiny ile iyi arkadaş oldum. Big Ricky ile ilişkim hala gelişiyor çünkü onu çok sık görmüyorum.

Katedralde benimle yüzleştikten beri Giorgio'dan haber almadım. Üzerimde bıraktığı tüm yaralar geçti ve onun kontrolü altından çıkmak bir rüyanın gerçekleşmesi gibi.

Rosa her zamankinden daha mesafeli olsa da Parish'teki görevlerim normal şekilde devam etti. Onu suçlamıyorum. İnsanlar Angelo'nun sadece karanlık tarafını biliyor ve ondan benim korktuğum gibi korkuyorlar.

Hala onun yanında temkinli olduğum zamanlar oluyor, özellikle de eve kötü bir ruh halinde geldiğinde. Sinirini asla benden çıkarmıyor ama normalden daha sessiz.

En önemli değişiklik onun hakkında hissettiklerim.

Bana dokunduğunda hissettiklerine aşık oldum.

Ne zaman işten eve gelse ve mutfağa girse, kalbim küt küt atıyor ve midem kelebeklerle doluyor.

Kocama aşığım ve bu iyi hissettiriyor.

Sahip olduğum tüm umutlar ve hayaller sonunda elimin altında.

"Gidelim bebeğim," diye mırıldanıyor Angelo emniyet kemerimi çözerken.

Ayağa kalkarken elini tutuyorum ve derin bir nefes çekerek onu çıkışa kadar takip ediyorum.

"Merak etme. Ailem seni sevecek," diyor beni rahatlatmak için. "Amca

Maurizio benim için bir baba gibidir."

"Tamam," diye fısıldıyorum, elini sıkıca tutuyorum.

Uçaktan ilk ayrılan Koca Ricky oluyor ve ancak o "Temiz" dediğinde piste doğru adım atıyoruz.

Gözlerim özel jetin yanına park etmiş üç siyah cipte gezinirken altmışlı yaşlarının sonunda ya da yetmişli yaşlarının başında gibi görünen bir adama takılıyor.

Maurizio Rizzo New York'taki Rizzo bölgesinin başındayken, Cosa Nostra hakkında hiçbir şey anlayamayacak kadar küçüktüm.

Adama yaklaştığımızda Angelo elimi bırakıyor ve ben de önce birbirlerine gülümsemelerini izliyorum.

Sarılıyorum.

"Seni görmek güzel, Zio," diye kıkırdıyor

Angelo. "Çok uzun zaman oldu."

Ayrıldıklarında, Angelo elimi tutuyor ve beni daha yakına çekiyor. "Seni Vittoria'yla tanıştırmak istiyorum." "Sonunda seni dinledim ve evlendim," derken gözlerinde gurur vardı. Vittoria benim karım."

Angelo'nun beni karısı olarak tanıttığını duyunca kalbime bir sıcaklık yayıldı.

Amcasının gözleri şokla açıldı. "Ne?"

Dikkatini tekrar Angelo'ya vermeden önce gözleri üzerimde gezinirken kendimi mikroskop altındaymışım gibi hissediyorum. "Evlendin mi? Ne zaman? Biz neden davet edilmedik?"

Angelo bir kıkırdama çıkarır ve amcasının omzunu sıvazlar. "Her şey bir anda oldu. Vittoria'yı gördüm ve ona sahip olmam gerektiğini biliyordum." Bana göz kırptı. "Bu konuda fazla seçeneği yoktu."

Tüm bu ilgiden dolayı yanaklarım ısınıyor ve Cosa Nostra'nın emekli kaptanı Maurizio Rizzo'ya elimi uzatırken zorlukla yutkunuyorum ve "Sizinle tanışmak bir zevk efendim" diyorum.

Bay Rizzo'nun gözleri tekrar bana kayıyor ve elimi sıkmadan önce çok rahatsız edici bir an geçiyor. Sonra yüzüne bir gülümseme yayılıyor ve beni kucaklıyor.

"Ne zaman bir varis bekleyebiliriz?" Bay Rizzo beni bırakırken soruyor.

Angelo ailesinin bebekler hakkında soru sormaya hevesli olacağı konusunda beni uyarmıştı, bu yüzden soru karşısında hazırlıksız yakalanmadım.

Kıkırdarak cevap veriyorum: "Umarım yakında efendim."

"Biz bir aileyiz. Bana Zio Maurizio de," diyor ve bir an sonra Angelo'yu New York'taki işlerle ilgili soru bombardımanına tutmaya başladığında ben unutuluyorum.

Rahatlamış bir iç çekerek Koca Ricky'ye bakıyorum. Tiny'yi özlüyorum ve bu yüzümden okunuyor olmalı çünkü Koca Ricky bana yaklaşıp rahatlatıcı bir gülümseme veriyor.

SUV'lara ulaştığımızda Koca Ricky arka koltuğa geçebilmemiz için kapıyı açık tutuyor. Maurizio Amca arabayı sürmeyi tercih edince, Koca Ricky yolcu koltuğuna oturuyor.

Havaalanından çıkarken Maurizio Amca'nın adamları önümüzde ve arkamızdaki araçlarda.

Angelo elini kalçama koyuyor, ben de hemen elini tutuyorum ve onun yanına doğru eğiliyorum. Onun güçlü bedenini yanımda hissetmek beni rahatlatıyor.

İlk kez yabancı bir ülkeye gidiyorum ve hevesle pencereden dışarı bakıyorum.

Tüm binalarda eski bir çekicilik var ve adayı keşfedeceğim için heyecanlıyım.

Başımı Angelo'ya doğru kaldırarak fısıldıyorum, "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim."

Yüzünü eğiyor ve ağzımın köşesine bir öpücük konduruyor. "Bir şey değil, bebeğim. Toplantılar biter bitmez sana etrafı gezdireceğim."

Koluna sokuluyorum ve manzaraya bakmaya devam ederken onun odunsu tıraş losyonundan derin bir nefes alıyorum.

Kısa süre sonra, dik bir tepenin yamacına doğru kıvrılan bir yola çıkıyoruz ve karşımıza üç katlı devasa bir villa çıkıyor. Bir uçurumun üzerinde yer alıyor ve uzaktan mavi Akdeniz'i görebiliyorum.

"Tanrım, burası çok güzel," diye mırıldanıyorum, gözlerim manzaranın tadını çıkarıyor.

"Angelo bu villada doğdu," diye bahsediyor Maurizio Amca. "Oğlum Roberto da öyle."

Roberto'nun öldürüldüğü zamanı hatırlıyorum. Long Island'daki herkes haftalarca bunu konuşmuştu. "Kaybınız için üzgünüm," diyorum, tek oğlunu kaybetmenin bir kabus olduğunu düşünerek.

Böyle bir kalp kırıklığına dayanabileceğimi sanmıyorum.

Maurizio Amca cipi açık duran ön kapının yanında durduruyor. Ön bahçede dört korumanın dolaştığını fark ettim.

Havaalanından itibaren bize eşlik eden diğer korumalar da onlara katılınca toplam on kişi sayıyorum.

Angelo'nun evde sadece Big Ricky ve Tiny var. Bir de malikanemizin kapısında bekleyen Simon.

Angelo'ya doğru eğildim ve "Neden bu kadar çok muhafız var?" diye sordum.

Bir kıkırdama çıkarır. "Çünkü hiçbiri Tiny ve Big Ricky kadar iyi değil." Beni daha yakına çekiyor ve kolunu etrafıma sarıyor. "Her türlü dövüş konusunda eğitimliyim, bu yüzden bizi de koruyabilirim."

Ses tonundaki güveni duyunca karnım çekicilikle geriliyor. Villaya girerken ağzımın kenarı kalkıyor.

Yaşlı bir kadın kollarını iki yana açmış bize doğru geliyor. "Angelo. Nihayet."

Hızla benden uzaklaşıyor ve teyzesine sarılıyor.

"Seni özledim oğlum," diyor geniş bir gülümsemeyle. "Evine hoş geldin." Ayrıldıklarında bakışları bana kayıyor. "Misafir mi getirdin?"

"Zia Gloria, seni karım Vittoria'yla tanıştırayım," diyor Angelo, bir kez daha gururlu görünerek.

Gloria Teyze nefes nefese kalıyor ve beni omuzlarımdan kavırıyor, şok olmuş bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor, sonra da "Ne kadar güzel bir eş" diyor. Sonra yeğenine kaşlarını çatı. "Düğün yok mu?"

"Ani oldu," diye açıklıyor. "Vittoria'yı kaybetme riskini almak istemedim. Onu yanımda

istiyordum ve bunu sağlamanın tek yolu da onunla mümkün olduğunca çabuk evlenmekti." Dikkatini tekrar ailesine çevirmeden önce, gözleri bir anlığına sevgiyle bana bakıyor.

Kalbim. Sadece Angelo zoraki bir evliliği en romantik jest gibi gösterebilir.

Bana sarılmadan önce, "Hoş geldin Vittoria," diyor.

"Teşekkür ederim," diyorum, ailesinden gördüğümüz sıcak karşılamayı takdir ederek. Bu beni çok daha iyi hissettiriyor. "Lütfen bana Tori de."

"Gel, gel, gel," diyor Gloria Teyze konağın derinliklerine doğru yürürken. "Konuşacak çok şey var."

Evin içinden geçip bir sürahi buzlu çayın bizi beklediği verandaya çıkıyoruz. Villanın içinin neye benzediğini zar zor görebiliyorum.

Hepimiz yerimize otururken Gloria Teyze, "Burada, villada büyük bir düğün yapmalıydık," diyor.

Angelo oturduğum avlu sandalyesini tutuyor ve ben tam yanına gelene kadar yaklaşıyor.

Elimi tutuyor ve avucumu kalçasına yaslıyor.

"Vittoria'ya o kadar kapılmışım ki, büyük bir düğün planlayacak zamanım yoktu," diye açıklıyor. Gözleri yüzüme kayıyor. "İlk görüşte aşktı. Anında ona takıntılı hale geldim."

Kalbim.

Angelo'nun beni gördüğü anda bana aşık olduğunu öğrenmek tüm ruhumu sıcaklıkla doldurdu.

Angelo, "Hazır buradayken birlikteliğimizi kutlamak için bir parti verebiliriz diye

düşünmüştüm?" derken teyzesi ve eniştesine bakıyor.

"Evet! Bu harika olur," diyor Gloria Teyze. "Herkesi davet edeceğiz."

Angelo, "Partiyi toplantılarım bittikten sonraya ayarlayın," diyor.

"Hmm..." Maurizio Amca homurdanıyor. Angelo ve benim aramda bir bakış attı, sonra da "Soyadın ne?" diye sordu.

"Romano," diye cevap verdi Angelo benim adıma. "Tony'nin kızı."

Maurizio Amca'nın kaşları kalktı. "Tony, bizim için tahsilatı kim yaptı?"

Angelo başını salladığında Maurizio Amca derin bir nefes alır. Bunun iyi mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu anlayamıyorum. Gloria Teyze bardaklara buzlu çay dolduruyor, sonra da "Uçuş yorucu olmuş olmalı" diyor.

"Her zamanki gibiydi," diye yanıtlıyor Angelo.

"Buzlu çay için teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum bir bardak alıp kendime yardım etmeden önce Angelo'ya uzatırken.

Gloria Teyze bir yudum almamı bekledikten sonra, "Bize kendinden bahset, Tori,"

dedi. Garip bir şekilde kıkırdıyorum. "Bu soruya nasıl cevap vereceğimi hiç bilmiyorum."

Angelo onlara, "Vittoria yerel cemaatte çok aktiftir ve mükemmel bir aşçıdır," diye bilgi veriyor.

"Aynı zamanda utangaçtır, bu yüzden ona karşı sabırlı olmanız gerekecek."

Benim adıma cevap verdiği için teşekkür etmek amacıyla kalçasını sıktım.

Gloria Teyze, "Eğer yemek yapmayı seviyorsan, sana büyükannemden aldığım Sicilya yemek tariflerini göstermek isterim," diyor.

Kocaman gülümsüyorum. "Bunu çok isterim."

Angelo'nun ailesiyle yeni tanıştığım için kendimi hâlâ garip hissetsem de iyi anlaşıcağımızı umuyorum. Amcası ve yengesinin onun için ne kadar önemli olduğunu bildiğimden, isteyeceğim son şey onların arasını açmak olur.

Erkekler iş konuşurken Gloria Teyze bana göstermek istediği tüm geleneksel yemekleri anlatmaya başlıyor. Aradan on dakika bile geçmeden kendimi mutfakta Gloria Teyze ile baş başa buluyorum ve onun geniş tarif koleksiyonuna bakıyorum.

"Caponata yapmalıyız," diyor Gloria Teyze. "Büyükannemin eklediği gizli bir malzeme var, yemeğe hoş bir tat veriyor."

Heyecanla başımı sallıyorum ve son gerginliğim de vücudumu terk ediyor.

Bölüm 28

Angelo

Vittoria'yı ailemle tanıştırmak beklediğimden çok daha iyi geçti.

Geçmişte Maurizio Amca birkaç kez Cosa Nostra ile iş bağlantıları olan bir aileden bir kadınla evlenmemin bizim yararımıza olacağından bahsetmişti. Valentina Toscano gibi biriyle.

Gloria Teyze, gurur duyduğu tarif koleksiyonunu göstermek için Vittoria'yı mutfığa götürdü ve şimdi yalnız olduğumuz için bir tür geri tepme bekliyorum.

Maurizio Amca arka bahçeye şöyle bir göz attıktan sonra içini çekerek mırıldandı: "Güzelliği her zaman fark etmişsindir."

Ağzımın kenarında bir sırıtış belirliyor. "Değil mi? Vittoria enfes." Amcamın bakışları benimkilerle buluştuğunda, "Onu seviyorum," diyorum.

Bu kelimeleri ilk kez yüksek sesle söylüyorum. Vittoria'nın benim için aynı duyguları geliştirmesinin daha uzun sürdüğünü biliyorum, ancak son birkaç haftada onunla önemli bir ilerleme kaydettiğimi hissediyorum. Karımın da beni, benim onu sevdiğim gibi sevmesi an meselesi.

Kaşı kalkıyor. "Kızla ne zaman evlendin?" "Üç hafta oldu."

Ağır bir nefes daha alıyor. "Ondan hoşlanmanı anlıyorum ama aşk hakkında konuşmak için biraz erken değil mi sence de Angelo?"

Başımı salladım. "Hayır."

Ayrıntıya girmiyorum çünkü açıklanacak bir şey yok. Küçük baştan çıkarıcıyı seviyorum. Hikayenin sonu. Aramızdaki her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için, "Biliyorum, evleneceğimi umuyordun."

Valentina, ama o tam bir deli. Vittoria mükemmel ve harika bir eş. Benim için mutlu olmanı istiyorum."

Gözleri yüzümde gezinirken amcam başını sallıyor. "Anlıyorum." Bir an sessiz kalıyor, sonra başını sallayıp konuyu değiştiriyor. "Toplantılarda sana eşlik etmemi ister misin?"

Rahatladım çünkü düşündüğüm kadar üzgün değil. Vittoria'yla tanışırsa, onun benim için doğru kadın olduğunu göreceğini biliyordum.

"Buna gerek yok," diye cevap verdim. "Politikadan ne kadar nefret ettiğinizi biliyorum."

Yüz hatlarında hoşnutsuz bir ifade belirliyor. "Sangrioti bir köpekbalığı."

"Ne yazık ki o Adalet Bakanı ve ona cebimizde ihtiyacımız var."

"Biliyorum," diye iç geçirdi Maurizio Amca. "Bu saçmalıklar için çok yaşılanıyorum."

Bir süredir bu konuya değinmek istiyordum ve şimdi doğru zaman olduğunu düşünerek, "Aile için çok şey yaptınız. Artık emekli olup Zia Gloria ile geçireceğin zamanın tadını çıkarmanın zamanı gelmedi mi?"

Gözlerini bana dikti. "Peki Sicilya'da işleri kimin yürütmesini önerirsiniz?"

"Eddie. Yıllardır bizimle birlikte ve daha fazla sorumluluk almaya hazır olduğunu kanıtladı."

Maurizio Amca ve Eddie'nin babası iyi arkadaşlardı ve umuyorum ki iki ailenin ortak geçmişi amcamın kalbini yumuşatmaya yardımcı olur.

Birkaç saniye sonra Maurizio Amca başını sallar. "Eddie'yi bana gönder. Onu eğiteceğim ve hazır olduğundan emin olduğumda, bu işten tamamen emekli olacağım."

Gözlerim kısılıyor çünkü her şey çok kolay. Amcam doğası gereği inatçı bir adamdır.

Keskin bakışlarımı fark ediyor ve kıkırdıyor. "Yetmiş dört yaşındayım, Angelo. Yoruldum artık."

Yüzündeki derin çizgilere bakıyorum ve mırıldanıyorum: "Altın yıllarını huzur içinde geçirmeyi hak ediyorsun. Mutlu olmanı istiyorum."

Sözlerimden gözle görülür bir şekilde etkilenmiş görünüyor, uzun bir süre bana bakıyor. "Sen benim için bir oğul gibisin, Angelo."

Başımı sallıyorum ve boğazımı temizliyorum çünkü bu iş benim için biraz fazla duygusal bir hal almaya başladı. "Ben de senin mutlu olmanı istiyorum," diye mırıldanıyor Maurizio Amca.

Ağzımın kenarı kalkıyor. "Öyleyim. Benim için endişelenmene gerek yok."

Koca Ricky evin yanından geliyor ve yeterince yaklaştığında, "Böldüğüm için özür dilerim patron. Bruno'yla konuştum ve ben Tori'yle kalırken sana toplantıya kadar eşlik edeceğini söyledi."

Korumalar amcamı ve yengemi koruyor olsalar da Cosa Nostra tarafından istihdam ediliyorlar, yani hepsi bana rapor veriyor.

Maurizio Amca'nın kaşları kalktı. "Koca Ricky neden Tori'yle kalıyor?" "Çünkü Tiny burada değil," diye açıklıyorum.

"Yine de..." Başını sallıyor. "O burada bizimle güvende." Koca Ricky'ye bir el sallar. "Onu ve Bruno'yu al. Sangriori'ye güvenmiyorum." Yüzümdeki tereddütü görünce ekliyor: "Yarım ordumuz var Angelo. Kız muhtemelen günün geri kalanında Gloria ile mutfakta olacak."

Lanet olsun, Vittoria'ya karşı aşırı korumacı hissediyorum ama Koca Ricky'yi geride bırakmak aptalca bir hareket olur. Sicilya'da Long Island'dakinden daha çok düşmanım var. Ayrıca, Vittoria ailemle birlikte ve Maurizio Amca haklı, onları koruyan yarım bir ordu var.

"Peki," diye mırıldandım. Koca Ricky'ye bakıyorum. "Arabayı hazırla. On dakika içinde yola çıkıyoruz." "Peki patron."

Rahat koltuğumdan kalkıp, "Çıkmadan önce Vittoria'yı kontrol edeceğim," diyorum. Maurizio Amca inleyerek ayağa kalkıyor ve bu bana onun ne kadar yaşlandığını fark ettiriyor.

Emekli olma vakti geldi. Long Island'a döner dönmez, Eddie'yi görevi devralması için göndereceğim.

Eve giriyoruz ve Vittoria'nın mutfaktan gelen sesini duyduğumda, yüzüme bir gülümseme yayılıyor.

"Yani patlıcanı zeytinyağı yerine tereyağında mı kızartıyorsunuz?" "Evet, büyük fark yaratıyor" diye yanıtlıyor Gloria Teyze.

Mutfağa adım attığımda, Vittoria ve Gloria Teyze'nin masanın yanında oturduğunu görmek içimi ısıtıyor.

Önlerine kağıt parçaları, günlükler ve yemek kitapları serilmiş.

Karım yedinci cennetteymiş gibi görünüyor.

Ona doğru eğilip alnına bir öpücük konduruyorum. "Toplantıya gitmem gerekiyor."

Hızla sandalyeden kalkıyor, kollarını boynuma doluyor ve "Dikkatli ol," diye fısıldıyor.

Vittoria'yı sıkıca tutarak, yüzümü saçlarına bastırıyorum ve çiçek kokusundan derin bir nefes alıyorum. Geri çekildiğimde, onunla gözlerimi kilitliyorum. "Koca Ricky'yi yanımda götüreceğim. Senin için sorun olur mu?" Hemen başını sallıyor. "Elbette. Seninle olduğunu bildiğim için kendimi daha iyi hissedeceğim."

Gözlerim amcam ve yengeme kayıyor ve Gloria Teyze şöyle diyor: "Tori bizimle iyi olacak.

Akşam yemeği için bir ziyafet hazırlayacağız."

Gloria Teyze'nin Vittoria'ya lakabıyla hitap ettiğini duymak beni rahatlatıyor.

Başımı eğerek, onu bırakmadan önce küçük baştan çıkarıcımın ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum. "Sadece iki saatliğine gitmiş olmalıyım."

Vittoria başını sallıyor ve ben de dudaklarında oynaşan yumuşak gülümsemenin görüntüsünü içime çekiyorum.

Tanrım, bu güzel yaratığa karım olarak sahip olduğum için çok şanslıyım.

Elimi kaldırıp parmaklarımı yanağında gezdirdikten sonra etrafından dolaşp mutfaktan çıkıyorum.

Gloria Teyze'nin, "Sana odanı göstereyim de yemek yapmaya başlamadan önce temizlen," dediğini duyuyorum.

Ön kapıya ulaştığımda Maurizio Amca sırtımı sıvazlıyor. "Toplantıda iyi şanslar. Desteğe ihtiyacın olursa beni ara."

"İyi olacağım," diye mırıldandım.

Koca Ricky ve Bruno'ya katılıyorum ve çok geçmeden çocukluğumun çoğunu geçirdiğim villadan uzaklaşıyoruz.

Bölüm 29

Tori

Gloria Teyze'nin beni getirdiği odaya bakarken gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Çok güzel bir eviniz var," diye iltifat ediyorum balkona çıkarken.

Oda ikinci katta ve muhteşem bir Akdeniz manzarasına sahip. Mavi suyun üzerinde sallanan birkaç yelkenli gördüğümde sırtıtıyorum.

Yatak odası evin yan tarafında yer alıyor ama yine de muhteşem bir manzaramız var. Aşağıdaki kaya bahçesine bakarken esinti buklelerimle oynuyor. Ne kadar yüksekte olduğumu görünce içimi bir korku ve sersemlik kaplıyor.

Arkamı dönüp yatak odasına doğru yürüyorum ama Gloria Teyze'den hiçbir iz yok.

Gittiğini duymadım.

Bir sonraki an, Maurizio Amca odaya gelir ve düşmanca bir ifadeyle yatağın üzerine bir zarf fırlatır. "Burada beş bin avro var. Hak ettiğinden daha fazla."

Ha?

Koyu renk gözleri benimkilere kilitleniyor ve yüzündeki tiksintiye gördüğümde kalbim mideme iniyor.

Olamaz!

Kollarını göğsünde kavuşturduktan sonra mırıldandı: "Angelo'nun seninle evlenmesi için ne yaptın bilmiyorum ama bu saçmalık bugün sona eriyor. Senin gibi biriyle evlenmesi ailemiz için utanç verici."

Yoğun bir şok beni ürpertiyor çünkü bunu hiç beklemiyordum. Dudaklarım aralandı ama hiçbir kelime çıkmadı.

"Angelo Valentina Toscano ile evlenmeliydi, senin gibilerle değil." Gözleri nefret dolu bir bakışla üzerimde geziniyor. "Parayı al ve siktir git."

Yüzündeki öfke derinleşiyor ve bana Angelo'nun kanalizasyonda bulduğu bir şeymişim gibi hissettiriyor.

Ani sözlü saldırı beni tamamen hazırlıksız yakalıyor ve ne diyeceğimi bilemiyorum. Korku ve panik yavaş yavaş vücuduma yayılırken kalbim göğsümde sıkışıyor.

Cevap vermeyince Maurizio homurdanıyor, "Parayı al, kadın! Bavulların dışarıda bekleyen arabada. Angelo'yu terk et ve bir daha onunla temas kurma, yoksa seni ortadan kaldırırım."

Bu tehdit korkumu tehlikeli bir şekilde yükseltti. Her ne kadar Maurizio artık

New York'taki Rizzo bölgesi, o hala Cosa Nostra'nın bir parçası. Hâlâ tehlikeli.

Geçtiğimiz haftalarda, sahte bir güvenlik hissine kapıldım. Sonunda kendimi güvende hissettim ve artık Giorgio gibi insanların bana zarar vermesinden korkmuyordum.

Beklediğim son şey Angelo'nun ailesinin onu terk etmem için bana rüşvet vermesiydi. Elbette, onlarla tanışmanın garipliğine hazırdım, ama bunu değil.

"Ahhh..." Kaşlarım birbirine çarpıyor ve bir elimi gergin karnımın üzerine koyuyorum.
"Angelo'yu bırakamam."

Ona ihanet edersem Angelo peşime düşer ve beni öldürür. Yani, barmenlerinden birini iki bin dolar çaldığı için öldürdü! Maurizio'nun benden istediği şey çok daha kötü.

Ayrıca kocama aşık oldum ve onu terk etmek istemiyorum.

"Para Amerika'ya dönüş bileti almaya yeter. Git ve eğer Angelo ile temasa geçtiğini öğrenirsem, seni doğduğuna pişman ederim," diye tehdit ediyor.

"Angelo onu terk ettiğime asla inanmayacak," diye fısıldıyorum, şok sesimi boğuklaştırıyor.

Maurizio, "Angelo ona söylediklerime inanacaktır," diye tersliyor. "Sadece birkaç haftadır tanıdığım bir kadın için bana inanacaktır." Başını iki yana sallar. "Bu saçma düğünü olaydan bir gün sonra duydum ve ailenizi araştırdım. Rizzo adına layık olmayan bir avuç aşağılık herifsiniz. Cesedimi çiğnemedi bir Rizzo varisi doğurmanıza izin vermeyeceğim."

Tanrım, haberler karşısında şok olmuş gibi yaptılar ve biz de kandık. Benden hoşlandıklarını sanmıştım.

Bu da Angelo'yu kandırmakta ne kadar iyi olduklarını gösteriyor. Onu neye inandıracaklarını bilemeyiz.

Maurizio haklı. Onlar onun ailesi ve ben hala onu tanımaya çalışıyorum.

Şokun şiddeti, "Angelo beni onu terk etmeye zorlamaya çalıştığını öğrendiğinde çok üzülecek" diyebilmem için yeterince azalıyor.

Maurizio bana yaklaşıyor ve ben içgüdüsel olarak geri çekiliyorum. Yüzünde ölümcül bir öfke dalgalanırken parmağını yüzüme doğru itiyor.

"Sadece üç haftadır evlisin," diye ısırdı, ses tonunu karartan öfkeyle.

Geriye doğru bir adım daha atıyorum ve kendimi balkonda buluyorum. Gözlerim yaşlı adama dikilmişken rüzgâr elbisemin kumaşını bacaklarıma doğru savuruyor.

"Angelo seni hemen unutacak ve Valentina da onu teselli etmek için yanında olacak," diye devam ediyor. "Ya siktir olup gidersin ya da cesedini arka bahçeme gömerim. Angelo ve Valentina burada evlendiklerinde, yeminlerini senin cesedinin solucanlar tarafından yenildiği yerde etmelerini sağlayacağım."

Aman Tanrım. Böyle bir şey olamaz.

Kalbim kaburgalarımaya çarpıyor ve nefeslerim sığlaşıyor.

"Angelo onu tek kelime etmeden terk ettiğime asla inanmayacak," diye fısıldıyorum, gözyaşlarım beni boğmakla tehdit ediyor.

"Ona söylediklerime inanacak!" Maurizio yüzüme doğru bağıyor ve ben yine irkiliyorum.

Yapamam... Ne?

Durumun ciddiyeti omuzlarıma çökerken başımı sallıyorum.

Ben ne yapacağım?

Gözlerim rüşvet parasının bulunduğu zarfa kayıyor, sonra el çantamı görüyorum.

Angelo'yu aramam lazım!

Bakışlarım tekrar Maurizio'ya kayıyor ve onu geçmeye çalıştığımda belimden tutup beni geriye doğru çekiyor. Ayağımı kaybediyorum ve sendeleyerek Maurizio'ya çarpıyorum. Yan tarafım balkonun korkuluklarına çarpıyor ve sıfır kontrolle yan tarafa devriliyorum.

Korku göğsümde patlıyor ve Maurizio'yu tutuyorum.

Her şey o kadar hızlı oluyor ki, çok geç olana kadar neler olduğunu fark edemiyorum.

İkimiz de balkonun kenarından aşağı düşerken yaşadığım yoğun şok nedeniyle çılgık atamıyorum ve nefes alamıyorum. Vücudum tepki veriyor ve korkuluklara tutunmayı başarıyorum.

Maurizio'nun parmaklarının elbisemi kavradığını hissediyorum ve bir saniye sonra aşağıda mide bulandırıcı bir gümbürtü duyuyorum.

Balkonun kenarında asılı dururken, aşağıya bakma hatasını yaptım.

Maurizio'nun bedeninin bir kayanın üzerinde garip bir açıyla eğildiğini, gözlerinin ölümle donduğunu görmek, etrafımdaki dünyayı karartan üzücü bir duyguya neden oluyor.

Aman Tanrım!

Nefeslerim sığ hırıltılardan başka bir şey değil ve maruz kaldığım travma yüzünden sersemlemiş hissediyorum.

Düşüp ölme tehlikesiyle karşı karşıya kaldığımda çaresizce hıçkırdım.

Hayır. Hayır.

Parmaklarım parmaklıklara sıkıca tutunuyor ve düşme korkusu bana kendimi çılgınca güvenli bir yere çekmem için sahip olduğumu bilmediğim bir güç veriyor.

Balkonun zeminine düşüyorum ve yaşadığım travma ve korkunç koşullar içimi ürpertirken nefes nefese kalıyorum.

Maurizio öldü.

Angelo'nun sevgili amcası öldü ve bu benim hatam.

"Maurizio Amca benim için bir baba gibidir.

Angelo'nun sözlerini hatırlayarak kendimi ayağa kaldırıyorum ve aceleyle odaya giriyorum. Çılgınca korku sağlıklı düşünmemi engelliyor.

Her şey o kadar hızlı oldu ki hiçbir şey anlayamadım.

Çaresizlik ve korkuyla zarfı ve çantamı kaptığım gibi odadan dışarı fırlıyorum. Gözlerim etrafta geziniyor ve korumaların ya da Gloria'nın her an beni durdurmasını bekliyorum.

Merdivenlerden uçarak iniyorum, etrafıma çılgınca bakmaya devam ederken nefesim kesiliyor. Ön kapıya doğru koşarken kalbim daha da hızlı çarpıyor.

Az önce olanlara inanamıyorum. Bu gerçek değil.

Bu sadece bir kabus.

Hayır! Neden? Bu neden oldu?

Tanrım.

Paniğe kapılmış düşüncelerle doluyum ve her biri evden çıkarken daha hızlı hareket etmemi sağlıyor.

Gloria Maurizio'nun öldüğünü anladığında, muhtemelen oracıkta ölümümü emredecektir. Mafya asla soru sormaz, sadece öldürür.

Bunun bir kaza olduğuna inanmayacaklar.

Cosa Nostra'nın emekli başkanı benim yüzümden öldü.

Muhafızlar beni öldürecek.

Tanrım, Maurizio öldü!

Ön tarafa park edilmiş sedana doğru aceleyle giderken içimden bir hıçkırık kopuyor.

Lütfen baba. Ben gitmeden Maurizio'nun cesedini bulmalarına izin verme. Yardım edin bana!

Kapıyı çekerek açıyorum, direksiyonun arkasına tırmanıyorum ve motoru çalıştırıyorum.

Gözlerim çılgınca etrafta uçuşuyor ve korumaları görmek korkumu katlıyor.

GoGoGo!

Gaz pedalına basıyorum ve lastiklerin gıcirtısıyla araç ileri doğru fırlıyor. Gardiyanların hepsi bana bakıyor ve kapılara doğru koşarken nefesimi tutmama neden oluyor.

Neyse ki kapılar açılmaya başlıyor ve ben birbiri ardına sessiz dualar ederken dudaklarım kıpırdıyor.

Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen.

Bağışlayın beni. Onu öldürmek

istememiştim. En karanlık anımda

beni terk etme. Neden? Neden?

Neden? Neden?

Dikiz aynasına baktığımda Gloria'dan eser yok ve ben villayla aramda güvenli bir mesafe bırakmadan önce Maurizio'nun cesedini bulmaması için dua etmekten başka bir şey gelmiyor

elimden.

Maurizio'yu benim öldürdüğümü düşünecekler. Tüm Cosa Nostra ölmemi isteyecek.

Angelo beni asla affetmeyecek.

Cehenneme gideceğim.

Yola döndüğümde nereye gideceğim hakkında hiçbir fikrim yok ama gaz pedalına basıyorum. Direksiyonu sıkıca kavradığım için eklemlerim bembeyaz ve korumaların peşimden gelmesini bekleyerek dikiz aynasına bakmaya devam ediyorum.

Düşüncelerim karmakarışık ve korku, şok ve panik beni karanlık bir umutsuzluk çukuruna sürüklüyor.

Angelo amcasını öldürdüğüm için beni asla affetmeyecek. Tanrım, her şey çok hızlı oldu.

Travmatik olay zihnimde yeniden canlanıyor ve az önce olanların şoku beni titreten dalgalar halinde üzerimden geçerken içimden bir hıçkırık kopuyor.

Bu kabusu nasıl anlatmaya başlayabilirim ki? Bana kim inanır?

Bir kavşağın köşesinde bir kafe görünce hemen kenara çekiyorum ve havaalanına giden yolu soruyorum.

Garson kız bana deliymişim gibi bakıyor ama neyse ki yolu tarif ediyor.

Gıcırdayan lastiklerle kaldırımdan uzaklaşıyorum ve villayla arama koyduğum her kilometrede paranoyam ve korkum artıyor.

Angelo ile paylaştığım üç haftanın sahip olabileceğim tek şey olduğunu fark ettiğimde kalbim küçücük bir topa dönüşüyor. O affetmeyen bir adam ve birini öldürdüğünü kendi gözlerimle gördüm. O barmeni iki bin dolar çaldığı için öldürdü.

Beni öldürecek.

Ama açıklamaya çalışabilirim. Ona bir kaza olduğunu söylerim.

Sana inanmayacaktır, özellikle de Gloria ona yalan söylerse. Tanrım.

Tanrım.

Aman Tanrım.

Zihnim koşturmaya devam ederken daha fazla hıçkırık içimi ürpertiyor.

Ben ne yapacağım?

Bölüm 30

Angelo

Telefonum titremeye başladığında Sangrioti ile buluşacağım ofis binasından beş dakika uzaktaydık. Cihazı ceketimin göğüs cebinden çıkarırken, ekranda Gloria Teyze'nin adının yanıp söndüğünü görünce kaşlarımı çatıyorum.

"Zia Gloria?" Cevap veriyorum.

KontROLSÜZCE ağlıyor ve bu benim omurgamdan aşağı buz gibi bir ürperti gönderiyor. "O öldü," diye soluk soluğa ağlıyor. "Onu o öldürdü!"

"Ne?" Koca Ricky'nin omzunu sıvazladım, sonra da emrettim, "Arkanı dön. Villaya geri dönüyoruz!" Histerik teyzeme odaklanarak, "Kim öldü?" diye soruyorum.

"Amcan. Evimize getirdiğin o yılan onu öldürdü."

Ne oluyor lan?

Tüm duygularım kaosa sürüklenirken alnımda karanlık bir çatık kaş oluşuyor. "Maurizio Amca öldü mü?"

"Evet," diye hıçkırıyor. "Vittoria onu balkondan aşağı itti."

Hayır, yapmadı. Yapmazdı.

"Ne. Ne. Ne?" "Daha hızlı sür!" diye bağırmadan önce homurdanıyorum.

Maurizio Amca'nın ölümünün şoku ve teyzemin bunun için Vittoria'yı suçlaması arasında kaldım. Gloria Teyze kontROLSÜZ bir şekilde ağlıyor ve ben de "Ben gelene kadar kimse tek bir şey bile yapmayacak" diye bağıriyorum.

Aramayı sonlandırıyorum ve amcamın ölümünün şoku göğsüme çarparken neredeyse cihazı eziyordum.

"Ne oldu?" Koca Ricky endişeli gözlerini yol ile dikiz aynası arasında gezdirerek soruyor.

Vittoria'nın böyle bir şey yapabileceğine inanamayarak, "Gloria Teyze, Vittoria'nın Maurizio Amca'yı öldürdüğünü söylüyor," diyorum.

Karım değil.

Benim masum küçük geyiğim değil.

Aklımdan tek bir sonuç geçiyor: Maurizio Amca, evliliğinden memnun olmadığı için ondan kurtulmaya çalışmış olmalı. Vittoria kendini savundu.

Kabul edilebilir tek açıklama bu çünkü emin olduğum bir şey varsa o da Vittoria'nın Tanrı'dan korkan bir kadın olduğu ve karıncayı bile incitmeyeceğidir.

Sevdiğim kadın cinayet işleyebilecek biri değil. Asla.

Buna inanmayı reddediyorum.

Koca Ricky cipi Villa'nın önünde durdurur durdurmaz inip eskiden benim için pek çok mutlu anıyı barındıran eve koşuyorum.

Gloria Teyze oturma odasının ortasında, Maurizio Amca'nın cesedine sarılmış ağlıyor.

Hayalet gibi solgun yüzüne ve hafifçe aralanmış dudaklarının kenarında kurumuş kan damlasına bakıyorum.

Hay

sikeyi

m.

Hayır

.

Amcamın kaybı aklıma geldiğinde, kalbim parçalanırken başımı sallıyorum.

Hayır.

Bir adım daha yaklaştım ve duygularımın kontrolünü kaybederek "Ne oldu lan?" diye bağırdım.

Gloria Teyze bana dik dik bakıyor ve öfkeyle, "Onu öldürdü!" diye bağılıyor. Bir hıçkırık onu sarsıyor. "Maurizio'mu öldürdü."

Hayır. İmkansız.

"Vittoria'ya ne yaptın?" Sesim soğuk ve cansız bir şekilde talep ediyorum.

Ses tonum Gloria Teyze'nin dikkatini çekiyor ve saçmalamaya başlıyor: "Seni bırakıp kaçmak istedi ama Maurizio onu odaya kilitleyince kaçamadı ve onu balkondan aşağı itti."

Vittoria, beni terk mi ediyorsun? Asla.

Başımı salladım. "Bana yalan söyleme."

Benim için bir anne gibi olan kadına bakarken, saklamaya çalıştığı gerçeği görüyorum ve tüm dünyam paramparça oluyor.

İhanet duygusu anlıktır, insanlığı ruhumdan söküp alır.

"Gerçek bu" diye bağılıyor ama bana baktığında yalanlarına inanmadığımı anlayınca yüzündeki duygu boşalıyor.

Sesi öfkeyle titreyerek, "Valentina'yla evlenmen gerekiyordu, zavallı küçük bir kızla değil. Her şey planlanmıştı ve sen hepsini mahvettin."

Hızlı hareket ederek Maurizio Amca'nın arkasından silahı kapıyor, ama Koca Ricky o silahı bana doğrultmadan bir el ateş ediyor.

Bu öylece olmadı!

Bir ihanet darbesi daha bana çarpınca bir adım geri çekiliyorum.

Hayır.

Yengemin amcamın cesedinin üzerine yığılışını izlerken kontrol edemediğim bir öfke göğsümü kaplıyor.

Nefesler dudaklarımı törpülüyor ve göğsümde kaos yaratan yıkıcı duyguların gücüyle dizlerimin üzerine çöküyorum.

Onlara güvenmiştim.

"Vittoria Rizzo'yu bulun!" Koca Ricky muhafızlara emri haykırır. "Bu lanet adanın her yerini arayın ve onu sağ salim geri getirin. Eğer biri patronun karısına elini sürerse, seni kendi ellerimle öldürürüm."

Maurizio Amca ve Gloria Teyze bana ihanet etti.

Vittoria. Benim meleğim.

Dünyamı siyaha boyayan dayanılmaz kalp kırıklığı ve aldatılmışlığın içinden soluk soluğa çıkıyorum. "Patron." Koca Ricky'nin elini omzumda hissediyorum. Yanımda çömeldi. "Angelo!" Gözlerim ona kaydı.

"Vittoria'yı bulmalıyız."

O haklı.

Ayağa kalkıyorum ve soğukkanlılığımı yeniden kazanmak için başımı sallıyorum. "Villadan nasıl kaçtı?"

Koca Ricky telefonunu çıkarıyor ve bir arama yapıyor. "Gardiyanlara Vittoria'nın villadan nasıl kaçtığını sor," diye emrederken dinliyorum.

Gözlerim, bedenini benimkini korumak için kullanan, beni güvende tutmak için öldüren, her adımda yanımda olan adama kilitleniyor.

Ona baktığımı görüyor ve omzumu tutup sıkıyor.

Şu anda benim sağduyum o. Durumun kontrolünü ele geçirdi çünkü bu kabusu sindirmek için biraz zamana ihtiyacım olduğunu biliyor.

Aniden aramayı sonlandırır. "Tori arabalardan birini aldı. Maurizio gitmesine izin vermelerini söylemiş." Bana baktı, sonra "Onu bulacağız." dedi.

Duygularımın kontrolünü yeniden ele almam bir dakika daha sürüyor ve yaşadığım şoku zihnimin gerisine iterek, olaydan bu yana ilk kez net bir şekilde düşünüyorum.

Ceketimin göğüs cebinden telefonumu çıkarıp Vittoria'nın numarasını hızlıca çeviriyorum. İlk deneme sesli mesaja düşüyor ve telefonu kapatıp tekrar deniyorum.

Sonunda cevap veriyor. "Çok üzgünüm," diye hıçkırıyor.

"Neredesin sen?" Aldığım darbeden dolayı sesim kısılmış bir halde

soruyorum. "Özür dilerim. Beni affet."

"Hangi cehennemdesin, Vittoria?" diye
bağırıyorum. Arama sona eriyor ve ben
sinirli bir hırıltı çıkarıyorum. *İzleme cihazı.*

İşler ters giderse Tiny ve Big Ricky bizi bulabilsin diye ikimizin de alyansına takip cihazı
yerleştirmiştim.

Tanrıya şükür.

Hızlıca uygulamaya giriş yapıyorum ve bir saniye sonra kırmızı nokta haritada net bir şekilde
görünüyor.

"Siktir!" Koca Ricky haykırır. "Takip cihazlarını unutmuşum. Nerede o?" Telefon ekranına
bakmak için yaklaşıp.

Sinyal havaalanında olduğunu gösteriyor.

"Gidelim," diye homurdanıyorum ve amcamla yengemin bedenlerine bir kez daha bakmadan
villadan çıkıyorum.

Arka koltuğu görmezden gelerek, Koca Ricky direksiyonun arkasına kayarken ben yolcu tarafına
tırmanıyorum.

Villadan hızla uzaklaşırken başımı sallıyorum. "Ne düşünüyorlardı ki? Vittoria'nın beni terk
ettiğine dair saçma sapan bir hikayeye inanacağımı mı?"

"İnsanlar umutsuz zamanlarda umutsuz şeyler yaparlar," diye mırıldanıyor Koca Ricky.

Aptalın tekiydiler. Maurizio Amca'ya Vittoria'yı sevdiğimi söyledim ama yine de ondan
kurtulmaya çalıştı. Tanrıya şükür onu öldürmedi.

*Benim masum küçük
geyiğim. Lanet hayatımın
aşkı.*

"Buna inanamıyorum," diye mırıldanıyorum şok bir kez daha vururken. "Vittoria aklını
kaçıracak kadar korkmuş olmalı."

"Onu bulacağız," diye beni temin ediyor.

Aman Tanrım.

İçimden bir nefes titriyor ve ailemin bana ihanet ettiğini kabul etmekte zorlanıyorum.
Vittoria'dan kurtulmaya çalıştılar.

Karıma tekrar sarılmak istiyorum.

Kahretsin, travma geçirmiş olmalı!

Tanrım, bebeğim. Çok özür dilerim.

Bölüm 31

Tori

Kontuara ulaştığımda, "Amerika'ya bir sonraki uçuş ne zaman?" diye sorarken nefes nefese kalıyorum. Görevli bilgisayar ekranına bakarken kaşlarını çatıyor. "Amerika'nın neresine?" "Umurumda değil. Neresi olursa."

Gözleri yüzümde geziniyor. "İyi misin?"

Başımı salladım ve kelimeleri sıkarak söyledim. "Kaybettim... Kocamı kaybettim." *Angelo'yu kaybettim.*

Yürek parçalayıcı bir çığlık boğazımı parçalamakla tehdit ediyor.

Telefonda sesi çok kızgın geliyordu. Beni bulursa öldüreceğini biliyorum. *Aman Tanrım.*

Bir başka travma, korku ve kalp kırıklığı dalgası beni derinden sarsıyor.

Şefkat, görevlinin yüz hatlarını yumuşatır. "Çok özür dilerim." Hızlıca ekranı tekrar kontrol eder ve "Şu anda Swiss Air ile bir uçağımız kalkıyor. Minnesota'ya gidiyor. Sorun olur mu?"

Çılgınca başımı sallıyorum. "Ne kadar?" "Bin altı yüz avro."

Çantamdan zarfı hızla çıkarıp ona nakit parayı ve pasaportumu veriyorum. "Ben alırım." Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor ve o satın alma işlemini gerçekleştirirken etrafıma bakmaya devam ediyorum. *Beni bulmalarına izin vermeyin.*

Lütfen, Peder. Beni güvende tut.

Görevli bileti bastığında, "Sizi ekstra ücret ödemedi birinci sınıfa yükselttim" dedi. Bileti bana verirken gülümsemesi sempati doluydu. "Teslim etmeniz gereken bagajınız var mı?"

Başımı salladım. "Hafif seyahat ediyorum." Çünkü panik içinde arabadan bavulumu almayı unutmuşum. Park alanına geri dönecek zaman yok.

"Yardım edebileceğim tek şey bu mu?"

Hemen başımı salladım. "Çok teşekkür ederim!" Tekrar etrafıma bakıyorum. "Nereye gideceğim?" Solunu işaret ediyor. "Doğruca aşağıya, birinci sınıf yolcuların bekleme salonuna." Gözlerim kısa bir an için onunkilere kilitleniyor ve gözyaşlarımı zorlukla yutuyorum. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil."

Tezgâhtan uzaklaştığımda koşturmak için kendimi zor tutuyorum. Her geçen saniye daha da çıldırmış hissederek, görevlinin işaret ettiği alana doğru aceleyle ilerlerken etrafıma bakmaya devam ediyorum.

Birinci sınıf bölümüne girdiğimde gözlerim güvenlik personeline takılıyor ve endişem artarken kalbim anında göğsümde çarpmaya başlıyor.

Ya beni durdururlarsa?

Ya onlardan biri Angelo için çalışıyorsa?

Tanrım. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen.

Lütfen.

Güvenlik görevlisi başıyla beni işaret ederek, "Öne gel," dedi.

El çantamı bir konteynere yerleştirirken ağzım kupkuru. Vücut tarayıcısından geçiyorum ve bip sesi gelmeyince rahatlamış bir nefes alıyorum.

Gardiyanlar bana bir daha bakmadılar bile ve ben hızla çantamı alıp koridora koştum.

Aceleyle başka bir görevliye doğru ilerlediğimde bana gülümsüyor. "Tam zamanında. Yolda olduğunuzu söylemek için aradılar."

"Çok teşekkür ederim," diye soluyorum, pasaportumu ve biletimi ona uzatırken ellerim titriyor.

Belgeleri bana geri vermeden önce her şeyi kontrol etti. "Uçuşunuzun keyfini çıkarın Bayan Rizzo." Evlilik ismimi duyunca kalbim göğsümde acıyla sıkışıyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum uçağa giden yürüyüş yoluna girmeden önce.

Neredeyse geldik.

Gemiye adımımı attığımda lüks koltuklu bir kabine yönlendiriliyorum. Ağlamamak için sarf ettiğim çabadan dolayı ağzım titrediği için yere çöküp ağzımı kapatıyorum.

Kalkışa kadar olan dakikalar yavaş yavaş ilerlerken kalbim çarpmaya devam ediyor.

Lütfen, Peder. Bu korkunç kaderden kurtulmama yardım et.

Sonunda anons yapılıyor ve uçak hareket etmeye başlıyor. Küçük pencereden dışarı bakıyorum ve uçak hızlanıp her şey bulanıklaşmaya başladığında nefesimi tutuyorum.

Uçak havalanırken midem bulanıyor.

Başımı eğerek parmağımdaki evlilik yüzüğüne bakıyorum ve şimdi bir süreliğine güvenle havada olduğum için travma ve kalp kırıklığı beni eziyor.

Sessiz gözyaşları yanaklarımdan süzülüyor ve sırtımı koridora dönüyorum. Bir kolumu ortama doluyor ve gözyaşlarımı siliyorum.

Omzuma yumuşak bir dokunuş olduğunda irkiliyorum ve uçuş görevlisine bakıyorum, "Özür dilerim Bayan Rizzo. Kaybınız için size saygılarımı sunmak istiyorum. Benim adım Claire. Bir şeye ihtiyacınız olursa beni aramaktan çekinmeyin."

Diğer görevliler ona söylemiş olmalı.

Başımı sallayarak, "Biraz su ve peçete alabilir miyim lütfen?" diye fısıldadım.

"Tabii ki." Koridorda aceleyle ilerleyişini izliyorum ve bir dakika sonra elinde bir şişe su ve bir paket selpakla geri dönüyor.

Koltuğumun yanına çömeliyor ve elini kolumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum ve yüzümü kapatıyorum, ağlamamı durduramıyorum çünkü bana karşı çok nazik davranıyor.

Be

n. Claire omzumu ovmaya devam ediyor, sonra fısıldıyor, "Çok üzgünüm. Keşke daha fazlasını yapabilseydim."

Titreyen bir nefesi içime çekerek başımı salladım ve şöyle dedim. "Teşekkür ederim. Sadece..." Ona bakıyorum. "Ben

Sadece şoku atlatmaya çalışıyorum."

"Tamamen anlıyorum." Bana şefkatli bir bakış attı. "Hemen döneceğim." Başımı sallıyorum ve o doğrulup uzaklaştığında ben de tekrar koridora dönüyorum.

Birkaç saniye sonra elinde bir bardak viskiyle geri döndü. "Bu şoka iyi gelecektir." "Teşekkür ederim." Tadı benzin gibi olan sıvıdan bir yudum alıyorum ve boğazımı yaktığında,

Bir öksürük tuttu beni.

"Sana yiyecek bir şeyler getireyim mi?"

Bardağı yere bırakırken başımı sallıyorum. "İyi olacağım. Her şey için teşekkür ederim."

Bir daha asla iyi olamayacağım.

Claire görevinin başına dönüyor ve Maurizio ile benim balkonun korkuluklarından atlayışımız gözümün önüne geliyor.

Kayanın üzerinde yatan bedenini ve cansız gözlerindeki ölüm bakışını görüyorum. Görmeye devam ediyorum.

Tekrar ve tekrar.

Titreyen bir elimle ağzımı kapatıyorum, travmayı sindiremiyorum.

Angelo'nun sesindeki öfkeyi duyuyorum.

Onu kaybettim.

Dayanılmaz bir kalp ağrısı bedenimi titretiyor.

Angelo'dan daha fazlasını kaybettim. Ufak tefek. Rita'yı. Koca Ricky'yi bile. Tam da sonunda hep istediğim aileye sahip olduğumu düşünürken, o aile benden acımasızca koparıldı.

Daha da kötüsü peşimden gelecekler - beni geri istedikleri için değil - intikam almak istedikleri için.

Sevdiğim insanlar ölmemi istiyor.

Bir daha asla huzur bulamayacağım. Sürekli tetikte yaşamak ve bir yerden bir yere gitmek zorunda kalacağım.

Bu neden oldu?

Long Island'a asla dönemeyeceğim. Peder Parisi ve Rosa'yı bir daha göremeyeceğim. Gerçekten önemli olan her şeyi kaybettim.

Bir kez daha, Maurizio'nun ölümüne düştüğü travmatik anının saldırısına uğradım.

Ben bir adam öldürdüm. Bu ölümcül bir günah.

Ne kadar af dilesem de ruhumdaki lekeyi temizleyemeyeceğim.

Tanrı bile beni terk etti.

Acımasız gerçekliğim ruhumda yıkım yaratırken gözyaşlarım yanaklarıma sessizce düşüyor.

Çok üzgünüm, Angelo.

Çaresizce rahatlamaya ihtiyaç duyarak çantamdan cep telefonumu çıkarıyorum ve Angelo ile paylaştığım sohbeti açıyorum. En başa gidip birbirimize gönderdiğimiz tüm mesajları okuyorum. Ama hiçbirini beni rahatlatmıyor. Bunun yerine, mesajlar kalbimi kırıyor.

Bu yıkım ve karanlık anında, Angelo'ya sadece aşık olmadığımı fark ettim. *Onu seviyorum*. Onu tüm kalbim ve ruhumla seviyorum.

Ve ona söyleyemedim bile.

Angelo.

Uçak, aktarmalı bir uçuşu yakalamak zorunda olduğum Zürih'e doğru uçarken, ruhum yaşadığım büyük kayıplar için ağlıyor.

Bölüm 32

Angelo

Korumalardan biri sedanı buldu ve araçta yapılan aramadan sonra Vittoria'nın bagajı arka koltuktan alındı.

Takip cihazının sinyali on dakika önce kayboldu, yani muhtemelen lanet olası bir uçağa binmiştir. Ya öyle ya da yüzük yok edildi ki bundan şüpheliyim.

"Vittoria'nın hangi uçuşta olduğunu öğren!" SUV'ye geri dönerken emri bağırarak söyledim.

"Nereye gidiyoruz?" Koca Ricky bavulları taşımak için tutarken sorar. "Özel jete. Havada olmamız gerekiyor STAT."

"Bayan Rizzo'nun hangi uçağa bindiğini öğrenir öğrenmez beni ara," diye bağırıyor Koca Ricky, havaalanının girişine doğru koşmaya başlamış olan Bruno'ya.

Emri duyduğunu göstermek için bir elini havada sallar.

Tanrım, bebeğim, koşmayı bırak da sana ulaşabileyim.

SUV'ye geri dönüyoruz ve Koca Ricky özel jetin olduğu yere giderken, yakıt ikmali yapabilmeleri ve kalkışa hazırlanabilmeleri için pilotu hızlıca arıyorum.

Tanrım. Benim lehime olan tek şey, onun aktarmalı bir uçuşa yetişmek zorunda kalacak olması, oysa özel jet doğrudan JFK'ye uçacak.

Yanılmadığımdan emin olmak için iki kez kontrol ediyorum ve Sicilya ile ABD arasında doğrudan ticari uçuş olmadığını görünce rahat bir nefes alıyorum.

Oraya ondan önce varacağım.

Tabii New York'a gidecekse.

Öfkeli bir iç çektim.

Cosa Nostra'nın diğer liderlerini olanlardan haberdar etmem gerekiyor. Bir numara çeviriyorum, arama bağlanırken dinliyorum.

"Hey, n'aber?" Damiano mırıldanıyor.

"Kötü haberlerim var," diyorum, sesim stresten boğuk çıkıyor. "Amcam ve yengem öldü. Bana ihanet ettiler."

"Tanrım, Angelo!" Damiano şok olmuş bir şekilde nefesini içine çeker. "Çok üzgünüm kardeşim. Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Sadece beklemede ol. Vittoria'yı bulmak için yardımına ihtiyacım olabilir." "Neden seninle değil?"

"Tüm detayları bilmiyorum ama Vittoria, amcam öldüğünde kaçtı. Travma geçirmiş olmalı ve sağlıklı düşünemiyor."

"Siktir," diye nefes alıyor. "Onu bulmaya çalışmamı ister misin?"

Beni göremese de başımı sallıyorum. "Hayır. Ben hallederim." "Eve mi gidiyorsun?"

"Evet," diye iç geçirdim. "Vittoria'yı alır almaz, bir toplantı düzenleyeceğim." "Tamam. Diğerlerine de söylememi ister misin?"

"Lütfen. Çok memnun olurum."

"Olmuş bilin." Bir an duraklar. "Senin için buradayım."

"Teşekkürler."

Görüşmeyi bitirdiğimizde Koca Ricky cipi özel jetin yanında durdurdu. Araçtan iniyorum ve gerginliğimi biraz olsun azaltmak için omuzlarımı yuvarlıyorum.

Merdivenlerden inerken gözlerim pilota takılıyor. "Bay

Rizzo. Otuz dakika içinde kalkışa hazır olacağız."

Merdivenleri çıkmadan önce başımı sallıyorum ve oturup elimi yüzümde gezdiriyorum.

Yüce İsa.

Zihnim bildiğim her şeyi gözden geçiriyor ve başımı koltuk başlığına yaslayarak gözlerimi kapatıyorum.

Vittoria korkudan kendinden geçmiş olmalı.

Siktir, daha yeni yanımda güvende hissetmesini sağladım. Umarım bu olay onu tekrar benden korkar hale getirmez.

Koca Ricky karşıma oturdu ve "Az önce Bruno'yla konuştum. Vittoria Minnesota'ya gidiyor."

Alnımda bir çatıklık oluşuyor. "O kadar yer varken neden

orası?" "Müsait olan ilk uçuştı."

"Pilota söyle," diye mırıldandım.

Vittoria'yı kollarıma alma isteğim çok güçlü olduğundan, pencereden dışarı bakıyorum.

Tori

Minnesota'da uçaktan inerken dehşet ve paranoyadan oluşan bir sersemliğe kapılmış gibiyim.

Uçuş işkence gibi uzundu. Yirmi altı saat boyunca kabusu tekrar tekrar yaşadım.

En son ne zaman yemek yediğimi hatırlamıyorum, aç olduğumdan da değil. Midemdeki korku çukuruyla, yemek düşünemeyecek kadar hasta hissediyorum.

Tanrım, sanki haftalardır uyumamışım gibi hissediyorum. En son Sicilya'ya uçarken dinlenmişim. Elbisem kırış kırış ve cildim yapış yapış.

Hissettiğim kadar kötü görünüyorum.

Diğer tüm yolcularla birlikte yürüyorum ve pasaport kontrolünden geçmem gerektiğini fark ettiğimde içimi bir yorgunluk dalgası kaplıyor.

Kemiklerimdeki tedirginlik bacaklarımı ağırlaştırıyor.

Sıranın en arkasına düşüyorum ve tüm insanlara dikkatle bakarken alt dudağımı kemiriyorum.

Koşmaktan zaten yorulmuştum ve Angelo'nun bir noktada bana yetişeceğini biliyorum.

Tabii adımı bir daha kullanmazsam. Bunu nasıl yapacağım? Yeni bir isme, kimliğe ve sosyal güvenlik numarasına ihtiyacım olacak.

Başımı eğdim ve derin bir iç çektim.

Angelo'nun beni çıkışta bekliyor olma ihtimali çok yüksek.

Benim ticari bir uçuş yapmam gerekirken, o özel jetini kullanma rahatlığına sahipti. Güçlü biri ve hangi uçakta olduğumu kolayca öğrenebilirdi.

Yüce Tanrım.

Sıra ilerliyor ve sıra bana geldiğinde pasaportumu görevliye uzatıyorum. Adam pasaportumu kontrol etmeden önce bana şöyle bir bakıyor. "Sicilya'ya neden kısa bir yolculuk?"

Zayıf sinirlerim midemi sıkıştırıyor. "Bir işim

çıktı ve eve gelmem gerekti." Gözlerini bana

dikti. "Ne oldu?"

"Ailede bir ölüm."

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor ama sonra pasaportu damgalayıp bana geri veriyor ve "Sıradaki" diye sesleniyor.

Angelo bana ulaşmadan çok önce sinir krizinden öleceğim.

Diğer yolcuları takip ediyorum ve onlar bagajlarını almak için atlıkarıncalara yönelirken ben de bir süre beklemek için kenara çekiliyorum.

Angelo buradaysa, beni görmeden onu geçmem gerekecek ve bunu ancak kalabalığın içinde saklanırsam yapabilirim.

Tabii buradaysa. Hala Sicilya'da olabilir. Beni öldürmesi için adamlarından birini göndermiş olabilir. Nerede olduğumu bile bilmiyor olabilir.

Çok fazla olasılık var ama ben en kötüsüne hazırlanıyorum.

Gözlerim yedi kişilik bir aileye kilitleniyor ve hızla onlara doğru ilerliyorum. Ebeveynler

mücadele ediyor

İki küçük oğullarıyla birlikte, üç genç de onların biraz önünde yürüyor.

Anne çocuklardan birini almak için durduğunda onlara yetişiyorum. Anne ve çocuğu siper olarak kullanarak çantamın askısını hızla göğsüme doğru çekiyorum.

Kapıdan geçtikten sonra koş.

Kadının yanına yapışıyorum ve çıkış yaklaştıkça kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpıyor. Açık kapılardan geçerken Angelo'yu arama dürtüsü çok yoğun ama yerimi belli etmek istemiyorum.

Çocuk aniden ağlamaya başlar ve annesi onu yatırmak için durur.

Gözlerim yolcuları bekleyen insanlara dalıyor ve gözlerim Angelo'ya kilitlendiği anda damarlarımdaki kan donuyor.

Hayır!

Vücudum anında uçuş moduna geçiyor ve ondan ters yöne doğru fırlıyorum.

Aman Tanrım. Beni öldürecek.

Daha önce de korku hissetmiştim ama şu anda tenimi kaplayan dehşetle kıyaslanamaz bile.

Nefeslerim dudaklarımda patlıyor ve omzumun üzerinden bakmaya devam ediyorum. Koca Ricky bana Angelo'dan daha yakın. Koşmaya başladığımda onu görmedim bile.

İki adam da bana yetişiyor ve ben bir çığlık atarak olabildiğince hızlı koşmaya başlıyorum.

Çıkıştan hızla geçip sağa dönüyorum ve kaldırıma doğru koşuyorum. Gözlerim bir taksiye kilitleniyor ve araca doğru koşarak arka kapıyı açıp içeri giriyorum.

"Nereye?" Şoför sorar.

"Git! Git git!" Arka camdan dışarı bakarken çığlık atıyorum.

"Sadece git!" Taksi kaldırıma yanaştığında Koca Ricky silahını bize doğrulttu. "Hayır!" Nefes alıyorum.

Ateş edemeden Angelo onu durdurur. Bir saniye sonra siyah bir cipe doğru koşmaya başlıyorlar.

"Lütfen daha hızlı git," diye yalvarıyorum dikkatimi sürücüye çevirirken.

"Acelen ne?" diye soruyor, gözleri dikiz aynasına kayıyor. "Biri beni takip ediyor."

Adam başını sallar. "Sorun istemiyorum, bayan." "Lütfen. Size bin dolar veririm. Sadece git buradan."

Paradan bahsetmek işe yaramış gibi görünüyor çünkü havaalanından çıkar çıkmaz arabayı çok daha hızlı kullanıyor. Otoyola çıktığımızda hız sınırını aşıyor ve ben bir rahatlama hissediyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum ve arka camdan tekrar dışarı baktığımda, cipin trafikte kıvrılmasını izlerken kalbim sıkışıyor.

Otoyoldan çıkabilmek için şoförden durmasını isteyip istemeyeceğimi düşünerek telaşla etrafa bakıyorum.

Ben daha ne yapacağıma karar veremedim, SUV hızla yanımızdan geçip taksinin önünde keskin bir dönüş yapıyor. "Tanrım!" Şoför frene basarken bağıyor.

"Tanrım!" Çığlık atıyorum ve durduğumuz anda kapıyı iterek açıyorum ve taksiden dışarı fırlıyorum. "Hey," diye bağıyor taksi şoförü. "Buraya gel."

Umursamadan, karşıdan gelen trafiğin içine daldım. Arabalar benden kaçmak için savruluyor ve lastikler gıcırıyor. "Vittoria!" Angelo'nun arkamdan çok yakından bağırdığını duyuyorum.

Hayır.

Sanki her şey yavaşlıyor ve Angelo'nun bana sevgiyle baktığı bir anı gözümün önünden geçiyor.

Dudaklarını

dudaklarımda

hissediyorum.

Kıkırdadığını

duyuyorum.

Mutlak yıkım ruhumu parçaladığında kan donduran bir çığlık atıyorum.

Bir araba korna çalıyor ve gözlerim endişe verici sesin geldiği yöne doğru kayarken, aracın bana doğru hızla geldiğini görüyorum.

Birdenbire arkamdan yakalandım. Ayaklarım yerden kesildi ve hızla gelen arabanın önünden savruldum.

"Hayııııııııı! Hayır-hayır-hayır-hayır!" Çığlık atıyorum, Maurizio'nun ölümünden beri yaşadığım dehşetin üstesinden gelemiyorum. Aklımı kaybediyormuşum gibi hissediyorum.

Angelo'nun sesi gök gürültüsü gibi gürüyor, "Seni yakaladım."

Omzunun üzerinden fırlatıldığımda görüşüm bulanıklaşıyor ve bayılmadan önce son gördüğüm şey yoldaki lastik izleri oluyor.

Bölüm 33

Angelo

Vittoria'nın vücudunun omzumun üzerinde gevşediğini hissederek, aceleyle cipe doğru ilerliyorum. Koca Ricky, araya girmeye çalışan herkesi halletmek için silahını çekmişti. "Hey! O kızla ne yapıyorsun?" Bir kadın bağıyor.

"Sen kendi işine bak," diye homurdanıyor Koca Ricky.

Vittoria'nın ılığı hâlâ zihnimde yankılanıyor ve duyduğum en unutulmaz şey.

Vittoria'yı omzumun üzerinden indirerek, hızla gelin gibi kucağıma aldım ve cipin arka koltuğuna tırmandım. "Hadi gidelim!"

Koca Ricky direksiyonun arkasına geçti ve saniyeler içinde neden olduğumuz trafikten hızla uzaklaştık.

Vittoria'nın bedeni kucağımda gevşiyor ve yüzüne baktığımda, ne kadar solgun olduğunu fark ettiğimde kalbim parçalanıyor.

"Bebeğim," diye fısıldıyorum.

Çok şey yaşadı. Yaşadığı travmayı düşünmek bile damarlarımda öfke ateşi yakıyor.

"Yanımdayım," diye mırıldanıyorum vahşi buklelerini yüzünden uzaklaştırırken. Koca Ricky havaalanına doğru giderken onu göğsüme doğru çekip sıkıca tutuyorum.

Onu daha rahat bir pozisyona getirdiğimde, el çantasının askısını başından çekip çantayı yere bırakıyorum.

Elimi solgun yüzüne götürerek parmaklarımı şefkatle yanağında gezdiriyorum.

"Güvendesin," diye fısıldıyorum.

Karımın üzerine eğildim, ağzımı alnına bastırdım. Gözlerimi kapatıyorum ve sağ salim kollarıma döndüğü için kutsal olan her şeye şükrediyorum.

Onu bir daha asla yalnız bırakmayacağım. Ya Tiny, ya Big Ricky ya da ben her zaman yanında olacağız.

SUV özel jetin yanında durduğunda, kucağımda Vittoria ile araçtan inmeden önce Koca Ricky'nin kapıyı açmasını bekliyorum.

Ona endişeli bir bakış atıyor. "Tanrım, patron." "Onu eve götürelim," diye mırıldandım.

Uçağa bindik ve kurallar umurumda değil, bir koltuğa oturmak için karımı bırakmayı reddediyorum

Kemer. Oturup onu kucağıma aldım.

New York'a dönüş kısa bir uçuştı ve Vittoria'yı evimize taşıdığımında, çok yorgun düşmüştüm.

Koca Ricky'ye "Bir doktor çağır," diye emrediyorum.

Vittoria'nın uçakta bilincinin yerine gelmesini bekliyordum ama hâlâ baygın ve bu beni çok endişelendiriyor.

Onu oturma odasında bırakırken, "Hallediyorum," diyor.

Vittoria'yı yatak odamıza götürdüm ve dikkatlice yatağa yatırdım.

Ayakkabılarını çıkarıp, kenara fırlattım.

"Doktor yolda," diye haber veriyor Koca Ricky.

"Güzel. Kapıyı kapat ve aşağıda onu bekle."

Yatak odasının kapısının kapandığını duyduğumda, gömme dolaba yöneliyor ve askıdan gömleklerimden birini çekiyorum. Vittoria'nın baygın bedenine dönüyorum ve yanına oturarak, elbisesini ve iç çamaşırını dikkatlice çıkarıyorum.

Vücudunda herhangi bir çürük görmeyince rahatladım.

Onu gömleğimin içine aldıktan sonra, bir el bezi ıslatmak için banyoya gidiyorum. Gözlerim aynadaki yansımama kilitleniyor ve Vittoria'nın güvenliği için endişelenmekten on yıl yaşlanmış gibi görüldüğüme yemin ediyorum.

Yatak odasına geri dönüp yanına oturuyorum ve şefkatle kollarını, bacaklarını ve ayaklarını siliyorum.

İlk içgüdüm onunla ilgilenmek ve yapabileceğim fazla bir şey olmadığını bildiğim için kendimi çok sinirli hissediyorum. Yorganı üzerine çektikten sonra gevşek elini tutup iki elimle kavriyorum.

Ağzımı parmaklarına bastırıyorum. "Uyan, bebeğim." İçimden bir nefes titriyor. "Lütfen uyan."

Vittoria'yı geri aldıktan sonra, düşüncelerim karanlık bir tünele giriyor ve yanlış gidebilecek her şeyi düşünüyorum.

Maurizio Amca onu öldürebilirdi.

Kaçarken düşmanlarımdan biri onu yakalayabilirdi. Çok geç kalmış olabilirdim ve o lanet araba ona çarpabilirdi.

Vittoria'yı kaybedebilirdim.

Elini bırakıyorum ve omuzlarını kavrayarak onu kollarıma çekiyorum. Onun ne kadar gevşek olduğunu hissetmek, ruhumu tanınmaz bir karmaşaya dönüştürüyor.

"Tanrım, bebeğim," diye inliyorum. "Aç o güzel gözlerini."

Kapı çalındı ve ben de onu tekrar yatırdım. Üstünü örttüğümden emin oldum.

Ben kalkmadan

önce.

"İçeri gel."

Koca Ricky kapıyı açar ve Dr. Barnes odaya girer. Adamlarımdan herhangi biri tıbbi yardıma ihtiyaç duyarsa ya da mermileri çıkarmak isterse diye bu adamı maaşa bağladım.

"İyi günler, Bay Rizzo. Sizin için ne yapabilirim?"

Vittoria'yı işaret ediyorum. "Karım üç saat önce bayıldı ve hâlâ kendine gelemedi."

Yaklaşır ve tıbbi çantasını açarak bir stetoskop çıkarır. "Bayan Rizzo bayılmadan önce herhangi bir hastalık belirtisi gösterdi mi?"

"Travmatik bir şey yaşadı," diye belli belirsiz cevap veriyorum.

"Yaralı yok mu?" diye sorar, kadının nefes alışını ve kalp atışını dinlerken. "Hayır."

"Hamile mi?"

Gözlerim Vittoria'ya kayarken, "Bilmiyorum. Yine de bir olasılık var."

Dr. Barnes'ın tansiyonunu ölçmesini izliyorum ve onu muayene etmeyi bitirdiğinde bana bakıyor. "Kan basıncı biraz düşük. Tahminimce çok yorgun ve dinlenmeye ihtiyacı var." Vittoria'ya tekrar baktı. "Ona biraz sıvı vermek için serum takacağım."

"Tansiyonu biraz düşük mü?" diye sorarken Vittoria'ya bakıyorum.

Ayağa kalkarken başını sallıyor. "Sadece dinlenmeye ve birkaç gün ağırdan almaya ihtiyacı var ama onu tekrar kontrol edeceğim. Durumunda bir değişiklik olursa bana haber verin." Benimle göz göze geldi. "Travma geçirdiğini söylediniz, bu yüzden bir terapistle konuşmasını tavsiye ederim."

"O uyandıktan sonra bu konuda endişeleneceğim." İçimi çektim. "Ne kadar süre serum takılı kalacak?"

"Salin torbası kırk beş dakika içinde boşalacak, o zaman iğneyi çıkarabilirsiniz." Koca Ricky ile bana baktı. "Bunu daha önce yaptınız, değil mi?"

İkimiz de başımızı salladık. Geçmişte birkaç kez serum takılan adamlardan biriyle uğraştığımızı.

Dr. Barnes'ın serumu takmasını izliyoruz ve iğnenin derisine batmasından nefret ediyorum. Koca Ricky'ye torbayı Vittoria'nın üzerinde tutmasını işaret ediyor.

"Teşekkürler, Doktor." Koca Ricky'ye bakarken başımı salladım. "Dr. Barnes'a parasını öde ve ona çıkışı göster." Serum torbasını ondan alıp Vittoria'nın yanına oturuyorum.

Dr. Barnes, Koca Ricky ile odadan çıkmadan önce başını bana doğru eğiyor.

Telefonum titremeye başlıyor ve cihazı hızla cebimden çıkarıyorum. Ekranda Damiano'nun adının yanıp söndüğünü görünce, "Hey, Vittoria'yı buldum." diye cevap veriyorum.

"Güzel. Ne zaman döneceksin?"

"Zaten evdeyim," diye bilgi
verdim.

"Biz de geliyoruz."

Ona zahmet etmemesini söyleyemeden telefonu kapattı.

Yorgun bir iç çekişle karımın üzerine eğilip dudaklarına bir öpücük kondururken, Dr. Barnes'ın gösterdiği gibi serumları onun üzerinde tutmaya dikkat ediyorum.

Uyan bebeğim. Güzel gülüşünü tekrar görene kadar ruhum dinlenmeyecek.

Gözlerim yüzünün her santimetresinde geziniyor ve onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığımı düşündüğümde kalbime yoğun bir acı saplanıyor.

Seni bir daha asla yalnız bırakmayacağım.

"Size bir şey getireyim mi?" Koca Ricky aniden sorar, sesi endişeyle gerilmiştir.

Ayağa kalktım ve başımı salladım. "Vittoria'yla kalmanı istiyorum. Damiano ve diğerleri yoldalar." "Uyanır uyanmaz beni ara," demeden önce Vittoria'ya tekrar bakıyorum.

"Tamam." Çantayı benden alıyor ve yanında durduğumda elimi omzuna koyup onunla göz göze geliyorum. "Teşekkür ederim."

Bu adam hayatımdaki en önemli insanlardan biri ve benim için yaptıklarının karşılığını ona asla ödeyemeyeceğim.

"Senin için her şeyi yaparım." diye mırıldanırken başını sallıyor.

Yatak odasından çıkıp merdivenlerden inerken ceketimi silkiyorum.

Son iki gündür olanlardan dolayı kendimi huzursuz ve sinirli hissediyorum.

Ceketi kanepenin arkasına atıyorum ve daha oturamadan ön kapının açıldığını duyuyorum.

Damiano, Renzo, Franco ve Dario oturma odasına koşuyor, ben de bir an durup ellerini sıkıyorum. Dario bana sarılan tek şerefsiz. Ana, kişisel alana hiç önem vermiyor.

"Ne oldu lan?" Damiano soruyor.

Franco yan masaya doğru yürür ve beş bardak viski doldurur. "Herkes kendine yardım eder. Ben garson değilim."

Hepimiz bir bardak kapıyoruz ve ben bardağa daha fazla dökmeden önce yanan sıvıyı hızla içiyorum.

Arkadaşlarımın arasına bakıyorum, sonra başımı sallıyorum. "Henüz hikâyenin tamamını bilmiyorum." Kanepeye doğru yürüyorum ve üzerine yığılıyorum. "Tanrım."

Hepsi oturdu, gözleri yüzüme kilitlendi.

Omuz silkerek tekrar başımı sallıyorum. "Sicilya'ya vardığımızda her şey yolundaydı. Amcam ve yengem bizi gördüklerine çok sevindiler. Bir toplantıya gidebilmek için Vittoria'yı onlara bıraktım ama Sangrioti'ye varmadan önce, teyzemden histerik bir telefon aldım." Devam etmeden önce alkolden bir yudum alıyorum, "Vittoria'nın kaçmaya çalıştığını ve onu bir odaya kilitlediklerinde, Maurizio Amca'yı balkondan aşağı ittiğini söyledi."

Hepsi yüzlerinde şok ifadesiyle bana bakıyor.

"Ciddi misin? Vittoria, Maurizio'yu mu öldürdü?"

Renzo soruyor.

Başımı salladım. "Hayır, o asla cinayet işleyemez. Hikayeyi bir de ondan dinlemek istiyorum."

"Nerede o?" Damiano soruyor.

"Üst katta sızmış." Kanepeye yaslandım. "Koca Ricky ona göz kulak oluyor." "Belki de Maurizio'yu kazayla öldürmüştür?" Franco soruyor.

Omuz silkiyorum. "Bu bir olasılık. Maurizio'nun çabuk sinirlendiğini hepimiz biliyoruz. Ona saldırmış ve o da onu defetmiş olabilir." Gözlerimi kısıyorum. "Hayır, Maurizio onu öldürürdü.

Ondan daha güçlü." Elimi yüzüme sürüyorum. "Lanet olsun. Sadece uyanmasını istiyorum."

"Teyzenizin de öldüğünü söylemişsiniz," diye mırıldandı Damiano. "Nasıl öldü?"

"Bana acınası bir yalan söylemeye çalıştı ve ben onu dışarı çağırdığımda, Valentina Toscano ile evlenmemi istediklerini itiraf etti. Vittoria'dan kurtulmaya çalıştılar." Olanları hatırlarken derin bir nefes çekiyorum.

"Angelo," diyor Dario ve düşüncelerimin dalıp gittiğini fark ediyorum.

Viskinin geri kalanını içmeden önce boğazımı temizliyorum. "Gloria Teyze bana silah çekmeye çalıştı ve Koca Ricky onu öldürdü."

"Tanrım," diye mırıldandı Franco. "Bu çok boktan bir şey." "Evet." Renzo inanamayarak başını sallar.

"Özür dilerim kardeşim." Damiano bana şefkatli bir bakış attı. "Bazen bize en yakın olanlar en büyük tehditler haline gelir."

Daha doğru sözler hiç söylenmemiştir.

Damiano, "Birkaç gün izin almalısınız," demeden önce hepimiz bir an sessiz kaldık. İşlerinize göz kulak olacağız."

Başımı salladım. "Senden bunu isteyemem."

"Bizden bir bok istemiyorsunuz," diye homurdanıyor Renzo. "Biz teklif ediyoruz. Kardeşlik böyle işler."

"Kulüple ben ilgilenirim," diye kıkırdıyor Dario.

"Striptizcileri rahat bırak," diye şakacı bir şekilde onu uyarıyorum.

"Hey, eğer kendilerini bana atarlarsa, ben kimim ki hayır diyeyim," diye şaka yapıyor. "Salvatore ve filoyu kontrol edeceğim," diye teklif ediyor Renzo.

"Ben restorana göz kulak olurum," diyerek Franco hemen iddiasını ortaya koyar. "Eddie'ye bir konuda yardıma ihtiyacı olursa benimle irtibata geçebileceğini söyle."

Gözlerim Damiano'ya kilitlendiğinde, "Kıçım biraz dinlendiğinden emin olmak için sana göz

kulak olacak" diyor.

Ağzımın kenarı kalkıyor. "Teşekkürler, kardeşlerim."

Cosa Nostra'yı bu kadar güçlü kılan şey de budur - birbirimizin arkasını kollamamız.

Birlikte yenilmeziz.

Bölüm 34

Tori

Boş bir yolda koşarken, gölgeler bana doğru yaklaştıkça kararıyor.

Çığlık atmak için ağzımı açıyorum ama ses çıkmıyor.

Etrafımda bir baskı oluşuyor ve sanki kovalanıyormuşum gibi hissediyorum ama

kimseyi göremiyorum. Yoğun bir yalnızlık beni sarıyor ve aniden bir gelinlik giyiyorum.

Siyah mürekkep elbisenin dikişinden yavaşça yukarı doğru yayılıyor ve yürümeye çalıştıkça bedenim daha da ağırlaşıyor.

Mürekkep boynuma ulaşıyor ve siyah gökyüzüne bakarken nefes nefese kalıyorum.

Ağzımı a ç a m a d ı ğ ı m için panik ve korkum o kadar yoğunlaşıyor ki sanki boğuluyormuşum gibi hissediyorum.

"Noooo!" İrkilerek uyandığımda sert bir şeye çarpıyorum. Nefeslerim soluk soluğa kalmıştı.

"Seni yakaladım," diye gürlüyor Angelo'nun sesi başımın üstünde.

Oh, Tanrım. Hayır! Hayır!

Angelo'nun göğsüne çarptığımı fark ettiğimde ve kollarını etrafımda hissettiğimde, tüm dehşet ve travma geri geliyor.

Maurizio bana cesedimin solucanlar tarafından nasıl yeneceğini anlatıyordu. Korkuluklardan düşmeden önce balkondaki mücadele. Maurizio'nun parmakları elbisemi kavırıyor.

Mide bulandırıcı gümbürtü.

Cesedinin bir kayanın üzerinde parçalandığını görmek.

Ölümüne düşme korkusu ve kendimi balkona çekmek için verdiğim mücadele.

Villadan kaçarken durdurulma korkusu.

Angelo'dan kaçmanın dehşeti. Angelo'dan

kaçmak için trafiğe dalmak.

Beni tutması.

"Sen-"

Boğazımdan bir çığlık koparken içgüdüsel olarak ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. "Bebeğim!"

Ben çılgınca göğsüne bastırdıkça beni tutuşu sıkılaşıyor, ama kurtulamayınca yalvarmaya

başlıyorum, "Lütfen. Bu bir kazaydı. Lütfen, Angelo."

*Beni öldürecek. Beni
öldürecek. Beni
öldürecek.*

Bu yıkıcı düşünce beni onun sıkı tutuşundan kurtulmak için zorluyor.

Bir kolunu etrafımda kilitli tutarak, diğer eliyle çenemi kavıyor. "Gözlerini aç, Vittoria. Bana bak!"

Bileğini tuttuğum anda gözlerim açılıyor ve yüzünü gördüğüm anda kontrolsüzce hıçkırmaya başlıyorum.

Bir hırıltı çıkararak bana öyle sıkı sarılıyor ki canım yanıyor.

"Tanrım, seni onlarla bıraktığım için çok üzgünüm. Ben buradayım. Güvendesin.

Yanımdayım, bebeğim." Hala korkmuş hissederken, sözleri bana ulaşmaya başladı ve kontrolsüzce ağlamaya başladım.

Bir parça rahatlama tüm gücümü içimden çekip alırken bedenim onun kucağına yığılıyor. "An-ge-lo," diye hıçkırıyorum, omuzlarım taşımak zorunda kaldığım korkunç ağırlıktan titriyor. "Özür dilerim."

"Tanrım," diye inliyor sanki fiziksel bir acı çekiyormuş gibi. Beni kucağına çekiyor ve yüzümü öpücüklerle boğuyor. "Özür dileyecek bir şey yok. Amcamı senin öldürmediğini ve korktuğun için kaçtığını biliyorum. Sorun yok. Kızgın değilim."

Angelo her yerime öpücükler kondurmaya devam ediyor, kolları etrafımda çelikten bir güvenlik bandı oluşturuyor. Son birkaç gündür yaşadığım travma yüzünden göğsüne yaslanıp hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

"Patron?" Koca Ricky'nin sesini
duydum. "Şekerli su getirin!"

Angelo tersledi.

Travmatik olaylar zihnimi kurcalamaya devam ederken zaman etrafımda dönüp duruyor. Birdenbire dudaklarıma bir bardak dayandı. "İç, bebeğim."

İçimi bir hıçkırık titretmeden önce birkaç yudum almayı başarıyorum. Tatlı sudan biraz daha içmek zorunda kalıyorum, sonra bardak kayboluyor ve Angelo beni rahatlatıcı bir şekilde sallıyor.

"Ben buradayım, *mia piccola cerviatta*. Güvendesin."

Hıçkırıklarım dudaklarımda titriyor, korku ve paniğim net düşünmemi sağlayacak kadar azalıyor. Ancak o zaman yatak odamızda olduğumu ve Angelo'nun tişörtlerinden birini giydiğimi fark ediyorum.

Çenemi tutuyor ve yüzümü görebilmesi için başımı geriye itiyor. Gözlerimiz kilitlendiğinde, ağzım titremeye başlıyor.

"Daha iyi misin?" diye soruyor usulca. Yüzünde o kadar çok endişe var ki kolayca öfkeyle karıştırılabilir. "Özür dilerim," diye sızlanıyorum.

Başını sallar. "Sorun yok, bebeğim."

Avuç içi yanağımı öyle sevgi dolu bir şekilde okşuyor ki, gözlerimden yine yaşlar süzülüyor. Başını eğerek titreyen dudaklarıma şefkatli bir öpücük konduruyor.

"Senin için çok endişelendim." demeden önce bakışları tekrar benimkilere kilitleniyor. Nasıl hissediyorsun?"

Nasıl hissediyorum?

İliklerime kadar sarsıldım, kendimi bir umutsuzluk çukurunda sıkışmış hissediyorum.

Biraz kaybolmuş hissediyorum.

Kolumu kaldırarak omzunu tutuyorum. Kendimi yukarı çekiyorum ve yüzümü boynuna gömdüğümde tüm gücümle ona sarılıyorum.

Bir süre bana sarılırken eli sırtımı aşağı yukarı okşuyor.

"Tanrım, bebeğim, kalbimi kırıyorsun," diye inliyor kolları etrafımda sıkılaşıırken. "Lütfen konuş benimle."

Bana kelimelerimi kullanmamı emreden adam gitti.

Beni dehşete düşüren o acımasız adam gitti.

Kocamın güçlü kollarına sarıldığımda içime bir güven duygusu yerleşiyor.

"Seni kaybettiğimi sandım," diye sızlanıyorum, sesim kısık ve hissettiğim kadar savunmasız.

"Beni öldüreceğini sandım."

"Asla," diye homurdanıyor. "Asla, *mia piccola cerviatta. Mia raggio di sole.*"

Bana küçük sevgilim ve güneş ışığım dediğini duymak vücudumdaki gerginliği azaltmaya yardımcı oluyor.

Yüzümü görebilmek için geri çekiliyor ve parmaklarını boynumun kenarına dolayarak bana o kadar şefkatle bakıyor ki kendimi çok duygusal hissediyorum.

Sesi nazıkçe şöyle diyor: "Vücudundaki tek bir kıla bile zarar vermeyeceğim. Sen benim her şeyimsin."

Yüzüm tekrar parçalanırken bileğini kavriyorum. Nefeslerim dudaklarımda titriyor. "Her şey çok hızlı oldu. Ne yapacağımı bilemedim."

"Eğer bir daha bir şey olursa, yapacağın ilk şey beni aramak olacak, Vittoria. Asla benden kaçma." "Panikledim," diyorum, sesim gözyaşlarıyla dolu.

"Biliyorum, bebeğim." Başını eğiyor ve beni tekrar öpüyor. "Koca Ricky'yi seninle bırakmalıydım.

Bir daha asla yalnız olmayacaksın. Birimiz her zaman sana göz kulak olacak."

Çılgınca başımı sallıyorum çünkü bir daha asla kimseye güvenmeyeceğim. Angelo, Tiny ya da Koca Ricky ile güvende olacağım. İnsanları benden uzak tutacaklar.

"Çok korkmuştum." diye ağlarken yüzüm tekrar parçalanıyor.

"Ah, bebeğim," diye inliyor Angelo, kolları tekrar etrafımda sıkılaşıyor. "Çok özür dilerim."

Angelo'nun güçlü kollarının güvenliğinde ağlarken, yorgunluk bedenimi sarıyor ve hiçbir direnç

uykuya dalmama engel olamıyor.

Angelo

Son iki gün hayatımın en uzun günüydü.

Çok gerginim ve Vittoria her ses çıkardığında ya da hareket ettiğinde, ona daha sıkı sarılıyorum.

İlk başta amcamın ve yengemin ölümlerini hazmetmekte zorlanıyordum ama şimdi keşke hayatta olsalardı da onları öldürebilseydim diyorum.

Kontrol edilemeyen öfke göğsümü doldurmaya devam ediyor ve karıma yaptıklarının intikamını alamayacağımı bilmek beni yiyip bitiriyor.

Sicilya'ya gitmeden önceki geceden beri uyumadım ve Vittoria'nın iyi olduğundan emin olana kadar gözümü bile kırpamayacağım.

Birden vücudu gerildi ve cenin pozisyonuna geçmeye çalıştı. Onu hâlâ göğsümde tutuyorum ve yatağa yatırmayı reddediyorum.

"Sus... Tuttum seni bebeğim," diye fısıldıyorum, sözlerimin ona ulaşmasını umarak.

"Hayır," diye mırıldanıyor. Göğsüme tokat atarken zayıflıyor, sonra parmakları gömleğimi kavırıyor. "Hayır." Bir elimi yüzüne götürerek avucumu yumuşak tenine ve saçlarına sürüyorum.

"Uyan, bebeğim."

İrkiliyor ve vücudu tuttuğum yerde sarsılıyor. Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve irislerini karartan ham dehşeti görmek kalbime acımasız bir darbe indiriyor.

"Kahretsin Vittoria," diye umutsuzca inliyorum. "Seni daha iyi hissettirmek için ne yapabilirim?" Kontrolün bende olmasına alışkınım ama onu nasıl teselli edeceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

Yüzü ağladığında her zamanki sevimli ifadesine dönüşüyor ve ruhumu çıplak bırakıyor. Gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve kalbimi yok ediyor.

Çaresizliğim artıyor ve yanaklarını öpücüklere boğarken onu tekrar sallıyorum.

Bu sefer daha önceki gibi ağlamıyor ve duygularını kontrol etmeyi başarıyor. "Daha iyi hissediyor musun?" diye sorarken gözlerim onun güzel yüzünde geziniyor.

Titreyen bir nefes veriyor ve gömleğimi daha sıkı kavrayarak fısıldıyor, "Görmeye devam ediyorum." Parmaklarım yüzünün yan tarafını okşuyor. "Neyi görüyorsun, bebeğim?"

"Her şeyi." Gözleri donuklaşıyor ve "Maurizio'nun cesedi" diye fısıldadığında sesi çok kırılgan çıkıyor.

Onu zorlamamaya dikkat ederek ses tonumu nazik tutuyorum ve "Bana ne olduğunu anlatabilir misin?" diye soruyorum.

Gözlerinde titreyen çaresizlikle bana bakarken yüzü çöküyor. "Kızacaksın.

Benden nefret edeceksin."

Başımı sertçe sallıyorum. "Hayır, yapmayacağım." Derin bir nefes alarak kendimi düzeltiyorum.
"Sana kızmayacağım ama bu cehennemi yaşattığın için çok kızgıyım."

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve "Gloria sana ne söyledi?" diye sormadan önce tereddüt ediyor.

"Şu anda bunun bir önemi yok. Hikayeyi bir de senden dinlemek istiyorum."

Yüzünün yan tarafını okşamaya devam ediyorum, bunun onu rahatlatacağını ve böylece bana açılacağını umuyorum.

Vittoria sertçe yutkunuyor ve biraz daha dik oturabilmek için kucağımda kayıyor. Başını omzuma yaslıyor ve yorgun bir iç geçiriyor.

"Her şey çok hızlı oldu," diye inliyor. "Gloria'yla yatak odasına gittik ve ben balkondan manzarayı seyrederken o beni yalnız bıraktı. Hiçbir şey düşünmedim. Bir saniye sonra Maurizio içeri girdi ve yatağın üzerine bir zarf attı. İçinde beş bin avro olduğunu, çünkü tüm değerimin bu olduğunu söyledi."

Kendimi kaybetmemek için harcadığım çabadan dolayı dişlerim gıcırıyor. Elimi başının yan tarafına doluyorum ve ağzımı buklelerine bastırıyorum.

Aman Tanrım. Beş bin avro. Ne kadar aşağılanmış hissetmiş olmalı.

Ağzımı saçlarına dayayarak homurdandım: "Sen dünyadaki tüm paradan daha değerlisin.

Sen paha biçilemezsin, Vittoria."

Elini göğsümden çekip bileğimi sıkıca kavırıyor. "Başka bir kadınla evlenebilmen için seni terk etmemi, terk etmezsem beni arka bahçeye gömeceğini söyledi."

Orospu çocuğu!

Amcamın ne kadar zalim olabileceğini bildiğimden, bunun Vittoria için ne kadar sarsıcı olduğunu ancak hayal edebilirim.

Kekelemesini dinlerken çenemi sıkıyorum: "Cesedimin kurtlar tarafından yenildiği yerde yemin edeceğinden emin olacağını söyledi."

Sikeyim.

İçimdeki öfke seliyle nefes almaya çalışıyorum.

Sikeyim.

Vittoria'yı göğsüme bastırıyorum ve yüzümü saçlarına gömüyorum.

Hay

sikeyim.

Nefes

al!

Nefesim kesiliyor ve Vittoria kollarını boynuma doluyor. Kucağıma otururken tekrar yer değiştiriyor ve parmakları saçlarımdan arasından geçiyor.

"Özür dilerim," diye inliyor.

Yıkıma ve intikama susamış öfkem üzerinde kontrolümü yeniden kazanmaya çalışırken başımı sallıyorum. Sadece kan onun susuzluğunu giderir.

Geri çekilerek yüzünü çerçeveleyorum ve onunla göz göze geliyorum. "Ondan sonra ne oldu?" Elleri tekrar bileklerimi kavıyor ve kaşları birbirine yaklaşıyor. Masum küçük geyiğime baktığımda, birinin ona nasıl zarar verebileceğini anlayamıyorum.

"Ona seni terk ettiğime asla inanmayacağını söyledim," diye fısıldıyor. "Bana bağırdı ve seni arayabilmek için telefonuma ulaşmaya çalıştığında beni geriye doğru çekti. Korkuluklara doğru tökezledik..."

Yüzü yeniden yaşadığı dehşetle geriliyor.

"O zaman..." Nefes nefese kalıyor ve bileklerimi daha sıkı tutuyor. "O zaman biz..." Nefes alışları hızlanıyor. "Kendimi hasta hissediyorum." Vücudu kasılıyor ve ayağa fırlayarak onu gelin gibi kucağıma alıp banyoya koşuyorum.

Tuvalete zamanında yetişemeyen Vittori, kusmaya başlarken benden uzaklaşmaya çalışıyor. Safralar lanet kolundan akıp yere dökülüyor ve ben onu çabucak ayağa kaldırıp lavabonun üzerine eğilmesine yardım ediyorum.

Bir kez daha, karımın vücudu yaşadığı kabus yüzünden kuru kabarmalarla sarsılırken lanet olası kalbim kırılıyor.

Soğuk suyu açıp boynunun arkasına ve koluna biraz döküyorum. Vücudu şiddetle sarsılırken, ondan gelen sesler beni mahvediyor.

Aniden tüm gücünü kaybediyor ve yere düşmeden önce onu belinden yakalamayı başarıyorum.

"Seni tuttum, bebeğim."

Onu duşa soktum ve muslukları açtım. Vücudunu kendime yaslayarak gömleğini kavriyorum ve üzerinden çıkarıyorum.

Dokunulduğunda sıcak hissediyor ve onu spreyin altında tutarken suyu soğuk tutuyorum. Birkaç saniye sonra fısıldıyor, "İyi hissettiriyor."

Gücü yerine geldiğinde ve kendi başına ayakta durabildiğinde, suyu biraz daha ılık hale getiriyorum. Hâlâ takım elbisemle, bir lif kabağı ve vücut yıkama suyu alıyorum.

"Kıyafetlerin ıslanıyor," diyor.

"Umurumda değil," diye mırıldanıyorum dokunuşumu nazik tutmaya dikkat ederek vücudunu yıkamaya başlarken. "Önemli olan tek şey sensin."

Gözlerim onunkilere kilitleniyor. "Sen benim tüm hayatımsın, Vittoria." "Seni kaybedersem ölürüm," diye itiraf ederken sesim boğuklaşıyor.

Bölüm 35

Tori

Angelo bana karşı o kadar dikkatli ki, bu beni daha da duygusal hissettiriyor.

Vücudumun her santimini yıkamayı bitirdiğinde muslukları kapatıyor ve duştan çıkmama yardım ediyor. Cildimi kurulamak için bir havlu kullanırken gözlerim onun üzerinde geziniyor.

Yaşadığım travmanın etkisinden hala kurtulamamış olsam da, bu adama karşı kalbimi inanılmaz bir sevgi dolduruyor.

Bir kolunu sırtımın altına, diğerini de bacaklarımın altına koyuyor, sonra beni göğsüne kaldırıp yatağa taşıyor.

Beni yere bıraktıktan sonra, temiz bir gömlek almak için gömme dolaba koşuyor ve kumaşı yavaşça başımın üzerine çekiyor.

"Dişlerimi fırçalamam lazım," diyorum, gözlerim sürekli ona kilitlenmiş halde. "Tamam."

Beni tekrar kucağına almak için hareket ettiğinde başımı sallıyorum. "Yürüyeblirim."

"Biliyorum." Beni kollarına alıyor ve benimle birlikte banyoya geri dönüyor.

Ayağa kalkıp dişlerimi fırçaladıktan sonra Angelo yerleri temizliyor.

Bu belalı mafya liderinin yaptığı pisliği temizlediğini görmek onu daha çok sevmeme neden oluyor.

Ellerini çabucak yıkıyor ve işi bittiğinde yanımda durup avuçlarını sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor.

Diş macununu tükürüp ağzımı çalkaladıktan sonra "Islak kıyafetlerini değiştirmen gerek" diyorum.

"Döneceğim. Sen yatağına döner dönmez."

Kalbim. Beni inanılmaz derecede özel hissettiriyor.

Angelo bir kolunu bana doluyor ve banyodan çıkarken ben de ona yaslanıyorum.

Beni yorganın altına soktuktan sonra gömme dolaba yöneliyor. Bir çift siyah eşofman altı giymeden önce soyunmasını izliyorum. Doğruca yatağına dönüp yanıma oturuyor.

Kollarını başımın iki yanına dayayarak üzerime eğiliyor, gözleri yüzümü arıyor.

Elimi kaldırıyorum ve parmaklarımı çenesini kaplayan koyu renkli kirli sakalının üzerinde gezdiriyorum. "Senden kaçtığım için özür dilerim."

Elimi kavırıyor ve parmaklarıma bir öpücük konduruyor. "Sorun yok, bebeğim." Yüzünde

karanlık bir ifade belirliyor, sonra soruyor: "Gerisini bana anlatabilir misin?"

Midem çalkalanıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Başımı sallarken zorlukla yutkunuyorum. "Tökezledim ve ikimiz de dengemizi kaybettik. Her şey çok hızlı oldu ve korkuluktan düşerken onu tutmayı başardım ama..." Dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor ve gözlerimi göğsüne indiriyorum. "Maurizio elbisemi tutmaya çalıştı ama başaramadı ve..." Anı içimi ürpertiyor ve nefes alış verişlerim hızlanıyor. "H-he f-he düştü."

Angelo çok sessiz kaldığında, bakışlarım yüzüne yöneliyor ve gözlerinde yanan öfkeyi görünce titremeye başlıyorum.

"Çok özür dilerim," diye sızlanıyorum. "Bir kazaydı."

Başını sertçe sallıyor, yüz hatlarını sıkılaştıran acımasız bir ifadeyle, "Parmaklıkların üzerinden mi geçtin?" diye homurdanıyor.

Başımı salladım ve tekrar yutkunarak, "Kendimi balkona geri çekmeyi başardım," dedim.

Başını tekrar tekrar sallarken yüzünde aşırı bir acı belirliyor. "Neredeyse ölüyordun amina koyayım." diye homurdanırken sesi tehlikeli geliyor.

Beni tutuyor ve bir saniye sonra göğsüne bastırıyorum. "Neredeyse seni kaybediyordum," diye inliyor. "Tanrım."

Ses tonundaki kalp acısını duyunca gözyaşlarım yeniden dökülmeye başlıyor.

Yüzüme umutsuz öpücükler konduruyor ve hareketleri çılgınca geldiğinde, ellerimle çenesini hızla çerçeveleyorum ve "Buradayım. Ben ölmedim."

Başını sallıyor ve ağzını avucuma bastırıyor. Gözlerini kapatarak derin nefesler alıyor. Gözlerini tekrar açtığında altın benekler alev alev yanıyor. "Sonra ne oldu?"

"Zarfi ve çantamı alıp kaçtım." Odaya bir göz attım. "Maurizio bir arabanın beni beklediğini söyledi, ben de villadan uzaklaşmak için onu kullandım. Paranın bir kısmını da kullandım ama geri kalanı hâlâ çantamda olmalı." Dilim gergin bir şekilde dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Bu doğruyu söylediğimin kanıtı."

"Kanıtı ihtiyacım yok, Vittoria."

Bakışlarım onunkilerle buluşuyor ve fısıldamadan önce uzun bir süre birbirimize bakıyoruz. "Bana inanmayacağından korktum. Maurizio'yu benim öldürdüğümü düşünmenden." Suçluluğumun ağırlığı altında yüzüm çöküyor ve gözlerimi yorganın altına indiriyorum. "Onu öldürdüm."

Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni tekrar ona bakmaya zorluyor. "Hayır, yapmadın Vittoria. Bu bir kazaydı. Kimseyi öldürmedin ve öldürmüş olsan bile bu nefsi müdafaa olurdu."

Ona inanmak için çaresizce başımı sallıyorum.

"Bir daha asla benden kaçma" derken kaşları birbirine yaklaşıyor. Başım bir aşağı bir yukarı sallanıyor. "Kaçmayacağım."

Beni kucaklıyor ve derin bir nefes aldığını duyuyorum. "Tanrım, çok endişelendim. I

binlerce kez öldü." Avuç içi buklelerimin üzerinde gezinirken gözlerime bakmak için tekrar geri çekiliyor. "Sana asla zarar vermeyeceğim bebeğim. *Asla*."

Beni öldürmek istediğini düşündüğüm için kendimi aptal gibi hissederek tekrar başımı sallıyorum. "Özür dilerim. Panikledim ve doğru düşünemedim," diye açıklamaya çalışıyorum. Ağır bir nefes verir. "Biliyorum." Gözleri yüzümü okşuyor. "Sadece bir daha benden kaçma." "Yapmayacağım," diye fısıldıyorum. Kollarımı boynuna doluyor ve ona olabildiğince sıkı sarılıyorum. Bir süre sonra, "Daha iyi hissediyor musun?" diye soruyor.

Yaşadığım korkunç olay yüzünden dünyam hâlâ lekeli olsa da Angelo'nun kollarında kendimi güvende hissettiğim için başımı sallıyorum. Onu kaybetmedim. Aksine, bu kâbus bizi birbirimize daha da yakınlaştırmış gibi hissediyorum.

"Bir şeyler yiyebilir misin?" diye soruyor.

Geri çekiliyorum ve elimi yanan mideme sürüyorum. "Hâlâ midem bulanıyor." "Biraz tost seni daha iyi hissettirebilir," diye mırıldanıyor ayağa kalkarken.

Angelo beni kollarına aldığı anda, itiraz etme zahmetine girmiyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. Beni odadan çıkarırken gözlerimi kapatıyorum, bana kızmadığı için o kadar rahatlıyorum ki.

"O nasıl?" Koca Ricky'nin sorduğunu duydum.

"Daha iyi," diye cevaplıyor Angelo. "Çamaşır dolabından bir battaniye al."

Angelo beni kanepeye yatırdığında gözlerimi açıyorum ve Koca Ricky ona kabarık bir battaniye uzattığında hemen üzerimi örtüyor.

"Hemen döneceğim." Koca Ricky'ye bakar. "Onunla kal."

"Peki, patron."

Angelo mutfığa yönelir ve bir süre sonra "Rita nerede?" diye seslenir.

"Tiny'yi almaya gitti. Her an dönebilirler." Koca Ricky bana bakıp "Nasıl hissediyorsun?" diye sormadan önce cevap veriyor.

Battaniyeyi çeneme kadar kaldırıyorum. "Ben iyiyim."

Başını sallıyor ve omzunun üzerinden bakıyor. "Mutfakta yardıma ihtiyacın var mı?"

Angelo oturma odasına gelir ve homurdanarak, "Vittoria için tost yapabilir misin?" diye sorar. "Elbette, patron."

Koca Ricky kalkıp mutfığa giderken Angelo gelip yanıma oturuyor. Kolları etrafımda çelik bantlar oluşturmadan önce beni kucağına çekti.

Bir kez daha saçlarıma öpücükler konduruyor ve o kadar sevildiğimi hissediyorum ki

duygulanıyorum.

Ön kapı açılır ve bir saniye sonra Tiny, yüzünde suçluluk ve panik karışımı bir ifadeyle oturma odasına koşar.

"Tori!"

"Ben buradayım." Biraz daha dik oturuyorum ama Angelo beni bırakmayı reddediyor.

Minik, sanki birkaç gün önce ameliyat olmamış gibi koltukların etrafında dolanıyor ve sehpanın üzerine oturuyor. Endişeli bakışları yüzümde geziniyor.

Onu rahatlatmak için "Ben iyiyim," diyorum.

"Çok özür dilerim," diye inliyor, sanki başıma gelen her şey onun suçuymuş gibi.

Ona doğru uzandım ve elini tuttum. "Yapma, Tiny. Sen hastanedeydin. Seni bu kadar endişelendirdiğim için özür dilerim."

Büyük eli benimkine dolanıyor ve bir an için ağlayacak gibi oluyor, sonra mırıldanıyor: "Seni bir daha asla yalnız bırakmayacağım."

Sevildiğimi hissedince dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. "Sen yanımda olmadan asla bir yolculuğa çıkmayacağım."

Koca Ricky elinde küçük bir tabak ve iki dilim yanmış tostla oturma odasına geliyor.

Rita'nın nefesi kesilince onun da burada olduğunu anladım.

"Hayır, hayır, hayır! Onu yiyemez!" diye azarlıyor Koca Ricky'yi. "Onu bana ver." Rita tabağı kapar ve aceleyle mutfağa geri döner.

Koca Ricky bana özür dileyen bir bakış attığında, "Sorun değil. Bir iyilik isteyebilir miyim?" "Ne istersen."

"Kahve alabilir miyim?"

Mutfağa geri dönmeden önce "Hallediyorum," diye mırıldanıyor.

Angelo bir kıkırdama çıkarır. "Herkesi parmağında oynatıyorsun."

Tiny'nin elini bırakıp Angelo'nun göğsüne yaslanıyorum ve "Nasıl hissediyorsun, Tiny?" diye soruyorum. "İyiyim," diye mırıldandı. "Ben daha çok senin için endişeleniyorum."

"Ben iyi olacağım."

"Kanepeye otur, Tiny," diye emretti Angelo. "Doktor ne dedi?"

Tiny bana en yakın kanepeye geçerken, "Ben hazırım," diye cevap veriyor. "Ne istersem yiyebileceğimi söyledi."

Angelo, kolları beni sıkıca sararken, "Elbette, öyle," diye mırıldanıyor. Gözlerini indirip bir süre bana bakıyor. "İkinizin de önümüzdeki bir hafta boyunca evden çıkmanıza izin yok."

Ağızımda bir gülümseme beliriyor. "Bizi cezalandırıyor musun?" "Evet." Gözleri hâlâ endişeyle dolu.

Rita oturma odasına geliyor ve bana bir tabak uzatıyor. Tostun üzerine sürülmüş krem peyniri görünce ona gülümsüyorum. "Teşekkür ederim."

Bir süre sonra Koca Ricky bana dumanı tüten bir fincan kahve getiriyor. "Kendimi şımartılmış hissediyorum," diye

mırıldanıyorum tostı ısırırken.

"Çok endişelendik," diyor Rita sehpanın yanında dururken.

Tostu sertçe yutuyorum ve ailem haline gelen insanlara bakarken kahvemden bir yudum alıyorum.

Titreyen bir sesle fısıldıyorum: "Hepiniz beni ağlatacaksınız." "Neden?"

Angelo soruyor, endişe alnında bir kaş oluşturuyor. "Çünkü sevildiğimi hissediyorum."

Çenemi tutuyor ve gözleriyle buluştuğumda, "Seviliyorsun bebeğim," diyor. "Herkes dışarı," diye emrediyor Koca Ricky.

Tiny homurdanarak itaat ediyor ve Rita'ya "Öğle yemeğinde ne var?" diye sorduğunu duyuyorum. Onun cevabını duymuyorum, dikkatim tamamen Angelo'da.

Başını eğiyor, sonra mırıldanıyor, "Bu bakış ne için?"

Başımı sallıyorum ve tosttan bir ısırık daha alıyorum. Yuttuğumda, Angelo ona bakabilmem için yüzümü kaldırıyor.

"Kelimelerini kullan."

Dudaklarım yukarı kıvrılıyor ve "Sen de seviliyorsun" derken sıcaklık boynuma yayılıyor.

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve ne söylemeye çalıştığımı anladığında ağzının kenarının sıcak bir sırtıyla kalkmasını izliyorum. "Öyle mi?"

Kucağına oturup kollarımı boynuna dolamadan önce fincanı ve tabağı sehpanın üzerine bırakıyorum. Derin bir nefes alıyorum ve onun yoğun bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Dün seni kaybettiğimi düşündüğümde kalbim kırıldı."

Angelo elini boynuma götürüyor ve başparmağını tenimde gezdiriyor.

Daha da yaklaşıp ağzına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve bir santim geri çekildiğimde itiraf ediyorum: "Dünyam başıma yıkılmış gibi hissettim."

"Beni asla kaybedemezsin, *mia piccola cerviatta*." demeden önce yavaş bir nefes veriyor. Aradaki küçük mesafeyi kapatarak bana bir öpücük veriyor, sonra gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor. "Seni o kadar çok seviyorum ki, Vittoria. Bu kahrolası gezegendeki *hiçbir şey*, ama *hiçbir şey* beni senden uzak tutamaz." Beni tekrar öpüyor. "Kalbime ve ruhuma işlemişsin." Bir öpücük daha. "Tanrım, seni çok seviyorum."

Dudaklarım onunkine karşı bir gülümsemeye dönüşüyor ve mutlu bir kıkırdama çıkarıyorum.

Onun için ne kadar önemli olduğumu duymak, beni ağır bir pelerin gibi saran lekeli karanlığı siliyor. Yaşadığım travmayı atlatmamın zaman alacağını biliyorum ama şu anda kendimi kutsanmış hissediyorum.

Kendimi mutlu hissediyorum.

İnanılmaz derecede sevildiğimi hissediyorum.

Angelo beni seviyor.

Bölüm 36

Angelo

Uzun bir gün oldu ve o kadar tedirgin hissediyorum ki birini öldürebilirim.

Televizyon ekranına boş boş bakıyorum, viskimi yudumlarken filmi izlediğim söylenemez. Birden telefonum titremeye başlıyor ve içimi çekerek cihazı cebimden çıkarıyorum.

"Rizzo," diye mırıldandım.

"Ben Eddie. Giorgio'nun kumarhanede bir hesap daha açtığını haber vereyim dedim. Şimdiden seksen bine ulaştı. Onunla ilişkimi kesmemi ister misin?"

"Ben hallederim" diye homurdanırken göğsümde mantıksız bir öfke alevleniyor.

Eddie, "Ayrıca striptizcileri taciz ediyor ve senin kayınbiraderin olmakla övünüyor," diyerek yangına körükle gidiyor.

O pisliği çoktan öldürmeliydim.

Görüşmeyi sonlandırıp viskinin kalanını içtikten sonra kalkıyorum ve eşofman altımı değiştirebilmek için yatak odasına doğru yürüyorum.

Bu herif cidden ölmek istiyor ve onunla oynamayı bıraktım.

Takım elbisemi giydikten sonra oturma odasına dönerken silahımı pantolonumun kemerine sokuyorum.

Vittoria kanepelerden birinde yatıyor ve Tiny de ayaklarının dibinde oturuyor. Muhtemelen ben kalktığım anda ona yaklaşmıştır.

Rita onlara yiyecek ve içecek getirmeye devam ederken romantik bir komedi izlemekle meşguller.

Ona doğru eğildiğimde, Vittoria'nın gözleri bana kayıyor. Ağzına bir öpücük kondurarak, "Sadece bir saatliğine dışarı çıkıyorum. Uzun sürmez."

"Ah...tamam."

Koca Ricky'ye tek kelime etmeden beni evden dışarı kadar takip ediyor ve ancak ikimiz de cipe bindiğimizde "Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

"Romano'yu bulun."

Motoru çalıştırdıktan sonra hızlıca bir arama yapar. "Hey, Romano kulüpte mi?" Bir dakika sonra, "Teşekkürler." diye mırıldanır.

Koca Ricky'nin gözleri dikiz aynasında benimkilerle buluşuyor. "Kulüpte değil. Evine uğrayayım mı?"

"Evet."

Yolculuk sırasında, son iki günün lanet stresi ve endişesi kaynar su gibi üzerime dökülürken ellerimi kalçalarımda yumrukluyorum.

Vittoria'ya söyledikleri ve yaptıkları için amcamı öldüremem. Bana ateş etmeye çalıştığı için teyzemi öldüremem.

Ama Vittoria'ya yaptığı her şey için ve nefes almayı hak etmeyen bir pislik olduğu için Giorgio Romano'yu öldürebilirim.

Bütün öfkemi o şerefsizden çıkaracağım.

Koca Ricky cipi Vittoria'nın eski evinin önünde durdurduğunda, kapıyı iterek açtım ve dışarı çıktım. Patika yoldan ilerleyip verandaya çıkan basamakları çıkıyorum.

Koca Ricky etrafa bir göz atmadan önce ön kapıya vurur.

Kapı açılır açılmaz kolumu geri çektim ve yumruğumu Romano'nun burnuna indirdim. Piç kurusu kışının üstüne düşmeden önce geriye doğru sendeledi.

Eliyle burnunu kapatırken bir inilti çıkarıyor, parmaklarının arasından hızla kan damlıyor.

"Ben bir şey yapmadım" derken yüzünde şaşkınlık ve korku karışımı bir ifade var.

Koca Ricky hızla oturma odasını kontrol ediyor ve "Çık dışarı" diye homurdandığını duyuyorum. Bir an sonra, cılız giyimli bir kadın yanımdan koşarak geçiyor ve onu kulüpteki striptizcilerden biri olarak tanıyorum.

Romano'nun kanının görüntüsünü içime çekerken derin bir nefes alıyorum ve ceketimi silkip tutması için Koca Ricky'ye uzatıyorum.

Silahımı da çıkarıyorum, Romano'nun gözleri fal taşı gibi açılıyor. Silahı Koca Ricky'ye veriyorum çünkü ona ihtiyacım olmayacak ve Romano'nun ulaşamayacağı bir yerde olmasını istiyorum.

"Ayağa kalk," diye emrediyorum alçak bir ses tonuyla.

Romano hızla ayağa kalkıyor ve şaşkın gözleri bana kaymadan önce elini kaplayan kana bakıyor. "Ben ne yaptım ki? İki kat daha fazla çalışıyordum."

Ona başımı sallıyorum ve küçük, boktan eve bakarak mırıldanıyorum: "Duyduğuma göre striptizcilerimi taciz ediyormuşsun ve herkese kayınbiraderim olduğunu söylüyormuşsun." Karanlık bir kıkırdama çıkardım. "Ya çok aptalsın ya da hayatımda gördüğüm en büyük taşaklara sahipsin."

Yüzünde bir panik ifadesi belirir. "Ben sadece kızlarla oynuyordum. Zararsız bir eğlenceydi." O bok çuvalına bakarken derin bir nefes çekiyorum.

"Hisseleriniz var ama onları nakde çevirmek yerine borcunuzu kapatmak için kız kardeşinizi takas ettiniz." "Ama bu geçmişte kaldı. Biz..."

Gözlerim şerefsizce kilitleniyor. "Öyle değil," diye çıkışıyorum. "Bu, son sıçıp batırmandan sonra bana borçlu olduğun seksen bin dolarla ilgili. Bu senin beni dinleyen herkese çene çalmanla ilgili. Bu benim işime burnunu sokmanla ilgili." Göğsümden bir hırıltı yükseliyor. Bu Vittoria'yı taciz etmenle ilgili!" I

bir adım daha yaklaş. "Bu, üç yüz bin dolar için onu feda etmen ve sonra kumarhanemde başka bir hesap açmaya cüret etmenle ilgili." Bir adım daha atıyorum ve o geriye doğru sendeliyor. "Bu senin onu yirmi beş yaşına gelene kadar kontrol etmek istemenle ilgili, böylece onun mirasına pis ellerini sokabileceksin."

Romano'nun gözleri daha da büyüdü ve ben karanlık bir kıkırdama çıkardım.

"Her şeyi biliyorum." "Bay Rizzo... p-lütfen," diye kekeleyerek bir adım daha geri çekildi.

Gözlerim sahip olduğum tüm acımasızlıkla onu kıştırırken başımı yavaşça sallıyorum. "Bu kahrolası gezegende her şeyden çok sevdiğim kadını incittin ve sonra da benim işime burnunu sokmaya cüret ettin."

Dizlerinin üzerine çöküp yalvarıyor, "Özür dilerim. Bir daha asla onu incitecek bir şey yapmayacağım. Striptizcilerden ve kumarhaneden uzak duracağım."

"Hayır, yapmayacaksın," diye homurdanıyorum.

Sabırsızca ayağa kalkmasını işaret ediyorum, ama bana yalvaran bir bakış attığında, tüm öfkemi üzerine boşaltıyorum. Hırçın bir hırıltıyla kafasının yan tarafına tekme atıyorum.

Romano geriye doğru çekiliyor ve vücudu durulmadan önce ben onun üstündeyim, yumruğum yüzüne çarpıyor.

Karımın vücudundaki her çürüğü hatırlıyorum. Dokunuşumdan nasıl ürktüğünü hatırlıyorum. Korkusunu hatırlıyorum.

Yumruğumu şerefsizin suratına indirmeye devam ederken parmak eklemlerimin üzerindeki derinin kırıldığını hissediyorum.

Vittoria'yı bulamadığım zaman hissettiğim korkuyu hatırlıyorum. Trafığe çıktığında yaşadığım dehşeti hatırlıyorum. Bana amcamın ona ne yaptığını ve neredeyse nasıl öldüğünü anlattığında duyduğum öfkeyi hatırlıyorum.

Tek gördüğüm kan. Yumruğumun altında yüzündeki kemiklerin kırıldığını hissediyorum.

Bu yeterli değil.

Ayağa kalkıp Koca Ricky'den silahımı aldım ve herifin kafasına nişan alarak tetiği çektim.

Romano'nun başının altında hızla bir kan gölü oluşuyor ve ben onun cansız ve şişmiş gözlerine bakarken nihayet bir rahatlama hissediyorum.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sorarken silahı tekrar Koca Ricky'ye veriyorum.

"Hayır, ama bu da bir başlangıç," diye mırıldanıyorum mutfağa doğru yürürken. Musluğu açıp ellerimi yıkıyorum ve kırmızı suyun giderden aşağı akmasını izliyorum.

"Temizlikçileri çağırmamı ister misin?"

Başımı sallıyorum, gözlerim hâlâ kırık eklemlerimde. "Evet. Cesedi eritmelerini ve zemini

değiştirmelerini söyle." Ellerimi bir bulaşık bezinin üzerinde kuruluyorum ve dönüp Koca Ricky'ye bakıyorum. "Vittoria için bu lanet yerin baştan aşağı temizlenmesini istiyorum."

Mutfaktan çıkıp Romano'nun cesedinin üzerinden geçiyorum ve koridorda ilerliyorum. Her odayı kontrol ediyorum ve ana yatak odasındaki dolapları açtığımda, "Şerefsizin eşyalarını temizleyin ve

Bu evden ona dair herhangi bir iz

kalmayacak." "Tamam."

Koridora geri dönerken, "Damiano'ya Romano'nun ona borçlu olduğu beş yüz bini öde" diye emrediyorum.

"Ben hallederim patron."

Evden çıktım ve cipin arkasına tırmandığımda Koca Ricky "Evde misin?" diye sordu. "Evet."

Derin bir nefes aldım.

Evime. Karıma.

Motoru çalıştırmadan önce ceketimi ve silahımı bana veriyor ve evden uzaklaşırken cebimden telefonumu çıkarıyorum.

Ekranı açıyorum ve Damiano'ya bir mesaj gönderiyorum.

Angelo: Giorgio Romano öldü. Borcu ödenecek.

Bir dakika sonra cevabı geliyor.

Damiano: İyi haberler için teşekkürler. Vittoria nasıl?

Angelo: Daha iyi.

Damiano: Sana ne olduğunu anlattı mı?

Angelo: Amcam ondan kurtulmaya çalışmış. Boğuşmalar ve balkonun kenarından aşağı düştüler. Düşüp ölmüş.

Damiano: Tanrım. Senin için yapabileceğim bir şey olursa haber ver.

Angelo: Teşekkürler.

Koca Ricky cipi malikanenin önünde durduruyor ve indiğimizde, "Cesetle ve evle ben ilgileneceğim," diyor. "Ödemeyi de ben yapacağım."

"Teşekkürler. İşin bittiğinde, günün geri kalanında izin al. Biraz dinlenmen gerek." "Teşekkürler, patron."

Ayrı yollara gidiyoruz ve ben eve girerken birinin '*Eğil*, eğil' diye bağırdığını duyuyorum.

Pencereye. Duvara. Taşaklarımdan ter damlayana kadar.'

Oturma odasında duruyorum ve "Ne izliyorsun lan sen?" diye mırıldanıyorum.

"The Proposal," diyor Tiny sırtarak. "Benim kız Sandra Bullock oynuyor."

Vittoria koltukta doğruluyor, sonra gözleri ellerime kilitleniyor. "Ne oldu?" Ayağa fırlıyor ve üzerinde sadece benim gömleğim olduğunu unutarak, bana doğru koşuyor. "Yaralandın mı?"

"Sadece bir tişört giyiyorsun," diye homurdanıyorum.

"Merak etme," diyor Tiny. "Gözlerim televizyona yapıştı."

Vittoria bana utangaç bir ifade veriyor. "Oops."

"Tüh, kıçım," diye mırıldanıyorum battaniyeyi almak için kanepeye doğru yürürken. Battaniyeyi omuzlarına sarıyorum, sonra onu kendime çekiyorum ve ağzına sahiplenici bir öpücük konduruyorum.

Başımı kaldırdığımda az önceki sorusunu tekrarladı: "Ellerine ne oldu?"

Merdivenlere doğru yürürken beni takip etmesi için başımı sallıyorum ve yatak odasına girdiğimizde omuzlarından tutuyorum.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Peki." Bana kaşlarını çatı. "Bana ne olduğunu anlat."

Başka birinden öğrenmesini istemediğim için, "Giorgio'yu ben öldürdüm" diyorum. Gözleri büyüdü. "Aman Tanrım. Sana saldırdı mı?"

Sen iyi misin?"

Başımı sallarken kıkırdıyorum. "Bana saldırmadı. O herifte o cesaret yok." İfadem tekrar ciddileşiyor. "Sana yaptıklarının bedelini ödemesinin zamanı gelmişti." Ellerimi boynunun iki yanına götürüp eğildim. "Sana yaşattığı o cehennemden sonra yaşamasına izin veremezdim."

Onun haberleri nasıl değerlendirdiğini izliyorum ve kaşları birbirine çarpıyor.

"Anlıyorum." "İyi misin?" diye sorarken bakışlarım onu arıyor.

"Evet, eninde sonunda bunun olacağını biliyordum, o yüzden şaşırmadım" demeden önce yavaşça nefes alıyor.

"Evinizi tamir ettiriyorum, hazır olduğunda geri döneceğiz, böylece buraya getirmek istediklerinizi alabilirsiniz."

Ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Bu çok hoşuma gider." Elimi tutuyor ve beni banyoya doğru çekiyor. "Ellerinle ilgilenmeme izin ver."

"Hmm, benimle ilgilenmen fikri hoşuma gidiyor."

Vittoria lavabonun altından küçük bir ilk yardım kiti çıkarıyor ve bana, "Banyomuzda bir kit olduğunu bilmiyordum," dedirtiyor.

"Buraya taşındıktan hemen sonra yerleştirdim." Bana özür dileyen bir bakış attı. "İhtiyacım olursa diye." Kitten antiseptik bir mendil çıkarırken omuz silkiyor. "Bana zarar vermeyeceğini bilmeden önceydi."

Parmak eklemlerimdeki kesikleri nazikçe temizlemesini izliyorum, sonra tekrar yüzüne bakıyorum. "Teşekkür ederim." Dudaklarında küçük bir gülümseme var ama "Nasılsın?" diye sorduğunda hemen kayboluyor. Ona şaşkın bir bakış atıyorum. "İyiyim."

Vittoria başını sallıyor. "Tüm bu olanlara rağmen nasılsın? Onlar senin ailendi."

Onlar mı? Ona sorgulayan bir bakış atarak, "Teyzemden haberin var mı?"

diye soruyorum. "Tiny sen dışarıdayken söyledi."

İçimi çektim. "Tiny sana başka ne söyledi?"

Gözleri benim için şefkatle doluyor. "Sadece Koca Ricky seni korumak için onu öldürmek zorunda kaldı."

İtiraf etmeden önce başımı sallıyorum, "İhanet canımı acıtıyor." Ona yaklaşıyorum ve avucumu yanağına dayıyorum. "Ama kaçtığını öğrendiğimde hissettiğim korkuyla kıyaslanamaz bile."

Başını çeviriyor ve bileğimi tutarken avucuma bir öpücük konduruyor. Bana baktığında gözlerinin nasıl yumuşadığını fark ediyorum.

"Seni seviyorum, Angelo."

İtirafı beni öyle bir ışık ve sıcaklıkla yıkıyor ki, dünya yok olup sadece biz kalıyoruz. Başımı eğerek alnımı onunkine bastırıyorum ve "Tekrar söyle" diyorum.

Dudakları güzel bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Seni seviyorum."

Sözlerini tatmak için umutsuz bir ihtiyaçla ağzım onunkine çarpıyor. Ellerimi boynunun yanlarına götürüyorum ve onu yerinde tutarak, ona duyduğum tüm sevgiyle öpüyorum.

Dilim sert vuruşlarla onunkini markalarken dudaklarım onunkiyle ziyafet çekiyor ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğinden inliyorum.

Ellerimi kalçalarına indirerek, onu kaldırıyorum ve kışını tezgâhın üzerine koyuyorum. Vittoria bacaklarını açıyor, böylece aralarına girebiliyorum ve bir emir beklemeden, pantolonumun fermuarını indirmeden önce kemerimi hızla çözüyor.

Kumaşı aşağı doğru itiyor ve parmakları sikimin etrafını sardığında göğsümden tatmin edici bir homurtu yükseliyor. Kadınım beni sıırıslıkam açıklığıyla aynı hizaya getiriyor ve ben de sertçe içine doğru itiyorum.

"Siktir," diye inliyorum amının derinliklerinde olmanın verdiği yoğun zevkten. "Evimde gibi hissediyorum." Elini boynumun arkasına doluyor ve beni öpücüklere boğuyor.

Geri çekilerek, sıcak bedenine tekrar gömülüyorum ve öpüşme vahşileşirken, onu tüm gücümle beceriyorum. Tenlerimizin birbirine çarpma sesi, Vittoria'nın inlemeleri ve sızlanmalarıyla karışıyor.

Amının sikimin etrafında sıkıldığını hissediyorum ve yakın olduğunu bildiğim için bir elimi aramıza sokup klitorisini ovuyorum.

"Tanrım," diye nefes nefese ağzıma yapıştı. "Angelo."

Orgazm onu parçaladığında, nefesleri dudaklarımın üzerinde patlıyor ve çok geçmeden, onun derinliklerinde kendi salınımımı buluyorum.

Bir araya gelirken gözlerimiz kilitli kalıyor ve ona o kadar bağlı hissediyorum ki, hiçbir şey bizi ayıramayacak.

Bölüm 37

Tori

Angelo'yu gerçekten iyi olduğuma ikna ettikten sonra, nihayet bir hafta dolmadan evden ayrılabilceğimi kabul etti.

Cumartesi günü Katedral'de oturuyorum ki bu benim için alışılmışın dışında bir durum.

Tiny yanımda oturmuş, telefonunda bir yarış oyunu oynarken benim gözlerim itiraf kabinine kilitlenmiş durumda.

Angelo'ya iyi olduğum konusunda yalan söylemedim ama yine de Peder Parisi'yle konuşmam gerek.

Zaman ilerledikçe, hayatımın ne kadar değiştiğini düşünürken Katedral'in etrafına göz gezdiriyorum.

Angelo'yla evlendiğimden beri koca bir ömür geçmiş gibi geliyor. Sicilya'daki olay dışında her şey mükemmeldi.

Dudaklarımda bir gülümseme kıvrılırken başımı eğiyorum.

Angelo başkaları söz konusu olduğunda bir şeytan olabilir ama benim yanımda o bir melek.

Daha önce hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

Bir hareket duyuyorum ve başımı kaldırdığımda bir cemaat üyesinin günah çıkarma kabininden çıktığını görüyorum. Ayağa kalkarken Tiny'ye "Hemen döneceğim," diyorum.

"Bekle," diye mırıldanıyor telefonunu bir kenara bırakıp ayağa kalkarken. Benimle birlikte kabine doğru yürüyor ve bana başını sallamadan önce içeriği kontrol ediyor. "Hemen dışarıda olacağım."

"Teşekkürler, Tiny." Kabine girdiğimde, kapıyı kapatmadan önce ona hızlı bir gülümseme veriyorum.

Sıraya oturuyorum ve haç işareti yaparak mırıldanıyorum: "Günah işlediğim için beni kutsa Peder. Son itirafımdan bu yana iki ay geçti." Derin bir nefes alarak fısıldıyorum: "Kocamdan şüphe ettim ve ondan kaçtım."

Tanrım, bu hayatımda yaptığım en büyük hataydı. Angelo'dan bir daha asla şüphe etmeyeceğim.

Peder Parisi'nin hareket ettiğini duydum. "Kocanızdan mı

kaçtınız?" "Evet, ama o beni buldu ve ondan af diledim."

Boğazını temizliyor. "Sen iyi misin? Sana zarar verdi

mi?"

"Hayır." Başımı sallıyorum ve başımı eğerek itiraf ediyorum: "Amcası benim yüzümden öldü ve ben korktum ama Angelo bana kızmadı."

"Amcası mı?" Peder Parisi'nin nefesi kesildi. "Maurizio Rizzo mu?"

"Evet." Bankta kayıyorum. "Ölümüne düştü çünkü ona doğru tökezledim."

Yaşadığım korkunç olay gözümün önünden geçiyor ve ellerimi kucağımda yumruk haline getiriyorum.

Peder Parisi sanki birilerinin duymasından korkuyormuş gibi, "Bu hikâyenin daha fazlası olduğunu varsayıyorum," diye fısıldıyor.

"Evet, ama bu konuda konuşmak istemiyorum." Gözlerim aramızdaki bölmeye kayıyor. "Eğer senin için de uygunsa?"

"Elbette." Derin bir nefes alıyor ve sonra soruyor: "İtiraf edecek başka günahın var mı?"

"Üvey kardeşimin öldürüldüğünü öğrendiğimde kendimi kötü hissetmedim."

"Ne?" Peder Parisi soluk soluğa kalıyor ve bu kez aramızdaki küçük pencereyi açıp şok içinde bana bakıyor. "Ne oldu? Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim" demeden önce

başımı sallıyorum. "Nasıl öldü?"

Başımı salladım. "Sana söyleyemem."

Peder Parisi bir an bana bakıyor, sonra pencereyi tekrar kapatıyor. "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına sizi günahlarınızdan arındırıyorum."

Tekrar haç işareti yapıyorum ve fısıldayarak "Amin" diyorum.

Günah çıkarma kabininden çıktığımda Peder Parisi'nin kapısı açılıyor ve iki elimi birden tutuyor. Bana endişeli bir bakış atarak, "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye fısıldadı.

Başımı sallıyorum ve yüzüme yayılan bir gülümsemeye, "Sadece affedilmeye ihtiyacım vardı" diyorum. Ellerini sıkıyorum. "Tehlikede değilim ve Angelo bana karşı çok iyi." "Onu seviyorum" demeden önce derin bir nefes alıyorum.

Tiny'nin arkamda olduğunu hissediyorum ve Peder Parisi hemen beni bırakıyor. Geriye doğru bir adım atıyor ama gözleri benimkilerle buluştuğunda hâlâ endişeli görünüyor.

"Güvende ve mutluyum baba," diyorum onu rahatlatmak için. "Tek istediğim buydu."

Peder Parisi bana başıyla selam verirken Tiny elini omzuma koyuyor. "Yarın ikinizle de görüşecek miyim?" Gülümsemem genişliyor. "Evet."

Bizden uzaklaştığında dönüp Tiny'ye bakıyorum, gözleri anında yüzüme kilitleniyor.

Kaşlarını çatarak, "Her şey yolunda gitti mi?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Beklediğim kadar iyi geçti."

Tiny yanımdayken Katedral'den çıkıyoruz ve cipin arka koltuğuna oturduğumda bir iç çekiyorum.

Günah çıkarmaya gitmenin Maurizio'nun ölümünde oynadığım rolden d o l a y ı hissettiğim suçluluk duygusunu sihirli bir şekilde silmeyeceğini biliyorum, ama bu beni biraz daha iyi hissettiriyor.

Tiny motoru çalıştırıyor ve kaldırımdan uzaklaşırken, "Olanlar hakkında konuşmak istersen, ben

buradayım," diyor.

Pencereden dışarı bakıyorum. "Teşekkürler, Tiny." İçimi çektim. "Sanırım anıların kaybolması biraz zaman alacak."

"Zaman her şeyin ilacıdır," diye mırıldanıyor.

Düşüncelerim bir an dalgınlaşıyor, sonra kaşlarımı çatarak dikiz aynasında onun gözleriyle karşılaşıyorum. "Gerçek adın ne?"

"Sebastiano" demeden önce kıkırdıyor.

"Sormak şimdi aklıma geldiği için kendimi kötü hissediyorum. Üzgünüm, Tiny."

"Sorun değil." Kulaktan kulağa sırtıyor ve ekliyor: "Bana asla Sebastiano deme." "Demeyeceğim. Benim için her zaman Minik olacaksın."

Eve vardığımızda ve ben malikaneye girdiğimde, Angelo kanepenin arkasına yaslanmış, gözleri üzerimdeydi.

"Beni mi bekliyordun?" Ona yaklaşırken sordum. "Evet.

Seninle konuşmak istediğim bir şey var."

Önünde durduğumda kaşlarım havaya kalkıyor. Kalçalarımı kavırıyor ve beni daha yakına çekiyor. "Teyzenle en son ne zaman görüştün?"

Alnımda bir çatıklık oluşuyor. "Birkaç ay önce, telefonum bozulmadan önce. Neden?"

"Sanırım onlarla tanışmamın zamanı geldi," diye yanıtlıyor. "Onları akşam yemeğine davet etmek ister misin?"

Gözlerim açılıyor ve yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Bunu çok isterim." İtiraf ederken omuzlarım çöküyor, "Ama artık telefon numaraları bende yok. Eski telefonumdaydı."

"Senin için alacağım," diye söz veriyor. "Bu benim için çok anlamlı olacak."

Kollarımı boynuna dolamaya başladığımda başını sallıyor. "Yatağın üzerine bıraktığım elbiseyi giymen gerekiyor."

"Neden?"

Angelo ağzıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra, "Bu bir sürpriz," diye mırıldandı. "Hazırlanmak için ne kadar zamanım var?"

Ağzının köşesi sıcak bir sırtıyla kalkıyor. "Ne kadar istersen, *mia piccola cerviatta*. Aceleyle gerek yok."

Heyecanla onu oturma odasında bırakıp aceleyle merdivenleri çıkıyorum. Yatak odasına girdiğimde Angelo'nun giymem için seçtiği uçuk mavi elbiseyi görüyorum. *Oscar de la Renta*'daki alışveriş çılgınlığımda aldığım en sevdiklerimden biri.

Angelo acele etmememi söylediği için banyoya girip muslukları açıyorum ve küvete biraz

banyo tuzu döküyorum.

Suyun küveti doldurmasını izlerken, geçirdiğimiz stresli haftayı düşünüyorum. Önce, Tiny'nin

hastaneye koştı, sonra Sicilya'daki kabus. Giorgio ölüyor.

Bu çılgınlık. İnsanların neden birlikte uyum içinde yaşayamadıklarını anlamıyorum.

Angelo bana Giorgio'yu öldürdüğünü söylediğinde kendimi kötü hissetmediğimi itiraf ettiğinde yalan söylemiyordum.

Rahatlamış hissediyorum çünkü bir daha beni incitmeye çalışmasından endişe etmem gerekmeyecek. Mirasım ödendiğinde, onu benden almak için orada olmayacak ve babamın uğruna çok çalıştığı ev artık bana ait.

Yine de bu çılgın haftadan iyi bir şeyler çıktığını hissediyorum.

Angelo, Tiny, Rita ve Big Ricky'nin benim ailem olduğunu ve benim için dünyalara bedel olduklarını fark ettim. Aşağı bakarken elimi karnımın üzerine koyuyorum. Sadece bir şey eksik.

Derin bir nefes alarak muslukları kapatıyorum ve kıyafetlerimi çıkarıyorum. Ilık suya adım attığımda yüzüme bir gülümseme yayılıyor.

Tam gözlerimi kapatırken Angelo'nun varlığını hissediyorum. Hareketleri her zamanki gibi sessiz ama havada bir değişim hissediyorum.

Başımı çeviriyorum ve gözlerimi tekrar açtığımda onu küvetin yanında çömelmiş görüyorum. Parmakları suyun içine dalıyor.

"Günah çıkarma nasıl gitti?"

Gülümsemem genişliyor. "İyi geçti."

Bir süre bana baktı, sonra "Koca Ricky ve ben yarın ayinde size katılacağız" dedi.

Şaşırdım, kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi?" Küvette doğruldum ve lif kabağını aldım. "Kilisenin sana göre olmadığını sanıyordum?" Biraz vücut losyonu sıktım ve bacaklarımı yıkamaya başladım.

Angelo lif kabağını benden aldı ve "Arkana yaslan." diye emretti.

Küvette rahatlıyorum ve bacağımı yıkamaya devam etmesini izliyorum.

İçini çekiyor, sonra "Benim olduğunu herkese göstermek için seninle geliyoruz" diyor. Diğer bacağımı yıkamaya devam etmeden önce gözleri yüzüme kayıyor. "Bir açıklama yapmak için birlikte birkaç kez halkın karşısına çıkacağız."

"Tamam." Yatak odasına doğru bakıyorum. "Bu yüzden mi önlük giymek zorundayım?"

Başını sallar. "Hayır, o benim için." Ayağa kalkıp küvetin üzerine eğiliyor ve ağzıma sahiplenici bir öpücük kondurduktan sonra şöyle diyor: "Saçlarını örme. Buklelerini vahşi ve özgür istiyorum."

Yüzüme mutlu bir gülümseme yayılıyor. "Tamam."

Banyodan çıkışını izliyorum ve memnun bir iç çekiş yapıyorum.

Angelo Rizzo'nun başıma gelen en iyi şey olacağı kimin aklına gelirdi?

Bölüm 38

Angelo

Vittoria'nın topuklarının merdivenlerde tıkırdadığını duyduğumda kanepede oturuyordum.

Ayağa kalkıp merdivenlerin dibine kadar yürüdüm ve ona baktım.

Kadınım mavi ipek elbisenin içinde nefes kesici görünüyor ve güzel yüz hatlarını vurgulayan makyajıyla tam bir ıslak rüya.

Yaklaşıyorum ve elimi ona uzatıyorum. Parmakları elimi sararken yüzünde bir gülümseme belirliyor ve son adımda durduğunda gözleri sevgiyle doluyor.

Onu göğsüme doğru çekiyorum ve diğer kolumu beline dolayarak onu kendime sabitliyorum. Başımı kulağına doğru eğerek çiçek kokusundan derin bir nefes alıyorum.

Sözlerim karıma duyduğum arzuyla dolu alçak bir hırıltı. "Nefesimi kesiyorsun, *mia piccola tentatrice*."

Ellerini temiz traşlı çeneme doğru kaldırarak, sanki tüm dünyası benmişim gibi bana bakıyor ve kendimi hiç bu kadar güçlü hissetmemiştim.

Dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor, sonra fısıldıyor: "Seni seviyorum, *il mio diavolo*."

Bana şeytan dediğini duyduğumda dudaklarına karşı sırtıyorum. Haksız değil. Onun için kıyameti koparacağım.

Parmaklarımızı birbirine geçirerek onu merdivenlerden uzaklaştırıyorum ve Tiny ile Koca Ricky'nin cipin yanında beklediği evden çıkıyoruz.

İkisi de bizi görünce sırtıyor ve Tiny, "Çok güzel görünüyorsun, Tori," diyor. "Teşekkür ederim," diye kıkırdıyor.

Onu SUV'den uzaklaştırıyorum ve bana şaşkın bir bakış atıyor, ancak Lamborgini'nin yolcu kapısını açtığımda bu şaşkınlık hemen şaşkınlığa dönüşüyor.

O içeri tırmanırken, "Tiny ve Big Ricky bizi SUV ile takip edecekler" diyorum. Lüks spor arabanın içine bakmadan önce başını sallıyor.

Lamborgini'nin önünden geçerken kapıyı kapatıp adamlarıma başımı sallıyorum, ardından takım elbise ceketimin düğmelerini açarak direksiyonun arkasına geçiyorum.

Kendiminkini çekmeden önce Vittoria'nın emniyet kemerinin takılı olduğundan emin oluyorum. Motoru çalıştırıp, kükreyerek canlandığında sırtıyorum.

Tanrım, sesine bayıldım.

"Hazır mısın?" Karıma göz kırparken soruyorum.

Heyecanla başını aşağı yukarı sallıyor ve arabayı geri döndürmek için elimi koltuk başlığının arkasına koyduğumda beklenmedik bir inilti çıkarıyor.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırırken yüzündeki arzuyu görünce neredeyse dışarı çıkma fikrimi değiştiriyorum.

"Bana böyle bakmaya devam edersen seni burada, arabanın içinde beceririm," diye uyarıyorum onu.

Elini kalçama koyuyor ve parmaklarını sert sikimin dış hatlarına sürüyor. "O zaman bu kadar seksi görünmeyi bırakmalısın."

Yırtıcı bir kıkırdamayla vitesi boşa alıyorum ve Lamborghini'yi kapılara doğru yönlendirirken kükrüyor.

Araba yarış için üretilmiş olsa da, akşam trafiğinde Big Ricky ve Tiny'yi kaybetmemek için hız sınırına uyuyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Vittoria, küçük baştan çıkarıcı serçe parmağını hassas sikime doğru okşamaya devam ederken soruyor.

"Bebeğim, eğer durmazsan, hedefimize ulaşmadan önce boşalacağım," diye uyarıyorum onu elini tutup dizime doğru götürürken. "Kötü kız."

Bir kahkaha atıyor ve dikkatini dışarıdaki manzaraya veriyor. "Seni yemeğe çıkaracağım," diye yanıtlıyorum sorusunu.

"*Piccola Sicilia*'da mı?"

Long Island'ın ana caddelerinden birine dönerken başımı salladım.

Eşimle mum ışığında bir akşam yemeği yiyebilmek için restoranımı akşam için kapattım.

Lamborghini'yi *Piccola Sicilia*'nın dışında durdurduğumda motoru kapatıyorum ve emniyet kemerini çözüyorum. "Kapınızı açmamı bekleyin."

"Tamam."

Dikiz aynasını kontrol ediyorum ve araçtan inmeden önce Koca Ricky ile Minik'in etrafı taramasını bekliyorum. Ön tarafa doğru yürürken güvenli olduğundan emin olmak için etrafıma bakıyorum.

Kapıyı açıyorum ve Vittoria'nın elini tutarak, onu oturduğu yerden kaldırıp yanıma çekiyorum. Restorana girdiğimizde, boş masalara bakarken gülümsemesi genişliyor. "Sadece biz mi varız?"

"Evet. Seni tamamen kendime istedim," diye mırıldandım.

Mum ışığıyla aydınlatılmış masaya ulaşip ona bir sandalye çektim. Eddie'ye bu gece için her şeyi hazırlatmıştım. Sandalyelerimiz yan yanaydı ve uzaktaki Ronkonkoma Gölü'nü görebiliyorduk.

Vittoria'nın yanına oturdum ve karıma gülümsedim.

Tüm dikkatini bana vermeden önce Tiny ve Big Ricky'nin kendi masalarının olduğu yere bakıyor. "Bu çok güzel."

"Özel kızım için özel bir gece," diye mırıldanıyorum, sunucu bir şişe şarap getirmeden hemen önce.

Masa.

"İyi akşamlar Bay Rizzo... Bayan Rizzo. Doldurabilir miyim?" diye soruyor. Başımı sallıyorum ve bardaklarımızı yarısına kadar doldurmasını izliyorum.

Bizi yalnız bıraktığında, Vittoria'nın elini tutuyorum ve şarabımı yudumlarken ona bakıyorum.

"Bana böyle bakmaya devam edersen, kendiliğinden yanacağım" diye kıkırdayana kadar gülümsemesi büyümeye devam ediyor.

Bir kahkaha patlattım ve başparmağımı elinin arkasına sürttüm. "Neredeyse arabada yanmama neden oluyordun."

Bana mahcup bir sırıtış atıyor, bu da onu daha çok sevmeme neden oluyor.

Başımı eğerek sandalyede rahatlıyorum. "Henüz bu konuyu konuşmadık, ama sana kalan mirasla ne yapmayı planladığını bilmek istiyorum."

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Bunu biliyor musun?"

Ağzımın kenarı kalkıyor. "Her şeyi biliyorum bebeğim."

Bana şakacı bir şekilde gözlerini deviriyor, sonra da "Bilmiyorum. Başlangıçta parayı Giorgio'dan uzaklaşmak için kullanacaktım." Omuz silkiyor. "Muhtemelen banka hesabımda bırakacağım."

"İstersen parayı yatırmana yardım edebilirim?"

Başını sallıyor, biraz rahatlamış görünüyor. "Çok memnun olurum."

Başparmağım onun yumuşak tenini okşayıp duruyor. "Babanın evini ne yapmak istiyorsun?" Bir an düşünüyor, sonra cevap veriyor: "Satmak istemiyorum."

"Zorunda değilsin." Gözlerim yüzünde geziniyor. "Kiraya verebilirsin ya da boş bırakabilirsin." Elini benimkinin altında çeviriyor ve parmaklarını benimkilerle örüyor.

"Bunu düşüneceğim."

Sunucu bize mezelerimizi getiriyor ve kızarmış deniz taraklarının tadını çıkarırken, bu hafta ilk kez sakinleştiğimi hissediyorum.

Vittoria peçetesiyle ağzının kenarlarını sıvazladıktan sonra, "Kaç çocuk sahibi olmak istersiniz?" diye sorar.

Cevap verirken ona sırıtıyorum, "Ne kadar istersen. Yirmi dört-yedi hizmetinizdeyim."

Ondan kahkahalar yükseliyor ve ben bu büyülü sesi içime çekiyorum.

Yemeğimizin geri kalanının tadını çıkarıyoruz ve tabaklar masadan kaldırıldıktan sonra ceketimin göğüs cebinden küçük kadife kutuyu çıkarıp sandalyeden kalkıyorum.

Vittoria, ben önünde diz çökene kadar bana sorgulayıcı bir bakış atıyor.

"Bunu tersinden yaptığımı biliyorum ama..." Kutuyu açıp pırlanta yüzüğü ona gösteriyorum,

"Seni gördüğüm an, hayatımda ilk kez geri dönölmez bir şekilde aşık oldum. Beni büyüledin ve sana sahip olmak zorundaydım. Hayatımın geri kalanında senin güzel yüzünle uyanmak istedim. Masumiyetinin her zerresine sahip olmak istedim. Seni her şeyden çok istedim."

Sol elini tutarken derin bir nefes alıyorum ve başparmağımı alyansının üzerinde gezdirerek devam ediyorum, "Sen hayatımdaki ışıksın, Vittoria. *Mia raggio di sole*. Sensiz, sadece karanlık var."

Bana titreyen bir gülümseme verirken boştaki eliyle yanağındaki bir damla yaşı siliyor.

"Seni benimle evlenmeye zorladığımda farklı şeyler yapabileceğimi biliyorum ama seni kaybetme riski sağlıklı düşünmemi engelledi. Pişman değilim ve yine olsa yine yaparım."

Kıkırdıyor ve başını bana doğru sallıyor.

Kutudan elmas yüzüğü alarak, sol elinin önünde tutuyorum. "Hayatım boyunca seni seveceğime ve onurlandıracağıma yemin ederim, Vittoria."

Sandalyesinden kayıyor ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken önümde diz çöküyor. Gözlerimin içine bakarak, "Hayatım boyunca seni seveceğime ve onurlandıracağıma yemin ediyorum, Angelo" diyor.

Dudaklarıma yayılan bir gülümsemeyle, yüzünü çerçeveliyorum ve ağzımı onunkine bastırıyorum. Tiny bir ıslık çalmadan önce Tiny ve Big Ricky'den alkış sesleri yükseliyor.

Tori

Katedralin etrafına göz gezdirirken bir iç geçirdim.

Etrafımızdaki tüm sıralar boştu. Angelo kimsenin yanımıza oturmasını yasakladığı için değil, cemaattekilerin hepsi bize yaklaşmaya korktukları için.

Peder Parisi hayattaki fırtınaları atlatmakla ilgili bir vaaz verirken, Tiny dördüncü kez uyuyakalır.

Dirseğimi koluna dayadığımda daha dik oturuyor ve uykuyu göz kırparak uzaklaştırmaya çalışıyor.

Tekrar vaaza odaklanıyorum ama diğer cemaat üyelerinin bize bakışlarını hissedebiliyorum. Bir ay önce olsa bu beni rahatsız ederdi ama artık umurumda değil. Angelo benim kocam ve yanımda olmasından gurur duyuyorum.

Koca Ricky'nin Angelo'ya bir şeyler mırıldandığını duyuyorum, sonra usulca kıkırdıyorlar. Onlara kaşlarını çatarak, "Şşşt... uslu durun!" diye mırıldanıyorum.

İkisi de çenelerini kapatıyor ve bana masum ifadeler veriyorlar. Gülümsememek için kendimi

zor tutarken onlara başımı sallıyorum.

Angelo, nefesini kulağımnda hissedene kadar bana yaklaşıyor, "Otoriter davranman beni tahrik ediyor. Belki seni günah çıkarma kabinine götürüp günahlarımı itiraf edebilirim?"

Elimi kalçasına koyuyorum ve gülümsememle savaşıırken dudaklarımı birbirine bastırıyorum.
"Sus."

Tiny uyuklamaya devam ediyor ve sonunda onu kendi haline bırakıyorum.

Peder Parisi, "Yüce Tanrı sizi kutsasın, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh" diyor. Haç işareti yapıyorum ve "Amin" diye mırıldanıyorum.

Angelo ve Koca Ricky hemen benim hareketlerimi taklit ettiler.

"Ayin sona ermiştir. Tanrı'yı sevmek ve O'na hizmet etmek için huzur içinde gidin." Peder Parisi'nin sözlerine "Tanrı'ya şükürler olsun" diye karşılık veriyorum.

"Nihayet," diye iç geçiriyor Tiny yanımda. "Klimaya ne koyduklarını bilmiyorum ama her Pazar beni bayıltıyor." O da bizimle birlikte kalkıyor ve "Kahve ve kek zamanı" diyor.

Angelo elimi tutarken, "Yemin ederim benimle gelmenin tek nedeni bu," diye takılıyorum ona. Cemaatteki herkes bizim sıralardan çıkmamızı ve arkamızda güvenli bir mesafe bırakmamızı bekliyor.

"Bir kek al, Tiny. Kahve saatine kalmayacağız. Angelo buradayken cemaatin sinirlerinin bir saat daha dayanacağını sanmıyorum."

"Onlarla uğraşmak için kalmalıyız," diye kıkırdıyor Koca Ricky. Ona kaşlarımı çatarak, "Küfür etmek yok!" diye fısıldıyorum.

Pişman görünerek özür diliyor, "Üzgünüm, Tori."

Angelo esnemesini gizlemek için ağzını kapatmadan önce, "Hadi eve gidelim," diyor.

"Öğle yemeğine gelebilir miyiz?" Tiny sehpadan iki kek aşırıdıktan sonra soruyor. "*Two Weeks Notice*'i izlemeyi bitirmeliyiz."

Katedralden çıkarken Angelo'ya bakıyorum. "Çıtır patatesli, tatlı mısırlı bir rosto yapmak için her şeyi hazırladım ve..."

"Lütfen patron," diye yalvarıyor Tiny.

"İyi," diye mırıldanıyor Angelo, ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Evet!" Tiny cipin arka kapısını açarken sırtıyor.

Arabaya tırmanıyorum ve Angelo yanıma yanaştığında başımı omzuna yaslıyorum. Kolunu kaldırarak beni sarıyor ve saçlarıma bir öpücük konduruyor.

Koca Ricky bizi eve bırakırken Angelo'nun parmağı yüzük parmağında parlayan pırlantanın üzerinden geçiyor ve düşüncelerim randevumuza dönüyor.

Mükemmel ve duygusaldı.

Yanağımı Angelo'nun göğsüne sürtüyorum ve mutlu bir iç çekiyorum.

Hayallerimi gerçekleştirdiğiniz için teşekkür ederim.

"Ne düşünüyorsun?" Angelo soruyor.

"Ne kadar mutluyum." Ona bakmak için başımı arkaya eğiyorum. "Ve umutlarımın ve hayallerimin çoğunun nasıl gerçekleştiğini."

"Öyle mi?" Başını eğiyor ve ağızma yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Evet," diye nefes alıyorum dudaklarına karşı.

Sonsöz

Tori

(İki yıl sonra...)

Adriano mutfakta yerde oynarken ben de bu akşam için hazırladığım özel yemeğin son rötuşlarını yapıyorum.

Yemeği fırında dinlenmeye bıraktıktan sonra arkamı dönüp babasının tıpatıp aynısı olan oğluma bakıyorum.

Saate baktım ve bir iç geçirdim. "Baban geç kaldı." "Baba," diye kıkırdıyor Adriano bloklarıyla oynarken.

Saat beş buçuğu geçti bile. Angelo çoktan evde olmalıydı.

Çömelerek Adriano'yu kucağıma alıyorum ve cep telefonumu bıraktığım oturma odasına doğru yürüyorum. Tiny bana bakıyor, sonra Adriano'ya gülümsüyor. "Hey, dostum. Annenin yemek yapmasına yardım etmeyi bitirdin mi?" Kıkırdıyorum. "Keşke. Angelo'yu ne tutuyor biliyor musun?"

Başını sallıyor. "Bir arama yapmamı ister misin?"

"Lütfen." Adriano'yu oyun parkına koydum ve Tiny'nin birini aramasını izledim. Muhtemelen Koca Ricky'yi. "Hey, Tori Angelo'nun neden geciktiğini bilmek istiyor," diyor Tiny. Bir süre dinliyor, sonra mırıldanıyor,

"Ona söyleyeceğim." Telefon görüşmesini bitirdiğinde bana baktı. "Kulüpte Cosa Nostra'nın diğer liderleriyle bir toplantı var ve biraz gecikecek."

"Neden bütün geceler içinde bu gece?" Yemek bozulacağı için oflayıp puflayarak başımı sallıyorum. "Beni kulübe götür."

Tiny'nin kaşları havaya kalkar. "Sen ciddi misin?"

"Evet. Rita'nın eve gitmesi gerekiyor ve yemek de çok uzun süre dinlenemez." Mutfığa geri dönüyorum ve Rita'yı bulaşık makinesini yerleştirirken buluyorum. "Adriano'ya göz kulak olur musun? Uzun sürmez."

"Tabii ki. Yemeğe göz kulak olayım mı?"

Başımı sallıyorum. "Hayır, fırını kapattım."

Adriano'nun mutlu bir şekilde oyuncaklarıyla oynadığı yere geri dönüyorum ve başına bir öpücük konduruyorum. "Annen yakında dönecek."

Babanın kışını eve sürükleyeceğim.

Tiny ile evden ayrılıp cipin arkasına atladım ve bizi kulübe götürürken Adriano'ya hamile kaldığımda Angelo'nun tepkisini düşündüm. O kadar heyecanlıydım ki özel bir şey planlamamıştım ve haberi ona ağızımdan kaçırmıştım.

Önümde diz çöktü ve gözyaşları içinde karnımı öptü. Bu kadar duygusal olduğu tek an oğlumuzu doğurduğum zamandı.

Ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Tüm bunların geçen hafta yaşadığın mide bulantısıyla bir ilgisi var mı?" Tiny'ye uyarıcı bir bakış attım. "Gizlilik yemini ettin. Angelo'ya tek kelime etme." "Dudaklarım mühürlü," diye kıkırdıyor, yüzünde geniş bir gülümseme.

Cipi Fallen Angels'ın önünde durduruyor ve inmeden önce kapımı açmasını bekliyorum.

Kulübe girerken tüm personel beni saygıyla selamlamak için acele ediyor. Buna alışmak biraz zaman aldı.

Sahnedeki striptizcileri ve onlara bakan tüm erkekleri görmezden gelip doğrudan Angelo'nun ofisine gidiyorum. Koca Ricky duvara yaslanmış, beni görünce yüzüne bir sırıtiş yayılıyor.

"Selam,

Tori." Benim için ofisin kapısını açıyor ve yoldan çekiliyor.

Odaya girdiğimde beş çift göz bana kilitlendi.

Geçtiğimiz iki yıl içinde Cosa Nostra'nın diğer dört liderine güvenmeyi öğrendim.

"Böldüğüm için özür dilerim beyler," diyorum gözlerim Angelo'ya kilitlenmeden önce. "Özel bir akşam yemeği planladım ve eve gelmezseniz yemekler bozulacak."

Doğrusu, ona iyi haberi vereceğim için çok heyecanlıyım. Angelo sandalyesinden kalktı. "Onu duydun. Toplantı sona erdi."

Dario bir kahkaha patlatıyor, ama hiçbirini tartışmıyor, bunun için minnettarım.

Angelo önümde duruyor ve ağzıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Patronluk taslaman hoşuma gidiyor." Elini tutarak onu ofisten dışarı çekiyorum, haberleri ağzımdan kaçırmamak için elimden geleni yapıyorum.

Otuz dakika daha bekleyebilirsin.

Araca bindiğimizde Angelo bana sorgulayan bir bakış attı. "Her şey yolunda mı?"

Başımı sallıyorum ve ağzımı kapalı tutmak için dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum.

"Bebeğim?"

Ona bakmadığım zaman çenemi tutuyor ve beni bakışlarıyla buluşmaya zorluyor. "Neler oluyor?"

Sinirli bir ses çıkardım ve sonra kelimeler ağzımdan döküldü, "Hamileyim!"

Ateş et.

Angelo'nun kaşları birbirine yaklaşıyor, sonra gözleri karnıma kayıyor. "Hamile misin?"

Heyecanım beni ele geçiriyor ve deli gibi başımı sallıyorum. "Emin olmak için üç test yaptırdım.

Bir bebeğimiz daha olacak!"

Eli ikinci bebeğimizin büyüdüğü alanı kaplıyor ve gözleri tıpkı ilk hamile kaldığımız zamanki gibi parlıyor.

"Adriano'nun küçük bir erkek ya da kız kardeşi olacak," diyorum gülümsememe engel olamayarak.

Angelo yüzümü çerçevesiyor ve dudaklarıma doğru mırıldanmadan önce beni öpüyor:

"İnanılmazsın amına koyayım."

"Bir bebek yapmak için iki kişi gerekir," diye takılıyorum ona.

Gözleri yine benimkileri yakalıyor. "Evet, ama zor işlerin çoğunu sen yapıyorsun."

Başımı sallıyorum. "Zor bir iş değil." Elimini karnımın üzerinde gezdiriyorum. "Bu sadece hayallerimden birinin daha gerçekleşmesi."

Son.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.